

ఓం

పరబ్రహ్మణేనమః.

జ్యోతిశ్శాస్త్రాభ్యాసకులకత్యంతోపయుక్తమగు - 1968

శ్రీనీలకంఠజ్యోతిర్విద్వరచితసుబోధిన్యాఖ్య
వ్యాఖ్యానసహితము

జై మి నీ య సూ త ము లు .

ఇది

మ థి తీ ప ట్ట ణ శ్చ త

చల్లా నాగలింగశాస్త్రులవారి పుత్రుడగు

లక్ష్మీ నృ సిం హ శాస్త్రి చే

ఆంధ్రటీకాతాత్పర్య సహితముగా

రచియింపబడి

బ్రహ్మక్రీ సూరిరామసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిచే

బరిష్కరింపబడి

స్వ కీ య శ్చ

ఆర్యానందముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె

ప్రథమముద్రణము 500 ప్రతులు

1937

రిజిస్టర్డ్ కాపీరైట్]

[దీనివల 1—4—0

ప్రీతి క .

ఈ జైమినీశాస్త్రము జాతకభాగమునకు అత్యావశ్యకము. జైమిని మహాముని నాలుగధ్యాయములును ఒక్కొక్క అధ్యాయమునకు (4) పాదములు చొ॥ సూత్రములును చేసిరి. మొదటిరెండు అధ్యాయములకును నీలకంఠదైవజ్ఞుడు వ్యాఖ్యానమును రచించుటచే మనకు మహాపకారముగానున్నది. కడమ 3-4 అధ్యాయములకు గూడ వ్యాఖ్యానము నీలకంఠదైవజ్ఞుడు రచించినట్లు ప్రాచీనులవల్ల వినియుంటిని ఆవ్యాఖ్యానము ప్రస్తుతమునాకులభ్యపడనందున ఈమార్పునందు మూడునాలుగధ్యాయములు కేవలసూత్రములు మాత్రమే ముద్రింపబడినవి. మా చదువరులలో యెవరివద్దనైనను తాళపత్రములందుండు మూడు నాలుగధ్యాయములకు సుబోధినీవ్యాఖ్యానమున్న పక్షమందు వెంటనే పంపించినచో ప్రత్యేకగ్రంథమందు శీఘ్రములో ముద్రింపించి పంపించెదను కనుక బుధోత్తములను బ్రాధికంచెదను, ఈ గ్రంథమందు ముద్రణస్థానిత్యదోషములుగనుగొన్న పుణ్యపురుషులు సవరించి నాకుఁదెలియపఱచినచో రెండవకూర్పునందు సవరించి ముద్రించెదను.

సహాయులు 1 బ్రహ్మశ్రీ సూరిరామసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు 2 కే. రంగయ్యశాస్త్రిగారు 3 అమ్మనమంచి గురుమూర్తిశాస్త్రిగారు 4 వెంపటి కుటుంబయ్యశాస్త్రిగారు 5 మంగిపూడి వీరయ్య సిద్ధాంతిగారు 6 మధిర సత్యనారాయణశర్మగారు మొదలగు దైవజ్ఞులకు నిరంతరము ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధి కలుగుటకుగాను పరమేశ్వరుని ప్రార్థింపుచున్నాడను.

ఈప్రథమకూర్పు పుస్తకమందు మొదట సూత్రము, పిమ్మట వ్యాఖ్యానము, అటుపిమ్మట ప్రతిపదార్థము, అటుపిమ్మట ఆంధ్రీతాత్పర్యము, కొన్నితావులలో బాలబోధకొఱకు సులభముగా గ్రహించగలందులకు ఉదాహరణములతో చేర్చబడి ముద్రించితిని వలయువారు వెంటనే వ్రాసి తెప్పించుకొనగలరు యిదివఱకు ఈగ్రంథము పంపుమని వ్రాసిన దరఖాస్తుదారులందఱు అనుగ్రహించి వారివారి మిత్రబృందమునకు తెలియపర్చగలందులకును ఆర్డరు పంపగలందులకును ప్రార్థింపచెదను.

ఆర్యానందముద్రాక్షరశాల,
బందరు, బచ్చపేట. }

ఇట్లు,
చల్లా అక్ష్మీనృసింహశాస్త్రి.

విషయ సూచిక .

జై మి నీ య సూ త్ర ము లు .

ప్రథమాధ్యాయే ప్రథమపాదః

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
౧ ఉపదేశంవ్యాఖ్యాస్యామః	2	౧౯ మాత్రతాసహ పుత్రమేకే	
౨ అభివశ్యంతిఋక్షాణి	3	సమామనంతి	22
3 పార్శ్వభేచ	3	౨౦ భగిన్యాఽఽరతశ్శ్యాలుః	
౪ తన్నిష్ఠాశ్చతద్వత్	3	కనీయాజ్ఞననీచేతి	22
౫ దారభాగ్యశూలస్థార్గళాః		౨౧ మాతులా దయో బంధ	
నిధ్యాతుః	6	పౌ మాతృసజాతీయా ఇ	
౬ కామస్తాతుభూయసా		త్యుత్తరతః	23
పాపానామ్	9	౨౨ పితామహఃపతిపుత్రావితి	
౭ రిఃఫనీచకామస్తావిరోధినః	10	గురుముఖాదేవజానీయాత్	23
౮ నన్యూనావిబలాశ్చ	11	౨3 పత్నీపితరా శ్వశురామా	
౯ ప్రాగ్వత్క్రికోణే	12	తామహఃఇత్యంతేవానినః	24
౧౦ విపరీతంకేతోః	13	౨౪ మందోజ్యాయాన్గ్రహేషు	25
౧౧ ఆత్మాధికఃకళాదిభిర్నభో		౨౫ ప్రాచీరప్తతిర్విషమభేషు	25
గస్సప్తానామష్టానాంవా	14	౨౬ పరావృత్తోత్తరేషు	26
౧౨ సకష్టేబంధమోక్షయోః	19	౨౭ నక్వచిత్	26
౧3 తస్యానుసరణాదమాత్యః	20	౨౮ నాధాంతాస్సమాః ప్రా	
౧౪ తస్యభ్రాతా	20	యేణ	27
౧౫ తస్యమాతా	21	౨౯ యావదీశా శ్రయం పత	
౧౬ తస్యపుత్రః	21	మృక్షాణామ్	35
౧౭ తస్యజ్ఞాతిః	21	౩౦ స్వస్థేదారాః	36
౧౮ తస్యదారాశ్చ	21	౩౧ సుతస్థేజన్మ	37

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
32 సర్వత్రసవర్ణాభావారాశ		38 యావద్వివేకమా వృత్తి	
యశ్చ	37	ర్భానాం	43
33 సగ్రహః	42	39 హోరాదయస్సిద్ధాః	44

ప్రథమాధ్యాయే ద్వితీయపాదః.

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
౧ అథస్వాంశోగ్రహణామ్	47	౧౬ ధాతు వాదీ కౌంతాయు	
౨ పంచమూషికమార్గారాః	47	ధోవహ్నిజీవీచభామె	53
3 తత్రచతుష్పాదః	47	౧౭ వణిస్తంతువాయా శ్శిల్పి	
౪ మృత్యోకంధూస్థల్యంచ	48	నోవ్యవహారవిదశ్చసామ్యే	53
౫ దూతేజలకుష్మాది	48	౧౮ కర్మజ్ఞాననిత్య వేదవిదశ్చ	
౬ శేషఃశ్వాపదాని	49	జీవే	53
౭ మృత్యువజ్జాయాగ్నికణశ్చ	49	౧౯ రాజకీయాఃకామినశ్చతే	
౮ లాభేవాణిజ్యమ్	49	ద్రియాశ్చశుక్రే	54
౯ అత్ర జలసరస్పతాఃస్తన్య		౨౦ ప్రసిద్ధకర్మాజీవశ్చనా	54
హనిశ్చ	49	౨౧ ధానుష్టాశ్చోర్భాశ్చ జాం	
౧౦ సమేవాహనాదుచ్ఛచ్చ		గులికాలోహయంత్రీణశ్చ	
త్రమాత్పరసమ్	50	రాహా	54
౧౧ జలచర భేచరభేటకంధు		౨౨ గజవ్యవహారిణశ్చోర్భాశ్చ	
దుష్టగ్రంథయశ్చరిష్ఠే	50	కేతా	55
౧౨ తటాకాదయోధశ్మే	50	౨౩ రవిరాహుభ్యాం సర్పనిధ	
౧౩ ఉచ్చే ధర్మనిత్యతా కైవ		నమ్	55
ల్యంచ	51	౨౪ శుభదృష్టేతన్నివృత్తిః	55
౧౪ తత్రరవారాజకార్యపరః	52	౨౫ శుభమాత్రసంబంధాజ్ఞాం	
౧౫ పూర్ణేందుశుక్రయోర్భౌ		గులికః	56
గీవిద్యాజీవీచ	52		

సూ	పుట.	సూ	పుట.
౨౬ కుజమాతృదృష్టే గృహ		౪౨ దారేచంద్రశుకదృగ్గో	
దాహతోఽగ్నిదోవా	56	గాత్వాసాదః	64
౨౭ శుకదృష్టేర్నదాహః	57	౪౩ ఉచ్చగ్రహేపి	64
౨౮ గురుదృష్టేస్త్యా సమీప		౪౪ రాహుశనిభ్యాం శిలాగృ	
గృహతో	57	హం	64
౨౯ సగులి కేవిషదోవిషహతో		౪౫ కుజకేతుభ్యామైష్టకం	64
వా	57	౪౬ గురుణాదారవం	64
౩౦ చంద్రదృష్టేచోరాపహృ		౪౭ తార్ణంరవిణా	65
తథనశ్చోరోవా	60	౪౮ సమే శుభదృగ్గోగాద్ధర్మ	
౩౧ బుధమాతృదృష్టే బృహ		నిత్యస్సత్యవాదీగురుభక్తశ్చ	65
ద్వీజః	60	౪౯ అన్యథాపాపైః	65
౩౨ తత్రకేతౌపాపదృష్టేకర్ణ		౫౦ శని రాహుభ్యాం గురు	
చ్ఛేదఃకర్ణరోగోవా	61	ద్రోహః	65
౩౩ శుక్రదృష్టేదీక్షితః	61	౫౧ గురు రవిభ్యాం గుహావ	
౩౪ బుధశనిదృష్టేనిర్వీర్యః	61	విశ్వాసః	66
౩౫ బుధశుకదృష్టేపౌనఃపుని		౫౨ తత్రభృంగారకవర్గే పార	
కోదాసీపుత్రోవా	62	దారికః	66
౩౬ శనిదృష్టేతపస్వీప్రేష్యోవా	62	౫౩ దృగ్గోగాభ్యామధికాభ్యా	
౩౭ శనిమాత్రదృష్టేసన్యాసా		మామరణం	66
భాసః	62	౫౪ కేతునాప్రతిబద్ధః	67
౩౮ తత్రరవిశుకదృష్టే రాజ		౫౫ గురుస్త్రైః	67
ప్రేష్యః	62	౫౬ రాహుణార్థనివృత్తిః	68
౩౯ రిప్పేబుధే బుధదృష్టేవా		౫౭ లాభే చంద్ర గురుభ్యాం	
మన్దవత్	63	సుందరీ	67
౪౦ శుభదృష్టేష్టేయః	63	౫౮ రాహుణావిధవా	68
౪౧ రవౌ గురుమాతృదృష్టే		౫౯ శనినావయోధికా రోగిణీ	
గోపాలః	63	తపస్వినీవా	68

సూ॥	పుట.
౬౦ కుజేనవికలాంగీ	68
౬౧ రవిణాస్వకులేగుప్తాచ	68
౬౨ బుధేనకళావతీ	69
౬౩ చాపేచంద్రేణావృతేదేశే	69
౬౪ కర్మణీపాపేశూరః	69
౬౫ శుభేకాతరః	70
౬౬ మృత్యుచింతయోః పాప కర్మకః	70
౬౭ సమేగుకావిశేషేణ	70
౬౮ ఉచ్చేశుభేశుభలోకః	70
౬౯ కేతౌకైవల్యం	70
౭౦ క్రియచాపయోర్విశేషేణ	71
౭౧ పాపైరన్యథా	71
౭౨ రవీకేతుభ్యాంశివేభక్తః	72
౭౩ చంద్రదేణగౌర్యామ్	72
౭౪ శుక్లేణలక్ష్మ్యామ్	72
౭౫ కుజేనస్కందే	72
౭౬ బుధశనిభ్యాంవిష్ణౌ	72
౭౭ గురుణాసాంబశివే	72
౭౮ రాహుణాతామస్యాందు ర్గాయాంచ	72
౭౯ కేతునాగణేశేస్కందేచ	73
౮౦ పాపశ్చేమన్దేక్షుద్రదేవ తాసు	73
౮౧ శుక్రేచ	73
౮౨ అమాత్యదాసేచైవమ్	73

సూ॥	పుట.
౮౩ త్రిణోణేపాపద్వయేమా న్త్రికః	74
౮౪ పాపద్వప్తేనిగ్రహకః	74
౮౫ శుభ దృష్టైఃను గ్రా హకః	75
౮౬ శుక్రేందా శుక్రదృష్టై రసవాదీ	75
౮౭ బుధదృష్టైభిషక్	75
౮౮ చాపేచంద్రే శుక్రదృ ష్టపాండుశ్చిత్రి	75
౮౯ కుజదృష్టైమహారోగః	76
౯౦ కేతుదృష్టైఃనీలకుష్ఠం	76
౯౧ తత్రామృతేవా కుజరా హుభ్యాంక్షయః	76
౯౨ చంద్రదృష్టైఃనిశ్చయేన	76
౯౩ కుజేనపిటకాదిః	77
౯౪ కేతునాగ్రహణీజలరో గోవా	77
౯౫ రాహు గుళికాభ్యాం క్షుద్రవిషాణీ	77
౯౬ తత్రాశనాధానుష్కః	77
౯౭ కేతునాఘటికాయన్త్రి	78
౯౮ బుధేన పరమ హంసో లగుడివా	78
౯౯ రాహుణాలోహాయన్త్రి	78
౧౦౦ రవిణాఖడ్గి	78
౧౦౧ కుజేనకుంతీ	78

సూ॥	పుట.
౧౦౨ మాతాపితౌశ్చన్ద్రగు	
రుభ్యాంగ్రింధకృత్	78
౧౦౩ శుక్రేణకించిదూనమ్	79
౧౦౪ బుధేనతతోపి	80
౧౦౫ శుక్రేణ కవిర్వాగ్మే కా	
వ్యజ్జశ్చ	80
౧౦౬ గురుణాసర్వవిత్ గ్రాంధి	
కశ్చ	80
౧౦౭ వవాగ్మీ	80
౧౦౮ విశిష్య వైయా కరణో	
వేదవేదాంగవిచ్చ	81
౧౦౯ సభాజడశ్శనినా	81
౧౧౦ బుధేనమీమాంసకః	81
౧౧౧ కుజేననై యాయికః	81
౧౧౨ చంద్రేణ సాంఖ్యయో	
గజఃసాహిత్యజ్ఞోగాయ	
కశ్చ	81

సూ॥	పుట.
౧౧౩ రవిణా వేదానజ్ఞో గీత	
జ్జశ్చ	82
౧౧౪ కేతునాగణితజ్ఞః	82
౧౧౫ గురుసమ్బంధేన సాంప్ర	
దాయసిద్ధిః	82
౧౧౬ భాగ్యేచైవమ్	82
౧౧౭ సదాచైవమిత్యేకే	83
౧౧౮ భాగ్యేకేతౌ పాశదృష్టే	
స్తబ్ధవాక్	83
౧౧౯ స్వపితృపదాద్భాగ్యరో	
గయోఃపాపేసౌమ్యేకే	
మద్రుమః	83
౧౨౦ చంద్రదృష్టావిశేషేణ	85
౧౨౧ సర్వేషాంచైవంపాకే	85

ప్రథమాధ్యాయే తృతీయపాదః.

సూ॥	పుట.
౧ అథ పదం	86
౨ వ్యయేనగ్రహేగ్రహదృష్టే	
శ్రీమంతః	86
౩ శ్చభైర్వాయోయోలాభః	86
౪ పాపైమార్గేణ	87
౫ ఉచ్చాదిభిర్విశేషాత్	87
౬ నీచే గ్రహదృగ్యోగా ద్వ్య	
యాధిక్యం	88

సూ॥	పుట.
౭ రవి రాహు శుక్రైరన్ని	
పాత్	88
౮ చంద్రదృష్టానిశ్చయేన	89
౯ బుధేనజ్ఞాతిభ్యోవివాదా	
ద్వా	89
౧౦ గురుణాకరమూలాత్	89
౧౧ కుజశనిభ్యాం భ్రాతృము	
ఖాత్	89

సూ॥	పుట.
౧౨ ఏతైద్యయంపవంలాభః	90
౧౩ లాభే రాహు కేతుభ్యా ముదరరోగః	90
౧౪ తత్ర కేతునారుడితిజ్యాని లింగాని	90
౧౫ చంద్ర గురు శుక్రేషుశ్రీ మంతః	92
౧౬ ఉచ్చేనవా	92
౧౭ స్వాంశవదన్యత్రామేణ	92
౧౮ లాభవదేకేంద్రేదేత్రికోణే వాశ్రీమంతః	93
౧౯ అన్యధాదుఃస్థే	63
౨౦ కేంద్రత్రికోణోపచయేషు ద్యయోర్మైత్రీ	93
౨౧ రిపురోగచింతాసువైరమ్	94
౨౨ పత్నీ లాభయోదీప్త్యా నిరాభాసార్గలయా	95
౨౩ శుభార్గశేధనసమ్బద్ధిః	96
౨౪ జన్మకాలఘటికాస్వేకదృ ష్టాసురాజానః	97
౨౫ పత్నీలాభయోశ్చ రా శ్యంశకదృక్కాణైర్వా	98
౨౬ తేష్వేకస్మిన్మూనే న్యూనం	98
౨౭ ఏవమంశతోదృక్కాణ తశ్చ	100

సూ॥	పుట.
౨౮ చంద్ర శుక్రయో ర్మిథో దృష్టయోః సింహస్థయో ర్వాయానవంతః	101
౨౯ శుక్రకుజకేతుషువైతాని కాః	102
౩౦ స్వభాగ్యదార మాతృభా వసమేషుశుభేషురాజానః	102
౩౧ కర్మదానయోః పాప యోశ్చ	102
౩౨ పితృలాభాధిపాచైవం	103
౩౩ మిశ్రేనమాః	103
౩౪ దర్శిదావిపరీతే	104
౩౫ మాతరిగురౌశుక్రేచం ద్రేవారాజకీయాః	104
౩౬ కర్మణి దాసేవా పాపేసాః నాన్యః	104
౩౭ స్వపితృభ్యాం కర్మదానస్థ దృష్ట్యా తదీశదృష్ట్యామా తృనాథదృష్ట్యాచధీమంతః	105
౩౮ దారేశదృష్ట్యాసుఖినః	105
౩౯ రోగేశదృష్ట్యాదర్శిదాః	106
౪౦ రిపునాథదృష్ట్యావ్యయ శీలాః	106
౪౧ స్వామిదృష్ట్యావ్రబలాః	106

సూ॥	పుట.
౪౨ వశ్చాద్రిపుభాగ్య యో ర్గ్రహసామ్యం బంధఃకో ణయో రిపుజాయయోః కీటయుగ్యయోద్ధారరిప్ప యోశ్చ	106

సూ॥	పుట.
౪౩ శుక్రాద్గణ వదస్థో రా మఃసూర్యదృష్టోనేత్రహః	108
౪౪ స్వ దారగయోః శుక్ర చంద్రయోరాతోద్యంతాజ హ్నినిచ	108

ప్రథమాధ్యాయే చతుర్థపాదః.

సూ॥	పుట.
౧ ఉపపదం పదం పిత్రను చరాత్	110
౨ తత్రపాపస్యపాపయోగే ప్రవ్రజ్యాదారనాశేవా	111
౩ ఉపపదస్యారూఢత్వాదే వనాత్రరవిఃపావః	112
౪ శుభదృగ్యోగాన్న	112
౫ నీచేదారనాశః	112
౬ ఉచ్చేబహుదారః	113
౭ యుగ్మేచ	113
౮ తత్రస్వామియుక్తేస్వరే వాతద్ధేతా పుత్రరాయుషి నిర్దారః	116
౯ ఉచ్చేతస్మిత్తమకులాద్దా రలాభః	114
౧౦ నీచేవివర్యయః	114
౧౧ శుభసంబంధాత్పుండరీ	114
౧౨ రాహుశనిభ్యామపవా దాత్యగోనాశోవా	115

సూ॥	పుట.
౧౩ శుక్రకేతుభ్యాంరక్షప్ర దరః	115
౧౪ అస్థిసామ్రాబుధకేతు భ్యామ్	115
౧౫ శనిరాహుభిరస్థిజ్వరః	115
౧౬ బుధకేతుభ్యాంస్థాభ్యమ్	116
౧౭ బుధభౌమక్షేత్రేమందా రాభ్యాంనాసికారోగః	116
౧౮ కుజక్షేత్రేచ	116
౧౯ గురుశనిభ్యాంకర్ణరోగో నరహకాచ	116
౨౦ గురురాహుభ్యాందంత రోగః	117
౨౧ శనిరాహుభ్యాంకన్యా తులయోః పంగుర్వాత రోగోవా	117
౨౨ శుభదృగ్యోగాన్న	117
౨౩ నప్తమాంశగ్రహేభ్య శ్చైవం	117

సూ	పుట.
౨౪ బుధశనిశుక్రకేచానపత్యః	118
౨౫ పుత్రేషురవిరాహుగురు	
భిర్బహుపుత్రః	118
౨౬ చంద్రేణైకపుత్రః	119
౨౭ మిత్రేవిలంబాత్పుత్రః	119
౨౮ కుజశనిభ్యాందతపుత్రః	119
౨౯ ఓజెబహుపుత్రః	119
౩౦ యుగ్మేల్పపుత్రః	120
౩౧ గృహకృమాత్తుక్ష్మితదీశ	
పంచమాంశగ్రహేభ్యః	
చైవమ్	120
౩౨ భ్రాతృభ్యాంశనిరాహు	
భ్యాంభ్రాతృనాశః	125
౩౩ శుక్రేణవ్యవహితేగర్భ	
నాశః	122
౩౪ పితృభావశుక్రదృష్టేపి	122
౩౫ కుజగురుచంద్రబుధైర్బ	
హుభ్రాతరః	122
౩౬ శన్యారాభ్యాందృష్టైయ	
స్వంభ్రాతృనాశః	123

సూ	పుట.
౩౭ శనినాస్వమాత్రశేషశ్చ	123
౩౮ కేతౌభగినీబాహుల్యమ్	124
౩౯ లాభేశాద్భాగ్యభెరాహా	
దంష్ట్రావాక్	124
౪౦ కేతౌస్తబ్ధవాక్	125
౪౧ మండేకురూపః	125
౪౨ స్వాంశవశాద్గారనీల	
పీతాదివర్ణాః	125
౪౩ అమాత్యానుచరాద్దేవ	
తాభక్తి	125
౪౪ స్వాంశేకేవలంపావసం	
బంధేపరజాతః	126
౪౫ నాత్రపాపాత్	126
౪౬ శనిరాహుభ్యాంప్రసిద్ధిః	127
౪౭ గోపనమవ్యేభ్యః	127
౪౮ శుభవర్గేపవాదమా	
త్రమ్	127
౪౯ ద్విగ్రహేకులముఖ్యః	128

ప్రథమాధ్యాయే చతుర్థపాదవిషయస్సమాప్తః..

ద్వితీయాధ్యాయే ప్రథమపాదః

సూ॥	పుట.
౧ ఆయుఃపితృదినేశాభ్యామ్	129
౨ ప్రథమయోరు తరయో	
ర్వాదీర్ఘం	129
౩ ప్రథమద్వితీయయోరంత	
యోర్వామధ్యమ్	130
౪ మధ్యయోరాద్యంతయో	
ర్వాహీనమ్	130
౫ ఏవం మందచందా)	
భ్యామ్	131
౬ పితృకాలతశ్చ	131
౭ సంవాదాత్ప్రామాణ్యం	133
౮ వिसంవాదేపితృకాలతః	134
౯ పితృలాభగేచంద్రేచంద్ర	
మందాభ్యామ్	134
౧౦ శనాయోగహేతౌకక్ష్యా	
హాసః	136
౧౧ విపరీతమిత్యన్యే	137
౧౨ సూత్రాభ్యాంనన్వర్త	
తుంగగేశారే	137
౧౩ కేవలపాపదృగ్యోగినిచ	137
౧౪ పితృలాభగేగురౌకేవల	
శుభదృగ్యోగినిచ	
కక్ష్యావృద్ధిః	140
౧౫ మలినే ద్వారబాహ్యేన	
వాశేనిధనంద్వారద్వారే	
శయోశ్చమాలిన్యే	141

సూ॥	పుట.
౧౬ శుభదృగ్యోగాన్న	142
౧౭ రోగేశేతుంగేనవాంశ	
వృద్ధిః	142
౧౮ తత్రాపిపదేశదశాంతేవద	
నవాంశదశాయాం పితృ	
దినేశత్రైకోణేనా	143
౧౯ పితృలాభరోగేశేప్రాణినిశం	
టకాదిస్తేన్వతశ్చైవంతిధా	143
౨౦ యోగాత్సమేన్వస్మిన్విప	
రీతం	144
౨౧ రాశితఃప్రాణః	146
౨౨ రోగేశయోన్వతఃకే	
యోగేవామధ్యమ్	146
౨౩ పితృలాభయోః పాపమ	
ధ్యత్వే కోణ పాపయోగే	
వాకక్ష్యాహాసః	147
౨౪ న్వస్మిన్నప్యేవం	148
౨౫ తస్మిన్నాపేనీచేతుంగే	
శుభసంయుక్తేచ	148
౨౬ అన్యదన్యథా	148
౨౭ గురౌచ	149
౨౮ పూర్ణేందుశుక్రయోరేక	
రాశివృద్ధిః	150
౨౯ శనావిపరీతం	150
౩౦ స్థిరదశాయాం యదా	
ఖండంనిధనమ్	151

నూ॥	పుట.
30 తత్త్వ విశేష:	151
31 సాపమధ్యే సాపకోణేరిపు రోగయో: సాపేవా	152
33 తదీశయో: కేవలక్షీణం దుశుక్రదృష్టేవా	152
34 తత్తాప్య ద్యుర్జానినాథ దృశ్యనవభాగాద్వా	153
35 పితృలాభభావేశప్రాణీ రుద్ర:	154
36 అప్రాణ్యపిసాపదృష్ట:	154
37 ప్రాణినిశుభదృష్టేరుద్ర శూలాస్తమాయు:	154
38 తత్తాపిశుభయోగే	155
39 వ్యర్కసాపయోగేవా	155
40 మందారేందుదృష్టేశుభ యోగాభావే సాపయోగే పివాశుభదృష్టేవాపరత:	156
41 రుద్రాశ్రయేపిప్రాణియేణ	158
42 క్రియేపితరివిశేషేణ	159
43 ప్రథమమధ్యమోత్తమే శువాతత్తదాయుషామ్	159
44 స్వభావేశోమహేశ్వర:	160
45 స్వాచ్ఛేస్యగృహేరిపుభా వేశ:ప్రాణీ	160

నూ॥	పుట.
46 సాతాభ్యాం యోగే స్వ స్యతయోర్వాగేతత:	161
47 ప్రభుభావవైరిశ ప్రాణీ పితృలాభ ప్రాణ్యనచరో విషమస్థోబ్రహ్మ	161
48 బ్రహ్మణీశనాసాపయో ర్వాతత:	162
49 బహునాం యోగే స్వ జాతీయ:	163
50 రాహుయోగేవిపరీతమ్	163
51 బ్రహ్మన్వభావేశోభా వస్థ:	164
52 వివాదేబలీ	165
53 బ్రహ్మణోయావన్నహే శ్వరర్కదశాంతమాయు:	165
54 తత్తాపిమహేశ్వరభావే శత్రోకోణాబ్దే	165
55 సకర్మచిత్తరిపురోగనాథ ప్రాణీమారక:	166
56 తదృక్షదశాయాన్నిధనం	168
57 తత్తాపికాలాద్రిపురోగ చిత్తనాథాపహారే	168

ద్వితీయాధ్యాయే ద్వితీయపాదః.

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
౧ రవిశుక్రయోఃప్రాణీజనకః	171	౧౮ శనివాతరోగాత్	176
౨ చంద్రారయోర్జననీ	171	౧౯ మందమాందిభ్యాం విష	
౩ అపాణ్యపిపావదృష్టః	171	సర్పజలోద్భంధనాదిభిః	„
౪ ప్రాణినిశుభదృష్టే తచ్ఛ్చ		౨౦ కేతునావిషూచీజలరో	
లేనిధనంమాతాపితౌః	172	గాద్యైః	177
౫ తద్భావేకేస్పష్టబలే	172	౨౧ చంద్రమాందిభ్యాంపూ	
౬ తచ్ఛ్చలత్యక్త్యే	172	గమదాన్నకబలాదిభిః క్షణి	
౭ ఆయుషీచాన్యత్	173	కమ్	„
౮ అర్కజ్ఞయోగే తదాశ్ర		౨౨ గురుణాశోభాఽరుచివమ	
యెలగ్నమేవ దశాయాం		నాద్యైః	„
పితురిత్యేకే	„	౨౩ శుక్రేణమేహాత్	„
౯ వ్యర్కపాపమాత్రదృష్ట		౨౪ మిశ్రేమిశ్రాత్	178
యోః పితౌః ప్రాగ్ద్వాద		౨౫ చంద్రగోగ్మాన్నిశ్చయేన	„
శాబ్దాత్	„	౨౬ శుభైశ్శుభదేవే	„
౧౦ గురుశూలేకశత్రస్య	174	౨౭ పాపైఃకీకట	179
౧౧ తత్తచ్ఛ్చలేతేషామ్	„	౨౮ గురుశుక్రాభ్యాం జ్ఞాన	
౧౨ కర్మణి పాపయుత దృష్టే		పూర్వమ్	„
దుష్టంమరణమ్	175	౨౯ అన్యైరన్యథా	„
౧౩ శుభంశుభదృష్టియుతే	„	౩౦ లేపనజనకయోర్మధ్యేశని	
౧౪ మిశ్రేమిశ్రమ్	„	రాహు కేతుభిః పితౌర్న	
౧౫ ఆదిత్యేనరాజమూలాత్	„	సంస్కర్తా	180
౧౬ చంద్రదేణయక్షుణః	176	౩౧ లేపాదిపూర్వాద్ధేనకా	
౧౭ కుజేనవ్రణశస్త్రాగ్నిదా		ద్యపరాధే	„
హాద్యైః	176	౩౨ శుభదృగ్గోగాన్న	181

ద్వితీయాధ్యాయే తృతీయపాదః.

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
౧ విషమేతదాదిర్నవాంశః	182	౧౭ చతుర్థతఃపురుషే	187
౨ అన్యథాఽదర్శాదిః	„	౧౮ పితృతాభవ్రథమప్రాణ్యా	
౩ శశినందపావకాఃకృమా		దిశూలదశానిర్యాణే	188
దబ్ధాఃస్థిరదశాయాం	183	౧౯ పితృలాభపుత్రఃపాణ్యా	
౪ బ్రహ్మాదిశేషా	„	దిఃపితుః	„
౫ అథపాణిః	„	౨౦ ఆదర్శాదిర్మాతుః	189
౬ కారకయోగః ప్రథమో		౨౧ కర్మాదిర్భాతుః	„
భావానాం	184	౨౨ మాత్రాదిర్భగినీపుత్ర	
౭ సామ్యేభూయసా	„	యోః	„
౮ తతస్తుంగాదిః	„	౨౩ వ్యయాదిర్జ్యేష్ఠస్య	190
౯ నిసర్గస్తతః	„	౨౪ పితృవత్పితృవర్గః	„
౧౦ తదభావే స్వామినః		౨౫ బ్రహ్మాదిపురుషేనమా	
భావః	185	దాసాంతాః	„
౧౧ ఆగ్రాయతోత్రవిశేషాత్	„	౨౬ స్థానవ్యతికరః	191
౧౨ ప్రాతివేశికఃపురుషే	„	౨౭ పాపదృగ్యోగస్తుంగాదిగ్ర	
౧౩ ఇతిప్రథమః	186	హయోగః	192
౧౪ స్వామిగురుజ్ఞాదృగ్యోగో		౨౮ పంచమేపదకృమాత్ప్రా	
ద్వితీయః	„	కృత్యక్త్వం	192
౧౫ స్వామినస్తృతీయః	„	౨౯ చరదశాయామత్రశుభః	
౧౬ స్వాత్స్వామినఃకంటకాది		కేతుః	194
ష్వపారదార్బల్యం	187		

ద్వితీయాధ్యాయే చతుర్థపాదః.

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
౧ ద్వితీయంభావబలంచర నవాంశే	195	౧౭ పురుషేనమాస్సామా న్యతః	204
౨ దశాశ్రయోద్వారమ్	„	౧౮ సిద్ధాఢిడుదాయే	207
౩ తతస్తావతిథంబాహ్యం.	„	౧౯ జగత్తస్థుషోరర్థంయో గాధే	„
౪ తయోఃపాపేబంధయో గాదిః	197	౨౦ స్థూలాదర్శవైషమ్యా శ్రీయమేతత్	208
౫ స్వక్షేప్య తస్మిన్నోప జీవస్య	198	౨౧ కుజాదిస్త్రీకూటపదక మేణద్వగ్దశా	„
౬ భగ్రహయోగోక్తంనర్వ మస్మిన్	198	౨౨ మాతృ ధర్మయో సా మాన్యమ్విపరీతమోజకూ టయోః	209
౭ పితృలాభప్రాణితోయం	„	౨౩ యథాసామాన్యంయుగ్మే	„
౮ ప్రథమేప్రాక్వత్వక్వం	199	౨౪ పితృమాతృధర్మప్రాణ్యా దిస్త్రీకోణే	211
౯ ద్వితీయేరవితః	200	౨౫ తత్ర బాహ్యభ్యాం తద్వత్	212
౧౦ పృథక్క్రమేణతృతీయే చతుష్టయాది	„	౨౬ ఘానగైరికాత్పత్నీకరా త్కారకైఃఫలాదేశః	213
౧౧ స్వకేంద్రస్థాద్యాఃస్వామి నోనవాంశానాం	201	౨౭ తారార్కాంశేమందా ద్యోదశశః	„
౧౨ పితృచతుష్టయవైషమ్య బలాశ్రీయఃస్థితః	202	౨౮ తస్మిన్నుచ్చే నీచేవా శ్రీమంతః	214
౧౩ నతల్లాభయోరావర్తతే	203	౨౯ సమిత్రభేకించిత్	„
౧౪ స్వామిబలఫలానిచప్రా గ్వత్	204	౩౦ దుర్గతోఽపరథా	„
౧౫ స్థూలదర్శవైషమ్యాశ్ర యోమండుకస్త్రీకూటః	„		
౧౬ నిర్యాణలాభాది శూల దశాఫలే	206		

సూ॥	పుట.	సూ॥	పుట.
30 స్వవైషమ్యే యథాస్వం		31 శుభదశాశుభయుతేధా	
కమవ్యుత్క్రమా	215	మున్యచ్చేవా	216
32 సామ్యవిపరీతం	"	33 అన్యధాన్యధా	"
33 శనాచేత్యేకే	"	32 సిద్ధమన్యత్	217
34 అంతర్భక్త్యంశయో			
రేతత్	"		

తృతీయాధ్యాయే	ప్రథమపాదః	218
"	ద్వితీయపాదః	219
"	తృతీయపాదః	220
"	చతుర్థపాదః	222

చతుర్థాధ్యాయే	ప్రథమపాదః	223
"	ద్వితీయపాదః	225
"	తృతీయపాదః	226
"	చతుర్థపాదః	228

విషయములు సమాప్తము.

గ్రం- పే- చ- ల- రో- ఉ- ఆ- పు- శు-
 ఓ- శ- రా- వృ- జ- శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

చీర్వా లక్ష్మీ సునింహ శాస్త్రి .

ఓమ్

పరబ్రహ్మణేనమః.

జై మి నీ య సూ త్ర ము లు.

శ్లో॥ సృష్టిస్థిత్యంతక ర్త్రీ । హరిహరవిధిభిస్సేవితానంద ధాత్రీ
నానాతంత్రోక్తమా రె । ర్మునిభిరపిధియాఫాలచంద్రోజ్జ్వలాంగీ॥ ఆర
క్తాభా తిన్రేతా శివశైలయా రాజరాజేశ్వరీ సా వాచం నోహ్యత
నోతు ప్రితిపదకఠినే జైమినే సూత్రసంఘే॥ ౧॥ వివస్వద్వంశాగ్ర్యా
వనిపతివర శ్రీరణజితో దయాంభోధేర్వాచా తవకరుణయా జైమిని
మునే నిరాలంబేశాస్తే జననిగిరిజేయాస్యతినకిం సుటీకాంఘేకామో
హృది సమభిపూర్తింరచయితుం॥

తా॥ శ్రీమన్నహర్షి వర్య జైమినిముని విరచిత సూత్రములకు
సుబోధిన్యాఖ్యవ్యాఖ్యను రచియింపఁదలంచి నీలకంఠ దైవజ్ఞుఁడు
తత్తార్థనిర్విఘ్న పరిసమాప్తికొఱకు నిష్పదేవతాధ్యానరూపకమంగళా
చరణమును జేయుచున్నాడు సృష్టిస్థితి నాశనములఁ జేయునదియు,
విష్ణు, రుద్ర, బ్రహ్మలచే సేవింపఁబడునదియు, ఆనందమును గలుగఁ
జేయునదియు వివిధశాస్త్రములందుఁ జెప్పఁబడినవిధములచే నెల్లప్పుడు
మునులచే సేవింపఁబడునదియు, ఫాలమునందు జంద్రకళచే బ్రకాశిం
చునదియు, నెఱ్ఱనిదేహకాంతిగలదియు, త్రినేత్రముగలదియు, నీశ్వరుని
శరీరమున నివసించునదియు నగు శ్రీరాజరాజేశ్వరీదేవి ప్రితి పదము
నందును గఠినముగాదోచు శ్రీజైమినీయ సూత్రములయందు మాకు
వాక్కును బ్రసాదించుచునుగాక॥ ౧॥

సూర్యవంశపు రాజులయొక్క సంపత్తును జయించినట్టియు
దయాసముద్రుడగునట్టియు జైమినిమునీశ్వరునియొక్క నిరాధారమగు
జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు “నోరాజరాజేశ్వరీ” నాకు సామర్థ్యముగలుగఁ
జేసి సుటీకను రచియింపవలయునను న్నాకోరికను సంపూర్తియగునట్లు
జేయుమని వ్యాఖ్యాత శ్రీ రాజరాజేశ్వరుని స్తుతించుచున్నాడు.

(1)
సూ॥ ఉపదేశంవ్యాఖ్యాస్యామః॥ ౧॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అథ ప్రాక్తనకర్మ జ్ఞానానుష్ఠేయ కాశీవాసాదినా
జగదుద్ధారించిక్వీర్షుః కరుణాసింధు జైమినిమునిః ప్రారీప్సిత గ్రంథప్రతి
బంధకోపశమనాయ శ్రీ శంకరప్రణతిపూర్వకం సకలలోక శుభాశుభ
సూచకశాస్త్ర మనుష్ఠాతుం ప్రతిజానీతే॥ ఉ చ త త్పదంఉపదంతస్యే
శశ్శంకర స్తం వ్యాఖ్యాస్యామః నమస్కర్మః ॥ శ్లో॥ ఉకార శ్శంకరః
ప్రాక్త ఇత్యేకాక్షరకోశః ॥ ప్రకృతార్థస్తుఉపదిశ్యతే ప్రాక్తనశుభా
శుభకర్మా నేనేత్యుపదేశో జాతకశాస్త్రవిశేష స్తం వ్యాఖ్యాస్యామః॥
కథిష్యామితి నన్వస్మిన్ శాస్త్రేకిమన్యశాస్త్రతో దృష్టిర్విలక్షణోతా
న్యశాస్త్ర ప్రసిద్ధవేతి సంశయంపరిహరన్నాహ॥

టీ॥ ఉపదేశం = శంకరుని, వ్యాఖ్యాస్యామః = నమస్కరింపు
చున్నాము, “ఉపదేశ” మను పదమునకు శంకరార్థమెట్లనిన “ఉ, చ,
తత్పదముపదంతస్యేశఉపదేశః “ఉకారశ్శంకరఃప్రాక్తః” అను నేకా
క్షరకోశమువలన “ఉ” కారమునకు శంకరుడనియర్థము - ఆ ‘ఉ’ కార
పదమున కధిపతియగు శంకరుని నమస్కరింపు చున్నామని యర్థము
లేదా ఉ = ఈశ్వరునియొక్క, పద = నివాసమగువారణాశికి, ఈశం =
ప్రభువగు కాశీవిశ్వనాథుని, వ్యాఖ్యాస్యామః = స్తుతించుచున్నాము
అనియు నర్థమగును.

ప్రకృతార్థము.

ప్రకృతార్థమేమనగా— ఉపదేశం = జీవులయొక్క ప్రాక్తన శుభాశుభకర్మనుపదేశించునట్టిజాతకశాస్త్రమును, వ్యాఖ్యాన్యము= వివరించుచున్నాము. జీవులయొక్క పురాకృతమగు పుణ్యపాపకర్మల ఫలమును బ్రకాశింపజేయునట్టి జాతకశాస్త్రమును వివరించుచున్నామని జైమినిముని తెలుపుచున్నాడు.

తా॥ ప్రాక్తనకర్మజ్ఞానమువలన ననుష్ఠించుచున్న కాశీ నివాసాదికముచే జగదుద్ధరణము చేయదలచి కరుణాసింధుడగు శ్రీజైమినిముని ప్రారీప్సితగ్రంథముయొక్క ప్రతిబంధకముపశమించుటకుఁగాను శ్రీ శంకర ప్రణతిపూర్వకముగా సకలలోక శుభాశుభసూచకమగు జాతకశాస్త్రమును జెప్పుచున్నాడు.

సూ॥ అభివశ్యంతి ఋక్షాణి॥ ౨॥

సూ॥ పాశ్వభేచ॥ 3॥

సూ॥ తన్నిష్ఠాశ్చతద్వత్॥ ౪॥

వ్యా॥ ఋక్షాణి- రాశయః- అభి-సమ్ముఖం-పార్శ్వభే-పార్శ్వ రాశీచ- పశ్యంతి- అవలోకయంతి క్రమత శ్చ రేష్టమపంచమైకాదశ రాశయ స్థిరే షష్ఠతృతీయనవమరాశయః॥ ద్విస్వభావే సప్తమ చతుర్థ దశమరాశయస్తథా భవంతీతి దృష్టిచక్రేద్రష్టవ్యం॥ వృద్ధకారికాచ॥ శ్లో॥ చరం ధనం వినా స్థాతుం స్థిరమంత్యం వినాచరం॥ యుగ్మంస్వేన వినాయుగ్మం పశ్యంతీత్యయమాగమ॥ ఇతితదయం సంగ్రహః చరా నాగ ౮ బాణేశ ౧౧ రాశీ స్వతొవై స్థిరా ష్టత్ ౬ తృతీయాంక క ౮ రాశీ స్క్రమేణ స్వత శ్చైలభం ౭ వేదభం పక్షిభం ౧౦ చ క్రమా ద్విస్వభావాః ప్రపశ్యంతి పూర్ణ మితి రాశిషు సిద్ధం ద్రష్టుః దృశ్యభావం ఖేటే ష్వతిదిశతి తన్నిష్ఠాః రాశిస్థితాగ్రహస్తద్వత్ తై రాశిభి స్తుల్యం యథా భవతి తథా స్వస్థితరాశివ దేవ స్వ తొష్ట మాదిరాశీం స్తన్నిష్టగ్రహంశ్చ పశ్యంతీ త్యర్థః తథా చోక్తంవృద్ధైః॥ శ్లో॥ చరస్థం స్థిరగః పశ్యే త్థిరస్తం చరరాశిగః॥ ఉభయస్థం తూర్ణ

యగో నికటస్థం వినాగ్రహం ॥ శుభార్గళే ధనసమృద్ధి రిత్వాదిసూత్రే
వ్యర్గళపదసంకేతస్యా కాంక్షాం నివర్తయన్నాహం ॥ ౨॥౩॥౪॥

అన్యశాస్త్రమున బ్రసిద్ధమగు దానికంటె విలక్షణమయిన
దృష్టినిగూర్చి ముందుగా దెల్పుచున్నాడు.

టీక ॥ ఋక్షాణి=రాసులు, అభి=అభిముఖరాసులను, పశ్యంతి=
చూచుచున్నవి, పార్శ్వభేచ = పార్శ్వరాసులనుగూడ జూచుచున్నవి.
రాసులు తమకభిముఖముగా నుండు రాసులను దమపార్శ్వరాసులను
జూచును.

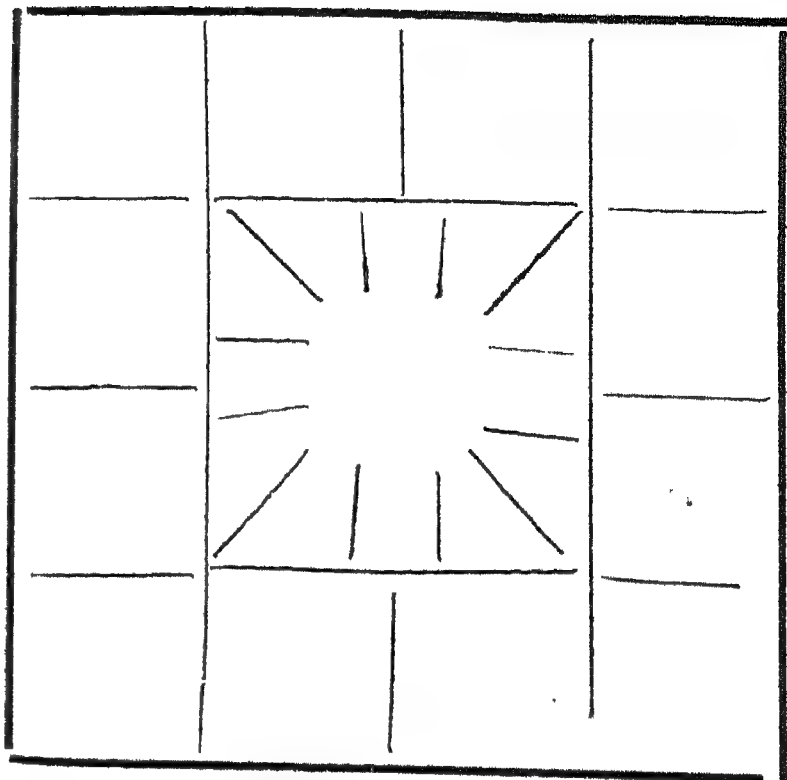
జన్మ కాలలగ్నకుండలినిర్ణయము.

శ్లో॥ తిర్యక్పంచతతోర్ధ్వగాశ్చ లిఖితారేఖాశ్చ రాశ్యాత్మకం
చక్రంస్యా త్పురుహూత దిగ్గుహ ముఖా లగ్నాది రాశిగ్రహాన్ ।
సంలిఖ్యోదయచంద్రకారకపదా రూఢాత్మహోరాఘటీద్రేక్కాణానవ
ప్రోక్తలగ్నకవశాత్తత్తత్ఫలంవక్ష్యతి॥

టీ॥ తిర్యక్ = అడ్డముగా, లిఖితాః = లిఖించబడు, రేఖాః=
గీతలు, పంచ = ఐదు, తతః = అటుపిమ్మట, ఊర్ధ్వగాః = నిడువుగా
గీయబడిన, రేఖాశ్చ=రేఖలును, రాశ్యాత్మకం = ద్వాదశరాశ్యాత్మక
మగు, చక్రం=చక్రము, స్యాత్ = అగును, పురుహూత దిగ్గుహము
ఖాన్=తూర్పుమొదలగు, లగ్నాదిరాశిగ్రహాన్=మేషాదిరాశిమొదలు
మీనరాశిపర్యంతం, సంలిఖ్య=లెస్సగా, మేషము, వృషభము. మిథు
నము, కటకము, సింహము, కన్య, తుల, వృశ్చికము, ధనుస్సు, మక
రము, కుంభము, మీనము ౧౨ గదులను లిఖించి అందు వారి వారి
జన్మకాలములోనుండు జన్మలగ్నము అనగా నప్రోక్తలగ్నకవశాత్ =
జన్మలగ్నముమొదలు ఉదయచంద్రకారకపదా రూఢాత్మహోరాఘటీ
ద్రేక్కాణాః= ౧ జన్మకుండలి ౨ అంశకుండలి ౩ చంద్రకుండలి ౪
కారకకుండలి ౫ ఆరూఢకుండలి ౬ హోరాకుండలి ౭ ఘటీకుండలి
౮ ద్రేక్కాణలగ్నము,

తత్తత్ఫలం=ఆయాలగ్నములయొక్క, ఫలం=ఫలము, వక్ష్యతి=
ముందుచెప్పబడును.

మీ	మే	వృ	మి
కు	సవ్యరాశి చక్రము		క
మ			సిం
ధ	వృ	తు	క

ఉదాహరణము — మీనము = కన్యను. మేషము = వృశ్చికమును
వృషభము = తుల, మిథునము = ధనుస్సు, కటకము = కుంభము, సింహ
ము = మకరము, కన్య = మీనము, తుల = వృషభము, వృశ్చికము =
మేషము, ధనుస్సు = మిథునము, మకరము = సింహము, కుంభము = కట
కము, ఈ ప్రకారము చక్రమునందు బాలురకొఱకు గీతలు చూపించితిమి.

వృద్ధపరాశరవాక్యము శ్లో॥ రాశ యోభిముఖా నివృప్త పశ్యం
తి పార్శ్వభే తథా॥

ఉదాహరణము — మేషమున కభిముఖరాశి వృశ్చికము, వృశ్చి
కమునుండి ముందునకును వెనుకకును లెక్కింపగా నాల్గవరాసులగు
కుంభము సింహములు పార్శ్వరాసులగు కాపున మేషము తనకభి
ముఖరాశియు నెనిమిదవదియునగు వృశ్చికమును పార్శ్వరాసులు
నేకాదశపంచమములునగు కుంభసింహములను జూచును. ఇట్లే వృష
భము తనకభిముఖరాశియు షష్ఠమునగు తులచు పార్శ్వరాసులును
నవమ తృతీయములునునగు మకరకటకములను జూచును. మిథునము
తనకభిముఖరాశియు సప్తమమునునగు ధనుస్సును, పాశ్చాత్యరాసులును
దశమచతుర్థములనునగు మీనకన్యలను జూచును.

ఇదియే తాజకసంగ్రహమునందు — శ్లో॥ చరా నాగ బాణేశ
రాశీః స్వతో వై స్థిరా ష్ట ట్పుతీయాంక రాశీః క్రమేణ స్వతశ్చైవ
భం వేదభం పంజ్చిభం చ క్రమా ద్విస్వభావాః ప్రపశ్యంతి పూర్ణం॥

అని చెప్పబడినది అనగా మేషాదిరాసులకు గ్రహముగా చరస్థిరద్విస్వభావములను సంజలుగలవు అందు మేష కటక తులామకరములు చరములు వృష సింహ వృశ్చిక కుంభములు స్థిరములు మిశ్రనకన్యా ధనుర్మీనములు ద్విస్వభావములు పూర్వోక్తగణన ప్రకారము చరరాశి తనకు (౮-౧౧-౫) రాసులను, స్థిరరాశి (౬-౯-౩) రాసులును, ద్విస్వభావరాశి ౭-౧౦-౪ రాసులునుజూచును.

ఇదియే ప్రకారాంతరము వృద్ధపరాశరహారయందు—

శ్లో॥ చరం ధనం వినా స్థాతుం స్థిరమంత్యం వినా చరం ద్వంద్వం స్వేన వినా ద్వంద్వం పశ్యతీ త్యయ మాగమః॥

అనగా చరరాశి తనకు సమీపముననుండి తనకు రెండవదగు స్థిరరాశినిగాక తదితర స్థిరరాసులను జూచును. స్థిరరాశి తనకు సమీపముననుండి తనకు బండ్రెండవదగు చరరాశినిగాక తదితర చరరాసులును జూచును. ద్విస్వభావరాశి తన్నుగాక ఇతరములగు ద్విస్వభావరాసుల మూటినిజూచును. పూర్వోదాహరణమునందు చరరాశియగు మేషము తనకు రెండవదియు, స్థిరరాశియునగు వృషభమునుగాక తదితర స్థిరరాసులగు సింహవృశ్చిక కుంభములఁజూచును. స్థిరరాశియగు వృషభము తనకు వెనుకగా సమీపముననుండి తనకు బండ్రెండవదగు మేషమునుగాక తదితరచరరాసులగు కటకతులామకరములఁజూచును. ద్విస్వభావరాశియగు మిథునము తన్నుగాక యితరద్విస్వభావరాసులగు కన్యా ధనుర్మీనములఁజూచును. ఇట్లేతదితరరాసులును జూచునని యెంచఁదగినది మరియు ఈ శాస్త్రమునందు రాసులు గ్రహములను గ్రహములు రాసులనున్న జూచునని ముఖ్యాభిప్రాయము.

సూ॥ దారభాగ్య శూల స్థార్థ శానిధ్యాతుః॥ ౫॥

వ్యా॥ విచారాశ్రయీభూతస్య రాశే ధ్యాతుర్ద్రిష్టుర్గ్రహాదారభాగ్యశూలస్థాః దారాదిపదబోధ్యా శ్చతుర్థద్వితీ యైకాదశస్థానస్థితా గ్రహా విచారాశ్రయీ భూతరాశే ర్ద్రిష్టు ర్గ్రహస్య అర్థభా

అర్గళా సంజ్ఞకాస్యః (అర్గళాకర్తారణియావత్) నను స్వామ్యాదిభి
ర్నిధ్యాతుః ఫలదాతురిత్యుక్తం తయా అయమర్థః కథం జ్ఞాత ఇతిచే
చ్ఛుణు భయ పుణ్య వినా భావా ద్రష్టు రాహుశ్శుభార్గళ ఇతివృద్ధ
వాక్యా దేవ శుభార్గళ మర్గళప్రతిబంధకత్వమితి ఛంవోవత్సూత్రాణీ
త్యుక్తే స్సంధి శ్చాందసః అత్ర అక్షరై రేవ రాశిభావ బోధనంమునే
రభిప్రేత మిత్యనుపదమేవ స్ఫుటీభవిష్యతి అస్మిన్న్రందే కటపయాదిక
మేణాంకా గ్రాహ్యస్తత్రాపి ద్వాదశాధికసంఖ్యాసన్నిపాతే ద్వాదశ
తప్తంకృత్వా ఏవశిష్టసంఖ్యా రాశిభావబోధికా అత్రప్రాచ్యకారికాచ
కటపయ వర్గభవైరికా పిండాపై రక్షరై రంకః నజీచశూన్యం
జ్ఞేయం తథా స్వరే కేవలే కథితం యథా దారే త్ర్య త్రాంకానాం
వామతో గతి రితి రీత్యా దకార స్వాష్ట్యసంఖ్యా రకారస్య ద్విసంఖ్యే
త్యష్టావింశతీసంఖ్యా మాపన్నే పుంజే ద్వాదశతప్తేచోర్వరితా చతు
స్సంఖ్యా భావబోధి కేతి ఇయమర్గళా శుభ పాపోభయ సాధారణీ
నచోక్తార్గళా ప్రతిబంధకమాదౌ వక్తవ్యమితివాచ్యం తథా సత్సర్గళా
పదస్య మండుకప్లుత్యానువృత్తే రస్వారస్యా దర్గళాంతర మేవాహ॥

టీ॥ నిధ్యాతుః = తానువిచారణజేయునట్టి రాశినిఁ జూచునట్టి
గ్రహమునకు, దార=నాలుగు, భాగ్య=రెండు, శూల = పదనొకండు
స్థానములయందు, స్థాః=ఉన్న వారలు, అర్గళాః=అర్గళ సంజ్ఞగలవియని
చెప్పఁబడును. అర్గళయనగా కర్తరియని చెప్పఁబడును అనఁగా శుభ
ఫలమునకు నాటంకమును గలుగఁజేయును, ఓయీ “స్వాదిభిర్నిధ్యా
తుః ఫలదాతుః” ఆశ్శత్యము మొదలగువానిచే శుభఫలము నొసగు
నని చెప్పబడియుండగా ఈవిధముగ జెప్పట కేమి హేతు వందు వేని
వినుము.

శ్లో॥ భయ (౨) పుణ్య (౧౧) వినా (౪) భావా ద్ద్రష్టు రా
హుశ్శుభార్గళం॥

అను వృద్ధవాక్యానుసారముగ ద్రష్టయగు గ్రహమునకు పైన
జెప్పబడిన ౨.౧౧.౪ స్థానములయందు నే గ్రహమైనను లేకుండిన
యెడల శుభఫలము నిచ్చునని యభిప్రాయము ఈగ్రంథమందు రాశి

సానములను జెప్పవిషయములో “ క-ట-ప-యాది ” వర్ణముల నుపయోగించు జైమినీ మనీశ్వరుల యభిమతము అదియెట్లనగా కకారము మొదలు తొమ్మిదివరకును టకారము తొమ్మిది వరకును పకారము మొదలు అయిదువరకును యకారము మొదలు ఎనిమిదివరకును లెక్క పెట్టవలయును. రాసులనుగుఱించి లెక్క పెట్టునప్పుడు అక్షర సంఖ్య వలన వచ్చిన మొత్తముచే పండ్రెండువరకు ద్వాదశరాసులు నేకభావములను గ్రహింపవలయును పండ్రెండుకుపైగా వచ్చినయెడల ౧౨తో భాగహరించి శేషమును గ్రహింపవలయును శేషము లేకుండినయెడల ౧౨ శేషమగుచుగానపండ్రెండుసంఖ్యగా నెంచవలయును చవర్ణములో అంత్యాక్షరమగు (ఇ) యును, తవర్ణములో అంత్యాక్షరమగు (న) యును, సంఖ్యలో జేరనిబిందువుగాన అనగా శూన్యము లేక సున్నయని తెలిసికొనవలయును.

శ్లో॥ కటపయవర్ణభవై రిహపిండాంత్యై రక్షరై రంకాః సఖిచ శూన్యంజ్ఞేయంతథా స్వరేకేవ లేకధితం॥ అని వృద్ధకాఠికవలనను దెలియుచున్నది ఇందులకుదాహరణము అంకానాంవామతోగతిః॥

దా ౮	ర ౨॥ ౨౮	౨౮	ర దార
భా ౪	గ్య ౧॥ ౧౪	౧౨	౨ భాగ్య
శూ ౫	ల ౩॥ ౩౫	౨౪	౧౧ శూల

భాగహరం ౧౨ చే భాగహరించగా

దార	భాగ్య	శూల	అర్థశసంజ్ఞకలవారలగుదురు శుభా
౪	౨	౧౧	ర్థశే ధనసమృద్ధిః॥

తా॥ చూచుచున్న గ్రహమునకు ౪-౨-౧౧ రాసులయందున్న గ్రహములు శుభాశుభార్థ శ్రుహములనగా శుభాశుభఫలముల నిచ్చును. ఈ జైమినిశాస్త్రమందంతట నక్షరములచేతనే రాశిభావ బోధమదెట్లనగా కటపయాది వర్ణములచేత సంకములు గ్రాహ్యములు ఇందుకుదాహరణము పైని చూడగలరు ఇదేప్రకారమన్నిచోట్లయందు దెలియవలెనని తాత్పర్యము.

సూ॥ కామస్థాతు భూయసా పాపానామ్॥ ౬॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ రవిక్షీణచంద్రభౌమ శని రాహు కేతు పాపయుత
బుధానాం భూయసా బాహుళ్యేన పాపానా వి తి బహువచననిర్దేశా
త్త్రిప్రభృతిభిః పాపైః కామస్థా తృతీయస్థాన స్థాల్లా భవతి ఏకేన
పాపేన ద్వాభ్యాంచ నేత్యర్థః ఇయమర్థలా పాపసంబంధినీ పూర్వాతు
శుభపాపసాధారణీ ప్రేమనిధిపంశితైస్తు పాపానాం మధ్యే యోధికాం
శకస్తేన తృతీయేర్గళాభవ న్తితియమక్తంతత్సూత్రాక్షరాధానానా మూతి
పాపానాం భూయసే త్యనేన పాపబాహుళ్యం త్వా యాతీతి బహు
పాపకృతకామస్థార్గళాయా నిర్భాగకత్వా దేవ పృథక్సూత్ర మిదం
పూర్వార్గళా బాధకా న్యాహ॥

(కాం మ॥ ౫౧ రూపోను నిలచినది 3 స్థానమని మర్థము.

టీ॥ పాపానాం= రవి, క్షీణచంద్ర, కుజ, శని, రాహు, కేతు,
పాపయుతబుధుడు, కామస్థాతు = మూడవస్థానమందున్న గ్రహము,
భూయసా=అధిక్యముచేత అనగా బాహుళ్యముచేత, అర్గళా=అర్గళసం
జ్ఞకలది అనగా నిది పాపార్గళము, పూర్వమందు చెప్పబడినది శుభా
ర్గళమని తెలియవలెను.

తా॥ ఇదివఱకు జెప్పబడినది అర్గళావిషయము, శుభపాపగ్ర
హములకు సాధారణమైనది, ఇప్పుడు చెప్పినది కేవలపాపగ్రహసం
బంధమైనది. రవి, క్షీణచంద్ర, కుజ. రాహు, కేతు పాపగ్రహము
లతో కూడిన బుధుడు వీరు పాపగ్రహములు వీరిలో ముగ్గురుగాని
అంతకంటె నెక్కువమందిగాని తృతీయస్థానమందున్న యెడల పాపార్గళ
యని చెప్పబడును. ఒక్క గ్రహముగాని, రెండు గ్రహములుగాని
తృతీయమందు నున్నమాత్రమున అర్గళకలుగదు. పాపగ్రహములలో
నెవ్వఁడు తానున్నరాశిలో నెక్కువ అంశలను నడచియుండునో అట్టి
వాడు తృతీయస్థానమందున్న యెడల అర్గళయగును ప్రేమనిధిపంశితు
నిచే జెప్పబడెనుగాని యాయభిప్రాయము సూత్రమందుండుపదముల
వలన నిశ్చయింపఁబడదు “భూయసాపాపానాం=అని చెప్పటచే పాప

గ్రహములయొక్క బాహుశ్యము మాత్రమే నిర్దేశమగుచున్నది.

(3) స్థానమందు బహుపాపగ్రహములచేగలు నర్గళకెట్టి యాటంకము (బాధకము) లేకపోవుటచేతనే గ్రహసూత్రార్గళమునకు 2వ సూత్రము చూచిన విశదమగును.

సూ॥ రిఃఫనీచకామస్థా విరోధినః॥ 2॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ దారేత్యాదిపదబోధ్యచతుర్థ ద్వితీ యైకాదశ స్థానస్థితానా మర్గళాక ర్తృణాం ఖేటానాం క్రమేణ రిఃఫాదిపదబోధ్య దశమద్వాదశ తృతీయస్థాన స్థితా గ్రహా విరోధినః అర్గళా ప్రతిబంధకా ఇత్యర్థః తథాచ దశమాదిస్థానేషుగ్రహాభావే సత్యేవచతుర్థాది స్థానస్థైర్గ్రహైరర్గళాభవంతి నాన్యధేతిభావః బాధకబాధకానప్యాహ॥

టీ॥ రిప్పనీచకామస్థాః=దశమ ద్వాదశ తృతీయస్థానములందున్న గ్రహములు, విరోధినః=పూర్వము చెప్పబడిన ప్రథమార్గళమునకు కారకులగు గ్రహములకు విరోధము కలవి.

బాలబోధ.

రిః. ౨ ఫ ౨ మొత్తం ౨౨, ౧౨ చే భాగించగా శేషం ౧౦ రిఃఫ, న ౦ చ. ౬ మొత్తం ౬౦, ౧౨ చే భాగించగా మిగిలినది ౧౨ నీచ, కా ౧ మ గి మొత్తం ౫౧, ౪౦ పోను మిగిలినది ౩ కామ.

ర- ౨-౧౧ అర్గళసంజ్ఞాస్థానములపై అర్గళస్థానములకు ౧౦. ౧౨- ౩ విరోధస్థానములు.

తా॥ మొదట చెప్పబడిన అర్గళాగ్రహములకు బాధకమును జెప్పుచున్నాడు - దారేత్యాది సూత్రముచేత చతుర్థ, ద్వితీయ, ఏకాదశ స్థానములయందుండు గ్రహములు అర్గళాకారక గ్రహములని చెప్పబడినదిగదా ఆగ్రహములకు క్రమముగా దశమ ద్వాదశ తృతీయస్థానములయందు గ్రహములుండినయెడల అర్గళాదోషమును పోగొట్టును - అనఃగా ద్రష్టయగు గ్రహమునకు చతుర్థమందుండు గ్రహము అర్గళను కలుగజేయును కాని ఆ అర్గళాస్థానమునకు దశమమందు గ్రహముండునెడల నాచతుర్థస్థానగ్రహమువలన నర్గళ కలుగ నేరదు ఇట్లే ద్వితీయస్థానార్గళమునకు తద్ద్వాదశమునను ఏకాదశస్థానమునకు

జై మి నీ య నూ త్ర ము లు .

తత్త్వతీయమునను గ్రహములున్నయెడల అర్గళ నశించుచున్నదని తాత్పర్యము.

నూ॥ నన్యూనావిబలాశ్చ॥ ౮॥

1866

వ్యాఖ్యానమ్: అర్గళాకర్తృగ్రహభ్యః ప్రతిబంధకా గ్రహాన్యూనా అల్పసంఖ్యాకాః ద్వా చేదర్గళాకర్తార ఏకశ్చే త్ప్రతిబంధక ఇత్యాది విబలా నిర్బలాశ్చ యదితదా ప్రతిబంధకానన్యూనః బలమగ్రే నిరూప ఇష్యతి అర్గళాస్తత్ప్రతిబంధకాశ్చ వృద్ధైరుక్తాః భయ౨ పుణ్య

౧౧ వినా ౪ భావా ద్రష్టు రాహు శుభార్గలం స్ఫుటాంగ ౧౨-3 జ్ఞేయ ౧౦ భావాత్తు విపరీతార్గళం విదుః ద్రష్టు ర్ద్రిష్టుగ్రహస్య ద్వితీ యాదితః శుభార్గళం ప్రాహుః అర్గళవిరోధ్యర్గలమేవ విపరీతార్గళమి త్యుచ్యతే॥

1814

టీ॥ న్యూనాః=న్యూనసంజ్ఞ అనగా తక్కువ సంఖ్యగలవారే నను, విబలాః = ఆగ్రహములకు దుర్బలమైనను అప్పుడు అర్గళగాని అర్గళభంగముగాని, న=లేదు అనగా కలుగదనుట. Re. 1/40

తా॥ అర్గళమును పోగొట్టుటకు సామర్థ్యము లేకుండుటను జెప్పుచున్నాడు- అర్గళాదోషమును జేయు గ్రహములు ఎక్కువగా నుండి తత్ప్రతిబంధక గ్రహములు తక్కువగానుండినను రెండుగ్రహ ములు దోషమును జేయునవియై ఒక్కగ్రహము బాధకరమైనదియై నను బలములేనివియైనను అర్గళదోషమును పోగొట్టలేవు బలమును గుఱించిముందుజెప్పబడును- అర్గళమునుగుఱించియుతత్ప్రతిబంధకత్వ మునుగురించిన వృద్ధకారిక॥

శ్లో॥ భయ౨ పుణ్య ౧౧ వినా ౪ భావాద్ద్రష్టు రాహుశుభార్గళం స్ఫు ౧౨ టాంగ 3 జ్ఞేయ ౧౦ భావాత్తు విపరీతార్గళంవిదుః॥

అనునట్టి ప్రమాణముచే ఆయాభావములనుగుఱించి విచారింప బడు గ్రహమునకు ద్వితీయస్థానములయందు గ్రహములుండినయెడల శుభార్గళమనియు వానికి ద్వాదశాదిస్థానములయందు గ్రహములుండిన యెడల విపరీతార్గళము అనగా నర్గళకుప్రతిబంధకమనియు జెప్పబడిన దని తాత్పర్యము.

సూ॥ పాగ్వాత్త్రికోణే॥ ౯॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ తృతీయాశ్ర ముపదిశతి త్రికోణే పంచమ నవ మయోః అర్గళా తత్ప్రతిబంధకశ్చ పాగ్వాత్ పంచమే గ్రహసత్వే అర్గళా నవమే న్యూనసంఖ్యాత్వ నిర్బలత్వ దోషరహితగ్రహసత్వే అర్గళా ప్రతి బంధకత్వమతి సచదారేత్యాదిసూత్రే శాంతపదస్య రిః ఫేత్యాదిసూత్రే ధాతుపద స్యోపాదానా దేవార్థలాభే సూత్రాంతరనిర్మాణస్య వైయ ధ్యాపత్తి రితి వాచ్యం విపరీతం కేతో రితి సూత్రే కేతుకృత వ్యత్య యస్య త్రికోణ ఏవ వక్తవ్యత్వా త్సాఫల్యప్రసంగాత్ అన్యథాహి దార భాగ్య శూలేష్వపి కేతుకృతవ్యత్యయాపత్తి రితి భావః యత్తు కైశ్చిదుక్తం పాగ్వా దితి సూత్రస్య పృథక్కరణసామర్థ్యా ద పత్తి బంధోయ మర్గళేతి తత్ర తథాసతి కామస్థేతి సూత్రోత్తరమేవ ప్ర సంగా తన్నిర్మితిః స్యాదితి విపరీతం కేతో రితి సార్వత్రికం య దుక్తం తదపిన కామస్థేతి సూత్రోత్తరం పాగ్వా దితి సూత్రంచేత్తదా సార్వ త్రికం స్యాత్ ప్రాగ్వా దితి సూత్రాంతరప్రణయనా తత్తత్త్రివాస్యప్ర వృత్తి రిత్వర్థః విపరీతమితి సూత్రస్యోత్తరసూత్రేన్వయ ఇతి యదుక్తం తదపిన అష్టానాం వే తి పృథక్కరణసామర్థ్యా దేవ రాహో ర్న్యా నాశత్వేన కారకత్వ లాభాదేత దన్వయస్యవైయ ధ్యాపత్తిః అష్టా నాం వేత్యన్వయమతం యదుక్తం తేతప్రమాణాభావ ఇతి కేతో విశేష మాహ॥

(మూడవవిధమగు అర్గళను తదపవాదమును జెప్పుచున్నాడు)

టీ॥ త్రికోణే = పంచమ నవమస్థానములయందు, పాగ్వాత్ = పూర్వమువలెనే చెప్పవలయును.

తా॥ పంచమస్థానమందు గ్రహమున్నయెడల అర్గళకలుగును నవమస్థానమందు అంతకంటె అధికసంఖ్యాకగ్రహములుగాని యధిక బలముగల గ్రహములుగాని యుండినయెడల ఆయర్గళ నశించును.

ఓయీ ! దారేత్యాది సూత్రమునందు (శాంత) గి అనుపద మును రిః ఫేత్యాది సూత్రమునందు, ధాతుః ౯ అనుపదమును జేర్చిన యెడల ఈసూత్రమునందు జెప్పునట్టి యర్థము వచ్చుచుండగా ఇది

ప్రత్యేకముగా మఱియొక సూత్రముచే చెప్పటవలననేమిప్రయోజనమందువేని అట్లుకాదు, “విపరీతంకేతోః” అని చెప్పబడు ౯వ సూత్రమువలన కేతువువలన కలుగునట్టి వ్యత్యయము త్రికోణస్థానమునందే కలుగును కాబట్టి వేరుగా ఈసూత్రము చెప్పటకు ప్రయోజనము అట్లు వేరుగా చెప్పనియెడల చతుర్థ ద్వితీయ ఏకాదశస్థానములయందును కేతుకృతవ్యత్యాసముకలుగునని యభిప్రాయపడుదురు మఱియు “ప్రాగ్వాత్త్రికోణే” అని వేరుగా సూత్రము చెప్పటవలన ఈయర్థభాదోషమునకు నివృత్తి లేదనియు అట్లు చెప్పటచే “కామస్థా” అను సూత్రానంతరమునందే చెప్పవలసియున్నదనియు కొందరు చెప్పిరిగాని అదియును కూడదు “విపరీతంకేతోః” అను సూత్రమువలన సార్వకాలికదోషము సంభవించదనియు తెలియబడుచున్నది. ౯ ‘కామస్థా’ అను సూత్రానంతరమే ప్రాగ్వాదితిసూత్రము చెప్పినయెడల ఆదోషము అంతటను చెప్పబడును. ప్రాగ్వాదితి సూత్రానంతరము “విపరీతంకేతోః” అని చెప్పటవలన ఆదోషము ఆస్థానమునందే చెప్పకొనవలయును “విపరీతంకేతోః” అను సూత్రమునకుముందు జెప్పబోవు (౧౦)వ సూత్రముతో సమన్వయమని కొందరుచెప్పిరిగాని యదియును గూడదు- ఎందువలననగా “అష్టానాంవా” అను పదము వేరుగా జెప్పటచే రాహువునకు తక్కువ అంశగలిగినప్పుడు కారకత్వలాభము కలుగుచున్నది కాబట్టి “ఆత్మాధికః” అను ముందు సూత్రముతో “విపరీతంకేతోః” అను సూత్రమునుసమన్వయింపగూడదు మఱియు “ఎనిమిదిగ్రహములలోనైనను” అను నన్యమతమునకు ప్రమాణము కాన్పింపదని తా.

సూ॥ విపరీతంకేతోః॥ ౧౦॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ కేతుగ్రహస్య ౯వమ మర్గలాస్థానంపంచమం ప్రతిబంధకస్థానం కించసతి మునేస్తాత్ప్రత్యే కేతుర్లగ్నస్య అస్మిన్గ్రంథే విశేషతః కారకా త్ఫలాదేశే కర్తవ్యే కారకా నివృత్తు రాదా వాత్మకారకం ధర్మయతి॥

కేతుగ్రహము విషయమై అర్గళాస్థానమునుగుఱించి విపర్యయమును జెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ కేతోః = కేతుగ్రహమునకు, విపరీతం = పూర్వముచెప్పబడిన అర్గళాస్థానమునుగుఱించి వ్యతిరేకము (అర్గళ ౯ వ్రతిబంధకము & విరోధము).

తా॥ కేతువునకునవమస్థానము, అర్గళస్థానము, పంచమస్థానము తత్ప్రతిబంధకస్థానమగునని యన్యగ్రహములకంటె విపరీతముగా జెప్పబడినదని తా॥

సూ॥ ఆత్మాధికః కళాదిభి ర్నభోగ సప్తానామష్టానాంవా॥ ౧౧॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ రవ్యాది శన్యంతానాం సప్తానాం రాహ్వంతానా మష్టానాం వా మధ్యే యోభోనగో గ్రహాః కళాదిభిః కళాయా ఆద యోంశా స్తై రంశైః అంశాదిభి రితి యావత్ అధికః స ఆత్మా ఆత్మకారక ఇత్యర్థః అంశపదం విహాయ కళాదిపదేన నిర్దేశ స్వంశసామ్యేపి కళాధికాధికేన వినిర్ణేతవ్యమితి జ్ఞాపనార్థం కళాదిభిరపిసామ్యే వక్ష్యమాణబలం నైకతరనిర్ణయః తత్ర ద్విత్వాది గ్రహాణా మంశాదిసామ్యేన కారకలోపే లనత్థిరకారకా దేవ తత్కారకవిచారః కర్తవ్య ఇతి వను ఆత్మాధికః కళాతిభిర్నభో గోష్టానా మిక్ష్ణేవపాఠోస్తు లాఘవాత్ ఉచ్యతే తత్రాధికపదన్య నివిష్టత్వా ద్రాహోస్తు సర్వగ్రహాంశన్యూనాంశత యాత్మకారకేతి సూచనా యాష్టానాం వేతి పృథగుక్తిః నను కథం జ్ఞాతమితిచేత్ రాహ్వోర్విపరీత సంచారాన్యూనత్వే నాధిక్యాత్ నభోగోష్టానా మితి పాఠే త్వన్యగ్రహారీత్యా రాహో రస్యాధిక్యం ప్రతీయేత ద్విత్వాణాం గ్రహాణాం బ్రహ్మత్వయోగే ప్రసక్తే రాహుయోగే విపరీత మితి సూత్రేణ రాహ్వోగే నాపి న్యూనాంశన్య బ్రహ్మత్వం స్వస్యతు సుతరామి వాల్పాంశత్వేన కారత్వం భవతీత్యర్థః అత్ర వృద్ధసమ్మతిః భాగాధికః కారకః స్యాదల్పభా గోన్యకారకః మధ్యాంశో మధ్యభేటస్య దుపభేటః సపవహీ తిన చ వృద్ధవాక్యా ద్రాహో ర్న్యూనాంశకత్వే నాత్మకారకత్వం

నాయాతీతివాచ్యం శాస్త్రప్రసిద్ధతయా బాలానామపి తదైవ బోధా
ద్వివిచ్య నోక్తం అత్ర వృద్ధవాక్యాంతరంచ మేషాద్యసవ్య మార్గేణ
రాహుకేశూన కారకౌ॥ అస్యార్థః రాహుకేశూ మేషాద్యసవ్య మా
ర్గేణ సవ్యం వామం అసవ్యం దక్షిణం తు అసవ్యమార్గేణ మేషాది
క్రమమార్గేణ కారకౌ న విపరీమార్గేణ తు భవత్యేవేతి ఫలితార్థః
అత్ర రాశికృతమాధిక్యం న గాహ్య మితి సంప్రదాయః అథవా
అంశాదిభి ర్గ్రహాద్యయసామ్యే సప్తమకార కాభావేరాహురపిగ్రాహ్యః
తస్మాదప్తానాం వేతి గాణః కల్పో నిరుక్తః యత్తు ప్రేమనిధిపంథః
విపరీతం కేతోరితి సూత్రం దేహవీదీకన్యాయే నాత్రాన్వేతీత్యుక్తం
తదయుక్తం రవ్యాదిక్రిమ మనాదృత్వాదా కేతునిరూపణ స్యాయో
గ్యత్వాత్ రాహురంశాధిక్యేన కారకతా కేతోస్తు న్యూనాంశత్వేన
కారకతేతి బాధితత్వాచ్చ రాహు రధికాంశత్వేనతి కేతో రపి తథా
త్వాత్ సవానా మితి తు కథం నోక్తమితి చేత్ రాహుకేతోరంశా
ధిసామ్యేన కారకౌ తరాభావా దప్తానా మిత్యేవ్రాచిత మిత్యలనుతి
విస్తరేణ ఆత్మకారకస్యోత్కర్షం దశయతి॥ ౧౧॥

ఈగ్రంథమందు ఆత్మకారకత్వమును జెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ సప్తానాం=ఏడుగ్రహములలోగాని అప్తానాంవా=ఎనిమిది
గ్రహములలోగాని, కళాదిభిః=కళలు వికళలు మొదలగువానిచే, అధి
కః=అధిమైయుండు, నభోగః=గ్రహము, ఆత్మకారకః=ఆత్మకారకుఁ
డని చెప్పఁబడును, కళాదిభిః = అధికాంశలచేత, ఆస్మికారకః = ఆత్మ
కారకుఁడు.

సప్తానాం		అప్తానాం
ర-చ-కు-బు-గు-శు-శ		ర-చ-కు-బు-గు-శు-శ-రా

తా॥ మఱియు నీ గ్రంథమందు కేతుగ్రహముయొక్క లగ్న
మునుగుఱించి విశేషముగా జెప్పుచున్నవాడై, కారకత్వమువలనకలా
దులను, నిధారణ జేయుటకును కారకములను గుఱించి చెప్పుచు
వానిలో ముందుగా ఆత్మకారకత్వమును చెప్పుచున్నాడు.

సూర్యుడు మొదలు శనిపర్యంతము (2) గ్రహములలోగాని రాహుపర్యంత (౮) గ్రహములలోగాని యెవడు అధికాంశము కలవాడో ఆగ్రహమే ఆత్మకారకుడని చెప్పబడును. అనగా మేషాది రాశిచక్రమునందు రాశి ౧కి 30 భాగలుచో॥ ౧౨ రాసులకు 3౬౦ భాగలులో ఎక్కువ భాగకలాదికమును భుక్తమైయుండు గ్రహము ఆత్మకారకుడనబడును. అంశపదమును విడిచి మూలములో కలాశబ్దమును గ్రహించుటకేమి హేతువన అంశలచే రెండు మూడు గ్రహములకు సామ్యము కలిగినప్పటికి కలలచే నధికమైన గ్రహమే ఆత్మకారకుడగును. కళలతోను ద్వితీ్యాదిగ్రహములకు సామ్యము కలిగిన యెడల ముందుజెప్పబోవు బలమునందధికమైయుండు గ్రహము ఆత్మకారకుడని నిర్ధారణ చేయవలయును. అందులో ౨-3 గ్రహములకు అంశాదులచే సామ్యము కలిగినప్పుడు కారకత్వమునకు లోపము వచ్చునప్పుడు బలవత్తరమైన స్థిరకారకత్వమువలన ఆయాకారములను విచారింపవలయును

ఓయీ “ఆత్మాధికః కళాదిభిన్నభోగోష్టానాం”

అని చెప్పటచే పాఠము సులభమైయుండగా “సప్తానాం” అని పదముకూడచేర్చుటెందుకనగా సూత్రములో అధికపదముచెప్పియుండుటవలన విలోమగమనముగల రాహువునకు అన్ని గ్రహములయొక్క అంశలకంటె తక్కువ అంశ కలుగుటచే ఆత్మకారకగ్రహముకలుగునని సూచనకొఱకు “సప్తానాం” అని చెప్పబడినపిమ్మట “అష్టానాం” అని వేరే చెప్పబడినది. రాహువునకువిపరీతసంచారముచే మేషమునందు ప్రారంభమై ఎక్కువ దూరము నడచినకొలదియు వెనుకకువచ్చుటచే న్యూనాంశకలవాడగును, అ దువలన నాధిక్యముకలుగును, “నభోగోష్టానాం” అని “సప్తానాం” అనే పదమును విడిచి చెప్పినయెడల రాహువునకును ఇతరగ్రహములతోబాటుగ నాధిక్యముసంభవించుచు అట్లు కలుగగూడదు- ఎందువలననగా రెండు మూడు గ్రహములకు బ్రహ్మత్వయోగము కలుగుచుండగా రాహుయోగమువల్లను కలుగవలసియుండవలెను “విపరీతం” అనే సూత్రముచే నితరగ్రహముల

కంటె విపరీత సంచారమువలన రాహువునకు నితర గ్రహములతో కూటమి కలిగినను న్యూనాంశముచే బ్రహ్మత్వములేదు. తనకు న్యూనాంశముచే రాహువునకు కారకత్వముమాత్రముకలుగును ఇందును గురించి వృద్ధసమ్మతి యెట్లనగా-

శ్లో॥ భాగధికః కారకస్సాస్యదల్పభాగోంతకారకః । మధ్యాంశో మధ్యభేటస్సాస్యదఃపభేటస్సవీవహి॥

అధికాంశగలవాడు కారకుడనియు, మధ్యాంశకలవాడు అంత కంటెతక్కువవాడనియు, అల్పాంశకలవాడు అంతకంటెహీనుడనియు చెప్పబడుటచే వృద్ధవాక్యాయసారముగా రాహువు న్యూనాంశముకలవాడగుటచే ఆత్మకారకత్వము లేదనిచెప్పఁగూడదు రాహువునకును ఆత్మకారకత్వమునుగురించి శాస్త్రప్రసిద్ధమై బాలురకు సైతము తెలిసియేయున్నది కాబట్టి వృద్ధకా కముందు దాననిగూర్చి విపులముగా చెప్పఁబడియుండలేదు మఱియు రాహువునకు న్యూనాంశముచేతనే కారకత్వము కలుగుటనుగురించి మఱికొందరు పెద్దలయొక్క ప్రామాణ్యముకూడగలదు అదియెట్లనగా-

శ్లో॥ మేషాద్యసవ్యమార్గేణ రాహుకేతునకారకా॥

ఈ చెప్పఁబడిన శ్లోకప్రకారము రాహుకేతువులు విపరీత సంచారముకలవారగుటచే మేషము, వృషభము మొదలగు అపసవ్యమార్గముచే కారకత్వముకలవారుకానిచెప్పియుండుటవలన మేషము, మీనము, కుంభము మొదలగు సవ్యమార్గము సంచారముచే కారకత్వము కలుగునని నిశ్చయి చిరి. మేషము, వృషభము మొదలిడి చెప్పఁబడిన సంచారము అపసవ్యసంచారమనియు మేషము, మీనము మొదలగు రాసులు సంచారము సవ్యమనియు నాగ్రంథమందుజెప్పఁబడెను, ఇచ్చట రాశిసంబంధమగు ఆధిక్యము గ్రహించగినది కాదు లేక అంశాదులచే యేరెండుగ్రహములకైనను సామ్యము కలుగుచుండగా ఏడవకారకత్వమైనను లేనిపక్షములో రాహువుకూడ కారకత్వమునుగుఱించి గ్రహింపఁదగినవాడని “అష్టానాంవా” అనిగొణపక్షము నిర్ణయింపఁబడెను, అయితే “విపరీతంకేతోః” అనెడి సూత్రముగేహాన

దీపకన్యాయముగా అన్వయించునని ప్రేమనిధి పండితుఁడు చెప్పెను. గేహవీదీపకన్యాయముగా దీపమును గడపమీద నుంచినయెడల ఇటు నటు రెండుప్రక్కలకు దీపకాంతి కాన్పించు రీతిగాను భయపక్షముల యందును సూత్రార్థమన్వయించునని చెప్పిరిగాని అదియు క్తముగాదు ఎందువల్లననఁగా సూర్యుఁడు మొదలుగాగల క్రమమును విడిచి “విపరీతంకేతోః” అని ముందుగా కేతువును నిరూపించి చెప్పుట యుక్తమైనదిగాదు మఱియు అట్లు చెప్పినందువల్ల రాహువునకధి కాంశముచే కారకత్వము కేతువునకు న్యూనాంశముచే కారకత్వము కలిగినట్లు చెప్పవలసివచ్చును. లేక రాహువునకు అధికాంశముచే కారకత్వము కలిగినప్పుడు కేతువునకును ఆవిధముగానే చెప్పవలసి వచ్చును. కాబట్టి రాహుకేతువులకు సూర్యాదిగ్రహములకంటెభిన్న మగు సంచారము కలుగుటచేతను “విపరీతంకేతోః” అను సూత్రము వల్లను న్యూనాంశమువల్లనే కారకత్వముకలిగెనని నిశ్చయించి చెప్పఁ బడెను. అయితే కేతువుకూడ గ్రహింపబడినప్పుడు “ననానాం” అని యెందుకు చెప్పలేదనినయెడల రాహుకేతువులకుసంచారము అంశలు మొదలగు సామ్యము కలిగినప్పుడు ఉభయులకు సమత్వమే కలిగి యున్నదిగాన వేరేచెప్పక “అష్టానాం” అని యుభయులను గుఱించి చెప్పెనని తా.

బాలబోధ.

జై మిని వ్రకారము కారకుల నిర్ణయమెట్లనిన—జాతకమునందు సర్వశుభాశుభములను కలిగించుటకు సమర్థులైనవారిలో ఆశ్మకారకు డను గ్రహము ముఖ్యుడు గనుక జాతకునికి భాతృ మాతృ పుత్ర భ్రాతృ కళత్ర పితృ పితామహస్యాలక మాతుశ్వశుర తత్పత్నీమాతా మహా మాతా మహీలకు వేరువేరుగా కారకు లేర్పడుచున్నారు. అదెట్లనిన- రవ్యాది గ్రహములలో భాగాధికుఁడు అనగా తామున్న రాశిలో అధికముగ భోగించినవాడు జాతకునికి ఆత్మకారకుడుగాను వానికి తక్కువ భోగించినవాడు మంత్రికారకుడుగాను అగును- ఇతను సర్వఫలములను కలిగించుటకు సహాయక ర్తగనుండును. ఈ మంత్ర

గ్రహమునకు తక్కువ భోగించినవాడును అంగారకుడును, భ్రాతృవులకు వానికి తక్కువ భోగించినవాడును, చంద్రాంగారకులును, మాతృవునకు వానికి తక్కువ భోగించినవాడును, గురువును, పుత్రులకు వానికి తక్కువ భోగించినవాడును, బుధుడును, జాతులకు వానికి తక్కువ భోగించినవాడును, శుక్రుడును, కళత్రమునకు రవిశుక్రులు, పితృవునకు గురువు, పితామహునికి అంగారకుడు, స్యాలకునికి బుధుడు, మాతుల మాతృ సజాతీయులకు శుక్రుడు, శ్వశుర తత్పత్నీకులకు మాతామహ మాతామహీలకును కారకులగుదురు. ఇందొకరికి ఇద్దరు ముగ్గురు గ్రహములు కారకులైనప్పుడు అందు బలాధికుడు కారకుడగును.

ఇందుకు సూ॥ ఆత్మాధికః కలాదిభిర్నభోగ స్సప్తానామష్టానాంవా॥ తస్యానుసరణాదమాత్యః॥ తస్యభ్రాతా తస్యమాతా తస్యపుత్రః తస్యజ్ఞాతిః తస్యదారాశ్చ భగిన్యారతశ్చాలకః కనియ్యాజ్ఞననీచేతి మాతులాదయోబాంధవా మాతృసజాతీయ్యా ఇత్యుత్తరతః॥ పితామహః పతిపుత్రావితీ గురుముఖాదేవజానీయ్యాత్ పత్నీపితరా శ్వశురౌ మాతామహవిత్వంతేవాసినః రవిశుక్రయోః ప్రాణీజనకః చంద్రదారయోర్జననీ అని ప్రమాణములు.

సూ॥ స ఈష్టే బంధమోక్షయోః॥ ౧౨॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ స ఆత్మకారకో బంధమోక్షయోరీష్టే స్వామీ భవతి నీచరాశి పాపాయోగోచ్ఛాది రాశిశుభయోగైరితి శేషః నీచ పాపయుక్తః కారకస్వ దశాంతర్దశా సుబంధనాది దుఃఖదఃస్యాత్ ఉచ్ఛాదిశుభయుతస్తు గ్రహాంతరబలే నబద్ధస్యాపిమోక్షణ కర్తాభవతి యద్వాప్రతికూలకః ఆత్మకారకః పాపకర్మ ప్రవృత్తిద్వారా సంసార రూపబంధనదఃస్యాత్ అనుకూలస్తు జ్ఞానకాశీవాసాదిభిర్మోక్షకర్తాస్య దిత్వర్థః॥ అమాత్యకారకామాహ॥

ఆత్మకారకునియొక్క ఆకర్మమును చెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ సః=ఆయాత్మకారకుడు, బంధమోక్షయోః=బంధమోక్షములకు, ఈష్టే=ప్రభువగుచున్నాడు.

తా॥ ఆత్మకారకుఁడు నీచ శత్రుఁ డేత్రాది స్థానములయందుం
దుటచేతను పాపగ్రహసంబంధాదులవల్లను తనదశయందుగాని, అంత
ర్దశాదులయందుగాని బంధనాదికష్టములను గలిగించువాడగును.
ఉచ్చ మిత్ర డేత్రాదిస్థితులవల్లను, మిత్రగ్రహ శుభగ్రహసంబంధా
దులవల్లను బంధనాది కష్టములను తొలగించుటకు సమర్థుఁడగును.
లేక ఆత్మకారకుఁడు పాపసంబంధమువలన బ్రతికూలుడై దుష్కర్మల
యందుఁ బ్రవర్తింపజేసి సంసారరూపమగు బంధమును గలిగింప
జేయును. శుభగ్రహ సంబంధాదులచే జ్ఞానము కలిగించుట కాశ్యాది
పుణ్యక్షేత్రములయందు నివసింపజేయుట యీ మొదలగు సుకృత
కర్మలచే సంసారవిముక్తునిజేయునని తా.

సూ॥ తస్యానుసరణాదమాత్యః ౧౩॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ తస్య ఆత్మకారకస్య అన పశ్చాత్సరణాద్గమనాత్
న్యూనాంశలయా అమాత్యః అమాత్యకారకో భవతీతి భ్రాతృకారక
మాహా॥

టీ॥ తస్య=ఆత్మకారకునియొక్క, అనుసరణాత్=అనుసరించుట
వలన, అమాత్యః=అమాత్యకారకుడగును.

తా॥ ఆత్మకారకుని తర్వాత నెవఁడు బలముకలవాడై యుం
డునో వాడు అమాత్యకారకత్వము కలవాడని చెప్పబడునని తా.

సూ॥ తస్యభ్రాతా॥ ౧౪॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ తస్య అమాత్యకారకస్య అనుసరణాత్ అల్పాం
శలయా భ్రాతృకారకః స్యాత్॥

టీ॥ తస్య= అమాత్యకారకుని అనఁగా మంత్రికారకునికి, అను
సరణాత్ = అల్పాంశలచేత అనఁగా అనుసరమైన న్యూనభాగలచేత,
పశ్చాద్గమమువలన భ్రాతా=భ్రాతృకారకుఁడు, స్యాత్=అగును.

తా॥ మంత్రికారకునికంటె తక్కువ అంశగలవాడు భ్రాతృ
కారకుఁడని తాత్పర్యము.

అధమాత్యకారకమాహ॥

సూ॥ తస్యమాతా॥ ౧౫॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ భ్రాతృకారకాదల్పాంశోగ్రహణా మాతృకార
కోభవతి॥

టీ॥ తస్య=పైచెప్పిన భ్రాతృకారకునికి. అను=పశ్చాద్భాగమం
దు, అల్పాంశతయా=తక్కువగుఅంశచే సంచరించుటవలన, మాతా=
మాతృకారకుఁడు, భవేత్=అగును.

తా॥ భ్రాతృకారకునికంటె తక్కువఅంశకలవాడు మాతృకా
రకుఁడని తా.

అథపుత్రకారకమాహ॥

సూ॥ తస్యపుత్రః॥ ౧౬॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ మాతృకారకాన్యూనాంశః పుత్రకారకఇతి॥

టీ॥ తస్య=ఆమాతృకారకునికి, అను = వెనుకను, అనుసరణా
త్ = అల్పాంశచేత సంచరించుటవలన, పుత్రః = పుత్రకారకుఁడు,
స్యాత్=అగును.

తా॥ మాతృకారకునికంటె తక్కువ అంశగలవాడు పుత్రకా
రకుడని తా.

అథజ్ఞాతికారకమాహ॥

సూ॥ తస్యజ్ఞాతిః॥ ౧౭॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ పుత్రకారకాదల్పాంశోజ్ఞాతికారకఇతి॥

టీ॥ తస్య=ఆపుత్రకారకునికి, అనుసరణాత్ = వెనుకభాగము
నఁడు అల్పాంశచే సంచరించుటవలన, జ్ఞాతిః = జ్ఞాతికారకుఁడు,
స్యాత్=అగును.

అథదారకారకమాహ॥

సూ॥ తస్యదారాశ్చ॥ ౧౮॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ జ్ఞాతికారకాన్యూనాంశః స్త్రీకారకః తస్యదా
రాశ్చత్యనేనైవసిద్ధిః చకారోనుక్తసముచ్యయార్థః సమస్థిరకారకవదోప
పదాదిభ్యోపి స్త్రీవిచారః కార్యోనతుదారకారకా దేవేతిసూచయతి॥

టీ॥ తస్య=ఆజ్ఞాతికారకునికి, అనుసరణాత్ = వెనుకసంచరించ
డమువలన, దారాః=కళత్రకారకుఁడు, స్యాత్=అగును.

తా॥ ఆజ్ఞాతికారకునికి వెనుకనుండుటచే అతను కళత్రకార
కుఁడు అని చెప్పఁబడును “తస్యదారాః” అని చెప్పినందువల్లనే ప్రకృ
తార్థము వచ్చుచుండగా చకారముకూడ నెందుకనగా ఒక్కదార
పదమువల్లనే స్త్రీకారకత్వమును గుఱించి విచారణచేయుటగాదు - సూత్ర
మునందు జెప్పఁబడని సమస్థికారకపద ఉపపదములు మొదలగువాని
వల్లనుకూడ స్త్రీకారకత్వమును గురించి విచారణ చేయవలయుననెడి
సూచనకొఱకట్లు చెప్పిరి.

పుత్రకారకవికల్పమాహ॥

సూ॥ మాత్రాసహపుత్రమేకే సమామనంతీ॥ ౧౯॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ మాతృకారకా త్పుత్రకారకవిచారః కార్యిణి
కేచనాచార్యావదంతి కారకద్వయైక్యంవదంతీయీయావత్ అధనిత్యకా
రకాన్వక్తు ముపక్రమతే తత్రాదౌ భగిన్యాదికారకాన్దర్శయతి॥

టీ॥ ఏకే=కొందఱు, మాత్రాసహ=మాతృకారకునితోగూడ,
పుత్రం=పుత్రకారకత్వమును, సమామనంతి=తలచుచున్నారు.

తా॥ మాతృకారకమువల్లనే పుత్రకారకత్వమును గుఱించి విచా
రణచేయదగునని కొందరు చెప్పినందువలన పుత్రకారకత్వమునుగూర్చి
వికల్పము జెప్పఁబడినది (తత్రాదౌ భగిన్యాదికారకాన్దర్శయతి)

సూ॥ భగిన్యాఽఽరతశ్శాలఃకనీయాజ్జననీచేతి॥ ౨౦॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ ఆరతోభామాద్భగినీ సామాన్యం శాలః స్త్రీ
భ్రాతృకనీయాన్కన్యనిష్ప్రభాతాజననీ మాతావతేవిచారణీయా ఇత్యర్థః॥
జాతకమునకు నిత్యకారకులు.

టీ॥ ఆరతః=అంగారకునివలన, భగినీ=తోబుట్టువ, శాలః=
భార్యకు సహోదరుఁడు, కనీయా=తమ్ముడు, జననీచేతి=తల్లియును,
విచారణీయా=విచారించదగినది, ఇతి=ఇట్లని, ఏకే=కొందరు, సమా
మనంతి=చెప్పుచున్నారు.

తా॥ ఏగ్రహమువలన నేకారకములను విచారింపవలయునో అట్టి నియతకారకములనుగురించి చెప్పుచు ముందుగా భగిన్యాది కారకత్వములనుగురించి చెప్పుచున్నాడు- అంగారకునివలన తోబుట్టువు, భావమరిది, తమ్ముడు, తల్లి వీరినిగురించి విచారింపవలెను (నిత్యకారకులందురు.)

మాతులాదికారకమాహ॥

సూ॥ మాతులాదయో బంధవౌ మాతృ సజాతీయా ఇత్యుత్తరతః॥ ౨౦॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ ఉత్తరతో భామాగ్రిమాద్బుధాత్ మాతులా మాతృభగిన్యాదయోబంధవా మాతృసజాతీయా మాతృసపత్న్యై శ్చవిచారణీయాః॥

టీ॥ ఉత్తరతః=అంగారకునకు తర్వాత గ్రహమగు బుధునివల్ల మాతులాదయః=మేనమామ మొదలుగాగల, బంధవః=బంధువులును మాతృసజాతీయాః=సవతితల్లులు, విచారణీయాఇతి=విచారింపదగిన వారని చెప్పబడినది

తా॥ బుధునివలన మేనమామ మొదలగు బంధువులును, సవతితల్లులు, వీరికారకత్వమునుగురించి విచారింపవలయును

పితామహాదికారకమాహ॥

సూ॥ పితామహఃపతిపుత్రావితీ గురుముఖాదేవజానీయాత్॥ ౨౧॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ గురుముఖాదేవ గుర్వాదిభ్య ఏకక్రమేణ పితామహపతిపుత్రాఇతి జానీయ్యాద్విచార్యా ఇత్యర్థః నచేవగ్రిమసూత్రే పత్నీపతిః పితరావితీవాచ్యం మందాత్పుత్ర) ఇతి తత్తీయసూత్రోపాదానాపేక్షయాతథైవ సువచత్వాత్ ఉర్వరితంత్యగ్రిమ సూత్రే నిబద్ధమన్యథా ముఖపదం వ్యర్థమేవస్యాదితి పత్న్యాదిషు॥

పితామహాది కారకములనుగురించి చెప్పుచున్నాడు

టీ॥ గురుముఖాదేవ=బృహస్పతి మొదలగు గ్రహములవలన, పితామహః=పితామహుడు, పతిపుత్ర) = భర్తయు, కుమారుడును, ఇతి=ఈప్రకారముగ, విజానీయాత్ = తెలిసికొనవలయును.

తా॥ బృహస్పతివల్ల పితామహకారకత్వము, శుక్రునివల్ల పతి కారకత్వము, శనివల్ల పుత్రకారకత్వము విచారింపవలెను ఇట్లు చెప్పుటవలన ముందు సూత్రములో “వత్సీపతిఃపితరా” అని చెప్పినక్కరలేదు- “మందాత్పుత్రః” అని మూడవసూత్రములో చెప్పుట వలన పైనచెప్పబడినవిధానమే యోగ్యముగానున్నది- యీసూత్రము ముందుసూత్రమువకు ననుసరించియే చెప్పబడినది - అట్లునుసరించి చెప్పబడనియెడల “ముఖ” పదము వ్యర్థమగుచున్నది.

పత్న్యాదిషుశుక్రకారకమాహ॥

సూ॥ వత్సీపితరాశ్వశుశురామాతా మహాఇత్యంతేవాసినః॥౨౩॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అంతేవాసినః - గుర్వగ్రే పతితాచ్ఛుక్రాత్ భార్యా మాతృపితృ శ్వశురశ్వశూ మాతామహాపితార్యా ఇత్యర్థః వను కారకత్వేన ద్విత్వాదిగ్రహ సన్నిపాతే కమాల బృవిచార ఇతి సందేహేకలాభక్యవత స్తతాపి సామ్యేనిసర్గబలవతఃకార్యఇతిరీతి స్తస్మాద్ద్రోహణాం నిసర్గబలం సూచయది॥

శుక్రకారకత్వమునుగురించి చెప్పబడును.

టీ॥ అంతేవాసినః=బృహస్పతి సమీపవర్తియగుశుక్రగ్రహము వల్ల, వత్సీ=భార్యయు, పితరా = తల్లిదండ్రులు, శ్వశురా=అత్తమామలు, మాతామహాః=తల్లియొక్క తల్లిదండ్రులు, విచారనీయాఇతి= విచారింపఁదగినవారని చెప్పబడినది.

తా॥ శుక్రునివల్ల భార్య, తల్లిదండ్రులు (అత్తమామలు) తల్లియొక్క తల్లిదండ్రులు, వీరికారకత్వము విచారింపవలెను. ఒకానొక వృదు రెండు మూడు గ్రహములకు కారకత్వము వచ్చుచుండగా ఆ సమానాంశలయందు దినములయొక్కయు గడియ యొక్కయు వెనక ముందును చూడవలెను అదియును సమానమైతే నిసర్గబలమును విచారింపవలెను గనుక దిగువ సూత్రములయందు నిసర్గబలమును జెప్పుచున్నాడు నిసర్గబలంసూచయతి॥

సూ॥ మందోజ్యాయాన్త్రహేషు॥ ౨౪॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ మందః శనిః సప్తసుగ్రహేష్వజ్యాయాన్దుర్బలః తథాచబృహజ్జాతకే॥ శ-కు-బు-గు-శు-చ- రాద్యావృద్ధితోవీర్యవంత ఇతి తథాచ నిస్సర్గబలే శన్యాదయః ఉత్తరోత్తరంబలిన ఇత్యర్థః శ్లో॥ మందావనీనూనుశశాంకపుత్ర వాగీశశుకేంద్రం దివాకరాణాం ఏకోత్తరంరూపమగై ద్విభక్తం నై సర్గికంవీర్యముదాహరంతి॥ అథ చరదశాప్తరానయనోపయోగితమాజయుగ్మరాశిభేదేన గణనాముపదిశతి॥

కారకత్వమునుగుఱించి రెండు మూడు గ్రహములు సమానముగానున్నయెడల నెవనిని ఆధారముచేసి చెప్పవలయునను విషయమునుగూర్చి చెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ మందః=శనిః, గ్రహేషు = అన్నిగ్రహములలో, అజ్యాయాన్=అధికుఁడు కాడు.

తా॥ అంశలచే సామ్యము కలిగినప్పుడు కశలచే నధికమైన గ్రహమును విచారింపవలయును, కలలతోడను సామ్యముకలిగినప్పుడు స్వభావసిద్ధమగు బలమును విచారింపవలయును. అందువలన గ్రహములకు స్వభావసిద్ధమగు బలమును జెప్పుచున్నాడు. శని యేడుగ్రహములలో దుర్బలుడనిచెప్పఁబడుచున్నాడు, శ్లో॥ శకుబుగుశుచరాద్యావృద్ధితోవీర్యవంతః॥ శని, కుజుడు, బుధుడు, గురువు, శుక్రుడు, చంద్రుడు, రవి, ఈ ౭ గ్రహములలో క్రమముగా శని మొదలుగ సూర్యునిపర్యంతము ఒకరికంటె నొకరు బలవంతులని బృహజ్జాతకమునందు చెప్పఁబడెనుగాన శని అందఱికంటె స్వభావసిద్ధముగా తక్కువ బలముకలవాడని తా.

సూ॥ ప్రాచీర్వృత్తిర్విషమభేషు॥ ౨౫॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ విషమభేషు మేషమిధునాదిరాశిషుప్రాచీవృత్తిః క్రమగణనాస్యాత్ మేషవృషాదిరీత్యా గణనాస్యాదితియావత్ ॥

మూలక (చర) దశాసంవత్సరములను నిశ్చయించుటకుగాను ఓజ యుగ్మ రాసులప్రకారము లెక్కబెట్టవలయునుగావున దానిని గుఱించి చెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ విషమభేషు = బేసిరాసులయందు, ప్రాచీన్వృత్తిః = క్రిమి ముగా లెక్కబెట్టవలయును.

తా॥ ఆయుర్దాయమును నిర్ణయించుటకు మేషము, మిథుము, సింహము, తుల, ధనస్సు, కుంభము యీ రాసులయందు క్రమముగా లెక్కబెట్టవలయునని తా.

సూ॥ పరావృత్త్యోతరేషు॥ ౨౬॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ ఉత్తరేషు సమరాశిషు వృషక రాదిషు పరా వృత్త్యావృత్త్యుత్తరేషు వృషమేషమీనాదికృమేణ గణనాభవతీత్యర్థః॥

టీ॥ ఉత్తరేషు = సమరాసులయందు, పరావృత్త్యా = వ్యతిరేక ముగా లెక్కపెట్టవలయును.

తా॥ సమరాసులను లెక్కబెట్టునప్పుడు వృషభము, మేషము, మీనము మొదలగు వృత్త్యుత్తరమున రాసుల లెక్కపెట్టవలెను.

సూ॥ నక్వచిత్ ॥ ౨౭॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ ఓజరాశిషు క్వచిన్నకృమః యుగ్మరాశిషు క్వ చిద్వృత్త్యుత్తరేషు నేత్యర్థః కుత్రోత్తరకాంతాయాం పరంపరా శ్చుతా ర్థేనచిరంతనైరుత్తం క్రమాద్వృషే వృశ్చి కేచవృత్త్యుత్తరమాత్మకంభ సింహయోరితిసూత్రత్రయ ఫలితార్థసంగ్రహ స్వయం॥ మేషాదిత్రితి ఖైజ్జేయం పదమోజపదక్రమాత్ దశాబ్దాసయనే కార్యాగణనావృత్త్యుత్తరమాత్సమే॥ ప్రాచీన్వృత్తి ర్విషమపదేపరావృత్త్యోతరే ఇతి కథం నోక్తమితిచేత్ యావదీశాశయం పదమృత్తాణామితి వక్తవ్యత్వా త్సందేహభియానోక్తం॥ తథాచమాత్మధర్మయోగ్నామాన్యం విపరీత మోజకూటయోరితివక్తవ్యత్వాచ్చేతి అధతత్తద్రాశేర్దశాబ్దాసయనా యావధిందర్శయతి॥

పైన చెప్పబడిన సూత్రములకు అవవాసమునుజెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ క్వచిత్ = ఒకానొకప్పుడు, న = లేదు.

తా॥ ఓజరాసులను ఒకానొకప్పుడు వ్యుత్క్రమముగాను, సమరాసులను ఒకప్పుడు క్రమముగాను లెక్కపెట్టవలయును. ఎప్పుడనగా శ్లో॥ క్రమాద్వృషేవృశ్చి కేచవ్యుత్క్రమాత్తుంభసింహయోః॥ అని పరంపరగా వృద్ధపరాశరులకారికలవలనఁ దెలియబడుచున్నది అనఁగా వృషభమునందు వృశ్చికమునందు క్రమముగాను, కుంభమునందు, సింహమునందు వ్యతిరేకముగాను లెక్కపెట్టవలయునని వృద్ధులచేఁ జెప్పఁబడినందున యీ ౨౧-౨౩-౨౪ సూత్రములకు ఫలితార్థమైయున్నది శ్లో॥ మేషాదిత్రితిభైఃజ్జేయం పదమోఽపద క్రమాత్॥ దశాబ్దానయనేకార్యాగణనావ్యుత్క్రమాత్సమే॥ మేషము మొదలు మూడురాసులు బేసిపదమనియు, కర్కాటకము మొదలు మూడురాసులు సమపదమనియు తులమొదలు మూడురాసులు బేసిపదమనియు, మకరము మొదలు మూడురాసులు సమపదమనియు జెప్పఁబడినందున వృషభము, వృశ్చికము బేసిపదమునందలి రాసులనియు, సింహము, కుంభము సమపదమునందలి రాసులనియు పూర్వము చెప్పఁబడిన విధానమునకు వ్యతిరేకముగ జెప్పఁబడినది. దశానంపత్సరములను ఈవిధిననుసరించియే లెక్కపెట్టవలయుననిరి. మేషాది ౩ రాసులు ఓజపదమనియు, కర్కాటకము మొదలు మూడు రాసులు సమపదమనియు, ఆవిధముగానే మీనపర్యంతము చెప్పఁబడియున్నందున (ప్రాచీనవృత్తిర్విషమపదే ఘరావృత్తోత్తరే) అని యెందుకు చెప్పలేదనిన “ యావదీశాశ్రయంపదవృక్షాణాం ” అని చెప్పదగిన దానివలన సందేహభయముచే చెప్పలేదు (మాతృధర్మయోస్సామాన్యం విపరీతమోఽకూటయోః) అని ఆప్రకారముగానే చెప్పఁదగియున్నదని తాత్పర్యము.

సూ॥ నాథాంతాన్సమాఃప్రాయేణ॥ ౨౫॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అత్ర రాశీనాంనాథాగ్రింధాంతరోక్తాగ్రాహ్యః అతానుక్తత్వాత్ తథాహిక్షితిజసిత్జ్ఞచంద్రవి సామ్యసితావనిభాః

సురగురు మందసారి గురివశ్చ గృహంశకపా ఇతి నాధానామవస్థాన
 నై య త్యేనచరదశోచ్యతే కుత్రచర దశాపదే నవ్యవహార ఇతిచేత్
 జగ త్తస్థుజోరర్థయోగార్థే ఇత్యాదౌగృహణ అత్రసమాః అబ్రానా
 ధాంతాః త త్రద్రాశీనాం త త్రద్రాశి నాధాశ్రిత రాశిఃర్యంతం గ్రా
 హ్యః ఇతి ఏవంచనాథే ద్వితీయే ఏకాబ్దస్తృతీయేద్వా ఇతి క్రమేణ
 ద్వాదశేనాథే ఏకాదశాబ్దాః త త్రద్రాశౌనాథేస్థితేసతితుద్వాదశాబ్దా
 ఇతివివేకః తదు క్తంప్రాచ్యైః తస్మా తదీశపర్యంతం సంఖ్యామత్రదశాం
 విదుః వర్ష ద్వాదశకం తత్రసచేదేకం వినిర్దిశేత్ అస్యార్థఃత త్రద్రాశౌ
 నాథేస్థితే సతిద్వాదశవత్సాణి అసతితు ఏకాబ్దోగ్రాహ్యఇతి అత ఏవ
 ప్రాయేణేతివదేన నాధాంతాస్సమా ఇత్యస్యాపవాదః సూచితః ప్రా
 యేణేత్యనేనై వ స్వామిన ఉచ్చత్వసీచత్వాభ్యామేకై కవర్షవృద్ధిహాసా
 వపిసూచితావేవ వృశ్చికకుంభయోర్ద్వి నాధత్వమపి సూచితమేవ తదు
 క్తంవృద్ధైః ఉచ్చభేటస్యసద్భావే వర్షమేకంవినిక్షిపేత్ తద్ధైవసీచభేట
 స్యవర్షమేకంవిశోధయేదితి అత్ర వృశ్చికకుంభయోర్విశేషోవృద్ధైరు క్తః
 కుజసారి కేతురాహూ రాజానావళి కుంభయోః కుజసారి కేతురాహూ
 యుక్తౌ తత్రస్థితౌయదివర్ష ద్వాదశకం తత్రసచేదేకం వినిర్దిశేత్ అయ
 మర్థః వృశ్చికస్య కుజకేతురాహూనౌ సతుతయో రేకై కమపి కుంభస్య
 శనిరాహూరాజానౌన త్వేకై కమపి తథాచద్వయోస్స త్వే ఏవవర్షద్వా
 దశకంఏకై క సత్వేసామ్యభావఇప్రా క్తప్రకారేణ దశాబ్దగణనంకార్య
 మితి అన్యరాశౌతదుభయసత్వే నాధాంతా ఇతిరీతిరనుసర్తవ్యాతయో
 ర్భిన్నభిన్నరాశిసత్వేయ ఏవనాథోబలవాంస్తత్సంఖ్యాగ్రాహ్య ఏతదు
 క్తంవృద్ధైః ద్వి నాధక్షేత్రయోరత్రనిర్ణయఃకథ్యతేధునా ఏకస్వక్షేత్రగో
 న్యస్తుపరత్రయదిసంస్థితః॥ తదాన్యత్రస్థితంనాథం పరిగృహ్యదశాంనయే
 త్ । స్వక్షేత్రేమిళితావేవస్వామిన స్వేకశస్తథా॥ ఏకస్యస్వగృహస్థత్వం
 నహికార్యాపయోగికం । ద్వావప్యన్యక్షేత్రగౌతౌచేత్స గ్రహోబలవా
 న్భవేత్ । గ్రహయోగసమానత్వే చింత్యంరాశిబలాద్భలం । చరస్థిరద్వి
 స్వభావాః క్రమాత్సృజ్యలశాలినః॥ రాశిసత్వసమానత్వే బహువర్షో

బలీభవేత్ । ఏకస్వోచ్చగతస్తన్యఃపరత్రయదిసంస్థితః । గ్రాహయేషు
 చ్చఫేటస్థంరాశిమన్యంవిహాయవై ॥ నాథాంతాఇతిరీత్యామోబహువర్ష
 వతీందశామ్ కరోతిబహువర్షోసాస్వరాశేర్దురగఃఖగః । ఏవంసర్వం
 సమాలోచ్య జాతస్యనిధనంవదేదితి స్పష్టార్థశ్లోకాః॥ ఏకస్వోచ్చేత్యస్య
 ర్థః యదితుబహువర్షదేకోరాజాపరక్షేత్రగః అపరస్తురాజాఅన్యక్షేత్ర
 గవశ్చోచ్చగోల్పవర్షదస్తదా బహువర్షసంత్యక్త్వాల్పవర్షదమేషోచ్చ
 గ్రహమాశ్రిత్యనాథాంతా ఇతిరీత్యాబ్దానయనం కార్యమితి అన్యచ్చ
 వృద్ధైరుక్తం న్యాసయోగ్గ్రహ హీనత్వేవైకస్యాన్యేన సంయతౌ గ్రా
 హ్యోరాశిగ్రహభావస్తత్స్వామ్యుచ్చంగతోయది ఏకత్రన్వర్తగఃఫేట
 స్త్వన్యత్రత్వాగ్రహాయదిగ్రహద్యయముతంహిత్యా గ్రాహయేత్సూ
 ర్వభంసుధీరితి అయమర్థః న్యాసయోగ్లగ్నసప్తమయోర్ద్వయోఃస్థాన
 యోగ్గ్రహభావే అధవాబ్దయోర్మధ్యే ఏకస్యాన్యేనకే నచిద్గ్రహేణ
 స్వేశాశ్రిక్తేనయతౌసత్యాంచ తత్రయోరాశిర్భూయేన నిర్బలస్థరాశి
 స్తదాశీశే ఉచ్చంగతేసతిబలవానేవనాపరః సగ్రహోపిఏకత్రాశౌ
 స్వక్షేత్రగోగ్రహః అపరత్రత్వా గ్రహస్తస్తదాస స్వామికరాశిరేవ
 బలవానిద్వితీయపద్యతాత్పర్యం ఉచ్చరాశయస్తు అజవృషభమ్
 గాంగనాకుళీరా ఝషవణిజౌచదివాకరాదితుంగాః దశశిఖిమనుయుక్తి
 ధీంద్రియాంశై స్త్రినవక వింశతిభిశ్చతే స్తనీచాఇతిపంచమేవదక్రమా
 త్ప్రీక్షప్రీత్యుక్తమితి వక్ష్యమాణసూత్రాత్ క్రమవ్యుత్క్రమభేదేన
 దశాలేఖ్యా ఆరంభవిధిస్తులగ్నమేవ చరదశాయామత్రశుభం కేతురితి
 సూత్రాదశ్యాదశాయాశ్చర దశేతినామబోధ్యమ్॥

ఆయారాసులయొక్క దశాసంవత్సరములను దెలియుటకు అవ
 ధిని జెప్పచున్నాడు.

టీ॥ సమాః=సంవత్సరములు, ప్రాయేణ=తఱచుచుగా, నాథాం
 తాః=ఆయారాసులయొక్క అధిపతిపర్యంతము చూచుకొనవలెను.

తా॥ 'అనుక్తమన్యతోగ్రాహ్యం'అను ప్రమాణమువనుసరించి
 గ్రంథాంతరమందు జెప్పబడిన రాశీశ్వరులను ముందుగా దెలిసికొన
 వలసియున్నది - శ్లో॥ క్షీతిజస్తితజ్జచంద్రరవిసౌమ్యసితావనిజాః । సుర

గురుమందసారిగురవశ్చగృహాంశకపాః ॥ అను బృహజ్జాతకవచనాను సారము కుజుడు, శుక్రుడు, బుధుడు, చంద్రుడు, రవి, బుధుడు, శుక్రుడు, కుజుడు, గురువు, శని, శని, గురువును మేషాదిగా పండ్లెండు రాసులకు క్రమముగా నధిపతులగుదురు.

౧౨	౧	౨	౩
గు	కు	శు	బు
౧౧	మేషాది మీన పర్యంతము		౪
శ			చం
౧౦	పర్యంతము		౫
శ			ర
౯	౮	౭	౬
గు	కు	శు	బు

మేషవృశ్చికములకు కుజుడును, వృషభతులలకు శుక్రుడును, మిథునకన్యలకు బుధుడును, కటకమునకు చంద్రుడును, సింహమునకు సూర్యుడును, ధనుర్మీనములకు గురుడును, మకరకుంభములకు శని యును అధిపతులగుదురు. రాశ్యధిపతి ద్వితీయమందున్నయెడల ఒక్క సంవత్సరమనియు, మూడింటనుండినయెడల రెండుసంవత్సరము లనియు ఈప్రకారము పండ్లెండు స్థానములపర్యంతము నొక్కొక్క సంవత్సరము తగ్గింపుచు రాగా ద్వాదశస్థానమునకు పదకొండు సంవత్సరములనిచెప్పవలయును. ఆయా రాశినాధుడు స్వరాశియందేయున్నయెడల పండ్లెండుసంవత్సరములని తెలిసికొనవలయును. యిందును గుఱించి ప్రాచీనులు చెప్పినదేమనగా- శ్లో॥ తస్మాత్తదీశపర్యంతం సంఖ్యామత్రై దశాంవిదుః । వర్షద్వాదశకం తత్ర న చేదేకం వినిర్దిశేత్ ॥ ఆయా రాశియందు రాశ్యధిపతి యున్నయెడల పండ్లెండుసంవత్సరములును లేనియెడల స్థానానుగుణ్యముగ నొక్కొక్కసంవత్సరముచొప్పునను లెక్క పెట్టుకొనవలయుననిరి. అందువల్లనే “ప్రాయేణ” అనెడు పదమువలన “నాధాంతాసమాః” అనెడు వాక్యమునకు అపవాదము

చెప్పబడినది “ప్రామేణ” అని చెప్పటచే రాశ్యధిపతికి ఉచ్చత్వ
నీచత్వాధికారములచే సంవత్సరములకు హెచ్చించుట తగ్గించుటయు
నూచన చేయబడినది, వృశ్చికకు భములకు రె డేసి గ్రహములధిపతు
లగుటయు సూచింపబడెను అదియెట్లునగా - శ్లో॥ ఉచ్చభేటస్యసద్భావే
వర్షమేకం వినిక్షేపేత్ । తథైవనీచభేటస్య వ్షమేకంవిశోధయేత్ ॥

ఇట్లు వృద్ధవాక్యానుసారముగ ఉచ్చరాశియందుండు గ్రహమునకు
పూర్వగణనాప్రకారముగాక యింకొకసంవత్సరము హెచ్చింపవలయు
ననియు, నీచరాశియందు డు గ్రహమునకు ఒకసంవత్సరము తగ్గించ
వలయుననియు తెలియబడుచున్నది మఱియు శ్లో॥ కుజ సౌరీ కేతు రా
హూ రాజానావళి కుంభయోః కుజసౌరీ కేతురాహూ యుక్తౌ తత్ర
స్థితౌయది వర్షద్వాదశకం తత్ర న చే దేకం వినిర్దిశేత్ ॥ అనెడు శ్లోక
ప్రకారము వృశ్చికమునకు కుజకేతువులు ఇద్దరును కుంభమునకు
శనిరాహువులిద్దరును ఆధిపత్యముకలవారై యుండుటచే వృశ్చికము
నందు కుజకేతువులును, కుంభమునందు శనిరాహువులును కలసి యుం
డినపక్షమునందే పండ్రెండుసంవత్సరములు లెక్కపెట్టవలయును గాని
లేక ఒక్కగ్రహమే యున్నయెడల ఆరాశ్యధిపతి ఆరాశియందు లేని
దానినిగానే యెంచి ఒక్క సంవత్సరముగానే లెక్కపెట్టవలయును,
ఆరెండుగ్రహములు ఇగరరాశియందు కలసియున్నయెడల “నాథాం
తాస్సమాః” అనెడు సూత్రప్రకారము చూచుకొనవలయును. వాకు
వేరువేరు రాసులయందున్నయెడల ఏరాశినాధుడు బలముకలవాడై
యుండునో వానిసంఖ్యయే గ్రహింపవలయును, ఇందునుగుఱించి వృద్ధ
వాక్య ప్రామాణ్యమెట్లునగా - శ్లో॥ ద్వి నాథక్షేత్రయోరత్ర నిగ్రయః
కధ్యతేధునా । ఏకస్వక్షేత్రోఽన్యస్య పరత్రయదిసంస్థితః । తదాన్య
త్రస్థితంనాథం పరిగృహ్యదశాన్వయేత్ । స్వక్షేత్రేమిలితావేవ స్వామి
సప్తైకశస్తథా । ఏకస్యస్వగృహస్థశ్చ నహికార్యాపయోగికం । ద్వా
వప్యన్యక్షగౌతౌచేత్తగ్రహోబలవాన్భవేత్ । గ్రహయోగసమానత్వే
చింత్యంరాశిబలాద్బలం॥ చరస్థిర ద్విస్వభావాః కమాత్సుర్యర్బలశాలి
వః । రాశినత్యసమానత్వే బహువర్నోబలీభవేత్ । ఏకస్వోచ్చగతస్వ

న్యఃపరత్రయదిసంస్థితః । గ్రాహయేదుచ్ఛఫేటసం రాశిమన్యంవిహాయ
వై నాధాంతా ఇతి రీత్యా యో బహువర్షవతీందశాం కరోతి బహు
వర్షోసా స్వరాశే దూరగః ఖగః ఏవం సర్వం సమాలోచ్యజాతస్య
నిధనం వదేత్ ॥ దీనిభావమేమనగా ఇద్దరు అధిపతులుగల క్షేత్రములను
గుఱించి నిర్ణయము చేయబడుచున్నది. ఒక్క గ్రహము స్వక్షేత్రము
నందుండి రెండవ గ్రహము ఇతర క్షేత్రమునందున్నయెడల నితర క్షేత్ర
మునందున్న గ్రహమునుబట్టియే దశ నెంచవలయును. ఆ అధిపతు
లిద్దరు స్వక్షేత్రమునందే కలిసియున్నయెడల వారిలో నొకనియొక్క
స్వక్షేత్రస్థితి యుపయోగములేదు - ఇద్దరును పర క్షేత్రమునందేయున్న
యెడల వారిలో బలవంతుడెవడో వానిననుసరించి చెప్పవలయును.

రెండు గ్రహములకు సమానబలము కలిగినప్పుడు రాశిబలముననుస
రించి చెప్పవలయును రాశిబలమెట్లనగా చరరాశికంటె స్థిర రాశియు,
స్థిర రాశికంటె ద్విస్వభావరాశియు ఉత్తరోత్తరము బలముగలవి. రాశి
బలము సమానముగ నుండినప్పుడు విశేషసంవత్సరములుగల గ్రహము
బలకరమైనది ఒక గ్రహము ఉచ్చయందుండి రెండవ గ్రహము పర క్షే
త్రమునందున్నయెడల ఇతర రాశిబలమునువిడిచి ఉచ్చస్థానమునందున్న
గ్రహమునుబట్టియే చెప్పవలయును “నాధాంతాః” అను సూత్రప్ర
కారము బహుసంవత్సరములుగల గ్రహము స్వరాశికంటె దూరమం
దుండినను ఎక్కువ సంవత్సరముల నిచ్చునది కాబట్టి దానినిబట్టియే
చెప్పవలయును. మరియు నా రెండు గ్రహములలో నొక గ్రహము
బహుసంవత్సరములుకలదై పరక్షేత్రమునందుండి రెండవ గ్రహము
స్వల్పసంవత్సరములుకలిగి యితర క్షేత్రమైనప్పటికి నుచ్చరాశియందు
న్నయెడల బహుసంవత్సరముల నిచ్చువాడైనను దానినివిడిచి యుచ్చ
రాశియందున్న గ్రహముననుసరించియే దశను నిర్ణయింపవలయును.

మఱియు నింకొక వృద్ధవాక్యప్రామాణ్యముకలదు - శ్లో॥ న్యాసయో
ర్గ్రహహీనత్వేవైకస్యాన్యేనసంయుతౌ । గ్రాహ్యోరాశిర్గ్రహభావస్త
త్సాన్విమ్యుచ్చగతోయది ॥ ఏకత్రీసక్షగః ఫేటశ్చాన్యత్రద్వాగ్రహా
యది । గ్రహద్వయయుతింహిత్యా గ్రాహయే త్పూర్వభం సుధీః ॥

అనఁగా లగ్నసప్తమస్థానముల రెండింటినుండును నేగ్రహములేకుండినను లేక ఆరెండుస్థానములలో నొకస్థానమునందు ఆరాశ్యధిపతిగాక మరియొకగ్రహముండినను వాటిలో నేరాశి బలరహితముగనుండునో ఆరాశియొక్క యధిపతి యుచ్చస్థానమునందున్నయెడల వాని రాశియే బలకరమైనది. ఒకస్థానము గ్రహమునకు స్వక్షేత్రమై ఆరాశియందే యుండిరెండవస్థానము ఇతరములగు రెండుగ్రహములతో కూడియుండినను స్వక్షేత్రరాశినే గ్రహింపవలయును ఉచ్చరాశి వివరము బృహజ్జాతకమునందు- శ్లో॥ అజవృషభమృగాంగనాకుళీరా ఝషవణిజౌచదివాకరాదితుగాః । దశశిఖిమచయుక్తి ధీంద్రియాంశై స్త్రినవకవింశతిభిశ్చ తే సనీచాః ॥ అనఁగా మేషము, వృషభము, మకరము, కన్య, కర్కటకము, మీనము, తుల ఈ యేడురాసులు సూర్యుడు, చంద్రుడు, కుజుడు, బుధుడు, బృహస్పతి, శుక్రుడు, శని ఈ ౭ గ్రహములు మేషాది ఉచ్చరాసులు ఆమారాసులకేడవరాసులు నీచరాసులని జెప్పబడుచున్నవి- ఆయుచ్చనీచరాసులందు రవ్యాదులకు గ్రహముగా ౧౦, ౩, ౨౮, ౧౫, ౫, ౨౭, ౨౦ యివి కమముగా పరమోచ్చభాగములు. రాశినాథులు ఉచ్చులైనయెడల సంవత్సరమును వృద్ధిజేయవలెను, నీచులైనయెడల ఒకసంవత్సరము తగ్గించవలెను, స్వక్షేత్రమందున్నవానికి ౧౨ సంవత్సరములు, రెండవయింటనున్నవానికి ఒకసంవత్సరము- (౩=౨) (౪=౩) (౫=౪) (౬=౫) (౭=౬) (౮=౭) (౯=౮) (౧౦=౯) (౧౧=౧౦) (౧౨=౧౧) సంవత్సరములు లెక్కింపవలయును.

బాలబోధ.

“నాథాంతాః సమాప్రాప్యేణ ప్రాచీనృత్తిర్విషమభేషు, పరావృత్తోత్తరేషు” అను సూత్రములప్రకారము జన్మలగ్నము విషమరాశియైనప్పుడు లగ్నాదీసవ్యముగను, సమరాశియైనప్పుడు అపసవ్యముగను ద్వాదశరాశిదశలను గణించవలయును. అట్లు చేయునప్పుడు ప్రతి రాశినాథుడు వానింటికి సవ్యాపసవ్యకమముచేత యెన్నవరాశియందుండునో అన్నిసంవత్సరములు తద్రాశిదశాసంవత్సరములుగ ద్వాదశ

రాసులయందును దశలు నిర్ణయించుకొనవలయును. మఱియు సంవత్సరము ౧ పద్మలునికి అధికముగ నుర్బలునికి తక్కువగ ౧౨ సం॥ వ్యరాశిగతునికిని కల్పించవలయును. మఱియు నీజైమినిగ్రంథంబున ఆయుర్నిర్ణయమొనర్చుటకు హారా, దర్పణ, శూల, బ్రహ్మ, మహేశ్వర, చర, స్థిర, మండూక, కారక, వర్ణద, ఆత్మనాడీ, ఆత్మనోభావ పాంశాది ఆయుర్మారక దశాభేదములు కలిగియున్నవి. సంవాద పక్షము సంగీకరించవలసినదని చెప్పినందున పతిజాతకమునందును “ప్రాయశః” బహుదశలను పరిశీలించి ఏకవాక్యము సంగీకరించవలసినది. ఇన్నివిధములైన ఆయుర్మారక దశాభేదములను జెప్పటకీతావు ముఖ్యమైయుండగా నిచ్చట ఏలవివరించలేదని కొందరునుకొనవచ్చును నూతనాభ్యాసకులకు బుద్ధి భ్రమకలుగునుగాన విశేషము ఈ గ్రంథమందు ఆమతములన్నియు వ్రాయబడదు.

చం		రా	
శు	ఆంగీరస సం॥ పుష్య శు ౬ స్థిరవారం		
			గు
రశ	బు-కే లగ్నం	కు	

యిచ్చట
వృశ్చికమునకు
ఆరూఢము
కన్యారూఢము

ఉదాహరణము—ఈజాతకమునకు ఆత్మకార్యకుడైన బుధునికి అష్టమాధిపత్యమును పాపసంబంధముకలిగి లగ్నమందుండ మున్ను రుద్రస్థానము మిధునము కావడమున్న యీహేతువులచేత ఆయుర్దాయమునకు మూలము బుధుడేగదా— సూ॥ స్వకర్మచిత్తరిపురోగనాథ ప్రాణీమారకః। చిత్తనాథప్రాయేణ॥ అను సూత్రములవల్ల ఆత్మకారకునికి తృతీయ-వృష-అష్టమ-వ్యయాధిపతులలో మారకలక్షణ లక్షితమైన గ్రహము కనియై గాఢాస్తమయమునుబొంది రాశ్యంత

గతుడై మృతావస్థయందున్నందున యీ శని క్షేత్రమైన మకరము మారకరాశి అయినదిగదా అయితే “నాథాంతాః సమాః ప్రాయేణ ప్రాచీర్వృత్తిర్విషమభేషు పరావ్యత్యోత్రరేషు।” అను నూత్రముల వలన లగ్నము మొదలు అపసవ్యముగ దశలు నయించునెడల లగ్న దశాసం॥ ౨, తుల ౫, కన్య ౧౧, సింహం ౧౨, కటకం ౧౩, మిథునం ౧౪, వృషభం ౧౫, మేషం ౧౬, మీనం ౧౭, కుంభం ౧౮, ఇంత పర్యంతం జన్మాది ౬౪ సం॥ అనంతరం మకర శని దశాప్రారంభము కొందఱు శనిని మకరమందు వ్రాసినారు ఆపక్షమందు శని న్వక్షేత్రబలముగల వాడై నందున మకరదశాసంవత్సరములుగూడ చేర్చవలెనని తా.

నూ॥ యావదీశాశ్రయంపదమృత్యాణామ్॥ ౨౯॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అథాగ్రేఫలవిశేష జ్ఞాపనాయరాశీనా మారూ ధాపదపర్యాయం పదముపదిశతి ఋతూణాంరాశీనాం ఈశాశ్రయం యావత్ ఈశాశ్రయరాశిపర్యంతం యాసంఖ్యాతామీశాశ్రయాద గ్రే ప్రణీయతత్సంఖ్యాయస్మిన్ రాశౌసమాప్తా తదాశిష్ఠగ్రహస్వామి కరాశేః పదంస్యాదిత్యర్థః సను ఈశాశ్రయాదగ్రేప్రణీయేత్యర్థః కథం ఉచ్యతే యావాంశ్చసావీశశ్చయావదీశః ఆశ్రయోయన్యతద్వావదీ శాశ్రయంపదమితిసమాసాల్ప ఇతితదేవవృద్ధిరుక్తం॥ శ్లో॥ లగ్నాద్యా వతిభేతిష్టే ద్రాశౌలగ్నేశ్వరఃక్రమాత్ । తతస్తావతిధంరాశిం జన్మారూ ధంప్రచక్షతే॥ లగ్నాల్లగ్నపతిర్యావ ద్రాసినంస్థస్తతఃపునః । తావాన్మ షిభిరారూఢః కథితస్సర్వశాస్త్రతః ॥ యదాలగ్నాధిపాలగ్నే సప్తమే వాస్థితోయది ఆరూఢంలగ్నమేవాత్ర నిర్దిశేత్కాలవిత్తమః ఇదంచ శ్లోకేనలగ్నపదంనిరుక్తం పదాంతరాణామప్యుపలక్షణంబోధ్యమ్ శ్లోకా స్సప్తార్థాః॥

ఆరూఢపదమునుగుఱించి చెప్పబడును.

టీ॥ ఋతూణాం=రాసులకు, యావత్ = యంతపర్యంతము, ఈశా.=అధిపతులు నివసించుచున్నారో, తావత్ =అంతపర్యంతము, పదం=ఆరూఢపదము, స్యాత్ =అగును.

తా॥ ముందుఫలవిశేషము తెలుపుటకు “ఆరూఢ” పదమనెడు మఱియొక స్థానమునుగుఱించి చెప్పుచున్నాడు. ఏ లగ్నమునుగురించి విచారింపఁబడుచున్నదో ఆలగ్నాధిపతి యేరాశియందుండునో ఆరాశి పర్యంతము లగ్నము మొదలుగ నెంతసంఖ్యయగునో అన్నిరాసులను ఆగ్రహముండు రాశిమొదలు లెక్కింపగానగు రాశి ఆగ్రహమునకు ఆరూఢలగ్నమని లేక పదమని చెప్పఁబడును. శ్లో॥ లగ్నాద్యావతిథే తిషే ద్రాశౌలగ్నేశ్వరఃక్రమాత్ । తతస్తావతిధంరాశిం జన్మారూఢం ప్రచక్షతే । లగ్నాల్లగ్నపతిర్యావద్రాశిసంస్థస్తతఃపునః । తావాన్యపిభి రారూఢః కథితస్సర్వశాస్త్రతః॥ అని వృద్ధులచేజెప్పఁబడినది మఱియు శ్లో॥ యదాలగ్నాధిపోలగ్నే సప్తమేవాస్థితోయది । ఆరూఢంలగ్నమే వాతనిర్దిశేత్కాలవీత్తమః ॥ లగ్నాధిపతి లగ్నమందున్నను సప్తమ స్థానమందున్నను ఆలగ్నమే ఆరూఢలగ్నమగుచున్నదని తా.

బాలబోధ.

జననలగ్నముగాని ఇతరభావములుగాని తత్తదిపతులుతత్తద్భావములకు ఎన్నవరాశియందుందురో వారికి అంత సంఖ్యగల రాసులు తద్భావానూఢములగును. ఇందుకుదాహరణం॥ తులాలగ్నము లగ్నాధిపతి పంచమశతుడయినప్పుడు తత్పంచమంబగు మిథునము లగ్నారూఢము. ధనాధిపతి ధనస్థానమునకు అష్టమశతుడైనప్పుడు వానికి అష్టమంబగు మకరము ధనారూఢము ఇట్లూహ్యంబులు. ఈనిధము గనే వ్యయభావమువల్ల సంభవించిన ఆరూఢము ఉపారూఢమనఁబడును.

సూ॥ స్వస్థేదారాః॥ 30॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అథారూఢో దాహరణ రూపం సూత్రద్వయ మాహ ॥ లగ్నాత్స్వస్థేచతుర్థస్థేలగ్నస్వామినిదారాః సప్తమస్థోరాశిర్లగ్నారూఢోభవతి ॥ సంకేతమాత్రాపేక్షమిదం నతుకటపయాదినంజ్ఞాపేక్షం॥

టీ॥ స్వస్థే = లగ్నాధిపతి చతుర్థః స్థానమందున్న యెడల, దారాః = సప్తమస్థానము ఆరూఢలగ్నమగుచున్నది

తా॥ ఆరూఢలగ్నమునకుదాహరణరూపమగు రెండు సూత్రములను జెప్పుచున్నాడు. లగ్నాధిపతి చతుర్థ స్థానమందున్నయెడల యేడవరాశి ఆరూఢమగుచున్నది.

సూ॥ సుతస్థేజన్మ॥ 3౧॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ లగ్నత్సుతసప్తమస్థే లగ్నస్వామినిలగ్న ఆరూఢోభవతీత్యర్థః యావదీశేతిసూత్రేణైవసిద్ధే ఏతత్సుత్రద్వయముదాహరణద్వారా స్పష్టార్థంఽథిమితి యత్తుఆద్యైః స్వస్థేదారా విచారణీయాః సుతస్థేభ్రాతృజన్మచార్యమిత్యుక్తం తదనంగతమేవప్రతిభాతి॥

టీ॥ సుతస్థే = లగ్నాధిపతి సప్తమస్థానమందున్నవాడగుచుండగా, జన్మ = జన్మలగ్నము ఆరూఢమగుచున్నది.

తా॥ లగ్నాధిపతి లగ్నమునండి సప్తమస్థానమందున్నయెడల లగ్నము ఆరూఢమగుచున్నదని చెప్పబడినది. ఈ యభిప్రాయము యావదీశాశ్రయం పదమృక్షాణాం అనెడు సూత్రమువల్లనే తెలియబడుచుండగా తిరిగి ఈరెండుసూత్రములను జెప్పట స్పష్టముగానుదాహరణముతో విశదీకరించుటకని తెలియదగియున్నది.

సూ॥ సర్వత్రసవర్ణాభావారాశయశ్చ॥ 3౨॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అధాత్రభావరాశిబోధక పదానామన్య శాస్త్రే తోవై లక్షణ్యమూశంక్యహ భావారాశయశ్చసవర్ణాఃవర్ణేనసహితాః సవర్ణాఏకాదినంఖ్యాభోధ కాక్షరగమ్యాః సర్వత్ర గ్రంథే నను సిద్ధ మన్యదితి వక్ష్యమాణత్వాత్ శివతాండవాది గ్రంథేషు కటకయాది వర్ణైఃస్సూచితసంఖ్యాప్రసిద్ధేన కిమిర్థమిదం సూత్రమితిసచ భావరాశి గ్రహసాధారణ్యేబోధః స్వాదితివాచ్యం భావరాశీనాం సంఖ్యాప్రాధాన్యత్వాత్ గ్రహాణాంతు గ్రహవాచకపదప్రాధాన్యత్వాత్సాధారణోభోనస్యాత్కిమర్థం సర్వత్రేతి సూత్రమిత్యా శంక్యవర్జపదం రాశి పరమేతదితి ప్రకారాంతరేణైతత్సుత్రం వ్యాఖ్యాయతే సర్వత్రసవర్ణాభావారాశయశ్చ భావారాశయశ్చ సవర్ణాఃవర్ణేనసహితాః సవర్ణాభవంతి వర్ణదా నయనప్రకార స్థితౌ వృద్ధౌక్తః ఓజలగ్నప్ర

సూతానాం మేషాదేర్గణయేత్క్రమాత్ । యుగ్మలగ్నప్రసూతానాం
 మీనాదేరపసవ్యతః ॥ మేషమీనాదితోజన్మలగ్నంతం గణయేత్సుధీః ॥
 తథైవహోరాలగ్నంతం గణయిత్వాతతఃపరం ॥ పుంస్త్యేనస్త్రీతయా
 వై తేసజాతీయే ఉభయేయది । తర్హి సంఖ్యేయోజయీతవైజాత్యేతువి
 యోజయేత్ ॥ మేషమీనాదితః పశ్చాద్యోరాశిస్సతువర్ణదః ఓజయు
 గ్మలగ్నానులోధేనయోజనశోధనోత్తరం ద్వాదశాధికే రవి ౧౨తష్టం
 కృత్వా యత్ప్రీతంతన్నేషమీనాదిక్రమే వ్యక్రమగణనయా యోరాశి
 ర్ణభ్యతేసవర్ణద రాశిరిభిబోధ్యం హోరాలగ్నో భయోర్నేయా దుర్భ
 లాద్వర్ణదాదశా యత్సంఖ్యోవర్ణదో లగ్నా తత్తత్సంఖ్యా క్రమేణతు
 క్రమవ్యక్రమభేదేన దశాస్యాత్పురుషస్త్రీయోః లగ్నాద్వత్సంఖ్యా
 కోవర్ణదరాశి సంతఖ్యాక్రమతః ఓజయుగ్మలగ్నానులోధేనప్రథమప్రవృత్త
 క్రమవ్యక్రమమర్యానయా తత్తద్రాశీనాం దశాస్యాదితియథానా
 థాంతా ఇతిసూత్రేస్వస్వరాశేర్నాథాంతం వర్ణాన్యానీతానితథాత్ర
 లగ్నాదేవ వర్ణదపర్యంతం వర్ణాన్యానేయానీతి మేషమీనాదితః పూ
 ర్వోక్తరీత్యా ధనభావాదితత్తద్భావాంత గణనాంవిధాయ పూర్వవత్
 రణే తత్తద్భావవర్ణదరాశయోభవంతీతి సర్వతేతివదేనసూచితం సచ
 వర్ణదానయనం వర్ణదదశానయనంచసూత్రార్థాన్నాయాతీతివాచ్యం
 సిద్ధమన్యదితిసూత్రాదన్యర్హి శాస్త్రప్రసిద్ధత్వా దత్రనోక్తం పాఠీచీనైః
 సంగ్రహీతమితి గుళికోపితధైవ యథావర్ణదో రాశిర్లగ్నోజత్వ యుగ్మ
 త్వభేదేన మేషమీనాదిగణన జన్మలగ్న హోరాలగ్న పర్యంతం సం
 ఖ్యావశతః సమానీస్తదేవ భావలగ్నమేవజన్మలగ్నంవిభావ్యభావవర్ణ
 దరాశినేయ ఇతిభావలగ్నానయనంవృద్ధైరుక్తం సూర్యోదయం సమా
 రభ్య ఘటికానాంతు పంచకం ప్రయాతిజన్మపర్యంతం భావలగ్నం
 తథైవచ తథాసార్థద్విఘటికామి తాత్కాలాద్విలగ్నభాత్ ప్రయాతి
 లగ్నంతన్నామహోరాలగ్నం ప్రచక్షతఇతి స్పష్టార్థాశ్లోకా హోరా
 లగ్నస్పష్టికరణంతు సార్థద్యయఘట్యాచేత్త్రింశదంశాలభ్యంతేతర్హి
 ఇష్టఘట్యాకిమితిత్రైరాశికేనజ్ఞేయం భావలగ్నంహోరాలగ్నంచ జన్మ
 లగ్నాద్గణనీయమితి హోరాలగ్నానయనే జన్మలగ్నేవివమేసతిసూర్య

రాశితోజన్మలగ్నే సమేనతితుజన్మలగ్నాద్గణయేత్ సూర్యోదయమా
రభ్యయావంత్యో హోరాఇష్టకాలపర్యంతంజాతాస్తాః సూర్యాలగ్నా
ద్యాపరిగణనయాంతిమం హోరాలగ్నం జ్ఞేయమితిప్రాచీనాః కారికా
తోయమర్థోనాయాతీతి వర్ణదరాశితః ఫలముక్తంవృద్ధైః పాపదృష్టః
పాపయోగోవర్ణదన్య త్రికోణకేయదిస్యాత్తర్హితద్రాశిపర్యంతం తస్య
జీవనం తుద్రాశులేతధైవాయుర్మరణాదినిరూప్యతే తద్ధైవర్ణదస్యాపిత్రి
కోణేపాపసంగమే వర్ణదాత్సప్తమాద్రాశేః కలత్రాదివిచింతయేత్
ఏకాదశాదగ్రజంతు తృతీయాత్తుయోదీయసం పంచమేతనుజంవిద్యా
న్మాతరం తుర్యపంచమేపితుస్తునవమాన్మాతుః పంచమాద్వర్ణదస్యతు
శూలరాశి దశాయాంవైప్రబలాయామరిష్టకం వర్ణదరాశేఃపంచమా
త్ప్రబలశూలదశాయాం మాతురరిష్టం వర్ణదరాశినవమాత్ప్రబలశూల
దశాయాం పితురరిష్టంజానీయాదిత్యర్థః॥

భావరాశిబోధక పదములకితర శాస్త్రముకంటె విలక్షమును
శంకించి చెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ భావాః=భావములును, రాశయశ్చ=రాసులును, సర్వత్ర=
అంతటను, ససణాః=వర్ణసహితమైనవి.

తా॥ ఈశాస్త్రమునందు భావములు రాసులు సవర్ణములని చెప్ప
బడుచున్నవి- సవర్ణములనగా ఒకటిరెండుమూడు మొదలగుసంఖ్యలను
బోధించునట్టి అక్షరసంఖ్యతోగూడినవి- ఓయీ ఈగ్రంథములో వేని
దానిని మఱియొక శాస్త్రమువలన తెలిసికొనవలయునని ముందు చెప్ప
బోవుచున్నందునను శివతాండవాది గ్రంథములయందు “కటపయాది”
వర్ణములచేత నూచింపబడిన సంఖ్యావిధానముప్రసిద్ధమైయున్నందునను
ఈసూత్రము చెప్పట యేమి ప్రయోజనము మరియు భావములు
రాసులు సంఖ్యాప్రకారము బోధింపబడుచున్నవి గ్రహములు గ్రహ
వాచక పదములచేబోధింపబడుచున్నవి. కాబట్టిభావరాసులకువలెనే
గ్రహములకు జెప్పవలసివచ్చినప్పుడు సర్వసాధారణ్యముగసవర్ణత్వము
సిద్ధింపదు అందువలన (సర్వత్ర) అను పదము ఈసూత్రములో జేర్చు

టయు వ్యర్థమని ప్రశ్న చేయగా చెప్పుచున్నాడు - ఇచ్చట వర్ణపదము రాశిపదముగా భావించి మరియొక విధానముగ సూత్రార్థము చెప్పబడును రాసులు భావములు అంతట సవర్ణములని చెప్పబడెను. ఇచ్చట సవర్ణములనగా వర్ణముతోగూడినవి సవర్ణములు. వర్ణమనగా వర్ణదరాశియని వృద్ధులు నిర్వచించి చెప్పిరి అదియెట్లనగా శ్లో॥ ఓజల గ్నప్రసూతానాం మేషాదేర్గణయేత్క్రమాత్ । యుగ్మలగ్నప్రసూతాం మీనాదేరకసవ్యతః । మేషమీనాదిశో జన్మలగ్నంతంగణయేత్సుధీః । తద్దేవహోరాలగ్నంతం గణయిత్వాతతఃపరం । పుంస్తేనస్త్రీతయైవేతే నజాతీయేఉభేయః । తహిం సంఖ్యేయో జయీత నైజా శ్యేతు వియోజయేత్ । మేషమీనాదితఃపశ్చాద్వోరాశిస్సతువర్ణదః॥ అనఁగా బేసిరాశియందు జననమైన మేషము మొదలు క్రమముగాను సమరాశియందు జననమైన మీనము మొదలు అపసవ్యముగాను జన్మలగ్నపర్యంతము లెక్కపెట్టి అప్రకారముగానే హోరాలగ్నంతము లెక్కపెట్టి యీరె డు సంఖ్యలను పురుషరాశిసంఖ్యగాని స్త్రీరాశిసంఖ్యగాని ఏకజాతీయమైనయెడల రెండుసంఖ్యలను కలుపవలయును, భిన్నజాతీయమైనయెడల నొకసంఖ్యలో రెండవ సంఖ్య తీసివేయవలయును. ఇట్లు శ్లోధనచేయగా వచ్చినసంఖ్య పండ్రెండుకంటె నధికముగానుండి నప్పుడు పండ్రెండుచేతభాగహరించి మిగిలినసంఖ్యను పూర్వమువలెనే ఓజయుగ్మలగ్నములరీతి జననప్రకారము మేషమీనాది సవ్యాకసవ్యముగ లెక్కపెట్టుటచే నేరాశివచ్చునో ఆరాశి వర్ణపదమని చెప్పబడుచున్నది లగ్నముమొదలు వర్ణదరాశిపర్యంతము లెక్కపెట్టగా నేసంఖ్యవచ్చునో ఆసంఖ్యను ఓజయుగ్మలగ్నజననానుసారముగ పురుషులకు మేషాదినవ్యముగాను స్త్రీలకు మీనాద్యపసవ్యముగాను లెక్కపెట్టగా యేరాశివచ్చునో ఆరాశినాధుడు దశాధిపతియగును. ఇటు చెప్పటచే “నాథాంతాః” అను సూత్రప్రకారమాయారాశివచ్చుటచే ఆయారాశినాధుని సంవత్సరములను గ్రహింపవలయును. మరియు లగ్నము మొదలుగ స్వవర్ణదరాశిపర్యంతము లెక్కపెట్టి సంవత్సరములను నిర్ణయింపవలయునని చెప్పబడినందున పూర్వోక్తరీతిచే మేష మీనాది

క్రమముగ నాయూ ధనభావాదులను ఆయాభావాంతము లెక్కపెట్టి పూర్వమువలెనే చేయగా ఆయావర్ణద దళారాసులు కలుగుచున్నవి కాబట్టి 'సర్వత్ర' అను పదము సార్థమగుచున్నది అయితే వర్ణద రాశియు వర్ణదదళయు ఈసూత్రార్థమువలన జెప్పబడుట లేదుగా నీవెట్లు చెప్పితివనిన యొకమునీశ్వరుడు చెప్పని విషయము మరియొక మునిచే జెప్పబడినయెడల గ్రహింపవలయుననియున్నది. అందువల్లనే యీమునిచే జెప్పబడలేదు. గుళిక రాశియు ఓజయుగ్మలగ్నభేదముగ మేషమీనాది క్రమవ్యుత్క్రమముచే జన్మలగ్న హోరాలగ్నపర్యంతము లెక్కపెట్టుటవలన వర్ణదరాశిప్రకారముగానే గుళిక రాశియు నెంచబడుచున్నది. భావలగ్నమునే జన్మలగ్నముగ భావించి భావవర్ణద రాశిని నిర్ణయింపవలయును. భావలగ్నమును నిర్ణయించుటెట్లనగా సూర్యోదయము మొదలు 5 ఘడియలకు నొకలగ్నప్రకారము జనన కాలపర్యంతము చూడగా నప్పుడేరాశియగునో యారాశియే భావ లగ్నము. రెండుఘడియలన్నరకు నొకవి లగ్నమగును. దాని జనన కాలపర్యంతము చూడగా హోరాలగ్నమని చెప్పబడుచున్నది. హోరాలగ్నమునకు ముప్పదిఅంశలుండును జననకాలఘడియలకు నే యశయో తెలిసికొనవలయును భావలగ్నమును హోరాలగ్న మును జన్మలగ్నము మొదలు లెక్కపెట్టవలయును. హోరాలగ్న నయనము విషయమై జన్మలగ్నము విషయరాశియగుచుండగా సూర్య రాశి మొదలుకొనియు సమరాశియగుచుండగా జన్మలగ్నముమొదలు కొనియు లెక్కపెట్టవలయును. సూర్యోదయముమొదలు జననకాల పర్యంతము ఎన్నిహోరలుకలవ్రో అన్నిహోరలను సూర్యలగ్నము గాని లగ్నముగాని మొదలుకొని లెక్కపెట్టగా చివరిది హోరాలగ్న మని తెలిసికొనవలయునని చెప్పిరి కాని ప్రాచీనకారికలవలన బోధ్య మగుటలేదు. అందువలన వర్ణదరాశివల్లనే వృద్ధులచే ఫలము చెప్ప బడినది. శ్లో॥ పాపదృష్టిః పాపయోగో వర్ణదస్యత్రీకోణగే | యదిస్యా త్రహోదద్రాశిపర్యంతం తస్యజీవనం | రుద్రశూలేతథైవాయుర్మరణా దినిరూప్యతే | తథైవవర్ణదస్యాపి త్రికోణేపాపసంగమే | వర్ణదాత్మప్త

మాద్రాశేః కళత్రాదివిచింతయేత్ । ఏకదశాదగ్రజంతు తృతీయో
త్తయవీయసం । పంచమేతనుజంవిద్యా న్మాతరంతుర్యపంచమాత్ ।
పితుస్తునవమాన్మాతుః పంచమాద్వర్ణదస్యతు । శూలరాశిదశాయాం
వై ప్రబలాయామరిష్టకం ॥ వర్ణదరాశికి త్రికోణరాసులయందు పాప
గ్రహదృష్టిగాని పాపగ్రహస్థితిగాని కలిగినయెడల అట్లు కలిగిన రాశి
దశపర్యంతము జీవించును. రుద్రశూలస్థానమువల్లను ఆయువుగాని
మరణముగాని నిర్ణయింపబడుచున్నది. వర్ణదరాశిమొదలు ఏడవస్థాన
మువలన కళత్రాదిభావములను విచారించవలయును. పడనొకొండవ
స్థానమువలన జ్యేష్ఠభ్రాతృభావమును తృతీయస్థానమువలన కనిష్ఠభ్రా
తృభావమును పంచమస్థానమువలన పుత్రభావమును వర్ణదరాశికి పం
చమస్థానమువలన ప్రబలశూలదశయందు తల్లి సంబంధమగు అరిష్ట
మును వర్ణదరాశికి నవమస్థానమువలన ప్రబలశూలదశయందు తండ్రి
సంబంధమగు అరిష్టమును దెలిసికొనవలయునని వృద్ధులు చెప్పిరి.

సూ॥ నగ్రహః॥ 33॥

. వ్యాఖ్యానమ్॥ అత్ర అపవాదమాహ ప్రథమపక్షే భావారాశ
యశ్చ సవర్ణాః సంఖ్యాబోధకాక్షరగమ్యాఇత్యుక్తం గ్రహస్తునప్రసిద్ధ
వదగమ్యా ఏవేత్యర్థః ద్వితీయపక్షే భావారాశయశ్చ సవర్ణాః వర్ణదరాశి
సహితా ఇత్యుక్తం గ్రహస్తువర్ణదసహితాన తథాచభావరాశి వణా
దాభవంతి నగ్రహాణామిత్యర్థః॥

టీ॥ గ్రహః=గ్రహములు, స=కావు.

తా॥ పైనచెప్పబడిన విషయమునకు అపవాదమును జెప్పుచు
న్నాడు- మొదటి పక్షములో భావములు రాసులు సవర్ణములనగా
సంఖ్యాబోధకములగు అక్షరములచే బోధింపబడుచున్నవని చెప్ప
బడెను. రెండవపక్షమునందు భావములు రాసులు సవర్ణములనగా
వర్ణదరాశిసహితములని చెప్పబడెనుకాని గ్రహములుమాత్రము వర్ణ
దసహితములుకావని యీసూత్రమునఁ జెప్పబడినది.

నూ॥ యావద్వివేకమావృత్తిర్భానాం॥ 38॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అధాంతదశావిభాగందశాయతి భానాంరాశీ
నాం ప్రతిరాశయోదశాబ్దాశ్చరస్థిరాది దశాసుసిద్ధాస్తేషాం ద్వాదశ
విభాగేన ద్వాదశరాశీనామావృత్తిర్భవతి ఏవంచ ద్వాదశ రాశీనాం
వివేకపదబోధ్యచతుశ్చత్వారింశదధికశతసంఖ్యాభవతీతి తదుక్తం ప్రా
చ్యైః కృత్వార్కధారాశి దశాంరాశేర్భుక్తిం క్రమాద్వదేత్ ఏవం
దశాంతదశాది కృత్వాతేనఫలం వదేదితియత్తు ఉపస్థితతయాదశారం
భావధిః స్వస్వలగ్న మేవేతిపంచైరుక్తంతన్నహారాలగ్నో భయాన్నే
యాదుర్బలాద్వర్ణ దాదశేతి కారికోక్తత్వాత్ ఏవంప్రతిరాశిద్వాదశ
ద్వాదశాబ్దా ఇతివివేకసంఖ్యా మహాదశాభిప్రాయేణాపిసిద్ధ్యతీతి అయ
మర్థోపిసూత్రసంమత ఏవ ఏతదభిప్రాయేణాంతదశావిభాగో వృద్ధై
రుక్తః ఏకైవభావస్యైకైకే వషేలగ్నాది కల్పయేత్ సాపర్యాయ
దశాంలగ్నే యుగ్మేతు పృత్రమాద్వదేత్ లగ్నంయుగ్మం యదా
త్స్విసంముఖం తస్యచాదిమ మితిపర్యాయ దశాంతదశేతి యదా
లగ్నం యుగ్మరాశిస్తదా తస్యసంముఖమాదిరాశిః యథావృషస్య
మేషఇతి॥

అంతర్దశావిభాగమును జూపించుచున్నాడు.

టీ॥ భానాం=పండ్రెండురాసులకు, యావద్వివేకం=నూటనలు
బదినాలుగుసంఖ్య అగుపర్యంతము, ఆవృత్తిః=ఆవృత్తిగా లెక్కపెట్ట
వలయును.

తా॥ ఒక్కొక్కరాశిలో చరస్థిరాదిదశాభేదముచే పండ్రెండు
సంవత్సరములచొప్పున పండ్రెండురాసులకు (వివేకం=అనగా అక్షర
సంఖ్యాపదప్రకారముగా) ౧౪౪ సంవత్సరములగును. ఈవిధముగానే
వృద్ధులచే జెప్పబడినది. శ్లో॥ కృత్వార్కధారాశి దశాంరాశేర్భుక్తిం
క్రమాద్వదేత్ । ఏవందశాంతర్దశాది కృత్వాతేనఫలంవదేత్ ॥ రాశికి
౧౨ సంవత్సరముల నేర్పరచుకొని రాశియొక్క భుక్తిని దెలిసికొన
వలెను. ఈప్రకారముగానే దశాంతర్దశాది విభాగములనుజేసి ఫల
మును జెప్పవలయును. మరియు సమీపమందుండుటచే స్వస్వలగ్న మే

దశనారంభించుటకు అవధియని పండితులు కొండలు చెప్పిరికాని అది
కాదు ఎందువల్లననగా శ్లో॥ హోరాలగ్నభయోర్నేయా దుర్బలా
ద్వ్యదాదశా॥ వర్ణదరాశిదశ దుర్బలమైనయెడల హోరాలగ్న భావ
లగ్నములవలన దశను నిర్ణయింపవలయునని కారికావచనము ఇట్లు
చెప్పటచే ప్రతిరాశికిని పండ్రెండు సంవత్సరములు మహాదశయని
అభిప్రాయమైయున్నది. ఈ యర్థమే సూత్రసమ్మతమైనది. ఈయభి
ప్రాయముచేతనే వృద్ధులు అంతర్దశాది విభాగముచేసినట్లెట్లనగా
శ్లో॥ ఏకైకభావస్యైకైకం వక్షేలగ్నాదికల్పయేత్ । సాపర్యాయ
దశాలగ్నే యగ్నేతుప్యత్రమాద్వదేత్ । లగ్నంయుగ్మంయుదాత
హీనమ్ముఖం తస్యచాదిభం॥ అను వచనప్రమాణమున ఒక్కొక్క
రాశికి మహాదశ పండ్రెండు సంవత్సరములైయుండగా ఒక్కొక్కసం
వత్సరమునకు ఒక్కొక్కభావముగ బండ్రెండురాసులను లగ్నాదిగ
నేర్పరచుకొనవలయును ఇదియే అంతర్దశావిధానము. లగ్నము సరి
లగ్నమైనయెడల అపసవ్యముగ దాని సమీపరాశిసండియే గణన
చేయవలయును ఎట్లనగా లగ్నము వృషభమైనయెడల మేషరాశి
మొదలుకొని లెక్కపెట్టవలయును.

సూ॥ హోరాదయస్సిద్ధాః॥ 3౫॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ ప్రకృతశాస్త్రే నక్షత్రాః సూత్రేషుక్వచిద్ధో
రాద్రేక్కాణాద్యపేక్షాసత్వేనతదాకాంతానివతాయన్నాహ హో
రాద్రేక్కాణాదయస్సిద్ధాః శాస్త్రాంతరసిద్ధమేషాది గణనయాప్రసిద్ధాః
నతుదృష్ట్యర్థలాదివద్దుస్తాః తదుక్తంవృద్ధై రాశేరగ్గంభవేన్ధోరాతచ్చ
తుర్వింశతస్మృతః మేషాదితాసాంహోరాణాం పరివృత్తిద్వయంభవేత్
తాశిత్రీభాగా ద్రేక్కాణాస్తే చ షట్త్రింశదీరితాః పరివృత్తిత్రయం
తేషాంమేషాదేః క్రమశోభవేత్ సప్తాంశకాస్త్యోజగృహే గణనీయాని
జేశతః యుగ్మరాశేతువిజ్ఞేయా నప్తమర్థాధినాయకాత్ సవాంశేశా
శ్చరేతస్మాత్త్రిరేతన్నవమాదితః ఉభయేతత్పంచ మాదేరితిచింత్యం

విచక్షణైః ద్వాదశాంశస్యగణనాం తత్తత్తైతాద్వినిదిశేదితివస్తుతస్తు
రాశిప్రాధాన్యాద్విలక్షణా ఏవేతిధ్యేయం॥

ఇప్పుడీశాస్త్రములో ముందు చెప్పబోవు సూత్రములయందు
హోరాద్రేక్కాణదుల యపేక్షయుండినను వానినిఁ జెప్పకుండుటకు
గౌరణమేమియన శంకను నివారించుచున్నాడు.

టీ. హోరాదయః=హోరాద్రేక్కాణదులు, సిద్ధాః = శాస్త్ర
మున ప్రసిద్ధములైయున్నవి.

తా॥ హోరాద్రేక్కాణ నవాంశాదులు ఇతర గ్రంథములలో
మేషాదిరాసులసంజ్ఞలతో జెప్పఁబడియేయున్నవి గాని దృష్ట్యర్థముల
వలెనే నవి రహస్యముగా లేవు వానినిగూర్చి వృద్ధపరాశరహోరా
శాస్త్రమునందు శ్లో॥ రాశేరర్థంభవేద్గోరా తాశ్చతుర్వింశతిస్సృతః।
మేషాదితాసాంజ్ఞా రాణాం పరివృత్తిద్యయంభవేత్ సూర్యేంద్రోర్వి
షమేరాశౌ సమేతద్విపరీతకం । రాశిత్రిభాగాద్రేక్కాణాస్త్వేచ భట్
త్రింశదీరితాః । పరివృత్తిత్రయంతేషాం మేషాదేక్రమశోభవేత్ ।
స్వపంచ నవమర్తేశా ద్రేక్కాణేశాశ్చరాదిషు రాణాంనాథా ద్రే
క్కాణపాస్మృతాః । సప్తాంశకాస్త్యజ గృహే గణనీయా నిజేశతః ।
యుగ్మరాశౌతువిజ్ఞేయా స్సప్తమర్తాధినాయకాత్ । నవాంశేశాశ్చరే
తస్మాత్ స్థిరేతస్నపమాదితః । ఉభయేతత్పంచమాదే రితిచింత్యం
విచక్షణైః ద్వాదశాంశస్యగణనాం తత్తత్తైతాద్వినిదిశేత్ । త్రింశాం
శేశాశ్చవిషమే కుజార్కజ్యజ్ఞభార్గవాః । పంచపంచాక్షసప్తాక్ష భాగా
వ్యత్యయతస్సమే॥ ఈచెప్పఁబడిన వచనములప్రకారముగ రాశికిరెండు
హోరలు చొప్పున ౧౨ రాసులకు ౨౪ హోరలగును. వానిని మేషాది
రాసులప్రకారము లెక్కపెట్టగా రెండావృతులగును. విషమరాశి
యందు సూర్యచంద్రులును సమరాశియందుఁ దద్విపరీతముగా చంద్ర
సూర్యులును హోరాధిపతులగుదురు. రాశికి మూడు ద్రేక్కాణములు,
౧౨ రాసులకు ౩౬ ద్రేక్కాణములు, వానిని మేషాది రాసులప్రకా
రము లెక్కపెట్టగా మూడావృతులగును. ప్రతిరాశియందును మొదటి

దేక్ష్ణాణమునకు దదాశ్యధిపతియు, రెండవ దేక్ష్ణాణమునకు దత్పంచమరాశ్యధిపతియు, మూడవదేక్ష్ణాణమునకు తన్నవమరాశ్యధిపతియు నాయకులు రాశిని యేడుభాగములుచేసిన సప్తాంశలగును బేసిలగ్నమున నాలగ్నాధిపతి మొదలుగను సరిలగ్నమున దానికి నేడవరాశ్యధిపతి మొదలుగను సప్తాశాధిపతులగణన చేయవలయును రాశిని తొమ్మిది భాగములు చేసిన నవాంశలగును. చరరాశియందు ఆరాశ్యధిపతినుండియు ప్రారంభించి స్థిరరాశియందున నారాశికి నవమరాశ్యధిపతినుండియు ద్విన్వభావరాశియందు నారాశికి పంచమరాశ్యధిపతినుండియు మొదలిడి నవాంశాధిపతుల లెక్కపెట్టవలయును. రాశిని ౧౨భాగములుచేసిన ద్వాదశాంశలగును. పౌతిరాశియందును నాపండ్రెండంశలకు నారాశినాయకుని మొదలుగ నే యధిపతుల లెక్కపెట్టవలయును, రాశిలో ముప్పదవవంతు అనగా ఒక్కభాగ త్రింశాంశమనబడును, విషమరాశియందు గ్రమముగా ౫, ౫, ౫, ౫, ౫, భాగలకు కుజ, శని, గురు, బుధ, శుక్రులును విషమరాశియందు దద్విపర్యయముగను నధిపతులగుదురు. ఈప్రకారము ఇతర గ్రంథములందు జెప్పబడినది, యధార్థము విచారింపగా రాశి ప్రాధాన్యముకంటె విలక్షణముగా నున్నదని తెలిసికొనవలయును.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విరచితాయాం జైమినీ సూత్ర

వ్యాఖ్యానాయాం సుబోధిన్యాం ప్రథమాధ్యాయస్య

ప్రథమపాదస్సమాప్తః॥

జై మి నీ య సూత్ర ము లు.

ప్రథమాధ్యాయే ద్వితీయపాదః.

సూ॥ అథస్వాంతోగ్రహణామ్॥ ౧॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ అథాత్మ కారణాశ్రయ నవాంశ మాలమ్యభ్య
ఫలాని వక్తుముపకర్తమతే అత్ర కారకాంశ మధికరోతి అథానంతరం
గ్రహణాం రవ్యాదీనాం మధ్యే స్వాంశః ఆత్మకారకాశ్రితో యోం
శోనవాంశః తస్మాత్ఫలం విచార్య మిత్యర్థః॥

ఆత్మకారకుడుండు నవాంశనాధారము చేసికొని ఫలములను
జెప్పుటకు ప్రారంభించుచున్నాడు.

టీ॥ అథ=అనంతరము, గ్రహణాం = సూర్యుడు మొదలగు
గ్రహములలో, స్వాంశః=ఆత్మకారకుని నవాంశముననుసరించి ఫలము
చెప్పబడుచున్నది.

తా॥ సూర్యాది గ్రహములలో ఆత్మకారకుని నవాంశయే
ముఖ్యమైనది కాబట్టి ఆ నవాంశమునుబట్టి ఫలమును విచారింప
వలయును.

సూ॥ పంచమూషికమార్జారాః॥ ౨॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ కారకాశ్రిత మేషాది నవాంశ ఫలాన్యాహ
మేషః కారకాంశశ్చేత్ మూషిక మార్జారాః దుఃఖదాభవంతీతి॥

టీ॥ పంచ=మేషము కారకాంశమైనయెడల, మూషికమార్జా
రాః=మూషికమార్జారాదులవలన దుఃఖము కలుగును.

తా॥ ఇచ్చట మూషికమార్జారశబ్దములు దుఃఖప్రదములను
నర్థము నిచ్చునని తెలిసికొనవలయును.

సూ॥ తత్రచతుష్పాదః॥ ౩॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ వృషః కారకాంశశ్చే చ్చతుష్పాదః సుఖదా
భవన్తి మూషికాదయో దుఃఖదాశ్చతుష్పాదః సుఖదా ఇత్యత్రైక

రూపతయాఽర్థోఽపేక్షితః కృతస్తు భిన్నరూపేణాత్ర బీజం కిముచ్యతే
 వృద్ధవాక్యమేవబీజం వృద్ధవాక్యంతు॥ వృషతౌల్యంశకగతే తస్మిన్వా
 ణిజ్యవాన్భవేత్ । మేషసింహంశకగతేబ్రూయాన్మౌషకదంశనమ్
 కారకేకార్ముకాంశస్థే వాహనాత్పతనంభవేత్ ఇతి॥

టీ॥ తత్ర=వృషభము కారకాంశమైనయెడల, చతుష్పాదః=
 పశ్యాదిచతుష్పాదజంతువులు సుఖమునిచ్చును
 తా॥ వృషభాంశము కారకాంశమైన యెడల సుఖకరము.
 ఇచ్చట చతుష్పాదశబ్దముచే సుఖకరమని తెలిసికొనవలయును. పైన
 జెప్పబడిన మూషికమార్జార చతుష్పాది శబ్దములు సుఖకరమనియు
 దుఃఖకరమనియు వాచ్యార్థములుకావు గాని భావార్థములుగా వృద్ధ
 పరాశరవాక్యముచేనిర్దేశించి చెప్పబడినది అదియెట్లనగా- శ్లో॥ వృష
 తౌల్యంశకగతే తస్మిన్వాణిజ్యవాన్భవేత్ । మేషసింహంశకగతేబ్రూ
 యాన్మౌషకదంశనం కారకేకార్ముకాంశస్థే వాహనాత్పతనంభవేత్॥
 వృషభతులాంశలు కారకాంశలగునేని వాణిజ్యవ్యాపారము చేయు
 వాడనియు మేషసింహంశలు కారకములగునేని మూషికదంశముచే
 హానికలుగుననియు ధనుస్సు కారకాంశయగునేని వాహనమునుండి
 కడుట సంభవించుననియు జెప్పబడినది.

సూ॥ మృత్యౌకంఢూఃస్థౌల్యంచ॥ ౪॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ కారకేకార్ముకాంశస్థే వాహనాత్పతనంభవేదితి
 మిధునై కారకాంశై కంఢూః శరీరస్థౌల్యంచభవతి॥

టీ॥ మృత్యౌ=మిధునము కారకాంశమగునేని, కంఢూః=దుర
 దయు, స్థౌల్యంచ=శరీరము స్థూలముగానుండుటయు గలుగును

తా॥ మిధునము కారకాంశమగునేని శరీరమునందు తీటయు
 లావును కలుగును.

సూ॥ దూరేజలకుష్ఠాదిః॥ ౫॥

వ్యాఖ్యానమ్॥ కర్కశ్వాంశై జలభయం కుష్ఠరోగోభవతి॥

టీ॥ దూరే=కర్కాటకము కారకాంశమగునేని, జలకుష్ఠాదిః=
 జలభయ కుష్ఠరోగాదులు కలుగును.

తా॥ కకాటకాంశయగునేని జలభయము కుష్మరోగాదులు కలుగునని తెలియవలయును.

సూ॥ శేషాఃశ్వాపదాని॥ ౬॥

వ్యా॥ సింహాశ శ్చే చ్ఛ్వాపదాని శునకాదయో దుఃఖదా భవంతి॥

టీ॥ శేషాః=సింహాంశయగునేని, శ్వాపదాని = శునకములు మొదలగునవి దుఃఖదములగును.

తా॥ సింహాంశయగునేని శునకములు మొదలగు వానివలెనే దుఃఖము కలుగును.

సూ॥ మృత్యువజ్జాయాగ్నికణశ్చ॥ ౭॥

వ్యా॥ కన్యాకార కాంశ శ్చేన్మృత్యువ నిధునాంశవ ద్భవతి అగ్నికణశ్చాగ్నికణేన దుఃఖదశ్చభవతి॥

టీ॥ జాయా = కన్య, మృత్యువత్ = మిధునమువలె ఫలము నిచ్చును, అగ్నికణశ్చ=అగ్నికణమువలనను దుఃఖముకలుగును.

తా॥ కన్య కారకాంశయగునేని మిధునమువలె శరీరమునకు కండాతిస్థిల్యము కలుగుటయేగాక అగ్నికణము మొదలగువాని బాధ లచే దుఃఖకరమైనది.

సూ॥ లాభేవాణిజ్యమ్॥ ౮॥

వ్యా॥ తులకారకాంశే వాణిజ్యవాక్స్యాత్॥

టీ॥ లాభే=తులకారకాంశయగునేని, వాణిజ్యం = వర్తకవ్యాపారము కలుగును. తాత్పర్యము స్పష్టము.

సూ॥ అత్రజలసరీసృపాఃస్తన్యహానిశ్చ॥ ౯॥

వ్యా॥ అత్ర వృశ్చికాంశే జలసర్పాదయో దుఃఖదా భవంతి మాతుస్తన్యం దుగ్ధంచశుష్యతి॥

టీ॥ అత్ర=వృశ్చికాంశయగునేని, జలసరీసృపాః = జలసర్పాదులువలన దుఃఖముకలుగును, స్తన్యహానిశ్చ=మాతృస్తన్యము లేకుండుటయు కలుగును.

తా॥ వృశ్చికాంశ యగునేని జలభయము సర్పాదుల వలన భయము తల్లియొక్క స్తన్యము లేకపోవుటయు గలుగును.

నూ॥ సమేవాహనాదుచ్ఛాచ్ఛక్రమాత్పతనమ్॥ ౧౦॥

వా॥ ధనుషి కారకాంశే వాహనాదూర్ధ్వప్రదేశా చ్ఛక్రమా త్కించిద్యస్తు సంలగ్నతయా పతనంభవతి నర్ముడితీత్యర్థః॥

టీ॥ సమే=ధనుస్సు కారకాంశయగునేని, వాహనాత్=వాహ నమువలన, ఉచ్ఛాచ్ఛ=ఉన్నతప్రదేశమునుండియును, క్రమాత్=క్ర మముగా, పతనం=పడుట కలుగును.

తా॥ ధనుస్సు కారకాంశ యగునేని వాహనమునుండిగాని యున్నత ప్రదేశమునుండిగాని యొక్కసారియే శీఘ్రముగాక యేదో యొక వస్తువు ఆధారము దొరుకుటచే క్రమక్రమముగా జారిపడుట సంభవించును.

నూ॥ జలచరభేచరభేటకండు దుష్టగ్రంథయశ్చరిష్యే॥ ౧౧॥

వ్యా॥ మకరే కారకాంశే జలచరా మత్స్యదయః భేచరా, వక్షిణః భేటాగ్రహః ఏతే ఫలదా భవంతి కంఠా దుష్టగ్రంథిరోగా శ్చభవంతి దుష్టగ్రంథిర్గండాదికం॥

టీ॥ రిష్యే = మకరము కారకాంశమగునేని, చలచరభేచరభే టాః=మత్స్యములు పక్షులు గ్రహములు దుఃఖకరములగును, కంఠా దుష్టగ్రంథయశ్చ=దురదయు దుష్టరోగములు కలుగును.

తా॥ మకరము కారకాంశయగునేని మత్స్యములు పక్షులు గ్రహములవలన బాధకలుగును, మరియు శరీరమునందు తీటయు కణి తలు మొదలగు దుష్టజాడ్యములును గలుగును.

నూ॥ తటాకాదయోధర్మే॥ ౧౨॥

వ్యా॥ కుంభే కారకాంశే తటాగాదయః తటాకవాపీకూపాది కర్తారోభవంతి॥

టీ॥ ధర్మే=కుంభమగునేని, తటాకాదయః=చెరువులు మొద లగువానిని త్రవ్వించును.

తా॥ కుంభముకారకాంశయగునేని చెరువులు భావులు మొదలగువానిని త్రవ్వించునట్టి పుణ్యకార్యకర్తయగును.

సూ॥ ఉచ్చేధర్మనిత్యతా కై వల్యంచ॥ ౧౩॥

వ్యా॥ మీనే కారకాంశే ధర్మనిత్యత్వం కై వల్యం ముక్తి శ్చ భవతి కారక స్యాంశాది గుణైః ఫలవృద్ధే సంగృహీతం శుభరాశౌ శుభాంశేవా కారకాంశే ధనీభవేత్ తదంశకేంద్రేషు శుభ రాజా నూనం ప్రజాయతే కారకే శుభరాశ్యంశే లగ్నాంశస్థే శుభగ్రహే ఉపగ్రహస్య పాశ్చాత్యే స్వాచ్చ స్వర్ష శుభర్షగే పాపదృగ్యోగ రహితే కై వల్యంతస్యనిర్దిశేత్ ॥ శ్లో॥ మిశ్రేమిశ్రంవిజానీయా ద్విపరీతే విపర్యయః॥ తదంశకేంద్రేషు కారకాశ్రితాంశ కుండల్యాం కేంద్రేష్వి త్యర్థః పాశ్చాత్యే అంత్యగ్రహే ఇత్యర్థః మిశ్రేపాపశుభదృగ్యోగ మి శ్రంస్వర్గవాసః విపరీతే పాపమాత్ర దృగ్యోగ సాహిత్యే విపర్యయః నముక్తిర్నస్వర్గవాసఇతి॥ శ్లో॥ చంద్రభృగ్వారవర్గస్థే కారకేపారదారికః॥ వృషతేల్యంశకగతే తస్మిన్వాణిజ్యహాన్భవేత్ । మేషసింహాంశకేతస్మిన్ బ్రూయాన్మాషికదంశనం । కారకేకార్ముకాంశస్థే వాహనాత్పతనం భవేత్ ॥

టీ॥ ఉచ్చే=మీనముకారకాంశమగునేని, ధర్మనిత్యతా=ధర్మ మునందెల్లప్పుడూ సక్తియు, కై వల్యంచ=ముక్తియునుగలుగును.

తా॥ మీనము కారకాంశయగునేని నిత్యము ధర్మమునందా సక్తియు ముక్తియునుగలుగును. మఱియు కారకునియొక్క అంశాది గుణములచే ఫలమీ క్రింది విధముగా వృద్ధులచే జెప్పబడినది. శ్లో॥ శుభరాశౌ శుభాంశేవా కారకాంశే ధనీభవేత్ । తదంశకేంద్రేషు శుభ రాజానూనం ప్రజాయతే ॥ కారకేశుభరాశ్యంశే లగ్నాంశస్థే శుభ గ్రహే॥ ఉపగ్రహస్య పాశ్చాత్యే స్వాచ్చ స్వర్ష శుభర్షగే॥ పాపదృగ్యో గరహితే కై వల్యంతస్యనిర్దిశేత్ । మిశ్రేమిశ్రంవిజానీయా ద్విపరీతే విపర్యయః॥ చంద్రభృగ్వారవర్గస్థే కారకేపారదారికః । వృషతేల్యం శకగతే తస్మిన్వాణిజ్యవాన్భవేత్ ॥ మేషసింహాంశకేతస్మిన్ బ్రూయాన్మా

షికదంశనం । కారకేకార్ముకాంశస్థే వాహనాత్పతనంభవేత్ ॥ శుభ
రాశియందుగాని శుభాంశయందుగాని కారకాంశయందేనేని ధనవంతు
డగును. కారకునియొక్క అంశయగు రాశికి అనఁగా కారకాంశ
చక్రమునందు కేంద్రములయందు శుభుఁడుండిన నిశ్చయముగా రాజ
గును. కారకునికి శుభరాశ్యంశకలిగి లగ్నాంశయందు శుభగ్రహ
ముండి అంత్యగ్రహము శుభగ్రహమైయుండగా తానుఉచ్చస్వక్షేత్ర
శుభక్షేత్రాది స్థలములయందుండి పాపగ్రహదృష్టి మొదలగునవి
లేకుండినయెడల ఆజాతకునకు కైవల్యము కలుగునని చెప్పవలయును.
పైనచెప్పబడిన యోగములలో శుభపాపమిశ్రమముగా నున్నయెడల
మిశ్రఫలము అనఁగా స్వర్గవాసముమాత్రమే కలుగును. విపరీతముగా
పాపభూయిష్టమై యున్నయెడల విపరీతఫలము అనఁగా నరకప్రాప్తి
యగును. మఱియు కారకుఁడు చంద్రశుక్రకుజులు రాశివర్గములయం
దుండేనేని ఖరదారాగమనశీలుడగును. వృషభతులాంశలయందుండే
నేని వాణిజ్యవ్యాపారము చేయువాడగును. మేషసింహాంశలయం
దుండేనేని కష్టజీవియగును. ధనురంశయందు కారకుఁడుండిన వాహన
వతనముకలుగును.

సూ॥ తత్రైరవౌరాజకార్యపరః॥ ౧౪॥

వ్యా॥ అధికారకాంశై గ్రహస్థిత్యాదినా ఫలాన్యపదిశేతి కార
కాంశై సూర్యే సతి రాజకార్య తత్పరోభవతి॥

ఇతను కారకాంశయందే ఏగ్రహముండిన నేఫలముకలుగున
దియు జెప్పుచున్నాడు.

టీ॥ తత్ర=కారకాంశయందు, రవౌ=సూర్యుడుండగా, రాజ
కార్యపరః=రాజకార్యములయందాసక్తికలవాడగును.

తా॥ కారకాంశయందు సూర్యుడుండిన రాచకార్యములను
నరవేర్చు సమర్థుడగును.

సూ॥ పూర్ణేందు శుక్రయో ర్భోగీ విద్యాజీవీచ॥ ౧౫॥

వ్యా॥ కారకాంశై పూర్ణేందు శుక్రయోః సత్ ర్భోగీవిద్యా
జీవీచస్యాత్ ॥

టీ॥ పూణేఁందుశుక్రయోః=పూణచంద్ర శుక్రులుండెనేని,
భోగీ=భోగముకలవాడును, విద్యాజీవీచ=విద్యచే జీవించువాడునగును.

తా॥ కారకాంశయందు పూర్ణచంద్రుడు శుక్రుడు నుండిరేని
యైశ్వర్యములుకలిగి సుఖించువాడును విద్యలవలనజీవించువాడునగును.

సూ॥ ధాతువాదీ కౌంతాయుధో వహ్నిజీవీచభౌమే! ౧౬॥

వ్యా॥ కారకాంశే భౌమే సతి ధాతువాదీ రసాయనవిద్యా
వా భం భీతి భాషయా ప్రసిద్ధాయుధః వహ్నికృతజీవనవాం శ్చ
స్యాత్॥

టీ॥ భౌమే=అంగారకుడుండగా, ధాతువాదీ=రసాయనశాస్త్ర
పరిచితుడును, కౌంతాయుధః=కుంతమనెడి యాయుధముకలవాడును,
వహ్నిజీవీచ=అగ్నిహోత్రమువలన జీవించువాడునునగును.

తా॥ కారకాంశయందు అంగారకుడుండెనేని రసాయనశాస్త్ర
వేత్తయు (అనగా కొన్నికొన్ని ద్రావకములు తీసి దేనితోనేది యెం
తెంత కలిపితే యెట్టి నూతనవస్తువులుగాని నూతనశక్తులుగాని గలు
గునో అట్టివిషయములను కనిపెట్టునట్టి విద్య రసాయనశాస్త్రమన
బడును) ఖడ్గము మొదలగు నాయుధములను ధరించి యుద్ధముచేసి
జీవించువాడును, అగ్నిహోత్రమువలన జీవించువాడును (అనగా బం
గారము వెండి రాగి యిత్తడి కంచు యినుము మొదలగు లోహము
లను కరగించి వస్తువులనుజేసి జీవించువాడునునగును.

సూ॥ వణిస్తంతువాయాశ్శిల్పినోవ్యవహారవిదశ్చసౌమ్యే॥ ౧౭॥

వ్యా॥ కారకాంశేబుధేసతి వణిక్ప్రభృతయోభవన్తి॥

టీ॥ సౌమ్యే=కారకాంశయందు బుధుడుండగా, వణిజః=వర్త
కముచేయువారును, తంతువాయాః=బట్టలను నేయువారును, శిల్పినః=
చిత్తరువు మొదలగు పనులు చేయువారును, వ్యవహారవిదశ్చ=వ్యవ
హారములను తెలిసినవారునగుదురు.

సూ॥ కర్మజ్ఞాననిష్ఠావేదవిదశ్చజీవే॥ ౧౮॥

వ్యా॥ కారకాంశే గురౌ సతి కర్మనిష్ఠాదయోభవన్తి॥

టీ॥ జీవే=బృహస్పతియుండగా, కర్మజ్ఞాననిష్ఠాః=కర్మయందు జ్ఞానమందు నాసక్తిగలవాడును, వేదవిదశ్చ=వేదశాస్త్రముల దెలిసిన వారునునగుదురు.

సూ॥ రాజకీయాఃకామినశ్చ తేంద్రియాశ్చశుక్రే॥ ౧౯॥

వ్యా॥ కారకాంశే శుక్రే సతి రాజాధికారవస్త్యః బహుస్త్రి స్పృహలవః శతవర్షజీవినశ్చ భవన్తి శతం శతవర్ష మింద్రియాణియేషా మితి స్వామినః పంథాస్తు శతాని ఇంద్రియాణి యేషామితి వదన్తితన్న ఇంద్రియాణాం శత త్వాదర్శనాత్ ॥

టీ॥ శుక్రే=శుక్రుడుండగా, రాజకీయాః= రాజసంబంధమగు అధికారముకలవారును, కామినః=అనేక స్త్రీలయందాసక్తికలవారును, శతేంద్రియాశ్చ=నూఱుసంవత్సరములు జీవించువారునునగుదురు.

తా॥ కారకాంశయందు శుక్రుడుండేనేని రాజసంబంధమగు యుద్యోగముకలవారును బహుస్త్రిలయందాసక్తికలవారును నూఱు సంవత్సరములు జీవించువారునగుదురు. ఇక్కడ శతేంద్రియ పదము నకు నూఱు సంవత్సరముల పర్యంతము అవయవములు కలవారని వాచ్యార్థమగుటచే అంతపర్యంతముజీవించువారనిభావము. ప్రేమనిధి పండితులు నూఱు ఇంద్రియములుకలవారని యర్థము చెప్పిరికాని ఆ యర్థమసంగతము ఇంద్రియములు నూఱునుప్రమాణ మెక్కడనులేదు.

సూ॥ ప్రసిద్ధకర్మాజీవశ్చనౌ॥ ౨౦॥

వ్యా॥ కారకాంశే శనౌ సతి లోకప్రసిద్ధకర్మణాజీవేదిత్యర్థః॥

టీ॥ శనౌ = కారకాంశయందు శనియుండగా, ప్రసిద్ధకర్మాజీవః=లోకప్రసిద్ధమగుకర్మలచే జీవించువాడగును.

తా॥ కారకాంశయందు శని యుండేనేని లోకప్రసిద్ధకర్మలచే జీవించువాడగును.

సూ॥ ధానుష్కా శ్చోరా శ్చబాంగులికా లోహయంతిరిశ్చ రాహా॥ ౨౧॥

వ్యా॥ కారకాంశై రాహా సతి ధానుష్కా శ్చౌరా శ్చస్యః
కింవా జాంగులికాః విషవైద్యాః లోహాయంత్రీణ శ్చ స్యః వైకల్పిక
మిదం ఫలద్వయం కథ మవగత మితిచేత్ మధ్యే చకారో పాదానా
దేవ అన్యసూత్రే వ్యవంత్య ఏవ చకార ఉపాత్తః అత్ర మధ్యే కిమర్థ
మితి॥

టీ॥ రాహా=రాహువుండగా, ధానుష్కాః=ధనుస్సునుధరించు
వారును, చోరాశ్చ=దొంగలును, జాంగులికాః = విషవైద్యులును
లోహాయంత్రీణశ్చ=లోహాయంత్రములుకలవారును అగుదురు.

తా॥ కారకాంశయందు రాహువుండగా ధనుర్భాణములను
ధరించియుద్ధముచేయువారును దొంగతనముచేయువారు విషవైద్యము
చేయువారును లోహాయంత్రములను జేయువారునునగుదురు. ఇతర
సూత్రములయందు చకారము చివరనుండుటచేతను ఈసూత్రములో
మధ్యలోకూడ చకారముండుటచేతను జాంగులికులని లోహాయంత్రీణ
లని చెప్పబడు ఫలములు వైకల్పికములని చెప్పబడినట్లుగా తెలియబడు
చున్నది

సూ॥ గజవ్యవహారిణశ్చోరాశ్చ కేతౌ॥ ౨౨॥

వ్యా॥ కారకాంశై కేతౌ ఫలమిదం॥

టీ॥ కేతౌ=కారకాంశయందు కేతువుండగా, గజవ్యవహారిణః=
ఏనుగులసంబంధమగువ్యవహారముకలవారును, చోరాః=దొంగతనము
చేయువారునునగుదురు.

సూ॥ రవిరాహుభ్యాం సర్పనిధనమ్॥ ౨౩॥

వ్యా॥ కారకాంశై రవి రాహుస్థిత్యా సర్పాన్ముతిర్భవతి॥

టీ॥ రవిరాహుభ్యాం=కారకాంశయందు సూర్యరాహువులుం
డినయెడల, సర్పనిధనం=సర్పమువలన మరణముసంభవించును.

సూ॥ శుభదృష్టేరన్నివృత్తిః॥ ౨౪॥

వ్యా॥ శుభగ్రహవలోకితే రవి రాహు యోగే సర్పాన్ముతి
ర్భవతి॥

టీ॥ శుభదృష్టే = శుభగ్రహములయొక్క దృష్టియున్నయెడల తన్నివృత్తిః = సర్పమువలన మరణము కలుగక తొలగిపోవును.

తా॥ కారకాంశయందు పాపగ్రహములగు సూర్యుడు రాహుఁ ఇద్దరును కలిసియున్నను వారికి శుభగ్రహదృష్టియున్నయెడల నాసర్ప గండము తొలగిపోవును.

సూ॥ శుభమాత్రసంబంధాజ్ఞాంగులికః॥ ౨౫॥

వ్యా॥ కారకాంశగమో రవి రాహవ్యో శుభమాత్రయోగ సతి జాంగులికో విషవైద్యోభవేత్ మాత్రశబ్దేన పాపనివృత్తిః॥

టీ॥ శుభమాత్రసంబంధాత్ = శుభగ్రహములసంబంధమువలన, జాంగులికః = విషవైద్యముచే జీవించువాడగును.

తా॥ కారకాంశయందు రవి రాహు లిద్దరు కలిసియుండగా వారితోగూడ శుభగ్రహములు కలిసియున్నమాత్రమున విషవైద్య ముచే జీవించువాడగును. సూత్రములో (మాత్ర) అను శబ్దముండుటచే ఆవైద్యముచే జీవించువాడేయగును గాని దానివలన పాపము సంభవింపదని భావము అనఁగా విషవైద్యజీవియగునేగాని సర్పాదివిష ముచే పూర్వోక్తవిధిని మరణముకలుగదు.

సూ॥ కుజమాత్రదృష్టేగృహదాహకోఽగ్నిదోవా॥ ౨౬॥

వ్యా॥ కారకాంశగమో రవి రాహవ్యోః కుజదృష్టే సత్యాం స్వగృహదాహకోఽగ్నిదోవాభవతి॥

టీ॥ కుజమాత్రదృష్టే = అంగారకునిచే జూడఁబడినంతమాత్ర మున, గృహదాహకః = స్వగృహముదగ్గమగువాడైనను, అగ్నిదోవా = ఇతరగృహములకు నిష్పాపెట్టువాడైననునగును.

తా॥ ఆరవిరాహులను అంగారకుడు చూచుచున్నయెడల ఆ జాతకునియొక్క గృహము దగ్ధమగును. లేదా జాతకుఁడు ఇతరగృహ ములను దగ్ధముచేయువాడైననునగును.

నూ॥ శుక్రదృష్టేర్నదాహః॥ ౨౭॥

వ్యా॥ కారకాంశగత రవి రాహవ్యః శుక్రదృష్టే సత్యాంగృ
హదాహోనస్యాత్కింతు అగ్నిదానమాత్రం కరోతీత్యర్థః॥

టీ॥ శుక్రదృష్టేః = శుక్రకునిచూపురలన, నదాహః = స్వగృహము
అగ్నిదగ్ధముకాదు.

తా॥ ఆకుజునిచే చూడబడుచున్న రవిరాహువులకు శుక్రుని
చూపుకలిగినయెడల స్వగృహము అగ్నిదగ్ధముకాదుగాని యితరుల
యిండ్లకు నగ్నిముట్టించువాడగును.

నూ॥ గురుదృష్టేస్తాసమీపగృహాత్॥ ౨౮॥

వ్యా॥ కారకాంశగమో రవి రాహవ్యః గురుదృష్టే సత్యాం
శుక్రదృష్టే అసత్యామాసమీపగృహ తస్మిమీపగృహపర్యంతందాహ
స్యాత్ న స్వ గృహమాత్రస్య॥

టీ॥ గురుదృష్టేః = బృహస్పతియొక్క దృష్టివలన, ఆసమీప
గృహాత్ = సమీపగృహపర్యంతము దహనమగును.

తా॥ కారకాంశయందు రవిరాహువులుండినప్పుడు శుక్రదృష్టి
లేక బృహస్పతియొక్క దృష్టికలిగినప్పుడు స్వగృహము మాత్రము
దగ్ధముకాదుగాని తనయింటికి సమీపముననున్నయింటివలకు నితరుల
యిండ్లుమాత్రము దగ్ధమగును. గృహదహనము విషయములో రవి
రాహువులకు గురుశుక్రుల దృష్టియున్నను కుజదృష్టికూడ యండి
నప్పుడే యీఫలము చెప్పవలెను.

నూ॥ సగులికేవిషదోవిషహతోవా॥ ౨౯॥

వ్యా॥ కారకాంశే గులికసహితే సతి వరస్మై విషదాతా వా
స్వయం విషహతస్స్యాత్ గులికా నయన ప్రకారస్తు వృద్ధై రుక్తః ।

శ్లో॥ రవివారాది శన్యస్తం గులికాదినిరూప్యతే । దివసానప్తధాకృత్వా
వారేశాద్గణయేత్కమాత్ । అప్తమోంశోనిరీశస్సా చ్చన్యంశోగులి
స్సృతః । రాత్రిమప్యప్తధాభక్త్వా వారేశాత్పంచమాదితః । గణయేద
మఃఖండో నిష్పత్తిపరికీర్తితః । శన్యంశేగులికః పోక్తో గుర్వంశేయమ

ఘంటకః । భౌమాంశే మృత్యు రాదిష్టో రవ్యంశే కాలసంజ్ఞకః ।
 సౌమ్యాంశేర్ధప్రహరకః స్పష్టకర్మప్రదేశకః ॥ రవ్యాది సప్తవారేషు
 దినమాన మష్టధా విభజ్య తత్త ద్వా రేశకం ప్రథమఖండాదిపం కృ
 త్వాఽగ్రిమఖండేషు తత్తద్వా రేశా దగ్రిమగ్రహాత్ క్రమేణ శత్యేన
 జానీయా దష్టమః ఖండస్తునిరీశః ఏవం చ సప్తసు వారేషు శన్యంశో
 గులికానామా తథాచ రవివారే సప్తమః సోమే షష్ఠః భౌమే పంచ
 మః బుధే చతుర్థః గురౌ తృతీయః శుక్రే ద్వితీయః శనౌ ప్రథమః
 ఖండో గులికా భవంతి సప్త స్వపి వారేషు రాత్రిమాన మష్టధా విభ
 జ్యతద్వా రేశాత్పంచ మాద్యాః ఖండాధిపా జ్ఞేయాః రాత్రౌ వష్యప్త
 మఖండో నిరీశః ఏవంచ రవిరాత్రౌ తృతీయః ఖండః సోమే ద్వితీయః
 భౌమే ప్రథమః బుధే సప్తమః గురౌ షష్ఠః శుక్రే మంచమః శనౌ
 చతుర్థః ఖండో గులికా భవంతి ఏవం సర్వేషు దినేషు రాత్రౌ చ
 గురుఖండో యమః ఘండ నామా బుధఖండోర్ధప్రహర కాఖ్యః రవ్యంశః
 కాలసంజ్ఞో భౌమాంశో మృత్యునామేతిజ్ఞేయం స్పష్టకర్మణి గులికా
 దీనాంస్పష్టికరణంతు స్వస్వ దేశలగ్నప్రమాణానుసారేణ తత్త తః
 కాలాంత లగ్నాని స్పష్టాని కృత్వా గులికాది స్పష్టలగ్నైకస్యాంశోస్తి
 సఏవ కారకారకాంశశ్చేత్సగులికోజాత ఇతి వివేచనీయం తథాచసం
 గ్రహః తథాచ రవివారాదా దినే గులికసంస్థితిః సప్తర్షు శర వేదత్రి
 ద్వికుఖండేషుహిక్రమాత్ రాత్రౌ త్రి ద్వికు సప్తర్షు పంచ తు ర్యేషు
 తస్థితిః ఇతి॥

టీ॥ సగులికే = కారకాంశగులికునితోగూడినప్పుడు, విషదః =
 విషమునిచ్చువాడుగాని, విషహతోవా = విషమువలన మృతినొందు
 వాడుగాని, భవేత్ = అగును.

తా॥ కారకాంశయందు గులిక గ్రహమున్నయెడల తాను
 విషమువలన మృతినొందువాడుగాని యితరులకు విషము పెట్టి చంపు
 వాడుగానియగును. గులికాద్యప్రకాశగ్రహసాధనము వృద్ధపరాశర
 హారయందు- శ్లో॥ రవివారాదిశన్యంతం గులికాదినిరూప్యతే దివసా
 నష్టధాకృత్వా వారేశాద్గణయేత్క్రమాత్ । అష్టమోంశోనిరీశసాన్య

న్యంశోగుళికస్మృతః రాత్రిమప్యష్టభక్త్యా వారేశాత్పంశమాదితః |
 గణయేదప్యమఃఖండో నిష్పంతిపరికీర్తితః | శన్యంశే గుళికః పోక్తో
 గుర్వంశేయమఘంటకః | భానూంశేమృత్యురాదిష్టో రవ్యంశేకాలసం
 జ్ఞకః | సామ్యాంశేఽర్ధప్రహరకః స్పష్టకర్మప్రదేశకః || ఆదివారము
 మొదలేడువారములయందును పగటిప్రమాణమును ఎనిమిదిభాగములు
 చేసి ఆవారాధిపతిని మొదటిభాగమునకధిపతినిగా నెంచి తర్వాతభాగ
 ములకు తర్వాతగ్రహముల క్రిమప్రకారముగ నేడుగ్రహములును
 నధిపతులుగా నెంచుకొనవలయును. ఎనిమిదవభాగమునకెవరి యాధి
 పత్యమునులేదు. ఈ ప్రకారము చేయగా ఏడువారములయందును
 శనిగ్రహముయొక్క అంశ గుళికాంశయని చెప్పబడును. ఇట్లు నిర్ణ
 యింపగా ఆదివారమునందు నేడవభాగము సోమవారమునందు నారవ
 భాగము మంగళవారమునందు నయిదవభాగము బుధవారమునందు
 నాల్గవభాగము గురువారమునందు మూడవభాగము శుక్రవారము
 నందు రెండవభాగము శనివారమునందు మొదటిభాగము గుళిక
 సంజ్ఞకలవియగును ఈవిధముగానే రాత్రిప్రమాణము నెనిమిది భాగ
 ములుచేసి ఆవారాధిపతినుండి మొదవదగు గ్రహమును మొదటిభాగ
 మునకు నధిపతిగానెంచి యది మొదలుకొని యేడుగ్రహములకు నేడు
 ఖండములకు నధిపతులుగా నెంచవలయును. రాత్రులయందును నెని
 మిదవభాగమునకు నెవరి యాధిపత్యములేదు. శనియొక్క భాగము
 నందు చిట్టచివర గుళికగ్రహముండును. ఇట్లుదివారమురాత్రియందు
 మూడవభాగమును, సోమవారమున రెండవభాగమును, మంగళవార
 మున మొదటి భాగమును, బుధవారమున నేడవభాగమును, గురు
 వారమున నాల్గవభాగమును, శుక్రవారమున నయిదవభాగమును, శని
 వారమున నాల్గవభాగమును గుళికాంశయగును. ఇట్లేడువారముల
 యందును రాత్రులయందు శనియొక్క భాగము గుళికయనియు,
 బృహస్పతియొక్క భాగము యమఘంటకమనియు, బుధునియొక్క
 భాగము అర్ధప్రహరకమనియు, సూర్యునియొక్క భాగము కాలసంజ్ఞ
 కమనియు, అంగారకునియొక్క భాగము మృత్యువనియు చెప్పబడు

చున్నవి. ఇష్టదినమునందాయా ఖండాంతములందు నిర్ధారణగా వ్యవహరింపబడు స్వదేశలగ్నప్రమాణానఃసారముగ లగ్నములనుధృవపరచి పైనచెప్పబడినప్రకారమావారమునందు శనియొక్క ఖండమునందు చివరనుండు గుళికగ్రహమును సాధింపవలయును. జననకాలమునందు ఆత్మకారకాంశ గుళికాంశయగునేని జాతకుడు గుళికాంశయందు పుట్టినవాడగును. గుళికసాధనవిషయమై సంగ్రహవచనప్రమాణము-
శ్లో॥ తథాచరవివారాదౌ దినేగుళికసంస్థితిః । సప్త ౭ ర్తు ౬ శర ౫
వేద ౪ త్రి ౩ ద్వి ౨ కు ౧ ఖండేషుహీక్రమాత్ । రాతౌ ౩ త్రి ౩
ద్వి ౨ కు ౧ సప్త ౭ ర్తు ౬ పంచగి తుర్యేరషుతస్థితిః॥ ఆదివారము
మొదలు శనివారపర్యంతము పగలు ౭-౬-౫-౪-౩-౨-౧ వ భాగ
ములును రాత్రులయందు ౩-౨-౧-౭-౬-౫-౪ వ భాగములును
క్రమముగా గుళికాంశలగును.

సూ॥ చంద్రదృష్టేచోరాపహృతధనశ్చోరోవా॥ ౩౦॥

వ్యా॥ సగుళికే కారకాంశే చంద్రదృష్టే సత్యాం చౌరైర్నిత
ధనః స్వయమేవవాచారఃస్యాత్॥

టీ॥ చంద్రదృష్టే=కారకాంశకు చంద్రునిదృష్టి కలుగుచుం
డగా, చోరాపహృతధనః=దొంగలు తెచ్చియిచ్చిన ధనముకలవాడు
గాని, చోరోవా=దొంగగానియగును.

తా॥ ఆత్మకారకాంశ గుళికాశ్రితమై చంద్రునిచే జూడబడిన
యెడల జాతకుడు చోరులు తెచ్చియిచ్చిన ధనముతోగాని తాను
స్వయముగా దొంగతనముచేసిగాని జీవించువాడగును.

సూ॥ బుధమాత్రదృష్టేబృహదీబజః॥ ౩౧॥

వ్యా॥ సగుళికే కారకాంశే౭వ్యగ్రహ దృష్టత్వే సతి బుధదృ
ష్టేః స్థూలవృషణోభవతి॥

టీ॥ బుధమాత్రదృష్టే = ఒక్కబుధునియొక్క చూపు కలిగి
యుండగా, దృహదీబజః=పెద్దవృషణములుగలవాడగును.

తా|| కారకాంశ గుళికాంశలకలదియగుచు ఇతర గ్రహముల దృష్టిలేక ఒక్క బుధునిదృష్టియేకలిగియున్నయెడల జాతకుఁడు పెద్ద వృషణములు లేక బుడ్డకలవాడగును.

సూ|| తత్రకేతౌపాపదృష్టేకర్ణచ్ఛేదః కర్ణరోగోవా|| 32||

వా|| సగులికే ఇతి పదం నివృత్తం తత్రకారకాంశే నవాంశ కుండల్యాం కేతౌ సతి పాపదృష్టే కర్ణచ్ఛేదః కర్ణరోగోవా భవతి||

టీ|| తత్ర=ఆకారకాంశయందు, కేతౌ = కేతువుండగా, పాప దృష్టే = పాపగ్రహముయొక్క చూపుకలుగుచుండగా, కర్ణచ్ఛేదః= చెవులు తెగిపోవుటగాని, కర్ణరోగోవా = చెవులయందు రోగముగాని కలుగును.

తా|| ఇక గుళికాంశను విడిచి చెప్పబడుచున్నది. ఆత్మకార కాంశయందు కేతువుండగా పాపగ్రహదృష్టి కలిగినయెడల జాతకుఁడు తెగిన జెవులుకలవాడుగాని చెవులయందేదైన రోగముకలవాడుగాని యగును.

సూ|| శుక్రదృష్టేదీక్షితః|| 33||

వ్యా|| సకేతౌ కారకాంశే శుక్రదృష్టే సతి కయాచి దృష్టికి యయా దీక్షితఃస్యాత్ ||

టీ|| శుక్రదృష్టే = శుక్రునియొక్క చూపు కలుగుచుండగా, దీక్షితః=దీక్షకలవాడగును.

తా|| కారకాంశ కేతువుతోగూడియుండగా శుక్రుడు చూచు చున్నయెడల నేదైన యజ్ఞదీక్షవహించువాడగును.

సూ|| బుధశనిదృష్టై నిర్వీర్యః|| 34||

వ్యా|| సకేతౌ కారకాంశే బుధశనిదృష్టై నపుంసకస్యాత్ ||

టీ|| బుధశనిదృష్టై=బుధశనులచేజూడబడినయెడల, నిర్వీర్యః= వీర్యములేనివాడగును.

తా|| కారకాంశ కేతువుతోగూడియుండగా బుధుడు శనియు జూచుచున్నయెడల జాతకుఁడు నపుంసకుఁడగును.

సూ॥ బుధశుక్రదృష్టే పౌనఃపునికో దాసీపుత్రోవా॥ 3౧॥

వ్యా॥ సకేతౌ కారకాంశే బుధశుక్రదృష్టే పునఃపునరుక్తవచనవక్తా దాసీపుత్రోవాస్యాత్॥

టీ॥ బుధశుక్రదృష్టే = బుధునిచేతను శుక్రునిచేతను జూడబడుచుండగా, పౌనఃపునికః = మరలమరల చెప్పిమాటనే చెప్పునలవాటుగలవాడుగాని, దాసీపుత్రోవా = దాసీస్త్రీకిఁ బుత్రుడుగానియగును.

తా॥ కారకాంశ కేతువుతోగూడియుండగా బుధుడు శుక్రుడు చూచుచున్నయెడల చెప్పినమాటనే చెప్పుచు విశేషముగా మాట్లాడువాడుగాని దాసీపుత్రుడుగానియగును.

సూ॥ శనిదృష్టే తపస్వీప్రేక్ష్యోవా॥ 3౨॥

వ్యా॥ సకేతౌ కారకాంశే ఖేటాంతరేణ దృష్టేపి శనిదృష్టే తపస్వీప్రేక్ష్యోవాస్యాత్॥

టీ॥ శనిదృష్టే = శనిచూచుచుండగా, తపస్వీ = తపశ్శాలియు, ప్రేక్ష్యోవా = నొకరిచేయువాడుగానియగును.

తా॥ కారకాంశ కేతువుతోగూడియుండగా నితరగ్రహముల యొక్క చూపు కలిగియున్నను శనిచూచుచున్నయెడల తపస్సుజేయువాడుగోని యితరులకు నొకరిచేయువాడుగాని యగును.

సూ॥ శనిమాత్రదృష్టే సన్యాసాభాసః॥ 3౩॥

వ్యా॥ సకేతౌ కారకాంశే ఖేటాంతరేణాదృష్టే సన్యాసాభాసః సపూర్ణసన్యాస ఇత్యర్థః కేతావితినివృత్తమ్॥

టీ॥ శనిమాత్రదృష్టే = శనిచేతనే చూడబడుచుండగా, సన్యాసాభాసః = సన్యాసితోపమానుఁడు.

తా॥ కారకాంశ కేతువుతోగూడియుండి యితర గ్రహములచే జూడఁబడక యొక్క శనిచేతనే చూడబడినయెడల సన్యాసితోపమానుఁడగునుగాని యధాశాస్త్రీయమైన సన్యాసికాదు.

సూ॥ తత్ర రవిశుక్రదృష్టే రాజప్రేష్యః॥ 3౪॥

వ్యా॥ కారకాంశే రవిశుక్రాభ్యాందృష్టే రాజభృత్యోభవతి॥

టీ॥ తత్ర=అకారకాంశ, రవిశుక్రదృష్టై = సూర్యశుక్రలచేఁ జూడబడుచుండగా, రాజప్రేక్ష్యః = రాజకీయసంబంధమగు భృత్యుఁ డగును.

సూ॥ రిప్పేబుధేబుధదృష్టైవామందవత్ ॥ 3౯॥

వ్యా॥ అధ కారకాంశా దశమాంశ మవలంబ్య విచారయతి కారకాంశా ద్దశమే బుధే సతి బుధదృష్టై వా సతి మందవత్ శని వత్ ప్రసిద్ధకర్మాజీవః శనావితిసూత్రోపాత్త ఫలం భవతీతి॥

టీ॥ రిప్పే=దశమస్థానమందు, బుధే = బుధుడుండినను, బుధ దృష్టైవా = బుధునిచేజూడఁబడుచుండినను, మందవత్ = శనివలెనే ఫలమునిచ్చును.

తా॥ కారకాంశకు పదియవయాంశయందు బుధుడుండినను లేక బుధునిచే జూడఁబడినను శనికిఁ జెప్పబడినరీతి బ్రసిద్ధకర్మచే జీవించువాడగును.

సూ॥ శుభదృష్టైస్థేయః ॥ ౪౦॥

వ్యా॥ కారకాంశాద్దశమే బుధేతర శుభగ్రహ దృష్టే స్థిరో భవతి న చంచలః బుధేతర శుభదృష్టత్వం కథం జ్ఞాత మితి చేద్బుధ దృష్టి ఫలస్యోక్తత్వాదేవ॥

టీ॥ శుభదృష్టై=శుభగ్రహముచేఁజూడఁబడినయెడల, స్థేయః= స్థిరస్వభావముకలవాడగును.

తా॥ కారకాంశకు పదియవయాంశ బుధునికంటె నితర శుభ గ్రహములచేఁ జూడఁబడినయెడల స్థిరస్వభావముకలవాడగును.

సూ॥ రవౌగురుమాత్రదృష్టైగోపాలః ॥ ౪౧॥

వ్యా॥ కారకాంశా ద్దశమే రవౌ సతి ఖేటాంతరాదృష్టై గురు మాత్రదృష్టై గోరక్షకోభవతి॥

టీ॥ రవౌ=సూర్యుడుండగా, గురుషూత్రదృష్టై = బృహస్పతి చేతనే చూడబడుచుండినయెడల, గోపాలః=గోరక్షుఁడుగును

తా॥ కారకాంశకు పదియవస్థానమందు సూర్యుడుండి యితర గ్రహములచే జూడబడక యొక్క బృహస్పతిచేతనే చూడబడుచుండినయెడల గోరక్షకుడగును.

సూ॥ చారేచంద్రశుక్రదృగ్యోగాప్రాసాదః॥ ౪౨॥

వ్యా॥ కారకాంశా చ్చతుర్థ ఫలమాహ కారకాంశాచ్ఛతుర్థ చంద్ర శుక్ర దృష్టి యోగాభ్యాం ప్రాసాదవాన్భవతి॥

టీ॥ చారే=చతుర్థస్థానమందు, చంద్రశుక్రదృగ్యోగాత్=చంద్రునియొక్కయు శుక్రునియొక్కయు దృష్టిగాని సంబంధముగాని కలిగినయెడల, ప్రాసాదః=మేడకలుగును.

తా॥ కారకాంశకు నాల్గవస్థానమందు చంద్రశుక్రులదృష్టిగాని సంబంధముగాని కలిగినయెడల మేడలు మొదలగునవికలవాడగును

సూ॥ ఉచ్చగ్రహేపి॥ ౪౩॥

వ్యా॥ కారకాంశా చ్చతుర్థస్థితే ఉచ్చరాశిగత గ్రహేపి ప్రాసాదవాన్భవతి॥

టీ॥ ఉచ్చగ్రహే=ఉచ్చగ్రహము, స్థితేపి=ఉన్నపుడును, ప్రాసాదః=మేడలుకలుగును.

తా॥ కారకాంశకు చతుర్థస్థానమందేగ్రహమైన నుచ్చస్థితిలో నున్నయెడల మేడలు కలుగును

సూ॥ రాహుశనిభ్యాంశిలాగృహం॥ ౪౪॥

వ్యా॥ కారకాంశా చ్చతుర్థస్థితే రాహు శనిభ్యాం శిలా నిర్మితంగృహంభవతి॥

టీ॥ రాహుశనిభ్యాం=రాహుశనులచేత, శిలాగృహం = రాశిగృహముకలుగును.

తా॥ కారకాంశకు చతుర్థస్థానమందు శనిగాని రాహువుగానియుండినయెడల శిలానిర్మితమగు గృహముకలవాడగును.

సూ॥ కుజకేతుభ్యామైష్టకం॥ ౪౫॥

సూ॥ గురుణాదారవం॥ ౪౬॥

సూ॥ తార్కరవిణా॥ ౪౭॥

వ్యా॥ ఇదం సూత్రత్రయం రాహు శనిభ్యామితి సూత్రేణైవ కృతవ్యాఖ్యానమ్॥

తా॥ కారకాంశకుః జతుర్ధస్థానమందు కుజకేతువులుండిన యెడల నిటుకలచే నిర్మింపఁబడినగృహమును గురువుండినయెడలదారు (కొయ్య) గృహమును రవియుండినయెడల తృణగృహమును (అనఁగా పూరిల్లును) కలవాడగును.

సూ॥ సమేశుభదృగ్యోగాధర్మనిత్యసత్వవాదీగురుభక్తశ్చ॥ ౪౮॥

వ్యా॥ అథ కారకాంశా న్నవమాంశ ఫలమాహ కారకాం శాన్నవమే శుభదృష్టి యోగాభ్యాం ధర్మ నిత్యత్వాదిమాన్భవతి॥

టీ॥ సమే=నవమస్థానమందు, శుభదృగ్యోగాత్=శుభదృష్టినం బంధమువలన, ధర్మనిత్యః=ధర్మమునందాసక్తికలవాడును, సత్వవాదీ= సత్వముగా మాట్లాడువాడును, గురుభక్తశ్చ=గురువునందు భక్తికల వాడునునగును.

తా॥ కారకాంశకు నవమస్థానమందు శుభగ్రహమున్నను శుభ గ్రహదృష్టికలిగినను ధర్మమందాసక్తికలవాడును సత్వముగా మాట్లా డువాడును గురువునందు భక్తికలవాడునునగును.

సూ॥ అన్యథాపాపైః॥ ౪౯॥

వ్యా॥ నవమే పాపదృష్టి యోగాభ్యాం ధర్మనిత్యత్వాది రహితోభవతి॥

టీ॥ పాపైః=పాపగ్రహములచేత, అన్యథా=పూర్వోక్తవిధము నకు విపరీతముగా జరుగును.

తా॥ నవమస్థానము పాపగ్రహములతోగూడియుండినను పాప గ్రహములచే జూడఁబడుచున్నను పైనజెప్పఁబడిన ధర్మనిత్యత్వాది గుణములేమియునుండవు

సూ॥ శనిరాహుభ్యాం గురుద్రోహః॥ ౫౦॥

వ్యా॥ నవమస్థాభ్యాం శనిరాహుభ్యాం తద్ద్రష్టృభ్యాంవాగురు దోహః॥

టీ॥ శనిరాహుభ్యాం=శనిరాహువులచేత, గురుదోహః=గురు దోహముచేయువాడగును.

తా॥ నవమస్థానమందు శనిరాహువులున్నను నవమస్థానమును శనిరాహువులు చూచుచున్నను గురుదోహముచేయువాడగును.

సూ॥ గురురవిభ్యాంగురావవిశ్వాసః॥ ౫౧॥

వ్యా॥ నవమే గురు రవి దృగ్యో గాభ్యాం గురా నవిశ్వాసో భవతి॥

టీ॥ గురురవిభ్యాం=గురుసూర్యులదృష్టులచేత, గురా=గురువు నందు, అవిశ్వాసః=విశ్వాసములేకుండుటకలుగును.

తా॥ నవమస్థానమున గురుసూర్యులుండినను వారి దృష్టికలిగి నను గురువునందు విశ్వాసముండదు.

సూ॥ తత్రభృంగారకవర్గే పారదారికః॥ ౫౨॥

వ్యా॥ కారకాంశా న్నవమే శుక్ర భామాన్యతర షడ్వర్గైసతి పరశ్రీన క్తస్యాత్॥

టీ॥ తత్ర=ఆనవమస్థానమునందు, భృగ్వంగారకవర్గే=శుక్ర కుజులయొక్క షడ్వర్గము కలుగుచుండగా, పారదారికః=పరదారా గమనశీలుడగును.

తా॥ కారంకాశకు నవమాంశము శుక్రుని షడ్వర్గముగాని కుజుని షడ్వర్గముగాని కలదియగునేని పరదారాగమనము చేయు వాడగును.

సూ॥ దృగ్యోగాభ్యామధికాభ్యామామరణం॥ ౫౩॥

వ్యా॥ నవమే శుక్ర భామాన్యతర షడ్వర్గే సతి షడ్వర్గాపేక్షయా౭ధికాభ్యాం శుక్రభామ దృష్టి యోగాభ్యాం మరణపర్యంతం పారదారికోభవతి॥

టీ॥ దృగ్గోగాభ్యాం=దృష్టియోగములు, అధికాభ్యాం=విశేషములగుచుండగా, ఆమరణం=మరణపర్యంతముండును.

తా॥ నవమస్థానమునకు శుక్రకుజులలో నెవరి షడ్వర్గము కలిగియున్నను ఆనవమస్థానమందు శుక్రకుజులుండినను వారి దృష్టియున్నను దానికంటె నధికమైనది కాబట్టి వాడు బ్రతికియున్నంతవఱకు పరదారాగమనము చేయుచుండును.

సూ॥ కేతునాప్రతిబంధః॥ ౫౪॥

వ్యా॥ కారకాంశా న్నవమే కేతోర్దృష్టి యోగాభ్యాం ప్రతిబంధః ఆమరణం పారదారికత్వస్య నివృత్తిర్భవతి॥

టీ॥ కేతునా=కేతువుచేత, ప్రతిబంధః=పై నచెప్పబడిన విషయమునకు ప్రతిబంధము.

తా॥ కారకాంశకునవమస్థానమందు కేతువుండినను కేతుదృష్టి కలిగినను పూర్వోక్తవిధమున మరణపర్యంతము పరదారాగమనము చేయువాడుకాదుకాని ఒకప్పుడుమాత్రమేయగును

సూ॥ గురుస్త్రిణః॥ ౫౫॥

వ్యా॥ నవమస్థితేన నవమద్రష్ట్రీవా గురుణాస్త్రీలోలః॥

టీ॥ గురుణా=బృహస్పతిచేత, స్త్రిణః=స్త్రీలోలుడగును.

తా॥ బృహస్పతి నవమస్థానమును జూచినను అందున్నను స్త్రీలోలుడగును.

సూ॥ రాహుణార్థనివృత్తిః॥ ౫౬॥

వ్యా॥ నవమస్థితేన నవమద్రష్ట్రీవా రాహుణా పరస్త్రి సంగ నివృత్తిః ద్రవ్యనాశఃస్యాత్॥

టీ॥ రాహుణా = రాహువుచేత, అర్థనివృత్తిః = ధననివృత్తి కలుగును.

తా॥ నవమస్థానమునకు రాహువుయొక్క దృష్టిగాని స్థితిగాని యున్నయెడల పరదారాగమనము ద్రవ్యనాశనముకలుగును.

సూ॥ లాభేచంద్రగురుభ్యాంసుందరీ॥ ౫౭॥

వ్యా॥ అథ కారకాంశా త్సప్తమ ఫలమాహ అత్ర దృక్పదం నివృత్తం నవమప్రకరణస్య సమాప్తత్వాత్ కారకాంశా త్సప్తమే చంద్రగుర్వోర్వోగే సతి స్త్రీసుందరీభవతి।

టీ॥ లాభే=సప్తమస్థానమందు, చంద్రగురుభ్యాం=చంద్రగురు పులుండినయెడల, సుందరీ=సుందరముగలస్త్రీయగును.

తా॥ కారకాంశకు సప్తమస్థానమందు చంద్రుడు బృహస్పతియునుండినయెడల సుందరమైన స్త్రీకలవాడగును.

సూ॥ రాహుణావిధవా॥ ౫౯॥

వ్యా॥ సప్తమే రాహుయోగే విధవా స్త్రీగృహేభవతి॥

టీ॥ రాహుణా=రాహువుచేత, విధవా=విధవస్త్రీకలవాడగును.

తా॥ సప్తమస్థానమందు రాహువున్నయెడల విధవయగు స్త్రీ కలవాడగును.

సూ॥ శనినావయోధికారోగిణీతపస్విసీవా॥ ౬౦॥

వ్యా॥ స్పష్టం॥

టీ॥ శనినా=శనిచేత, వయోధికా=ఎక్కువవయస్సుకలదిగాని, రోగిణీ=రోగముకలదిగాని, తపస్విసీవా = సన్యాసినియగు స్త్రీ గాని యుండును.

తా॥ సప్తమస్థానమందు శనియున్నయెడల తనకంటె నెక్కువ వయస్సుకలదిగాని రోగముకలదిగాని సన్యాసినిగానియుండును.

సూ॥ కుజేనవికలాంగీ॥ ౬౧॥

వా॥ అలక్షణాంగీత్యర్థః॥

టీ॥ కుజేన=కుజుచేత, వికలాంగీ=కురూపముగలస్త్రీయుండును.

తా॥ సప్తమస్థానమందు కుజుడున్నయెడల కురూపముగలస్త్రీ యుండును.

సూ॥ రవిణాస్వకులేగుప్తాచ॥ ౬౨॥

వ్యా॥ సప్తమేరవియోగేస్వకులే భర్తృకులేగుప్తారక్షితాస్థితా స్యాదామరణం నతుస్వాతంత్రేణేత సతోటన శిలాచకారాద్వికలాంగీచ॥

టీ॥ రవిణా=సూర్యునిచేత, స్వకులే=తనకులమందు, గుప్తాచ= రక్షింపఁబడినదిఅగును.

తా॥ సప్తమస్థానమందురవియున్నయెడల భర్తృవంశములోనే రక్షింపబడుచు మరణపర్యంతము నటు నిటు స్వాతంత్ర్యముచే తిరుగ లేనిదియు వికలా గియునగును.

సూ॥ బుధేనకళావతీ॥ ౬౨॥

వ్యా॥ గీతవాత్యాదిషుకుశలా॥

టీ॥ బుధేన=బుధునిచేత, కలావతీ=విద్యలుకలదియగును.

తా॥ బుధుఁడు సప్తమస్థానముననున్నయెడల గీతావాద్యాది విద్యలయందు నేర్పరియగుస్త్రీకలుగును.

సూ॥ చాపెచన్ద్రేణావృతేదేశే॥ ౬౩॥

వ్యా॥ కారకాంశా చ్చతుర్థే చన్ద్రే సతి పూర్వోక్తయోగేషు సత్సులనాచ్ఛాదితే దేశే ప్రోక్తః స్త్రీప్రథమసంగ ఇత్యర్థః కారకాం శాత్సప్తమే ధనుషి చన్ద్రే ఇతివార్థః॥

టీ॥ చాపే=చతుర్థస్థానమందు, చంద్రేణ=చంద్రుడుండుటచేత లనావృతే=ఆచ్ఛాదరహితమగు, దేశే=ప్రదేశమునందుకలుగును.

తా॥ కారకాంశకు చతుర్థస్థానమందు చంద్రుఁడున్నయెడల ఆచ్ఛాదనరహితమగు ప్రదేశమునందు స్త్రీసంగమము కలుగును లేక కారకాంశకు సప్తమస్థానము ధనుర్లగ్నమై దానియందు చంద్రుఁడు న్నను నీపైన జెప్పఁబడిన ఫలము కలుగునని చెప్పవచ్చును.

సూ॥ కర్మణిపాపేశూరః॥ ౬౪॥

వ్యా॥ కారకాంశా తృతీయ ఫలమాహ కారకాంశా తృతీ యేపాపే సతి శూరస్వాత్॥

టీ॥ కర్మణి=కారకాంశకు తృతీయమందు, పాపే=పాపగ్రహ ముండగా, శూరః=పరాక్రమముకలవాడగును.

తా॥ తృతీయస్థానమందు పాపగ్రహమున్నయెడల పరాక్రమ ముకలవాడగును.

సూ॥ శుభకాతరః॥ ౬౧॥

వ్యా॥ తృతీయ శుభ కాతరతః

టీ॥ శుభే = శుభగ్రహమున్నయెడల, కాతరః = భయశీలుఁడగును.

తా॥ శుభగ్రహమున్నయెడల భయశీలుఁడగును.

సూ॥ మృత్యుచింతయోఃపాపేకర్షకః॥ ౬౨॥

వ్యా॥ తృతీయ వృషయోః ఫలమాహ కారకాంశా తృతీయ వృషయోరపి సపాపత్వే కృషీవలస్స్యాత్॥

టీ॥ మృత్యు చింతయోః = తృతీయ వృషస్థానములయందు, పాపే = పాపగ్రహమున్నయెడల, కర్షకః = వ్యవసాయదారుఁడగును.

తా॥ కారకాంశకు తృతీయవృషమములందుఁ పాపగ్రహములయెడల కృషీవలుండగును.

సూ॥ సమేగురౌవిశేషేణ॥ ౬౩॥

వ్యా॥ నవమే గురౌ విశేషేణ కృషీవలః॥

టీ॥ సమే = నవమస్థానమందు, గురౌ = బృహస్పతియున్నయెడల, విశేషేణ = విశేషముగా వ్యవసాయదారుఁడగును

సూ॥ ఉచ్చేశుభేశుభలోకః॥ ౬౪॥

వ్యా॥ అథ కారకాంశా ద్వాదశే ఫలమాహ॥ ద్వాదశే శుభ సతి శుభలోకప్రాప్తిః॥

టీ॥ ఉచ్చే = ద్వాదశమునందు, శుభే = శుభగ్రహముండగా, శుభలోకః = శుభలోకప్రాప్తికలుగును.

తా॥ కారకాంశకు పండ్రెండవస్థానమందు శుభగ్రహమున్నయెడల శుభలోకప్రాప్తియగును.

సూ॥ కేతౌకవల్యం॥ ౬౫॥

వ్యా॥ కారకాంశే శుభ సతి ముక్తి రిత్యర్థః అథవా కారకాంశాద్వాదశే కేతౌ సతి ముక్తి రితివార్థః॥

టీ॥ కేతా = కేతువుండగా, కైవల్యం = ముక్తికలుగును.

తా॥ కారకాంశయందు శుభుడుండగా ముక్తి సంభవించును లేక కారకాంశకు ద్వాదశస్థానమందు కేతువుండగా ముక్తి కలుగుననియు చెప్పవచ్చును.

నూ॥ క్రియచాపయోర్విశేషేణ॥ 20॥

వ్యా॥ కారకాంశే మేషే ధనుషి వా తత్రశుభసతి విశేషేణ ముక్తిః సాయుజ్య ముక్తిరిత్యర్థః అథవా మేషే ధనుషి వా ద్వాదశే కేతా సతి సాయుజ్య ముక్తి రిత్యర్థః వస్తు తస్తు శుభాపేక్షయా కేతో స్సాయుజ్య ముక్తి దాతృత్వాయోగ్యత్వా త్రుధమ వ్యాఖ్యైవసముచి తేతి బోధ్యమ్ నచ సూత్ర కారేణ కేతోః శుభత్వ ముక్తం కేతో శ్చేచ్ఛుభత్వం స్యాత్తర్హి చర దశాయా మత్ర శుభః కేతురితివక్ష్య మాణ సూతోత్తర దశాయా మేవ శుభః కేతురన్యత్ర నేత్యర్థేవ గమ్యత ఇతి॥

టీ॥ క్రియాచాపయోః = మేషధనుస్సంసృతనయెడల, విశేషేణ = ముఖ్యముగా ముక్తికలుగును.

తా॥ మేషముగాని ధనుస్సుగాని కారకాంశయగుచు నచ్చట శుభగ్రహముండినయెడల సాయుజ్యముక్తి కలుగును. మేషముగాని ధనుస్సుగాని ద్వాదశస్థానమగుచు ఆస్థానమందు కేతువున్నయెడల సాయుజ్యముక్తికలుగుననియైనను చెప్పవచ్చును. యధార్థము విచారింపగా శుభగ్రహపేక్షచే కేతువునకు సాయుజ్యముక్తినిచ్చుటయందు యోగ్యతసంభవించదు కాబట్టి శుభగ్రహస్థితిచేతనే సాయుజ్యముక్తి కలుగునని చెప్పిడి మొదటి వ్యాఖ్యానమే యోగ్యమైనది. అయితే సూత్రకారునిచే కేతువునకు శుభత్వము చెప్పబడలేదుగాని “అత్ర శుభః కేతుః” అను సూత్రముననుసరించి చరదశయందు మాత్రమే కేతువు శుభగ్రహమని చెప్పబడెను. మిగిలిన ప్రదేశములయందు శుభత్వము చెప్పఁగూడదని తెలిసికొనవలెను.

నూ॥ పాపైరన్యథా॥ 21॥

వ్యా॥ కారకాంశా ద్ద్వాదశే కారకాంశే చ పాపయోగేన న
శుభలోకో న ముక్తిరిత్యర్థః॥

టీ॥ పాపైః=పాపగ్రహములచే, అన్యథా=దీనికి విపరీతముగా
నగును.

తా॥ కారకాంశయందుగాని కారకాంశకు పండ్రెండవస్థాన
మందుగాని పాపగ్రహములున్నయెడల శుభలోకప్రాప్తిగాని ముక్తి
కాని కలుగదు.

సూ॥ రవికేతుభ్యాంశివేభక్తః॥ 2౨॥

వ్యా॥ అమాత్యదాశే చైవ మితి వర్జ్యంతం కేతావితి పదమను
వర్జితే కారకాంశే రవి కేతుభ్యాం మిలితాభ్యాం స్థితాభ్యాం శివే
భక్తిర్భవతి అగ్రేప్యేవమేతయోజనా॥

టీ॥ రవికేతుభ్యాం=సూర్యకేతువులున్నయెడల, శివే = శివుని
యందు, భక్తః=భక్తుడగును.

తా॥ కారకాంశయందు సూర్యుడు కేతువును కలసియున్న
యెడల శివునియందు భక్తికలవాడగును.

సూ॥ చంద్రేణగౌర్యామ్॥ 23॥

సూ॥ శుక్రేణలక్ష్మ్యామ్॥ 2౪॥

సూ॥ కుజేనస్కందే॥ 2౫॥

సూ॥ బుధశనిభ్యాంవిష్ణౌ॥ 2౬॥

సూ॥ గురుణాసాంబశివే॥ 2౭॥

సూ॥ రాహుణాతామస్యాందుర్గాయాంచ॥ 2౮॥

వ్యా॥ ఏవంస్పష్టం॥

తా॥ కారకాంశయందు కేతువుండగా చంద్రుడున్నయెడల
పార్వతియందును శుక్రుడుండిన లక్ష్మీదేవియందును అంగారకుడుండిన
కుమారస్వామియందును బుధశనిలుండిన విష్ణువునందును బృహస్పతి
యుండిన సాంబశివునియందును రాహువుండిన భూతాది దేవతలందును
దుర్గాదేవియందును భక్తికలవాడగును ఈసూత్రములందన్ని స్థలముల
యందు కేతువుతోగూడియుండుటయే చెప్పవలెను.

సూ॥ కేతునాగణశేస్కందేచ॥ ౭౯॥

వ్యా॥ తామస్యాం భూతాది దేవతాయాంచేతి॥

టీ॥ కేతునా=కేతువుచేత, గణశే=గణాధిపతియందును, స్కం
దేచ=కుమారస్వామియందును.

తా॥ ఒక్క కేతువే యున్నయెడల విఘ్నేశ్వరునియందును
కుమారస్వామియందును భక్తికలుగును.

సూ॥ పాపక్షేమస్తేక్షుద్రదేవతాసు॥ ౮౦॥

వ్యా॥ కారకాంశే పాపరాశౌ శుక్రే తథైవచ॥

టీ॥ పాపక్షే=పాపక్షేత్రమునందు, మందే = శనియుండగా,
క్షుద్రదేవతాసు=నీచదేవతలయందు భక్తికలుగును.

తా॥ కారకాంశ పాపక్షేత్రమగుచు దానియందు శనియున్న
యెడల కణపిశాచి మొదలగు నీచదేవతలయందు భక్తికలుగును.

సూ॥ శుక్రేచ॥ ౮౧॥

వ్యా॥ కారకాంశే పాపరాశౌ శుక్రే తథైవచ॥

తా॥ కారకాంశ పాపక్షేత్రమగుచు దానియందు శుక్రుడు
న్నను నీచదేవతలయందే భక్తికలవాడగును.

సూ॥ అమాత్యదాసేచైవమ్॥ ౮౨॥

వ్యా॥ ఆత్మకారకగ్రహా న్యూనాంశే గ్రహః అమాత్యస్త
స్మాద్యోదాసో రవ్యాది గణనయా షష్ఠో గ్రహ స్తస్మిన్నాపత్తే కార
కాంశే సతి క్షుద్రదేవతా భక్తిరిత్యర్థః షష్ఠా స్తు అయ మర్థః సూత్ర
సమ్మతశ్చేత్సాపత్తౌ మన్త శుక్రామాత్యదాసేషు క్షుద్రదేవతా స్వీతి
సూత్రం ప్రణీతం స్యాదితివదంతి తన్న ఏవం చేన్నన్ద శుక్రామాత్యదా
సేషు మిలితేషు సత్సుక్షుద్రదేవతా భక్తిరిత్యర్థస్యాత్ భవతు ఏతేషా
మచ్యుతరస్యాపి పాపక్షేప్తిత్యా క్షుద్రదేవతా భక్తిస్తస్మాద్యోగవిభాగ
ఏవ్రాచిత ఇతి॥

టీ॥ అమాత్యదాసేచ=అమాత్యగ్రహమునకు ఆటవరాశియం
దున్నను, ఏవం=ఈప్రకారముగానేయుగును.

తా॥ ఆత్మకారకగ్రహముకంటె తక్కువఅంశకలది అమాత్య గ్రహము అని చెప్పబడును. ఆగ్రహము పాపగ్రహమగుచు కారకాంశకలదియగునేని త్నుద్రదేవతలయందు భక్తికలుగును. అయితే యీయర్థము సూత్రసమ్మతమైనయెడల “పాపక్షేత్రమందుగల శని శుకగ్రహమాత్యదాసగ్రహములైన త్నుద్రదేవతులయందు ” అని సూత్రార్థముగా జెప్పవలయునని కొందరు పండితులు చెప్పిరిగాని యదికాదు. వారియభిప్రాయానుసారముగా జెప్పినను పాపక్షేత్రములయందు వైనచెప్పబడిన శని శుకగ్రహమాత్యదాసగ్రహములు కలిసి యుండగా త్నుద్రదేవతులయందు భక్తికలుగునని యర్థముచెప్పనగును అవుగాక వీరిలో నెవరు పాపక్షేత్రమందున్నను త్నుద్రదేవతలయందు భక్తికలుగును అందువలన గ్రహములస్థితివిభాగమే యోగ్యమైనది.

సూ॥ త్రికోణేపాపద్వయేచాన్త్రికః॥ ౮౩॥

వ్యా॥ కారకాంశా త్పంచమనవమయోః పాపద్వయే క్రమేణ స్థితే సతి మాన్త్రికః మన్త్రవేత్తాభవతి॥

టీ॥ త్రికోణే=త్రికోణస్థానములయందు, పాపద్వయే=పాపగ్రహములు రెండున్నయెడల, మాన్త్రికః=మన్త్రశాస్త్రవేత్తయగును.

తా॥ కారకాంశకు పంచమ నవమస్థానములయందు రెంటియందును పాపగ్రహములుండినయెడల మన్త్రశాస్త్రమును జదివిన వాడగును.

సూ॥ పాపదృష్టేనిగ్రహకః॥ ౮౪॥

వ్యా॥ త్రికోణద్వయే సపాపే పాప దృష్టౌ భూతాదీనాన్నిగ్రహకర్తాస్యాత్॥

టీ॥ పాపదృష్టే=పాపగ్రహదృష్టికలిగియుండగా, నిగ్రహకః=నిగ్రహించువాడగును.

తా॥ పంచమ నవమస్థానములయందు పాపగ్రహములుండి ఆస్థానములను పాపగ్రహములచే చూడబడినయెడల భేతాళాది గ్రహములను స్వాధీనముచేసికొనువాడగును.

సూ॥ శుభదృష్టేఽనుగ్రహాకః॥ ౮౫॥

వ్యా॥ త్రికోణద్వయే శుభదృష్టేఽనుగ్రహాకః త్రికోణేనసాపే
శుభదృష్టేఽనుగ్రహాకః లోకేష్వనుగ్రహాకర్తాస్యాత్॥

టీ॥ శుభదృష్టే=శుభగ్రహదృష్టి కలుగుచుండగా, అనుగ్రా
హాకః=అనుగ్రహించువాడగును.

తా॥ పంచమ నవమస్థానములయందు పాపగ్రహములుండి
శుభగ్రహదృష్టి కలిగినయెడల ప్రజలననుగ్రహించు సమర్థుడగును.

సూ॥ శుక్రేందాశుకృదృష్టేరసవాదీ॥ ౮౬॥

వ్యా॥ కారకాంశే చంద్రే శుకృ దృష్టే సతి రసవాదీ భవతి॥

టీ॥ శుక్రేందా=శుక్రకుడుగాని చంద్రుడుగాని యుండి, శుకృ
దృష్టే=శుక్రకునియొక్కదృష్టికలిగియుండగా, రసవాదీ=రసాయనశా
స్త్రమును తెలిసినవాడగును.

తా॥ కారకాంశయందు శుక్రచంద్రులుండినను, చంద్రుడుండి
శుక్రునిచే జూడఁబడినను రసాయనశాస్త్రవేత్తయగును.

సూ॥ బుధదృష్టేభిషక్॥ ౮౭॥

వ్యా॥ శుక్రేన్దౌ బుధదృష్టే సతి వైద్యో భవతి॥

టీ॥ బుధదృష్టే=బుధునిదృష్టియుండగా, భిషక్=వైద్యశాస్త్ర
వేత్తయగును

తా॥ కారకాంశయందు శుక్రచంద్రులుండగా బుధదృష్టియు
న్నయెడల వైద్యశాస్త్రమును జదివినవాడగును.

సూ॥ చాపేచంద్రేశుకృదృష్టేపాండుశ్వితీ॥ ౮౮॥

వ్యా॥ కారకాంశా చ్చతుర్థే చంద్రే శుకృ దృష్టే సతి శ్వేత
కుష్ఠీభవతి॥

టీ॥ చాపే=చతుర్థస్థానమందు, చంద్రే=చంద్రుడుండగా,
శుకృదృష్టే = శుక్రకునిదృష్టికలుగుచుండగా, పాండుశ్వితీ=తెల్లకుమ్మ
కలవాడగును.

తా॥ కారకాంశకు నాల్గవస్థానమందు చంద్రుడుండగాశుక్రకుని
దృష్టియున్నయెడల తెల్లకుమ్మరోగముకలవాడగును.

సూ॥ కుజదృష్టైమహారోగః॥ ౮౯॥

వ్యా॥ చాపగె చంద్రే కుజదృష్టై మహారోగః కుష్టిభవతి॥

టీ॥ కుజదృష్టై=అంగారకునిచూపుకలుగుచున్నయెడల, మహారోగః=విశేషరోగవంతుడగును.

తా॥ చతుర్థస్థానమందు చంద్రుడుండగా అంగారకునిదృష్టియున్నయెడల కుష్టువ్యాధికలవాడగును.

సూ॥ కేతుదృష్టినీలకుష్ఠం॥ ౯౦॥

వ్యా॥ అర్థః పాగ్వత్॥

తా॥ చతుర్థస్థానమందు చంద్రుడుండగా కేతువుయొక్క చూపుకలిగిన నల్లకుష్టురోగముకలవాడగును.

సూ॥ తత్రమృతౌవాకుజరాహుభ్యాంక్షయః॥ ౯౧॥

వ్యా॥ కారకాంశౌ చ్చతుర్థే పంచమేవా యథాయోగం కుజరాహూచేత్తస్తాస్తర్హిక్షయరోగోభవతి॥

టీ॥ తత్ర=అక్కడగాని, మృతౌవా=పంచమస్థానమందుగాని, కుజరాహుభ్యాం=కుజుడు రాహువున్నయెడల, షయః=క్షయరోగముకలవాడగును.

తా॥ కారకాంశకు చతుర్థస్థానమందుగాని పంచమస్థానమందుగాని కుజరాహువులున్నయెడల క్షయరోగముకలవాడగును.

సూ॥ చంద్రదృష్టైనిశ్చయేన॥ ౯౨॥

వ్యా॥ ఉక్తస్థానగయోః కుజ రాహూ శ్చంద్రదృష్టై సత్యాం నిశ్చయేన క్షయరోగః చంద్రదృష్ట్యభావే క్షయః స్వల్పః చంద్రదృష్టౌ ప్రబలత్యభావః॥

టీ॥ చంద్రదృష్టై = చంద్రదృష్టికలిగియుండగా, నిశ్చయేన=రూఢిగాకలుగును.

తా॥ చతుర్థమందుగాని పంచమమందుగాని కుజరాహువులుండగా వారికి చంద్రదృష్టియున్నయెడల రూఢిగా క్షయరోగముకలుగును అనగా చంద్రదృష్టి లేనియెడల రోగము స్వల్పముగా

నుండును చంద్రదృష్టి యున్నయెడల ప్రబలమగు క్షయరోగముకల వాడగును.

సూ॥ కుజేనపిటకాదిః॥ ౯౩॥

వ్యా॥ తత్ర మృతౌవా స్థితేన కుజేన పిటకాదిర్భవతి॥

టీ॥ కుజేన=అంగారకునిచేత, పిటకాదిః=కురుపులు మొదలగు నవికలవాడగును.

తా॥ చతుర్థస్థానమందుగాని పంచమస్థానమందుగాని అంగారకుడున్నయెడల కురుపులు మొదలగు వ్యాధులుకలవాడగును.

సూ॥ కేతునాగ్రహణీజలరోగోవా॥ ౯౪॥

వ్యా॥ తత్ర మృతౌవా కేతుశ్చే తస్యగ్రహణీ జలోదరాద్యా రోగాభవన్తి॥

టీ॥ కేతునా=కేతువుచేత, గ్రహణీ = గ్రహణిరోగముగాని, జలరోగోవా=జలోదరముగానికలుగును.

తా॥ చతుర్థమందుగాని పంచమమందుగాని కేతువుండిన యెడల అతిసారము జలోదరము మొదలగు రోగములుకలవాడగును.

సూ॥ రాహుగుళికాభ్యాంక్షుద్రవిషాణీ॥ ౯౫॥

వ్యా॥ తత్ర మృతౌవా రాహుగుళికాయది తర్హి మూషికాది విషాణీభవన్తి॥

టీ॥ రాహుగుళికాభ్యాం = రాహువుగుళికయు నున్నయెడల, క్షుద్రవిషాణీ=క్షుద్రజంతువులయొక్క విషములు సంభవించును.

తా॥ చతుర్థస్థానమందుగాని పంచమమందుగాని రాహువు గుళికయు నున్నయెడల యెలుకలు మొదలగునవి కరచుటచే వాని విషములవలన బాధింపబడువాడగును.

సూ॥ తత్ర శనౌధానుష్కః॥ ౯౬॥

వ్యా॥ మృతావీతి నివృత్తం కారకాంశే చతుర్థే శనౌ ధనుషి నిపుణః॥

టీ॥ తత్ర=ఆచతుర్థస్థానమందు, శనౌ=శనియుండగా, ధానుష్కః=ధనుర్ధారుడగును.

తా॥ చతుర్థస్థానమందుశనియున్నయెడల విలువిద్యలయందు నేర్పుగలవాడగును.

సూ॥ కేతునాఘటికాయస్త్రీ॥ ౯౭॥

వ్యా॥ తత్ర కేతుశ్చేద్ధటియస్త్రీభవతి॥

తా॥ చతుర్థస్థానమందుకేతువుండినయెడల ఘడియారములు మొదలగు లోహాయంత్రములనుచేయు నేర్పుకలవాడగును.

సూ॥ బుధేనపరమహంసోలగుడీవా॥ ౯౮॥

సూ॥ రాహుణాలోహాయస్త్రీ॥ ౯౯॥

సూ॥ రవిణాఖడ్గీ॥ ౧౦౦॥

సూ॥ కుజేనకుంతీ॥ ౧౦౧॥

వ్యా॥ తత్ర బుధే సతి పరమహంసో లగుడీ వా అత్ర సర్వ తాపితతేతిపదమన్వేతి॥

టీ॥ బుధేన=బుధుడున్నయెడల, పరమహంసః=పరమహంసగాని, లగుడీవా=దండమును ధరించినవాడుగానియగును, రాహుణా=రాహువుచేత, లోహాయంత్రీ = లోహాయంత్రములుకలవాడును, రవిణా=సూర్యునిచేత, ఖడ్గీ=ఖడ్గముకలవాడును, కుజేన=అంగారకునిచేత, కుంతీ=కుంతమను ఆయుధముకలవాడునగును.

తా॥ కారకాంశకుఁ చతుర్థస్థానమందుగాని బుధుఁడుండిన పరమహంసగాని దండమును ధరించిన యతీశ్వరుఁడుగాని యగును. రాహువున్నయెడల లోహాయంత్రములుకలవాడును సూర్యుఁడున్నయెడల ఖడ్గముకలవాడును అంగారకున్నయెడల కుంతమనెడి యాయుధముకలవాడునునగును

సూ॥ మాతాపితౌశ్చన్ద్రగురుభ్యాంగ్రంధకృత్॥ ౧౦౨॥

వ్యా॥ కారకాంశే తత్పంచమాంశేవా యథాయోగం చన్ద్రగురుచేద్గ్రంధకర్తృభవతి॥

టీ॥ మాతాపితృః=కారకాంశయందుపంచమమందు, చంద్రగురుభ్యాం = చంద్రగురువులుండుటచేత, గ్రంథకృత్=గ్రంథములఁజేయువాడగును.

తా॥ కారకాంశయందుగాని దానికి నైదవస్థానమందుగాని యథాయోగముగా చంద్రగురువులున్నయెడల గ్రంథకర్తయగును.

సూ॥ శుక్రేణకించిదూనమ్॥ ౧౦౩॥

వ్యా॥ కారకాంశే తత్పంచమేవా చంద్ర శుక్రాభ్యాం కించిదూనం గ్రంథకర్తృత్వం స్యాత్ నన్వయమర్థస్వయా కథం లబ్ధమితి చేక్కేవల శుక్రేణాగ్రే ఫలస్య వక్తవ్యత్వాత్ సచ గ్రంథకర్తృత్వే కించిదూనత్వకవ్యాదిత్వంచ భవతీతివాచ్యమ్ ఏవంచేతచ్ఛుక్రేణకించిదూనం గ్రంథకృత్కవిర్వాగ్మీ కావ్యజ్ఞశ్చేతి సూత్రం ప్రణీతంస్యాత్ తస్మాదయమేవార్థః సూత్రసమ్మతః సచసమాసాంతః పఠిత పదానామేకాంశానువృత్తేరనాచిత్య మితివాచ్యం అస్మిన్గ్రంథే త్వియరీతిరస్త్యేవేతి॥

టీ॥ శుక్రేణ=శుక్రునిచేత, కించిదూనం=కొంచెముతక్కువగా గ్రంథకర్తయగును.

తా॥ కారకాంశయందుగాని దానికిఁ బంచమమందుగాని చంద్రుడు శుక్రుఁడునున్నయెడల బృహస్పతికి చంద్రసంబంధము కలిగినప్పటికంటె కొంచెము తక్కువగా గ్రంథకర్తయగును ఈ యర్థమెట్లు సిద్ధించెననగా ముందు కేవలము ఒక్క శుక్రునియొక్క ఫలమున జెప్పుటనుబట్టియే. మఱియు గ్రంథకర్తృత్వమునందే కొంచెము తక్కువ అని చెప్పవలయునుగాని సర్వక్రియలయందును తక్కువయని చెప్పవలదు అనఁగా కవిత్వమునందు వక్తృత్వమందు కావ్యజ్ఞతయందు విద్యావిషయముందును కొంచెము తక్కువేమనఁదగదు. అట్లే నచో “శుక్రేణకించిదూనం గ్రంథకృత్కవిర్వాగ్మీ కావ్యజ్ఞశ్చ” అని ౧౦గి సూత్రమునందు చెప్పవలసియుండెడిది. అందువలన మొదట చెప్పఁబడిన యర్థమే సూత్రసమ్మతమైనది. అయితే సమాసములోనున్న పదములలో యభిప్రాయము కొంతవరకే గ్రహించుటయు నుచిత

మంటి రేని యీ గ్రంథములోనిరీతి యీవిధముగా నేయున్నదని గ్రహించవలెను

నూ॥ బుధేనతతోపి॥ ౧౦౪॥

వ్యా॥ కారకాంశే తత్పంచమే వా చన్ద్ర బుధాభ్యాం శుక్ర యోగా పేక్షయాపిన్యూనగ్రంథక ర్తృత్వంస్యాత్ ॥

టీ॥ బుధేన=బుధునిచేత, తతోపి=అంతకంటెతక్కువ.

తా॥ కారకాంశయందుగాని దానికి నైదవస్థానమందుగాని చంద్రుడు బుధుడున్నయెడల చంద్రునితో శుక్రసంబంధము కలిగినప్పటికంటె తక్కువగా గ్రంథక ర్తృత్వము కలుగును.

నూ॥ శుక్రేణ కవిర్వాగ్మే కావ్యజ్ఞశ్చ॥ ౧౦౫॥

వ్యా॥ మాతాపిత్రోరేకత్రానుక్తయోగే కవ్యాదిస్స్యాత్ ॥

టీ॥ శుక్రేణ=శుక్రునిచేత, కవిః=కవీశ్వరుడును, వాగ్మి=వక్తయు, కావ్యజ్ఞశ్చ=కావ్యనాటకాదులను జదివినవాడునునగును.

తా॥ కారకాంశలోగాని తత్పంచమాంశలలోగాని శుక్రుడున్నయెడల కవీశ్వరుడును వక్తయు కావ్యనాటకాది గ్రంథములనుజదివినవాడునునగును.

నూ॥ గురుణాసర్వవిత్ గ్రాంధికశ్చ॥ ౧౦౬॥

వ్యా॥ అర్థఃపూర్వవత్ ॥

టీ॥ గురుణా=గురువుచేత, సర్వవిత్ = అన్నియు తెలిసినవాడును, గ్రాంధికశ్చ=గ్రంథక ర్తయునునగును.

తా॥ కారకాంశయందు బృహస్పతియున్నయెడల సర్వ విద్యలను తెలిసినవాడును గ్రంథక ర్తయుగగును.

నూ॥ నవాగ్మీ॥ ౧౦౭॥

వ్యా॥ వక్తృత్వం నేత్యర్థః॥

టీ॥ నవాగ్మీ = గురునివలన వక్తృత్వముకలవాడు మాత్రము కాదు.

సూ॥ విశిష్టవైయాకరణో వేదవేదాంగవిచ్ఛ॥ ౧౦౮॥

వ్యా॥ పునరపిగురో రేవఫలమాహ॥ స్పష్టం॥

టీ॥ విశిష్టవైయాకరణః=అన్ని వ్యాకరణములను జదివినవాడును వేదవేదాంగవిచ్ఛ=వేదములను వేదాంగములను జదివినవాడునునగును.

తా॥ కారకాంశయందు బృహస్పతియుండగా నవవ్యాకరణములను జదివినవాడును నాలుగువేదములను ఆఱుశాస్త్రములను జదివినవాడునునగును.

సూ॥ సభాజడశ్శనినా॥ ౧౦౯॥

వ్యా॥ ఉక్తస్థానగేన మన్దేన సభాజాడ్యమ్॥

టీ॥ శనినా=శనిచేత, సభాజడః=సభలో పిరికితనముకలవాడగును.

తా॥ కారకాంశయందు శనియుండేనేని సభలో ప్రసంగించుటకు శక్తిలేనివాడగును.

సూ॥ బుధేనమిమాంసకః॥ ౧౧౦॥

వ్యా॥ స్పష్టం॥

తా॥ కారకాంశయందు బుధుడున్నయెడల మిమాంసాశాస్త్రమునందు నిపుణుకలవాడగును.

సూ॥ కుజేననైయామికః॥ ౧౧౧॥

వ్యా॥ స్పష్టం.

తా॥ కారకాంశయందు అంగారకుడున్నయెడల తర్కశాస్త్రమునందు ప్రావీణ్యముకలుగును.

సూ॥ చంద్రదేణసాంఖ్యయోగజ్ఞఃసాహిత్యజ్ఞోగాయకశ్చ॥ ౧౧౨॥

వ్యా॥ స్పష్టం.

టీ॥ చంద్రదేణ=చంద్రునిచేత, సాంఖ్యయోగజ్ఞః=సాంఖ్యయోగశాస్త్రమును దెలిసినవాడును, సాహిత్యజ్ఞః=సాహిత్యమును దెలిసినవాడును, గాయకశ్చ=సంగీతమును నేర్చినవాడునునగును.

తా॥ కారకాంశయందు చంద్రుడున్నయెడల సాంఖ్యయోగశాస్త్రమును (అనగా వేదాంతశాస్త్రములో నొకరిమతము) కావ్య

నాటకాది గ్రంథములను జదివినవాడును సంగీతశాస్త్రమును నేర్చిన వాడునునగును.

సూ॥ రవిణావేదాంతజ్ఞోగీతజ్ఞశ్చ॥ ౧౧౩॥

వ్యా॥ స్పష్టం.

టీ॥ రవిణా=సూర్యునిచేత, వేదాంతజ్ఞః=వేదాంతమును దెలిసినవాడును, గీతజ్ఞశ్చ=సంగీతమును దెలిసినవాడునగును.

తా॥ కారకాంశయందు సూర్యుడున్నయెడల వేదాంతశాస్త్రమును భగవద్గీతాది గ్రంథములను సంగీతశాస్త్రమును జదివిన వాడగును.

సూ॥ కేతునాగణితజ్ఞః॥ ౧౧౪॥

వ్యా॥ స్పష్టం.

తా॥ కేతువున్నయెడల గణితశాస్త్రములఁ దెలిసినవాడగును.

సూ॥ గురుసమ్మన్ధేనసాంప్రదాయసిద్ధిః॥ ౧౧౫॥

వ్యా॥ పూర్వోక్తయోగే గురుదృష్టి గురుషడ్వర్గ సమ్మన్ధే సతి తత్తత్తచ్ఛాస్త్ర సమ్ప్రదాయశ్లోభవతి॥

టీ॥ గురుసంబంధేన = బృహస్పతియొక్క సంబంధముచే, సాంప్రదాయసిద్ధిః=ఆన్నిసాంప్రదాయములను దెలిసినవాడగును

తా॥ కారకాంశయందు కేతువుండగా బృహస్పతియొక్క దృష్టిగాని షడ్వర్గముగాని యున్నయెడల నాగణితాది శాస్త్రములను సాంప్రదాయములతో దెలిసినవాడగును.

సూ॥ భాగ్యేచైవమ్॥ ౧౧౬॥

వ్యా॥ కారకాంశా ద్విధీ యేపి చంద్ర గుర్వాది పూర్వోక్తయోగేన గ్రంథకర్తృత్వాది పూర్వోక్తఫలంస్యాదిత్యర్థః॥

టీ॥ భాగ్యేచ = ద్విధీయమందున్నను, ఏవం = ఈప్రకారమే ఫలము కలుగును.

తా॥ కారకాంశకు ద్విధీయస్థనమందు పూర్వమందు చెప్పఁబడిన చంద్రుడు బృహస్పతి మొదలగు గ్రహములయొక్కస్థితికలుగు

చుండగా గ్రంథకర్తృత్వము మొదలగు పూర్వము చెప్పబడిన ఫలములు కలుగును.

సూ॥ సదాచైవమిత్యేకే॥ ౧౧౭॥

వ్యా॥ కారకాంశా తృతీ యే పి పూర్వోక్త గ్రంథయోగేన గ్రంథకర్తృత్వాది ఫలమూహ్యమిత్యేకే॥

టీ॥ సదాచ=తృతీయస్థానమందును, ఏవమితి = ఈవ్రకారమేయని, ఏకే=కొందరనిరి.

తా॥ కారకాంశకు తృతీయస్థానమందును పూర్వము చెప్పబడిన గ్రహకూటము కలుగుచుండగా గ్రంథకర్తృత్వాది గుణములు కలుగునని కొందఱు పండితులు చెప్పిరి.

సూ॥ భాగ్యేకేతౌపాపదృష్టేస్తబ్ధవాక్॥ ౧౧౮॥

వ్యా॥ కారకాంశా ద్వితీయే కేతౌపాపదృష్టే సతి స్తబ్ధవాక్ కించిత్సంలగ్నవచనః కింవాప్రత్యుత్తర దానె ఝడిశ్యనమర్థ వాణీకః స్యాత్॥

టీ॥ భాగ్యే=ద్వితీయస్థానమందు, కేతు = కేతువుండగా, పాపదృష్టే=పాపగ్రహదృష్టియున్నయెడల, స్తబ్ధవాక్=మందమైన వాక్కుకలుగును.

తా॥ కారకాంశకు ద్వితీయస్థానమందు కేతువుండి దానికి పాపగ్రహదృష్టి కలిగెనేని మందమగు సంభాషణకలవాడగును.

సూ॥ స్వపితృ పదా ద్భాగ్య రోగయోః పాపే సామ్యే కేమద్రుమః॥ ౧౧౯॥

వ్యా॥ స్వకీయ జన్మలగ్నా జన్మలగ్నా రూఢాద్వా ద్వితీయాష్టమయో రాశ్యోః కేవలం పాపౌన్దః సగ్రహత్వేపి శుభపాపాన్యతరైక గ్రహత్వేన ద్విగ్రహవత్త్వాదినా సమసంఖ్యాచేత్సస్తదా కేమద్రుమయోగోభవతి నను స్వశబ్దేన కారకాంశబోధః కథంనడచ్యతే స్వశబ్దః కారకాంశ బోధక శ్చేత్ పితృపదాదితి వాక్యా దేవతల్లాభే పునరుపాదానం వ్యర్థంస్యాత్ స్వశబ్దాభావే పితృపదాత్కారకాంశా త్కారకాంశారూఢాదయమర్థసాన్యత్ అపేక్షితస్తు జన్మలగ్నాల్లగ్నా రూఢా

ద్వేతి స్వశబ్దేనతుస్వీయ లగ్నలగ్నరూఢా ద్వేత్యర్థోభవతీతి అయమే
వార్థః పరంపరాశ్రుతత్వాచీనైరుక్తః॥ శ్లో॥ ఆరూఢాజన్మలగ్నాద్వా
పాపాస్త్రీహానిగాయది కేవలాసగ్రహత్వేపి సమసంఖ్యాశుభాశుభా
చంద్రదృష్ట్యావిశేషేణ యోగః కేమదుమోమతః॥ ఇతి యత్తుకారక
లగ్నయాధేభ్య ఇతి స్వామిభిరుక్తం తద్వృద్ధసమ్మతంనేతి॥

టీ॥ స్వపితృపదాత్ = జన్మలగ్నమునకుగాని ఆరూఢలగ్నము
నకుగాని, భాగ్యరోగయోః = ద్వితీయాష్టమస్థానములయందు, పాపే =
పాపగ్రహములుండినను, సామ్యే = సమత్వముగానుండినను, కేమదు
మః = కేమదుమమనెడు యోగముసంభవించును.

తా॥ స్వకీయజన్మలగ్నమునకుగాని జన్మలగ్నరూఢ లగ్నము
నకుగాని ద్వితీయాష్టమస్థానములయందు కేవల పాపగ్రహములున్నను
లేక గ్రహములు కలిసియున్నను లేక కేవల శుభగ్రహములుగాని
కేవలపాపగ్రహములుగాని సమసంఖ్యనున్నయెడల కేమద్రుమయోగ
మనఁబడును. ఈసూత్రములోనుండు స్వశబ్దముచే ఇచ్చట కారకాంశ
నెందుకుగ్రహింపలేదనిన పితృశబ్దముచేతనే ఆయర్థము వచ్చుచుండగా
స్వశబ్దము ప్రయోగించుట వృద్ధమనందగదు స్వశబ్దము ప్రయోగింప
కుండినయెడల పితృపదమువలన పూర్వసూత్రములందునలెనే కార
కాంశను గ్రహించి కారకాంశకుగాని కారకాంశారూఢ లగ్నమునకు
గాని ద్వితీయాష్టమస్థానములని చెప్పవలసివచ్చును. అట్లుగక ఇచ్చట
ప్రకృతాపేక్షితమైనది జన్మలగ్నమునకుగాని జన్మలగ్నరూఢలగ్నము
నకుగాని ద్వితీయాష్టమస్థానములని చెప్పవలసియున్నది. అందువలన
స్వశబ్దముచే జన్మలగ్నముగాని జన్మలగ్నరూఢ లగ్నముగాని యని
చెప్పవలయును. ఈయర్థము వృద్ధపరాశరులచే పరంపరానుపాత్యము
గాచెప్పఁబడెను. శ్లో॥ ఆరూఢాజన్మలగ్నాద్వా పాపాస్త్రీహానిగాయది
కేవలాసగ్రహత్వేపి సమసంఖ్యాశుభాశుభా । చంద్రదృష్ట్యావిశేషేణ
యోగః కేమద్రుమోమతః॥ ఆరూఢలగ్నమునకుగాని జన్మలగ్నమునకు
గాని ద్వితీయాష్టమస్థానములయందు కేవలపాపులుగాని కేవలశుభులు
గాని రెండు నాలుగు మొదలగు సమసంఖ్యగలగ్రహములున్నయెడల

కేమద్రుమయోగమనియు దానికి చంద్రదృష్టికూడ యున్నయెడల మిక్కిలి యెక్కువ యనియు చెప్పబడినది. “కారకాంశకుగాని ఆరూఢమునకుగాని” యని “స్వామి” చే జెప్పబడినభావము వృద్ధ వాక్యసాంప్రదాయముకాదు.

సూ॥ చంద్రదృష్టేవిశేషేణ॥ ౧౨౦॥

వ్యా॥ ప్రోక్త యోగే సతి ద్వితీయాష్టమయో శ్చంద్రదృష్టే సత్యాం విశేషేణ కేమదుగ్రమో దరిద్రయోగోభవతి॥

టీ॥ చంద్రదృష్టే = చంద్రదృష్టికలిగియుండగా, విశేషేణ = అధికముగా ఆయోగముపట్టును.

తా॥ పూర్వము చెప్పబడిన యోగమునకు చంద్రునియొక్క దృష్టియున్నయెడల తప్పక ఆయోగము సంభవించును. కేమదుగ్రమ యోగమనగా దారిద్ర్యయోగము.

సూ॥ సర్వేషాంచైవంపాకే॥ ౧౨౧॥

వ్యా॥ ననుపూర్వోక్త ఫలాని కిం సర్వదా భవంతి అహోస్వి త్కాలవిశేష ఇత్యానా సర్వేషాం రాశీనాం పాకే దశాయా మేవం పూర్వోక్తాని ఫలాని భవంతి అథవా సర్వేషాం రాశీనాం పాకేచదశా రంభకాలేఽపి పూర్వోక్త కేమదుగ్రమ యోగ విచారః కార్యః కేమ దుగ్రమే సతి దశాయాం దారిద్ర్యంస్యాదితి॥

టీ॥ సర్వేషాం = అన్ని రాసులయొక్క, పాకే = దశలయందు, ఏవం = ఈప్రకారముగా నేయగును.

తా॥ ఈపైన జెప్పబడిన ఫలములు ఎప్పుడును కలుగుగా లేక యొకానొకప్పుడాయను సందియమును నివారించుచున్నాడు. అన్ని రాసులయొక్క దశాపాకములందు నాఫలములు కలుగును. లేక కేమదుగ్రమయోగమును సంబంధించినగ్రహములదశాప్రారంభమందు ఈ కేమద్రుమయోగము చేసికొనవలయుననియైనను చెప్పవచ్చును.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విరచితాయాం జైమినీ సూత్ర

వ్యాఖ్యానాయాం సుబోధిన్యాం ప్రథమాధ్యాయస్య

ద్వితీయపాదస్సమాప్తః॥

జైమి నీయ సూత్రములు.

ప్రథమాధ్యాయే తృతీయపాదః.

సూ॥ అథ పదం॥ ౧॥

వ్యా॥ అథారూఢకుండలీ గ్రహా నవలంబ్య ఫలాని వక్తుంపద
మధికరోతి అద్ధై తదనంతరం యావ దీశాశ్రయం పదమృక్షాణా మితి
సూత్రలక్ష్మిత మారూఢాపరపర్యాయం పదమధిక్రియతే॥

టీ॥ అథ=అనంతరము, పదం=పదమునుగుఱించి చెప్పబడు
చున్నది.

తా॥ ఈపాదమునందు ఆరూఢకుండలీస్థానమునందుగల గ్రహ
ములననుసరించి ఫలములు చెప్పబడుచున్నవి “ యావదీశాశ్రయం
పదమృక్షాణాం” అను సూత్రప్రకారము ఆరూఢలగ్నమును నామాం
తరముగల పదమునుగుఱించి చెప్పబడుచున్నది.

సూ॥ వ్యయే సగ్రహే గ్రహదృష్టేశీమంతః॥ ౨॥

వ్యా॥ అద్ధై కాదశస్థాన ఫలమాహ లగ్న పదాదేకాంశే సగ్ర
హే గ్రహాంతరదృష్టే సతి లక్ష్మీవంతో భవంతి॥

టీ॥ వ్యయే=ఏకాదశస్థానము, సగ్రహే=గ్రహములతోగూడి
నదై, గ్రహదృష్టే = గ్రహములచే జూడబడినదగునేని, శీమంతః=
సంపన్నులగును.

తా॥ ఆరూఢలగ్నమునకేకాదశస్థానమందు గ్రహముండియితర
గ్రహదృష్టియున్నయెడల వైశ్వర్యముకల రగును.

సూ॥ శుభైర్వ్యాయోలాభః॥ ౩॥

వ్యా॥ ఏకాదశస్థా గ్రహా ఏకాదశ ద్రిష్టార శ్చ గ్రహా యది
శుభాస్తర్హిన్వాయమార్గాల్లాభస్సృత్ ॥

టీ॥ శుభైః=శుభగ్రహములచేత, వ్యాయః=వ్యాయప్రకార
మగు, లాభః=లాభముకలుగును.

తా॥ ఏకాదశస్థానమందున్న గ్రహములును అస్థానమునుజూచు గ్రహములును శుభగ్రహములైనయెడల న్యాయమార్గమున ద్రవ్యము సంపాదించును.

సూ॥ పాపైరమార్గేణ॥ ౪॥

వ్యా॥ పాపగ్రహశ్చే దేకాదశస్థా దప్రేక్షారశ్చ తర్హ్యమార్గేణ శాస్త్ర విరుద్ధ మార్గేణ లాభా మిశై శ్రిశోలాభ ఇతిజ్ఞేయం॥

టీ॥ పాపైః=పాపగ్రహములచేత, అమార్గేణ=అన్యాయముగ సంపాదించును

తా॥ ఏకాదశస్థానమందుండుగ్రహములు నాస్థానమును జూచు గ్రహములును పాపులైన నన్యాయప్రవర్తమున ద్రవ్యమును సంపాదించును లేక కొందఱు శుభులు కొందఱు పాపులునైన మిశ్రమార్గము ననగా అన్యాయమునను న్యాయముననుగూడద్రవ్యార్జనముచేయుచు.

సూ॥ ఉచ్చాదిభిర్విశేషాత్॥ ౫॥

వ్యా॥ ఉచ్చ స్వ గృహాదిస్థ గ్రహయోగాదినా విశేషప్రాప్తిః ఉచ్చాది గుణవద్యాభ్యం శుభపాపాభ్యాం న్యాయాదన్యాయాచ్చ విశేషతో లాభఇత్యర్థః పృథ్వీరపుక్తం॥ శ్లో॥ ఆరూఢాల్లాగ్నభవనం గ్రహఃపశ్యేత్తు నవ్యయం॥ యస్యజన్మనిసోపిస్యా త్రబలో ధనవానపి దప్తగ్రహాణాంబాహుల్యే తదాద్రష్టరితుంగగే సార్గలేచాపితతాపి బహ్వర్గలనమాగమే । శుభగ్రహార్గలేతత తత్రాప్యచ్చగ్రహార్గలే । సుఖానిస్వామినాదృష్టే లగ్నభాగ్యానపేనవా । జాతస్యపుంసఃప్రాబల్యం నిర్దిశేదు త్రోత్తరమ్॥ ఇతికోపిగ్రహోయది ద్వాదశంనక్షత్రతీతి॥

టీ॥ ఉచ్చాదిభిః = ఉచ్చమొదలగుగుణములచేత, విశేషాత్ = అధికముగా సంపాదించును.

తా॥ ఉచ్చస్వక్షేత్రముమొదలగు స్థానములయందుగల గ్రహయోగమువలనవిశేషలాభప్రాప్తికలుగును. అనగానుచ్చస్వక్షేత్రాది గుణములుగల శుభపాపగ్రహములవలన న్యాయా న్యాయానుసారముగా విశేషలాభప్రాప్తికలుగునని యర్థము. ఇందునుగఁజేంచి వృద్ధకారిక - శ్లో॥ ఆరూఢాల్లాగ్నభవనం గ్రహఃపశ్యేత్తునవ్యయం । యస్య

జన్మనిసోపిస్యా త్రబలోధనవానపి ద్రష్టృగ్రహణాంబాహుభ్యే తదా
 ద్రష్టృతుంగగే | సాగ్రేచాపితత్రాపి బాహ్యర్థశసమాగమే | శుభ
 గ్రహార్థభేతత్ర తత్రాప్యచ్చగ్రహార్థభే | సుఖానిస్వామినాదృష్టే లగ్న
 భాగ్యాధిపేనవా | జాతస్యపుంసః ప్రియల్యం నిర్దిశేదు త్తరోత్తరం |
 ఆరూఢలగ్నమున కేకాదశస్థానమును గ్రహము చూచుచున్నయెడల
 విశేషమగు ధనవంతుడగును. మఱియు చూచుగ్రహములధికముగా
 నుండుట, చూచుగ్రహముచ్చస్థానమందుండుట, అర్థశముతోకూడుట,
 అందును బాహ్యర్థశమగుట, అందును శుభార్థశమగుట, అందును
 ఉచ్చగ్రహార్థశమగుట, లగ్నాధిపతిచేతనుగాని లగ్నభాగ్యాధిపతులచే
 తనుగాని చూడబడుట ఈ మొదలగు హేతువులలో ఒకదానికంటె
 నొకటి యధికముగా జాతకునకు ప్రబలదశనిచ్చునని వృద్ధులు చెప్పిరి.
 మఱియు నేగ్రహమైనను పండ్రెండవస్థానమును జూడకుండునప్పుడే
 యీయోగముపట్టునుగాని ద్వాదశస్థానము గ్రహముచే జూడబడి
 నప్పుడీయోగము సంభవింపదు.

సూ॥ నీచేగ్రహదృగ్గోగాద్యయాధిక్యం॥ ౬॥

వ్యా॥ అథ పదాద్ద్వాదశ ఫల మాహ ద్వాదశే గ్రహసత్వే
 గ్రహస్తరదృష్టే భూయాన్వయ ఇత్యర్థః శుభగ్రహసద్యయః పాపే
 ౭ సద్యయఇతి |

టీ॥ నీచే=ద్వాదశమందు, గ్రహదృగ్గోగాత్ = గ్రహముల
 దృష్టివల్లగాని స్థితివల్లగాని, వ్యయాధిక్యం=అధికముగా కర్చుగును.

తా॥ ద్వాదశమందు గ్రహములున్నను మఱియితరగ్రహముల
 దృష్టికలిగినను విశేషముగ ఖర్చుచేయువాడగును. శుభగ్రహములుం
 డినయెడల యోగ్యముగా కర్చుచేయును పాపగ్రహములున్నయెడల
 దుర్వ్యయమగును.

సూ॥ రవిరాహుశుక్లేర్నృపాత్ ॥ ౭॥

వ్యా॥ పదాద్ద్వాదశే రవిరాహు శుక్లే ర్వ్యపై స్సనుపైర్వా
 రాజమూలోవ్యయస్సాన్యత్ |

టీ|| రవిరాహుశుక్రైః=సూర్యుడు రాహువు శుక్రులుండుట చేత, నృపాత్=రాజమూలముగా ఖర్చుచేయును.

తా|| ఆరూఢలగ్నమునకు ద్వాదశస్థానమందు సూర్యుడు రాహువు శుక్రుడు నీమూడుగ్రహములు కలిసియున్నను లేక ఇంద్ర గ్రహమున్నను ప్రభుమూలముగా ఖర్చుగును.

సూ|| చంద్రదృష్టానిశ్చయేన॥ ౮॥

వ్యా|| ద్వాదశగే రవ్యాదౌ చంద్రదృష్టిశ్చే నిశ్చయా ద్వాః మూలోవ్యయః చంద్రదృష్ట్యభావేతు సందిగ్ధితి॥

టీ|| చంద్రదృష్టా=చంద్రునిదృష్టికలిగియుండగా, నిశ్చయేన=రూఢిగానగును

తా|| ద్వాదశస్థానమందు రవిరాహుశుక్రులుండగా చంద్రుడు చూచుచున్నయెడల నిశ్చయముగా రాజమూలమునఖర్చుగును చంద్ర దృష్టి లేనియెడల నీచెప్పబడిన ఫలమువిషయమై సందేహము.

సూ|| బుధేనజ్ఞాతిభ్యోవివాదాద్వా॥ ౯॥

వ్యా|| బుధే ద్వాదశగే జ్ఞాతినిమిత్రాచ్చ కంటకాద్వా ద్రివ్య వ్యయః॥

టీ|| బుధేన=బుధుడుండుటచేత, జ్ఞాతిభ్యః=జ్ఞాతులవల్లనుగాని, వివాదాద్వా=కలహరూపముగానైనను వ్యయమగును.

తా|| బుధుడు ద్వాదశమందుండగా జ్ఞాతులవల్లనుగాని మరి యొక విధముగా కలహరూపముగాగాని ఖర్చుగును.

సూ|| గురుణాకరమూలాత్॥ ౧౦॥

వ్యా|| గురుద్వాదశేచే త్కరవ్యాజేన వ్యయః॥

తా|| ద్వాదశస్థానమందు బృహస్పతియుండుటచే పన్నులరూపముగా ఖర్చుగును.

సూ|| కుజశనిభ్యాంభ్రాతృముఖాత్॥ ౧౧॥

వ్యా|| ద్వాదశే కుజశనీచేద్రాభ్రతా ద్వా రావ్యయః॥

టీ॥ కుజశనిభ్యాం=అంగారకశనిలుండుటచేత, భ్రాతృముఖాత్=సోదరులద్వారాఖర్చుగును.

తా॥ ద్వాదశమందు కుజుడు శనియు నుండుటచేత సోదరులు మొదలగువారివలన ఖర్చుకలుగును.

సూ॥ ఏతైవ్యయం ఏవం లాభః॥ ౧౨॥

వ్యా॥ అథైకాదశే లాభవ్యయం వదతిదిశతి ఏతైర్ద్వాదశస్థాన పతితై గ్రహైర్యథా వ్యయ ఉక్తస్తథాతైరేనై కాదశగై స్తేనై వప్రికా రేణలాభోపిభవతీత్యర్థః॥

టీ॥ ఏతైః=ఈగ్రహములచేత, వ్యయే = ఏకాదశస్థానమందు, ఏవం=ఈప్రకారముగానే, లాభః=లాభము చెప్పఁదగియున్నది

తా॥ ద్వాదశస్థానమందు పై నజెప్పఁబడిన గ్రహములుండిన నేప్రకారముగా వ్యయమగునో యాగ్రహములే యేకాదశస్థానమందు న్నయెడల ఆప్రకారముగానే లాభము కలుగునని యూహించవలసి యున్నది.

సూ॥ లాభేరాహుకేతుభ్యాముదరరోగః॥ ౧౩॥

వ్యా॥ అథ పదాత్సప్తమే ఫలమాహ పదాత్సప్తమే రాహు కేతోర్వరస్యతరేణోదరరోగఃస్యాత్॥

టీ॥ లాభే=సప్తమస్థానమందు, రాహుకేతుభ్యాం = రాహు కేతువులచేత, ఉదరరోగః=ఉదరరోగము, స్యాత్=కలుగును.

తా॥ ఆయాధలగ్నమునకు సప్తమస్థానమందు రాహువుగాని కేతువుగాని యున్నయెడల నుదరరోగముకలుగును.

సూ॥ తత్రకేతునా యుడితిజ్యానిలింగాని॥ ౧౪॥

వ్యా॥ అథ పదాద్విత్తియస్థ కేతోః ఫలమాహ తత్ర పదాద్వి త్తియే కేతుయోగేన శీఘ్రమేనం వార్ధక్య చిహ్నాని భవంతి యత్తుస్యా మ్యాదిభిర్లాభపదానువృత్త్యా తత్ర సప్తమే క్షత్వక్తం తన్న ఏవం చే త్తర్హి కేతునా యుడితిజ్యానిలింగా నీతి సూత్రం ప్రణీతం స్యాత్తతేతి మర్థమితి అన్యచ్ఛ చంద్రగురు శుక్రేషు శ్రీమస్త ఇతి వక్తవ్యత్వా

త్వత్తమ స్య ధన విచారాశ్రయ త్వా భావా దితి య దుక్తం వృద్ధైః॥
శ్లో॥ ఆరూఢాత్ షష్ఠమేపాపే చోరస్సాన్యచ్ఛుభవజ్జితే షష్ఠమేద్వితీయే
ఆరూఢాద్వాపిసామ్యేతు సర్వదిశ్యధిపోభవేత్ । సర్వజ్ఞస్తత్రజీవేస్యా
త్కవిర్వాదీచభార్గవే॥ వాపిద్వితీయే ఇత్యర్థః॥

టీ॥ తత్ర=ద్వితీయస్థానమందు, కేతునా = కేతువుచేత, జ్యాని
లింగాని=వార్ధక్యచిహ్నములు, ఝడితి=శీఘ్రముగాకలుగును.

తా॥ ద్వితీయస్థానముయొక్క ఫలితమును చెప్పుచున్నాడు.
ఆరూఢలగ్నమునకు ద్వితీయస్థానమందు కేతువున్నయెడల త్వరలోనే
ముసలిలక్షణములు ప్రారంభమగును. అయితే పైసూత్రములో లాభ
పదముచే సప్తమస్థానమునుగుఱించిచెప్పబడుటవలన ఈసూత్రములో
“తత్ర” అను పదమునకు ఆసప్తమస్థానమునందేయను నర్థము స్వామి
మొదలగువారు చెప్పిరిగాని యది యధార్థముకాదు. వారియభిప్రాయ
ముగానే చెప్పినయెడల “కేతునాఝడితిజ్యానిలింగాని” అని సూత్ర
ముండినచాలును “తత్ర” అనుపదము చెప్పనవసరముండదు మరియు
“చంద్రగురుశుక్రేషుశ్రీమంతః” అని ముందు ద్వితీయ భావమును
గురించి చెప్పబోవుచున్నాడు. ఆసూత్రములో నేస్థానమునైననునిర్దేశిం
శించి చెప్పకుండుటచే పైన చెప్పబడిన “తత్ర” అనగా ద్వితీయము
నందు నర్థముగల పదమునే గ్రహింపవలెను. అట్లుగాక ఆసూత్రము
నందు సప్తమస్థానమనియే చెప్పెదమంటిరేని సప్తభావమువలన ధన
మునుగురించి యెప్పుడును విచారింపబడదు కాబట్టి పూర్వోత్తరసంద
ర్భముచే “తత్ర” అను పదమునకు ద్వితీయస్థానమని యర్థము చెప్ప
వలయును ఈవిధముగానే వృద్ధకారికయందును - శ్లో॥ ఆరూఢాత్
షష్ఠభేపాపే చోరస్సాన్యచ్ఛుభవజ్జితే । (షష్ఠభే=ద్వితీయరాశౌ)
ఆరూఢాద్వాపి(ద్వితీయే) సామ్యేతుసర్వదిశ్యధిపోభవేత్ । సర్వజ్ఞస్తత్ర
జీవేస్యా త్కవిర్వాదీచభార్గవే॥ ఆరూఢలగ్నమునకుద్వితీయస్థానమందు
శుభగ్రహములు లేక పాపగ్రహము లేక యున్నయెడల చోరుడగు
ననియు ఆద్వితీయస్థానమందు శుభగ్రహములున్నయెడల సన్నిదిక్కు
లను పాలించు ప్రభువగుననియు బృహస్పతియున్నయెడల సర్వజ్ఞుడగు

వనియు శుక్రుడున్నయెడల కపీశ్వరుఁడును వక్తయు నగునని చెప్పఁబడినది. ఈశ్లోకములలో చెప్పఁబడిన “షష్ఠ్యే” అను పదమువలనను “వాపి” అను పదమువలనను అక్షరసంఖ్యచే ద్వితీయస్థానమనునర్థము గ్రహింపఁదగియున్నది.

సూ॥ చంద్రగురుశుక్రేషుశ్రీమంతః॥ ౧౫॥

వ్యా॥ పదాద్వితీయైశ్వస్తతయా సమస్తతయావా చన్ద్రాది ఘనత్సు శ్రీమన్తోభవన్తి॥

టీ॥ చంద్రగురుశుక్రేషు = చంద్రుఁడు గురుఁడు శుక్రుఁడునున్నయెడల, శ్రీమంతః = ఐశ్వర్యముకలవారగుదురు

తా॥ చంద్రుఁడు గురుఁడు శుక్రుఁడు ఆరూఢులగుమునకు ద్వితీయస్థానమందు నందరు కలిసిగాని లేక వారిలో కొందఱుగాని యున్నయెడల నైశ్వర్యముకలవారగుదురు.

సూ॥ ఉచ్చేనవా॥ ౧౬॥

వ్యా॥ ద్వితీయస్థితేన శుభపాపాన్యతర గ్రహేణోచ్చస్థితేనవా శ్రీమన్తోభవన్తి॥

టీ॥ ఉచ్చేనవా = ఉచ్చస్థానమందుండుటచేతను శ్రీమంతులగుదురు.

తా॥ ద్వితీయస్థానమందు శుభులుగాని పాపులుగాని యుచ్చస్థానస్థితియందుండిరేని ఐశ్వర్యముకలవారగుదురు.

సూ॥ స్వాంశవదన్యత్ప్రాయేణ॥ ౧౭॥

వ్యా॥ అన్యదత్రానుక్త ఫలం కారకాంశవదోద్భవం ప్రాయేణేత్యుక్త్యాన సర్వత్ర కారకాంశవత్ఫలం ఔపదేశిక శాస్త్రవిరుద్ధస్వాంతిదేశికశాస్త్రస్యో ప్రవృత్తేరితి॥

టీ॥ ప్రాయేణ = తరుచుగా, స్వాంశవత్ = కారకాంశవలెనే, అన్యత్ = ఇతరమైనది చూడవలెను.

తా॥ ఇక్కడచెప్పబడని యేఫలితములైనను కారకాంశవలెనే తరుచుగా చూచుకొనవలెను. తరుచుగాననుటచే నొకానొకస్థానమందు కారకాంశవలెనే చెప్పబడదు. గ్రంథములో విధించి చెప్పబడుదానికి విరుద్ధముగా నితర విషయము చెప్పుటకు వీలులేదు.

సూ॥ లాభపదేకేంద్రేత్రికోణేవాశీమస్తః॥ ౧౮॥

వ్యా॥ లగ్నారూఢాక్షేంద్రే త్రికోణేవా లాభపదే లగ్నత్స
ప్తమారూఢే సతి లక్ష్మీవన్తోభవన్తి॥

టీ॥ లాభపదే=లగ్నమునుండి సప్తమభావమునకారూఢము,
కేంద్రే=కేంద్రము, త్రికోణేవా = త్రికోణముగాని అయినయెడల,
శీమంతః=విశ్వర్యముకలవారగుదురు.

తా॥ లగ్నారూఢ స్థానమునకు కేంద్రస్థానముగాని త్రికోణ
స్థానముగాని లగ్నమునకు సప్తమారూఢస్థానమైనయెడల శీమంతు
లగుదురు.

సూ॥ అన్యథాదుఃస్థే॥ ౧౯॥

వ్యా॥ లగ్నారూఢా త్సప్తమారూఢా దుఃస్థే షష్ఠాష్టమ వ్య
యస్థేనత్యన్యథాస్యః శీమన్తోనేత్యర్థః॥

టీ॥ దుఃస్థే=షష్ఠాష్టమ వ్యయస్థానమైనయెడల, అన్యథా=విప
రీతముగానగును.

తా॥ లగ్నారూఢమునకు సప్తమారూఢము షష్ఠాష్టమవ్యయ
స్థానమైనయెడల విశ్వర్యహీనులగుదురు.

సూ॥ కేంద్రేత్రికోణోపచయేషుద్వయోరైత్రి॥ ౨౦॥

వ్యా॥ లగ్న పదా త్సప్తమ పదే కేంద్రే త్రికోణోపచయగే
సతి ద్వయోర్భార్యాభర్త్రః మైత్రీభవతి ఏవంలగ్నపదా త్పుత్రాది
భావ పదే కేంద్రే త్రికోణోపచయగే సతి తయో స్తయోరైత్రిజ్ఞే
యా అత్రోపచయపదం షష్ఠాతిరిక్తపరం రిపురోగచింతాసు వైర మితి
వక్తవ్యత్వాత్ ॥

టీ॥ కేంద్రే=కేంద్రస్థానముగాని, త్రికోణోపచయేషు=త్రికోణ
స్థానముగాని ఉపచయస్థానముగాని ఐనయెడల, ద్వయోః=భార్యాభర్త
లకు, మైత్రీ=స్నేహముకలుగును.

తా॥ లగ్నారూఢమునకు సప్తమారూఢము కేంద్రస్థానము
గాని త్రికోణస్థానముగాని యుపచయస్థానముగానియైనయెడల భార్యా

భర్తలరువురకు నెప్పుడు స్నేహభావముండును. ఈ ప్రకారముగానే పుత్రభావము సోదరభావము మొదలగువానిని విచారించునప్పుడు వైనచెన్నబడినరీతిగా నాయాభావములకు కేంద్రత్రికోణోపచయిస్థానముల నాలోచించి మిత్రత్వమును చెప్పవలయును. ముందు చెప్పబోవు సూత్రార్థముననుసరించి యిచ్చట నుపచయపదముచే నారవస్థానముకంటె మిగిలిన ద్వితీయ దశమైకాదశస్థానముల గ్రహింపవలయును.

సూ॥ రిపురోగచింతాసువైరమ్॥ ౨౧॥

వ్యా॥ లగ్న పదా త్తత్తద్భావ పదే షష్టాష్టమ వ్యయగ సతి తయోస్తయో ర్వ్యయం భవతి లాభ పద ఇత్యాది సూత్ర చతుష్టయం వృద్ధైస్సంగృహీతం లగ్నరూఢచార పదం మిధః కేంద్ర గతం యది త్రిలాభేవా త్రికోణేవా తథా రాజాన్వ యాధమః ఆరూఢాత్ పుత్ర పితౄస్తు త్రిలాభ కేంద్రగౌయది ద్వయో ర్మైత్రీ త్రికోణేతు సామ్యంద్వేషోన్యథా భవత్ ఏవం దారాది భావానా మపి పత్యాది మిత్రేతా జాతకద్వయమూలోక్య చింతనీయం విచక్షణైః ఇతి॥

టీ॥ రిపురోగచింతాసు = ద్వాదశాష్టమషష్టస్థానములైనయెడల వైరం = వైరముగానుండును.

తా॥ లగ్నరూఢమునకు సప్తమారూఢము షష్టాష్టమస్థాన మైనయెడల భార్యాభర్తలకిరువురకు వైరముకలుగును. ఇట్లేపుత్రాది భావములను విచారించునప్పుడు పితృపుత్రాదులకు వైరముగా నుండునని చెప్పవలయును. అనఁగా తండ్రి కుమారులకు, తల్లికుమారులకు, అన్నదమ్ములకు నీవిధముగా చూచుకొనవలయును “లాభపదే” అను సూత్రము మొదలు నాలుగు సూత్రములయొక్క యభిప్రాయము వృద్ధపరాశరులచే సంక్షేపముగా నిట్లు చెప్పబడినది. శ్లో॥ లగ్న రూఢందారపదం మిధః కేంద్రగతంయది త్రిలాభేవాత్రికోణేవా తథా రాజాన్వయాధమః । ఆరూఢాపుత్రపితౄస్తు త్రిలాభ కేంద్రగౌయది ద్వయోర్మైత్రీత్రికోణేతు సామ్యంద్వేషోన్యథాభవత్ । ఏవందారాది

భావానా మపిపత్యాదిమిత్రతా । జాతకద్వయమాలోక్య చింతనీయం
విచక్షిణైః ॥ లగ్నారూఢస్థానము సప్తమారూఢస్థానము పరస్పరము
కేంద్రముస్థానములైనను తృతీయలాభ త్రికోణస్థానములైనను చిన్ని
రాజగును. పైనచెప్పబడిన స్థానములకంటె నితరస్థానములైనయెడల
హీనుడగును. పుత్రారూఢము పిత్రారూఢము తృతీయలాభత్రికోణ
స్థానములైనయెడల వారిరువురకు నెప్పుడు ప్రేమభావము కలిగియుం
డును త్రికోణస్థానమైనయెడల సమత్వముగానుండును. పైనజెప్ప
బడిన స్థానములకంటె వ్యతిరేకముగానున్నయెడల కలహముకలవారై
యుండురు. ఈ ప్రకారముగ నుభయుల జాతకముల నాలోచించి
చారాదిభావములవలన పత్యాదలకు మిత్రత్వమును చెప్పవలయును.

సూ॥ పత్నీలాభయోదిష్ట్యానిరాభాసార్గలయా ॥ ౨౨॥

వ్యా॥ పత్నీలాభయో ర్లగ్నపద తత్సప్తమయో నిరాభాసా
ర్గలయా నిష్ప్రతి బద్ధార్గలయాదిష్ట్యా భాగ్యంభవతి దిష్టేత్యాకారాన
శ్శబ్దః “దిష్ట్యాసముపజోపంచేత్యానందే” ఇత్యమరః అథవా దిష్టమేవ
దిష్ట్యం భాగధేయం యేషాంతే దిష్ట్యాః భాగ్యవంత ఇత్యర్థః అత్రపా
చీనైరుక్తం శ్లో॥ యస్యపాపశుభోవాపి గ్రహస్థిషేచ్ఛుభార్గతే । తేన
ద్రష్టేక్షితంలగ్నం ప్రాబల్యామోపకల్పతే । యదిపశ్యేద్గ్రహస్తన్న
విపరీతార్గలస్థితః॥ ఇతి పత్నీలాభయోరితి భాగ్యయోగే సిద్ధే పదరూప
లగ్న గత దృష్ట్యా తస్యైవభాగ్య ప్రాబల్య రూపో గుణోనేన విజ్ఞా
పిత ఇతి విశేషః॥

టీ॥ పత్నీలాభయోః=లగ్నసప్తమస్థానములయందు, నిరాభా
సార్గలయా = నిరాటంకమైన అర్థముండుటచే, దిష్ట్యా = విశ్వము
కలుగును.

తా॥ ఇందునుగుఱించి ప్రాచీనకారిక - శ్లో॥ యస్యపాపశుభో
వాపి గ్రహస్థిషేచ్ఛుభార్గతే । తేనద్రష్టేక్షితంలగ్నం ప్రాబల్యా
మోపకల్పతే । యదిపశ్యేద్గ్రహస్తన్న విపరీతార్గలస్థితః॥ ఎవనియొ
క్క శుభార్గళమందు శుభగ్రహముగాని పాపగ్రహముగానియుండునో
అట్టి యేగ్రహముచేతనైనను లగ్నపదము చూడబడునో అట్టి లగ్న

పదము మిక్కిలి ప్రబలమైనదగుచు నై శ్వర్యమును కలుజేయును కాని విపరీతార్గళముండేగహమైననుండి యాగ్రహముయొక్క దృష్టియున్న యెడల ఫలమేమియునీయదు మఱియు (పత్నీలాభయోః) అని భాగ్యమునిమిత్తము రెండుస్థానములను నిర్దేశించి యిప్పుడు లగ్నపదమునే చెప్పుట శుభార్గళగ్రహదృష్టిసంబంధముచే భాగ్యయోగప్రాబల్యము సప్తమస్థానముకంటె లగ్నపదమునకే యధికమగుటచే ని యొకదగి యున్నది.

సూ॥ శుభార్గళేధనసమృద్ధిః॥ ౨౩॥

వ్యా॥ పద సప్తమయోః శుభై రేవయద్యర్గలం తర్హి ధనసంబంధు వర్ధతే ఏతేన పాపార్గలేన ధనం భవతి శుభ గ్రహార్గలే తతో విశేష ఇత్యర్థః పూర్వసూత్రే శుభపాప సాధారణ్యేన విపరీతార్గలం వినిర్ము క్తార్గలస్య ధనాది సత్త్వలక్షణ భాగ్యయోగః ఫలమిత్యుక్తం అస్మిన్ సూత్రేతు శుభమాత్ర ఘటితే ధన వృద్ధిః సార్వదిక పాప మాత్ర ఘటితే ధనవత్త్వమాత్రమ్ పాపశుభోభయ ఘటితే కదాచిద్ధనసమృద్ధిః కదాచిద్ధనవృత్తైవేతి నను భయపుణ్యేతి శ్లోకోక్త శుభపాప సాధారణ విపరీతార్గల భిన్న శుభార్గలమేవాత్ర శుభార్గలత్వేన కుతో నగృహ్యత ఇతిచేదుచ్యతే సూత్రద్వయే ఏకరూపాచేదర్గలా ప్యాత్తర్హి పూర్వేణైవేతి సూత్రస్య నైయర్థ్యావత్తే తిభావః నచ భాగ్య వత్త్వధన వత్త్వభేదాదితివాచ్యమ్ ధనం వినా భాగ్యవత్తాప్రతీతేరిత్యలమ్॥

టీ॥ శుభార్గళే = శుభార్గళము కలుగుచుండగా, ధనసమృద్ధిః = విశేషమగు ధనము కలుగును.

తా॥ లగ్న సప్తమస్థానములకు శుభగ్రహములచేతనే యర్గళమున్నయెడల ధనము విశేషముగా వృద్ధియగును. ఇట్లు చెప్పుటచే పాపార్గళమున్నయెడల ధనము కలుగుననియు శుభార్గళమున్నయెడల నంతకంటె విశేషముగా కలుగుననియు నభిప్రాయము. పూర్వసూత్రములో పాపార్గళము లేకుండి శుభపాపసాధారణ్య రూపార్గళముచే ధనాదులు కలుగుట మొదలగు భాగ్యయోగము ఫలితముగా జెప్పబడినది. ఇప్పుడీసూత్రములో శుభగ్రహములు మాత్రముండినయెడల

ధనవృద్ధియు నెప్పుడు పాపగ్రహఘటనచే ధనముమాత్రమేయనియు చెప్పఁబడెను. మఱియు శుభులు పాపులు నుభయులు కలిసియున్న యెడల నొకానొకప్పుడు ధనముకలుగుటయు నొకానొకప్పుడువృద్ధికా నుండుటయు జెప్పఁబడెను కాని “ భయపుణ్య ” అనే వెనుక చెప్పఁబడిన శ్లోకములో శుభపాపగ్రహసాధారణరూపముగాను విపరీతార్థముకంటె భిన్నముగాను శుభార్థము చెప్పఁబడినది దానినే శుభార్థముగా నిక్కడకూడ యెందుకు చెప్పలేదనినయెడల రెండుసూత్రముల యందును చెప్పఁబడిన అర్థభావిషయమొకవిధమేయైనయెడల నిప్పుడీ సూత్రము చెప్పుట వ్యర్థమగును. లేక భాగ్యవంతుఁడు ధనవంతుఁడు నని రెండుభేదములుగా చెప్పురాదాయనినయెడల ధనముననుసరించియే భాగ్యవంతుఁడగునుగాని వేరే కానేరదుకదా.

సూ॥ జన్మకాలఘటికాస్వేకదృష్టాసురాజానః॥ ౨౪॥

వ్యా॥ జన్మలగ్నం ప్రసిద్ధం జన్మలగ్నం హోరాలగ్నం ఘటికాలగ్నం ఏతేషు త్రిష్వపికేనచి దేకేన గ్రహేణ దృష్టేషు రాజానో భవన్తి అత్రైకగ్రహ దృష్టి విషయత్వ మపేక్షితం నత్వేక గ్రహమాత్ర దృష్టత్వం కాల లగ్నానయనం ప్రాగుక్తం ఘటికాలగ్నానయనం తు వృద్ధైరుక్తం॥ శ్లో॥ లగ్నదేక ఘటిమాత్రం యాతిలగ్నందినేదినే పరంతుఘటికాలగ్నం నిర్దిశేత్కాలవితమః॥ ఇతిన్పష్టార్థః॥

టీ॥ జన్మకాలఘటికాసు=జన్మలగ్న, కాలలగ్న, ఘటికాలగ్నములు, ఏకదృష్టాసు=ఒక్కగ్రహముచే జూడఁబడినయెడల, రాజానః=రాజులయ్యెదరు.

తా॥ జన్మలగ్న, కాలలగ్న, ఘటికాలగ్నములు మూడింటి నొకేగ్రహము చూచుచున్నయెడల ప్రభువులగుదురు “ఏకదృష్టాసు” అనుచోట వైనచెప్పఁబడిన మూడులగ్నములను వేర్వేరు గ్రహములు చూడక ఏక్కగ్రహమే యామూటిని చూచుచుండవలయును. ఇట్లు మూడులగ్నములను చూచుచున్న గ్రహములు రెండు మూడున్ను శుభాధిక్యమగును. కాలలగ్నమనఁగా హోరాలగ్నము తత్సాధనమిది

వరలో జెప్పబడినది. ఘటికాలగ్న సాధనము వృద్ధపరాశరులచే-
 శ్లో॥ లగ్నాదేకఘటిమాత్రం యాతిలగ్నందినేదినే । పరంతుఘటికా
 లగ్నం నిర్దిశేత్కాలవిత్తమః॥ లగ్నము మొదలొక్కొక్క ఘడియచే
 నొక్కొక్కలగ్నముగ ప్రతినిత్యము గడచుచుండుననియు దానినే
 ఘటికాలగ్నమనియు నిర్దేశించిచెప్పిరి. అనఁగా సూర్యోదయమునుండి
 యెన్ని ఘటికల కిష్టకాలమగునో జన్మలగ్నమునండి యన్నిరాసుల
 లెక్కింపగా ఘటికాలగ్నమగును.

సూ॥ పత్నీలాభయోశ్చరాశ్యంశకదృక్కాణైర్వా॥ ౨౫॥

వ్యా॥ జన్మరాశి కుండలీ నవాంశకుండలీ దృక్కాణకుండలీషు
 లగ్నసప్తమయోర్ద్వయో రవ్యేక గ్రహ దృష్టయో స్సతోః రాజానో
 భవన్తి ద్రేక్కాణానయనయనం రాశి త్రిభాగా ఇతి పూర్వ ముక్తం
 తథాచ కుండలీత్రయభేదేన లగ్నసప్తమద్వయగణనయా పట్నమ్
 ద్యనే పట్నపి ఏకగ్రహదృష్టౌ రాజయోగః పూర్ణత్యర్థః రాశిర్జన్మ
 కాలే చచ్చాక్రకాంత రాశిర్నతులగ్నమితి।

టీ॥ రాశ్యంశదృక్కాణైర్వా = రాశిఅంశద్రేక్కాణములచేత
 నైనను, పత్నీలాభయోః = లగ్నసప్తమములొక్కగ్రహముచే జూడఁ
 బడినయెడల రాజులగుదురు.

తా॥ రాశిచక్రము అంశచక్రము ద్రేక్కాణచక్రము అను నీ
 మూడుచక్రములలో నున్నట్టి లగ్నసప్తమస్థానములొక్క గ్రహము
 చేతనే చూడఁబడినయెడల రాజులగుదురు ద్రేక్కాణమనగా రాశి
 లోని మూడవభాగము. ఇట్లు చెప్పటచే మూడు చక్రములయందును
 లగ్నసప్తమస్థానములు రెండు రెండు చొప్పున ఆఱుస్థానములగును.
 ఈయారుస్థానముల నొక్కగ్రహమే చూచినయెడల పూర్ణమగు రాజ
 యోగముకలుగును. ఇక్కడరాశియనగా జన్మకాలమునందు చంద్రు
 నిచే నాక్రమింపబడినరాశియేగాని జన్మకాలలగ్నముకాదని దెలిసికొన
 దగియున్నది.

సూ॥ తేష్వేకస్మిన్మానేన్మానం॥ ౨౬॥

వ్యా॥ రాజయోగ ద్వయేపి కించి ద్వైకల్యవర మిదంసూత్రం
 తాశ్చ తాని చతాని తేషు రాశ్యంశకదృక్కాణేషు జన్మకాలఘటికా

సుచ ఏకస్మి న్నేకగ్రహదృష్ట్యాన్యాయే సతి ద్వయో ర్లగ్నయో రేక
దృష్టయో స్సతోః న్యాయ రాజత్వ మి త్యర్థః ఏత దుక్తం వృద్ధైః॥
శ్లో॥ విలగ్నఘటికాలగ్న హోరాలగ్నానివశ్యతి । ఉచ్చగ్రహరాజ
యోగో లగ్నద్వయమధాపివా । రాశేర్దృక్కాణతోంశాచ్చ రాశేరంశా
దధాపివా । యద్వారాశిదృకాణభ్యాం లగ్నదృష్టాతుయోగదః ।
ప్రాయేణాయంజాతకేషు ప్రభూణామేవదృశ్యతే ॥ వాక్యాంతరంచ ॥
జన్మకాలఘటిలగ్నో ష్వేకేనై వేక్షి తేషుతు । ఉచ్చారూఢేతునన్మాప్తే
చన్ద్రాకాగ్రాన్తేవి శేషతః । క్రాన్తేవాగురుశుక్రాభ్యాం కేనాప్యుచ్చగ్ర
హేణవా । దుష్టార్గలగ్రహభావే రాజయోగోననంశయః॥ ఇతి॥

టీ॥ తేషు=వానిలో, ఏకస్మిన్=ఒకటి, న్యాయే=తక్కువగు
చుండగా, న్యాయం=రాజయోగముతక్కువగును.

తా॥ పూర్వము చెప్పబడిన రాజయోగముల రెంటియందును
ఏకొంచెమైనను తక్కువైనయెడల నాయోగమును తక్కువగానగును.
అనఁగాజన్మలగ్న, హోరాలగ్న, ఘటికాలగ్నములలోగాని రాశిచక్ర
కాలచక్ర ఘటికాచక్రములలోగానిదేనిలోనైనను నొకదానికేకగ్రహ
దృష్టి లేక మిగిలిన రెండుచక్రములలో లగ్ననప్తమస్థానములకేకగ్ర
హదృష్టియున్నయెడల కొంచెము తక్కువైన రాజత్వము కలుగును.
ఇందునుగుఱించి వృద్ధవాక్యము- శ్లో॥ విలగ్నఘటికాలగ్న హోరా
లగ్నానివశ్యతి । ఉచ్చగ్రహరాజయోగో లగ్నద్వయమధాపివా । రాశే
ర్దృక్కాణతోంశాచ్చ రాశేరంశాదధాపివా । యద్వారాశిదృకాణ
భ్యాం లగ్నదృష్టాతుయోగదః । ప్రాయేణాయంజాతకేషు ప్రభూణా
మేవదృశ్యతే ॥ ఏగ్రహమైనను విలగ్న ఘటికాలగ్న హోరాలగ్న
ముల మూడింటినిగాని లేక రెంటినిగాని చూచినయెడల రాజయోగ
ముకలుగును. ఉచ్చస్థానమందుండి చూచుచున్నయెడల మిక్కిలి అధి
కమైనయోగము, మరియు రాశిద్రేక్కాణాంశచక్రములు మూడింటి
వల్లనుగాని లేక యిందే రెండు చక్రములువల్లనుగాని లగ్నమును
జూచునట్టి గ్రహము రాజయోగము నిచ్చును. ఈ యోగము తరు
చుగా ప్రభువులకు తటస్థించును ఇందులకు మరియొక ప్రమాణము-

శ్లో॥ జన్మకాలఘటికలగ్న ప్లేకేనై వేషీ తేషుతు । ఉచ్ఛారూఢేతునం
ప్రాప్తే చంద్రాకాంతేవిశేషతః । క్రాంతేవాగురుశుక్రాభ్యాం కేనా
వ్యుచ్ఛగ్రహేణవా । దుష్టార్గళగ్రహభావే రాజయోగోనసంశయః ॥
జన్మకాలలగ్న ఘటికాలగ్నములొక్కగ్రహముచే జూడఁబడిన రాజ
యోగముకలుగును. ఉచ్ఛస్థానమందున్నను చంద్రునిచే నాక్రమింప
బడినను మిక్కిలిమంచిది. గురుశుక్రకులచేతనుగాని లేక యుచ్ఛస్థాన
మందున్న యేగ్రహముచేనైనగాని యాక్రమింపబడినను రాజయోగము
కాని యీయోగము దుష్టార్గళమందు గ్రహములు లేకుండినయెడల
తప్పక కలుగునుగాని దుష్టార్గళమందు గ్రహములుండినను కలుగదు.

నూ॥ ఏవమంశతోదృక్కాణతశ్చ॥ ౨౭॥

పా॥ జన్మేతి సూత్రోక్త రాజయోగ మంశదృక్కాణయో
గతిదిశతి యథా జన్మేతి సూత్రే జన్మలగ్న కుండల్యాసహ హోరా
ఘటికా కుండల్యో సముచ్చయ స్త దై వాంశకుండల్యా దృక్కాణ
కుండల్యాచ పృథక్పృథక్కాల ఘటికాకుండల్యా సముచ్చితే తథాచ
లగ్నకాలఘటికాసు అంశకాలఘటికాసు దృక్కాణఘటికాసు చైక
దృష్టాసు రాజాన ఇతి రాజయోగత్రయంసిద్ధ్యతి రాజయోగాంతరం
గ్రంథాంతరాద్వద్ధైస్సంగృహీతం శ్లో॥ నిశార్థాచ్చదినార్థాచ్చపరంసార్థ
ద్వినాడికా శుభస్సౌత్తద్భవౌ రాజా ధనీవా తత్సమోపివా ఇతి॥

టీ॥ ఏవం=ఈప్రకారము, అంశతః=అంశచక్రవల్లను, దృక్కా
ణశ్చ=ద్రేక్కాణచక్రమువల్లను.

తా॥ “జన్మకాలఘటికాసు” అను సూత్రములో జన్మలగ్న
చక్రముతో హోరాఘటికాచక్రములు సముచ్చయముగా చెప్పఁబడిన
విధమున సంశచక్రముతోడను ద్రేక్కాణచక్రముతోడను కాలచక్ర
ఘటికాచక్రములు సముచ్చయముగ గ్రహింపఁదగియున్నది. ఇట్లు
చేయుగా జన్మకాల ఘటికాలగ్నములు, అంశకాలఘటికాలగ్నములు,
ద్రేక్కాణకాల ఘటికాలగ్నములు నేకగ్రహముచే జూడఁబడినయెడల
రాజులగుదురని మూడురాజయోగములు సిద్ధించుచున్నవి. మఱియొక

రాజయోగ మితర గ్రంథాను సారముగా నిట్లు చెప్పఁబడియున్నది. శ్లో॥ నిశాధాఁచ్ఛదినార్ధాచ్ఛపరంసార్ధద్వినాడికాః శుభాస్యాత్తద్భవౌ రాజా ధనీవాతత్సమోపివా ॥ పగలు రెండుజాముల తర్వాతనుగాని రాత్రి రెండుజాముల తర్వాతనుగాని రెండు ఘడియలన్నర కాలము అనఁగా నొంటిఘంటలోపుకాలము శుభమగును. ఆకాలములో జనన మైనవాడు రాజుగాని ధనవంతుడుగాని ధనికునితో సమానుడుగాని యగును.

సూ॥ చంద్రశుక్రయోర్మిథోదృష్టయోఃసింహస్థయోర్వాయా నవంతః॥ ౨౮॥

వ్యా॥ అథ యానయోగమాహ శుక్రచన్ద్రా యత్ర క్వచిద్వి ద్యమానౌ యది పరస్పరం దృష్టిభాజౌ తర్హి యానవంతో భవంతి ఏవం శుక్రచన్ద్రావేవ యది సింహస్థౌ తృతీయగౌ శుక్రాచ్ఛన్ద్రే తృతీ యగే చన్ద్రాచ్ఛుక్రేవా తృతీయగౌ సత్యపియాననస్త ఇతి గోలార్థః తదుక్తం వృద్ధైః ॥ శ్లో॥ చంద్రఃకవింకవిశ్చన్ద్రం పశ్యత్యపితృతీయగే శుక్రాచ్ఛన్ద్రేతతశ్శుక్రే తృతీయేవాహనార్థవా ॥

టీ॥ చంద్రశుక్రయోః=చంద్రశుక్రములు, మిథః = పరస్పరము, దృష్టయోః = చూచుచున్నవారగుచుండగాను, సింహస్థయోర్వా= పరస్పరము తృతీయస్థానమందుండినను, యానవంతః=వాహనముగల వారగుదురు

తా॥ వాహన యోగమును జెప్పుచున్నాడు — శుక్రుఁడు చంద్రుఁడు నేరాశియందుండినను నొకరినొకరు చూచుచున్నయెడల సవారి, యేనుగు, గుఱ్ఱము మొదలగు వాహనములనెక్కువారగుదురు. మరియు శుక్రునకు తృతీయమందు చంద్రుఁడుగాని చంద్రునికుఁ దృతీ యమందు శుక్రుఁడుగాని యున్నయెడలను నట్టియోగమే కలుగును. ఇందులకు వృద్ధవాక్యము- శ్లో॥ చంద్రఃకవింకవిశ్చన్ద్రం పశ్యత్యపితృ తీయగే శుక్రాచ్ఛన్ద్రేతతశ్శుక్రే తృతీయేవాహనార్థవా ॥ పైయర్థ మే యీశ్లోకమువలన కలుగుచున్నది.

సూ॥ శుక్రకుజకేతుషువైతానికాః॥ ౨౯॥

వ్యా॥ శుక్రకాదిషు మిథో దృష్టిమత్సు పరస్పరం తృతీయస్థేషు
వా వితానాదిరాజచిహ్నావన్తో భవన్తి॥

టీ॥ శుక్రకుజకేతుషు = శుక్రుడుకుజుడు కేతువులకుపూర్వము
చెప్పబడిన స్థితికలిగియుండగా, వైతానికాః = మేలుకట్టు మొదలగు
రాజచిహ్నములు కలవారగుదురు.

తా॥ శుక్రుడు కుజుడు కేతువు నీమూడు గ్రహములు పూ
ర్వము చెప్పబడినవిధముగా నొకఁనొకరుచూచుచున్నను నొకరికొక
రికి తృతీయరాశిస్థితికలిగినను (మేలుకట్టు) వితానము మొదలగు రాజ
లక్షణములు కలవారగుదురు.

సూ॥ స్వభాగ్యదారమాతృభావసమేషుశుభేషురాజానః॥ ౩౦॥

వ్యా॥ ఆత్మకారకా ద్రాశ్యాదినా ద్వితీయ చతుర్థ పంచమ
భావతుల్యేషు శుభగ్రహేషు రాజానోభవన్తి ఏవంచ తత్తత్కారణ
వశా త్తేషాం తేషామవిఫలమూహ్యమ్ తస్మాత్పుత్రాదికారకే ష్వపి
రాజయోగ బలె పుత్రాదీనామపి రాజత్వం వాచ్యం॥

టీ॥ శుభేషు = శుభగ్రహములు, స్వభాగ్యదారమాతృభావ
సమేషు = ఆత్మకారకరాశ్యాదినుండి ద్వితీయ చతుర్థ పంచమభావముల
యందు సమానముగా నున్నవారగుచుండగా, రాజానః = రాజులు,
భవంతి = లగుచున్నారు.

తా॥ ఆత్మకారకగ్రహమునకు ద్వితీయ చతుర్థ పంచమ స్థాన
ములయందు శుభగ్రహములు సమానముగనున్నయెడల రాజులగు
దురు. ఇందువలన నాయాకారకానుసారముగ నాయాగ్రహముల ఫల
మూహింపవలయును. ఇట్లు పుత్రాది కారకములయందును రాజ
యోగబలము కలిగినయెడల పుత్రాదులకును రాజయోగము చెప్ప
వలయును.

సూ॥ కర్మదానయోఃపాపయోశ్చ॥ ౩౧॥

వ్యా॥ ఆత్మకారక తృతీయ షష్ఠ భావసమయోః పాపయో
శ్చరాజానోభవన్తి॥

టీ॥ పాపయోః=పాపగ్రహములును, కర్మదానయోః=తృతీయషష్ఠస్థానములయందున్నవారగుచుండినను రాజులగుదురు.

తా॥ అత్మకారకగ్రహమునుండితృతీయషష్ఠస్థానములయందును పాపగ్రహములు సమానముగానున్నయెడల రాజులగుదురు.

సూ॥ పితృలాభాధిపాచ్ఛైవం॥ 32॥

వ్యా॥ కారకే నిరు కం యోగద్వయం లగ్నసప్తమాధిపయో రతిదిశతి లగ్నాధిపా త్సప్తమాధిపాచ్ఛైవం ద్వితీయ చతుర్థ పంచమ భావసమేషు శుభేషు తృతీయషష్ఠభావసమయోః పాపయోశ్చరాజాన ఇత్యర్థః నచారూఢాధికారా త్పితృపదేనారూఢో గ్రాహ్య ఇతివాచ్యం జన్మేతి సూత్రా చ్ఛూత్రకారేణ క్వచిత్కారకా త్క్వచిజ్జన్మలగ్నా దుక్తత్వా త్పితృశబ్దేనాస్మిన్స్థం ప్రాయోలగ్నస్యైవగ్రహణాచ్ఛేతి॥

టీ॥ పితృలాభాధిపాశ్చ=లగ్నసప్తమాధిపతులవల్లను, ఏవం=ఈప్రకారమేకలుగును.

తా॥ కారకమందు చెప్పబడిన రెండుయోగములను లగ్న సప్తమాధిపతులయందును జెప్పుచున్నాడు. లగ్నాధిపతినుండియు సప్తమాధిపతినుండియు ద్వితీయ చతుర్థ పంచమ స్థానములయందు శుభగ్రహములు సమానముగా నుండినను తృతీయ షష్ఠస్థానముల యందు పాపగ్రహములు సమానముగనుండినను రాజులగుదురు ఈ యధ్యాయమున నారూఢమునుగుఱించి చెప్పబడుచున్న కారణమున “పితృ” శబ్దముచే నారూఢులగ్నమని చెప్పనక్కరలేదు “జన్మకాల” అను సూత్రమువలన నొకానొకచోట కారకము మొదలుకొనియు నొకానొకాచోట జన్మలగ్నము మొదలుకొనియు చెప్పుటవలన తఱుచుగా నీగ్రంథమందు సూత్రకారునిచే “పితృ” శబ్దము జన్మలగ్నము కొరకే చెప్పబడినదని గ్రహింపవలయును.

సూ॥ మిశ్రేసమాః॥ 33॥

వ్యా॥ యదితత్ర పాపః శుభస్థానే శుభః పాపస్థానేఘమాహ యోగద్వయే శుభపాపమిశ్రణే సతి సమారాజసమారిత్యర్థః॥

టీ॥ మిశ్రే = శుభపాపమిశ్రమము కలిగియుండగ, సమా॥ = రాజులతో సమానులగుదురు.

తా॥ పాపస్థానమందు శుభస్థానమందు శుభపాపులు కలిసి యున్నను రాజసమానులగుదురు.

సూ॥ దరిద్రాఽవిపరీతే॥ ౩౪॥

వ్యా॥ శుభస్థానే పాపా ఏవ పాపస్థానే శుభావతర్హిదరిద్రా భవన్తి॥

టీ॥ విపరీతే = ఈ చెప్పినదానికంటె వ్యతిరేకముగనున్నయెడల, దరిద్రాః = దరిదులగుదురు.

తా॥ పైన చెప్పబడినవిధికంటె వ్యతిరేకముగ శుభస్థానమందు ప్రత్యేకముగ పాపగ్రహములేయుండినను పాపస్థానమందు ప్రత్యేకము శుభగ్రహములేయుండినను దరిదులగుదురు.

సూ॥ మాతరిగురౌశుక్రేచంద్రేవారాజకీయాః॥ ౩౫॥

వ్యా॥ లగ్నాధిపా సప్తమాధిపాచ్చ పంచమే గుర్వాద్యన్య తమే సతి రాజకీయా రాజాధికారవన్తో భవన్తి॥

టీ॥ మాతరి = పంచమస్థానమందు, గురౌ = గురువుగాని, శుక్రే = శుక్రుడుగాని, చంద్రేవా = చంద్రుడుగానియున్నయెడల, రాజకీయాః = రాజసంబంధమును నుద్యోగముకలవారగుదురు.

తా॥ లగ్నాధిపతినుండిగాని సప్తమాధిపతినుండిగాని పంచమస్థానమందు గురుశుక్రచంద్రులలో నెవరున్నను రాజసంబంధమును నుద్యోగముచేయువారగుదురు.

సూ॥ కర్మణిదాసేవాపాపేసోనాన్యః॥ ౩౬॥

వ్యా॥ లగ్నసప్తమాధిపాభ్యాం తృతీయే షష్ఠీ వా పాపే సతి సేనాధిపతయోభవన్తి॥

టీ॥ కర్మణి = తృతీయమందుగాని, దాసేవా = షష్ఠస్థానమందుగాని, పాపే = పాపగ్రహముండగ, సేనాన్యః = సేనాధిపతులగుదురు.

తా॥ లగ్నాధిపతినుండిగాని సప్తమాధిపతినుండిగాని తృతీయ స్థానమందైనను షష్ఠస్థానమందైనను పాపగ్రహమున్నయెడల నేనాధి పతులగుదురు.

1866

సూ॥ స్వపితృభ్యాం కర్మదానస్థ దృష్ట్యాతదీశ దృష్ట్యామాతృ నాథ దృష్ట్యాచధీమంతః॥ 32॥

వ్యా॥ అథ బుద్ధియోగమాహ॥ ఆత్మకారకా ల్లగ్నాచ్చ తృతీ య షష్ఠగతగ్రహదృష్ట్యా కారకే లగ్నేచేత్యర్థః తథా తృతీయషష్ఠేశ దృష్ట్యా తథా పంచమేశ దృష్ట్యా లగ్నకారకయోధీమన్తో భవన్తి॥

టీ॥ స్వపితృభ్యాం=ఆత్మకారకమునుండియులగ్నమునుండియు, కర్మదానస్థదృష్ట్యా= తృతీయషష్ఠస్థానములయందున్న గ్రహములయొక్కదృష్టిచేతను, తదీశదృష్ట్యా = ఆరాసుల అధిపతుల దృష్టిచేతను, మాతృనాథదృష్ట్యా = పంచమాధిపదృష్టిచేతను, ధీమంతః = బుద్ధిమం తులగుదురు

తా॥ ఆత్మకారకమునకు లగ్నమునకు ఆత్మకారకమునుండియు లగ్నమునుండియు తృతీయషష్ఠస్థానములయందున్న గ్రహములయొక్క దృష్టిగాని లేక ఆత్మతీయషష్ఠస్థానాధిపతులదృష్టిగాని పంచమాధిపతి దృష్టిగాని కలిగినయెడల బుద్ధిమంతులగుదురని పండితులుచెప్పిరి.

సూ॥ దారేశదృష్ట్యాసుఖినః॥ 3౩॥

1814

అత్మే ప్ర

వ్యా॥ కారకాల్లగ్నాద్వా చతుర్థేశ దృష్ట్యా లగ్నకారకయో సుఖినోభవన్తి॥

Rn. 1/40

టీ॥ దారేశదృష్ట్యా=చతుర్థాధిపతియొక్కదృష్టిచే, సుఖినః= సుఖవంతులగుదురు.

తా॥ లగ్నకారకస్థానములకు కారకస్థానమునుండిగాని లగ్న మునుండిగాని చతుర్థాధిపతియొక్క దృష్టి యున్నయెడల సుఖవంతు లగుదురు.

సూ॥ రోగేశదృష్ట్యాదరిదాః॥ ౩౯॥

వ్యా॥ కారకలగ్నభ్యా మప్తమేశస్య కారకలగ్నయోర్దృష్ట్యా దరిద్రాభవంతి॥

టీ॥ రోగేశదృష్ట్యా = అప్తమాధిపతియొక్క దృష్టిచే, దరిద్రాః = దరిదురిలగుదురు.

తా॥ కారకలగ్నములకప్తమాధిపతియొక్క దృష్టి కారకస్థాన మందుగాని లగ్నమందుగాని యున్నయెడల దరిదురిలగుదురు.

సూ॥ రిపునాథదృష్ట్యావ్యయశీలాః॥ ౪౦॥

వ్యా॥ కారకలగ్నభ్యాం ద్వాదశేశస్య లగ్నకారకయోర్దృష్ట్యా వ్యయస్వభావా భవంతి॥

టీ॥ రిపునాథదృష్ట్యా = ద్వాదశ స్థానాధిపతియొక్క దృష్టిచే, వ్యయశీలాః = ఖర్చుచేయువారగుదురు.

తా॥ లగ్నకారకస్థానములు ఆస్థానములకు ద్వాదశాధిపతిచే జూడఁబడినయెడల ఖర్చుచేయు స్వభావముకలవారగుదురు.

సూ॥ స్వామిదృష్ట్యాప్రబలాః॥ ౪౧॥

వ్యా॥ లగ్నైశ్చదృష్ట్యా కారకే కారకాశ్రయరాశిదృష్ట్యా బలవంతోభవంతి॥

టీ॥ స్వామిదృష్ట్యా = అధిపతులయొక్క దృష్టిచే, ప్రబలాః = విశేషముగ వ్యయస్వభావముకలవారగుదురు.

తా॥ లగ్నాధిపతిచే లగ్నము కారకాధిపతిచే కారకస్థానము చూడఁబడుచున్నయెడల విశేషముగ ఖర్చుచేయువారగుదురు.

సూ॥ పశ్చాద్రిపుభాగ్యయో ర్గ్రహసామ్యంబంధః కోణయో రిపుజాయయోః కీటయుగ్మయోర్దారరిప్పయోశ్చ॥ ౪౨॥

వ్యా॥ అథాపద్యోగా నాహ॥ పశ్చాద్రిగ్నా ద్ద్విర్ద్వాదశయోః పంచమనవమయో ర్ద్వాదశషష్ఠయో రేకాదశ తృతీయయో శ్చతుర్థ

దశమయోర్వా గ్రహసామ్యే ఏకశ్చేదేకః ద్వాచేద్ద్వా త్రయశ్చేత్త్ర
య ఇతిరీత్యా ఖేటసామ్యే సతి బంధః కారాపతనం భవతి తత్ర పతి
తేషు షుద్ధిక రేషున సముచ్చయంనియమ ఇతివాచ్యం ఏవమృక్షాణాం
తదీశానాంచ శుభసమ్బంధే నిరోధమాత్రం పాపసమ్బంధా చ్ఛృంఖలా
ప్రహరాదయః ఋక్షాణాం ద్విద్వాదశాది ద్వికానాం పూర్వోక్త
రీత్యా శుభసంబంధే సతి ద్వితీయ ద్వాదశయో రిత్వాది ద్వికయో
రన్యతరయోగఘటకతయా శుభసంబంధశ్చేన్నిరోధమాత్రం నతుపీడా
పాపసంబంధా త్కేవల పాపసంబంధా చ్ఛృంఖలాదయో భవంతి ద్వి
ద్వాదశాదిషు శుభసంబంధాభావేపి ద్వాదశేనోదిషు శుభసంబంధే
సతి నిరోధమాత్రం పాపసంబంధేతు శృంఖలాదయో భవంతి త్యర్థః॥

టీ॥ పశ్చాత్ = లగ్నమునుండి, రిపుభాగ్యయోః = ద్వితీయ
ద్వాదశస్థానములయందును, కోణయోః = పంచమ నవమ స్థానముల
యందును, రిపుజాయయోః = ద్వాదశషష్ఠస్థానములయందును, కీటయు
గ్మయోః = ఏకాదశతృతీయస్థానములయందును, దారరిప్పయోశ్చ =
చతుర్థ దశమ స్థానములయందును, గ్రహసామ్యం = సమానముగ
గ్రహములున్నయెడల, బంధః = కారాగారవాసము సంభవింపును.

తా॥ లగ్నమునుండి ద్వితీయ ద్వాదశ స్థానములయందైనను,
నవమపంచమస్థానములయందైనను, ద్వాదశషష్ఠస్థానములయందైనను
ఏకాదశతృతీయస్థానములయందైనను, చతుర్థ దశమస్థానములయందై
నను, గ్రహములు సమానముగ నున్నయెడల చెరసాల నివాసము
కలుగును. ఇచ్చట చెప్పబడిన వానినిగుఱించి సముచ్చయ నియమ
ములేదు. రాసులకు తదధిపతులకు శుభగ్రహ సంబంధము కలిగిన
యెడల నిరోధించుటయే సంభవించును. పాపగ్రహసంబంధమున్న
యెడల సంకెలులు వేయుట దెబ్బలు కొట్టుట మొదలగు బాధలు
కలుగును. ద్వితీయ ద్వాదశములనియు, పంచమనవములనియు, నీ
ప్రకారము రెండు రెండు జంటలగా చెప్పబడిన రాసులకు పూర్వము
చెప్పబడిన రీతిచే శుభగ్రహ సంబంధము కలుగుచుండగా ద్వితీయ
ద్వాదశములు మొదలగు జంటలలో నొకజంటకై ననుశుభసంబంధము

కలిగినయెడల నిరోధించుటయేగాని పీడింపబడదు. శుభునికి పాపగ్రహ సంబంధమున్నను అన్నియు పాపగ్రహములైనను గొలుసులువేయుట కొట్టుట మొదలగు బాధలు కలుగును. ద్వితీయద్వాదశములు మొదలగు స్థానములకు శుభగ్రహసంబంధము లేకపోయినను ఆద్వాదశాది స్థానాధిపతులకు శుభగ్రహసంబంధమున్నను నిర్బంధము మాత్రమే కలుగును. పాపగ్రహసంబంధమున్నయెడల సంకెలులువేయుట మొదలగు బాధాకరములగు పనులు జరుగును. గ్రహసామ్యమనగా పైన జంటలగా జెప్పబడిన రెండు రెండు రాసులలో నొకరాశిలో నొక్క గ్రహముండిన రెండవరాశిలోను నొక్కగ్రహమే యుండవలయును. ఒకరాశిలో రెండుగ్రహములున్న రెండవదానిలోను రెండు గ్రహములు నొకదానిలో మూడుగ్రహములున్న రెండవదానిలోను మూడు గ్రహములుండవలెను ఈవిధముగా గ్రహసామ్యమునుగుఱించి చెప్పబడినది.

సూ॥ శుక్రాగ్నైవదస్థో రాహుః సూర్యదృష్టో నేత్రహః॥ ౪౩॥

వ్యా॥ అథ నేత్రభంగయోగమాహ॥ శుక్రాగ్నైవదస్థో రాహుః సూర్యదృష్టో నేత్రనాశకస్యైత్॥

టీ॥ శుక్రాత్ = లగ్నమునుండి, గౌణపదస్థః = పంచమస్థానమందుండిన, రాహుః = రాహువు, సూర్యదృష్టః = సూర్యునిచే జూడబడినయెడల, నేత్రహః = నేత్రములను బోగొట్టువాడగును.

తా॥ రాహువు లగ్నమునకు పంచమస్థానమందుండి సూర్యుని చేజూడబడినయెడల నేత్రములకు భంగముచేయును.

సూ॥ స్వ దారగయోః శుక్రచంద్రయో రాతోద్యం రాజచిహ్ననిచ॥ ౪౪॥

వ్యా॥ స్వస్మాదాత్మకారకా చ్చతుర్థగయో శ్శుక్రచంద్రయోః స్వ రాతోద్యం వాద్యవిశేషో రాజచిహ్ననిపతాకాదీనిచస్యః॥

టీ॥ స్వదారగయోః = ఆత్మకారకమునకు చతుర్థస్థానములఁ బొందిన, శుక్రచంద్రయోః = శుక్రచంద్రులవలన, ఆత్మోద్యం = ధంక నవభత్ మొదలగు వాద్యవిశేషములును, రాజచిహ్ననిచ = యితర మగు రాజచిహ్నములును గలవాడగును.

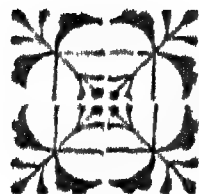
తా॥ ఆత్మకారకలగ్నమునకుఁ జతుర్థస్థానమందు శుక్రుఁడు చంద్రుఁడునున్నయెడల ధంకనవభత్ మొదలగు వాద్యవిశేషములు పతాకము మొదలగు రాజచిహ్నములకలవాడగును.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విరచితాయాం

జైమినీ సూత్రవ్యాఖ్యాయాం

సుబోధిన్యాం ప్రథమాధ్యాయస్య

తృతీయపాదస్సమాప్తః॥

జైమి నీ య సూత్రములు.

ప్రథమాధ్యాయే చతుర్థపాదః.

సూ॥ ఉపపదం పదం పిత్రనుచరాత్ ॥ ౧॥

వ్యా॥ అధోపపదాదిక మవలంబ్య ఫలమాదిశతి తత్రాదాపుప పదం లక్షయతి లగ్నానుచరాత్పాదం లగ్నద్వాదస్య రాశేః యత్పదం తమపపదమిత్యర్థః నను పిత్రనుచరపదేన ద్వాదశస్య బోధః కథం మితిచేదుచ్యతే పితృలగ్నమనుచరం ద్వితీయం యస్యేతివృత్పత్యా గృహణ యత్తు పిత్రనుచరాదితిపాఠం స్వీకృత్యాఖండాత్సప్తసంఖ్యా లాభాత్సప్తమాత్పదముపపదమితి పంధైరుక్తం తదయుక్తం ఏవంచేల్లా ఘవా దుపపదపదం లాభాదితిసూత్రం ప్రణీతంస్యాదిత్యలం॥

టీ॥ పిత్రనుచరాత్ = ద్వాదశస్థరాశినుండి, పదం = పదమును, ఉపపదం = ఉపపదమని తెలిసికొనవలయును.

తా॥ ఉపపదము మొదలగువానినవలంబించి ఫలమునుజెప్పఁ దలచి ముందుగా నుపపదమును నిర్వచన చేయుచున్నాడు. లగ్నము నకు ద్వాదశమగు రాశియొక్క పదము అనఁగా ద్వాదశమునకారూ ఢముపపదమని చెప్పఁబడుచున్నది. “పిత్రనుచర” మను పదముచే ద్వాదశమని యెట్లు గ్రహింపఁదగినదనిన “పిత్రనుచర” అను శబ్దము నకు లగ్నము ద్వితీయముగాగల రాశియనగా ద్వాదశమని యర్థము. “పిత్రనుచరాత్” అను పాఠముగ్రహించి యిందులొకఖండమున నేడను సంఖ్య లభించుటచే సప్తమస్థానము నిగ్రహించి యుపపద మనగా సప్తమమునకు పదమని ప్రేమనిధి వండితులచేఁ జెప్పఁబడెను గాని యది యుక్తము కాదు. అట్లు సప్తమపదమును గుఱించియే చెప్పఁదలచినయెడల “ఉపపదంపదంలాభాత్” అని సూత్రముండెడిది. కావున నుపపదమనఁగా వ్యయారూఢమేగాని సప్తమారూఢముకాదని రూఢియగుచున్నది.

నూ॥ తత్రపాపస్య పాపయోగే ప్రవ్రజ్యా దారనాశేవా॥ ౨॥

నూ॥ తత్రఫలమాహ॥ పాపస్య తత్రపాపస్వామికే తస్మిన్నుప
పదా ద్ద్వితీయే పాపయోగే సతి ప్రవ్రజ్యా సన్యాసః స్త్రీనాశో వా
స్యాత్ యథాకారకాధికారపదాధికారయో స్తతేతి పదేన కారక
పదే ఇత్యర్థోభవతి తథాత్తోపపదే ఇతి కుతోనోక్త మితి చే త్సత్యం
తతోభయతాధికారః స్థితః అత్ర నా స్థితి తత్ర పదేన ద్విసంఖ్యా
లాభా దుపపద ద్వితీయే ఇత్యుక్తం అనుభవ సిద్ధత్వాచ్చేతి తదుక్తం
వృద్ధైః శ్లో॥ ఆరూఢాత్షష్ఠభేషాపే చోరస్సాచ్ఛుభవజ్జితే ఆరూఢా
ద్వాపిసౌమ్యేతు సర్వదిశ్యధిపోభవేత్ సర్వజ్ఞస్తత్రజీవేస్యా త్తవిర్వా
దేచభార్గవే ఇతి ॥ ఆరూఢా దుపపదా దారూఢపదేన చే దారూఢం
గృహ్యతే తర్హి పదాధికార ఏవైక్యంస్యాన్నత్వతేతి న చోపపదాదితి
వక్తవ్యే ఆరూఢా దితి కథ ముక్తమితివాచ్యం॥

టీ॥ తత్ర=ఉపపదమునకు ద్వితీయమయిన, పాపస్య=పాపగ్ర
హాధిపత్యముకలిగినరాశికి, పాపయోగే=పాపగ్రహసంబంధముకలుగు
చుండగా, ప్రవ్రజ్యా=సన్యసిండుటగాని, దారనాశోవా=భార్యనశిండు
గాని సంభవించును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానము పాపగ్రహాధిపత్యము
కలదై దానియందు పాపగ్రహమున్నయెడల నాజాతకునకు సన్యాసము
గాని భార్యనాశముగాని సంభవించును. “తత్ర” అను పదమునకు
కారకాధికారపదాధికారములందు నాకారకమునందును పదమందును
నని యర్థమును జెప్పినరీతి నిచ్చుటను “తత్ర” అను పదమునకుపపదము
నందలి యర్థమెందుచే జెప్పలేదనిన నచ్చట నుభయస్థలములందు సధి
కారముకలదు. ఇచ్చట నా విధముగ లేదు “తత్ర” అను పదముచే
రెండనుసంఖ్య సిద్ధించునుగాన “ద్వితీయస్థానమందు” నని చెప్పుట
యుక్తము కాబట్టి యుపపదమునకు ద్వితీయస్థానమునందని యిచ్చట
చెప్పఁదగియున్నది ఇదియే యనుభవసిద్ధమైనయర్థము ఆప్రకారమే
వృద్ధులచే జెప్పఁబడినది. శ్లో॥ ఆరూఢాత్షష్ఠభేషాపే చోరస్సాచ్ఛు
భవజ్జితే ఆరూఢాద్వాపిసౌమ్యేతు సర్వదిశ్యధిపోభవేత్ సర్వజ్ఞస్త

త్రజీవేస్యా త్కవిర్వాగ్మీచభార్గవే ॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయము పాప
గ్రహారాశియై యందు శుభులు లేకుండినయెడల చోరుడగును. ఉప
పదమునకు ద్వితీయస్థానమందు శుభగ్రహమున్నయెడల సర్వదిష్టులకు
నధివలెయగును. మఱియు నాద్వితీయస్థానమందు బృహస్పతి యున్న
యెడల సర్వజ్ఞుడగును, శుక్రుడున్నయెడల కవియు వక్తయునగును.
ఇచ్చట “షష్ఠ” “తత్ర” శబ్దములు రెండును ద్వితీయస్థానమునుగూర్చి
చెప్పును.

సూ॥ ఉపపదస్యా రూఢత్వాదేవనాత్ర రవిః పాపః॥ 3॥

వ్యా॥ అత్ర విషయే రవిః పాపత్వేన న గ్రాహ్యః తేనసింహే
ఉపపదద్వితీయే మేషాది పాపరాశౌ రవౌవా సతి నే దంఘలమిత్యర్థః॥

టీ॥ ఉపపదస్య=ఉపపదము, ఆరూఢత్వాదేవ = ఆరూఢస్థాన
మగుటవల్లనే, అత్ర=ఈవిషయమునందు, రవిః=సూర్యుడు, నపాపః=
పాపుడుకాదు.

తా॥ ఈవిషయములో సూర్యుని పావగ్రహముగా నెంచకూడ
దని చెప్పుచున్నాడు అందుచే సూర్యుడు సింహమందునన్ను ఉపపదము
నకు ద్వితీయస్థానమగు మేషాది పాపరాశియందునన్ను పూర్వము
చెప్పబడిన దుష్టఫలము కలుగదని యెంచవలయును.

సూ॥ శుభదృగ్యోగాన్న॥ ౪॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయే శుభదృష్టియోగాభ్యా ముక్తయోగే
సత్యపినేదంఘలంభవతి॥

టీ॥ శుభదృగ్యోగాత్ = శుభగ్రహముల దృష్టివలనను సంబం
ధమువలనను, న=పూర్వము చెప్పబడినఫలము కలుగదు.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమునందు శుభగ్రహమున్నను
శుభగ్రహ దృష్టి సంభవించినను ౨వ సూత్రమందు చెప్పిన దుష్ట
ఫలము సంభవింపదు.

సూ॥ నీచేదారనాశః॥ ౫॥

వ్యా॥ ఉపపదా ద్వితీయే నీచగ్రహంశకే నీచగ్రహాధిష్ఠి తేవా
సతి దారనాశోభవతి॥

టీ॥ నీచే=నీచత్వముకలుగుచుండగా, దారనాశః = భార్యావి
యోగము కలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమునీచగ్రహంశకలదియైనను
లేక నీచగ్రహమాస్థానమందున్నను భార్యనశించును.

సూ॥ ఉచ్చేబహుదారః॥ ౬॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయేఉచ్చేశ ఉచ్చగ్రహధిష్ఠితేవా సతిబహు
దారస్సౌత్ ॥

టీ॥ ఉచ్చే = ఉచ్చస్థానమగుచుండగా, బహుదారః = అనేక
భార్యలుకలవాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానముచ్చగ్రహధిపత్యముకలది
యైనను ఆస్థానమందు గ్రహముచ్చస్థితిలో నుండినను ననేకభార్యలుకల
వాడగును.

సూ॥ యుగ్మేచ॥ ౭॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయే మిధునే సతి బహుదారస్సౌత్ ॥

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానము మిధున రాశియైనను
బహుభార్యలుకలవాడగును.

సూ॥ తత్ర స్వామియుక్తే స్వక్షే = వా తద్ధేతా పుత్రరాయుషి
నిర్దారః॥ ౮॥

వ్యా॥ దారనాశ యోగే విలంబకారయోగ మాహ॥ తతోప
పదద్వితీయే స్వామినాయుక్తే ఉత్తరాయుషి నిర్దారస్సౌత్ తచ్చజ్జేన
పూర్వపరామర్శః తద్ధేతౌ తస్యోపపద ద్వితీయస్య హేతుః స్వామీ
తస్మిన్స్వరే స్వరాశౌ సతి చోత్తరాయుషి నిర్దార స్సౌత్ రాశేః
కారణీభూతో గ్రహ ఏవతస్మాత్స్వామినః స్వగృహయోగోపక్షితః
ననుస్వామ్యాదిభిస్తచ్చజ్జేన దారకారకగ్రహణాత్ప్రయేదం కథముక్త
మితిచేచ్ఛుణు ఆదౌదారకారకగ్రహణాభావాత్తచ్చజ్జేన దారకా
రకగ్రహణానౌచిత్యాత్ పూర్వం దారనాశపదేన దారకారకబోధా
భావాచ్చ నను రవిచంద్రయోరేకగృహత్వా త్స్వరేతద్ధేతావిత్యంశస్య
సంభవోనేతిచేన్మాన్వస్మాకంకాక్షతిరీతి॥

టీ॥ తత్ర=ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానము, స్వామియుక్తే=అధిపతితో గూడినదగుచుండగా, తద్దేతౌ = ఆయుపపద ద్వితీయాధిపతి, స్వక్షే=వా=స్వక్షేత్రమందుండగా, ఉత్తరాయుషి = ఉత్తరవయస్సునందు, నిర్దారః=భార్యలేనివాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానము తదధిపతితో గూడినను ఉపపదద్వితీయాధిపతికి స్వక్షేత్రస్థితికలిగినను పూర్వవయస్సు గడచిన పిమ్మట ననగా 50 సంవత్సరములు గడచినపిమ్మట భార్యావియోగముకలుగును.

నూ॥ ఉచ్చేతస్మిన్నుత్తమకుద్దారలాభః॥ ౯॥

వ్యా॥ తస్మిన్నుపపదద్వితీయస్వామిని ఉచ్చరాశౌ స్థితే సత్యుత్తమకులాద్దారలాభస్సౌత్ ॥

టీ॥ తస్మిన్=ఉపపదద్వితీయాధిపతి, ఉచ్చే=ఉచ్చస్థానమందుండగా, ఉత్తమకులాత్ =ఉత్తమవంశమునుండి, దారలాభః = భార్యలభించును.

తా॥ ఉపపదద్వితీయాధిపతికి ఉచ్చరాశిస్థితికలిగినేని యుత్తమకులవతియగు స్త్రీనిబొందును.

నూ॥ నీచేవిపర్యయః॥ ౧౦॥

వ్యా॥ తస్మిన్నుపపదద్వితీయస్వామిని నీచరాశిస్థితే సత్యుత్తమకులాద్దార లాభస్సౌత్ ॥

టీ॥ నీచే=నీచస్థానమందుండేనేని, విపర్యయః=దీనికంటె వ్యతిరేకముగాకలుగును.

తా॥ ఉపపద ద్వితీయాధిపతి నీచరాశియందున్నయెడల తనకంటె తక్కువకులమునుండి స్త్రీని బొందువాడగును

నూ॥ శుభసంబంధాత్సుందరీ॥ ౧౧॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయ శుభవర్గదృష్టియోగే సతి స్త్రీ సుందరీభవతి॥

టీ॥ శుభసంబంధాత్=శుభగ్రహసంబంధమువలన, సుందరీ=భార్యసుందరమైనస్త్రీయగును.

తా॥ ఉపపదద్వితీయస్థానయనకు శుభగ్రహస్థితిగాని దృష్టిగాని యున్నయెడల సౌందర్యముగల భార్యకలవాడగును.

నూ॥ రాహుశనిభ్యా మపవాదాత్త్యాగో నాశోవా॥ ౧౨॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయే రాహుశనిభ్యాం యోగే సతి లోకాప వాదాత్స్రియాత్త్యాగో నాశోవాస్యాత్ ॥

టీ॥ రాహుశనిభ్యాం = రాహుశనులచేత, అపవాదాత్ = అప వాదవలన, త్యాగోవా = విడిచిపెట్టుటగాని, నాశోవా = నాశనముగాని కలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమందు రాహు శనులున్న యెడల లోకాపవాదమువలన భార్యను విడిచిపెట్టుటగాని భార్యా వినాశముగాని సంభవించును.

నూ॥ శుక్రకేతుభ్యాం రక్తప్రదరః॥ ౧౩॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయే శుక్రకేతుయోగే సతి రక్తప్రదరరోగ వతీస్త్రీస్యాత్ ॥

టీ॥ శుక్రకేతుభ్యాం = శుక్రకేతువులచేత, రక్తప్రదరః = రక్తప్ర దరమనురోగము స్యాత్ = కలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమందు శుక్రకేతువులున్న యెడల భార్య రక్తప్రదరరోగముకలదియగును.

నూ॥ అస్థిసాగ్రాబుధకేతుభ్యామ్॥ ౧౪॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయే బుధకేతుభ్యాం యోగే అస్థిసావరోగ వతీస్త్రీస్యాత్ ॥

టీ॥ బుధకేతుభ్యాం = బుధకేతువులచేత, అస్థిసావః = అస్థిసావ మనురోగముకలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమందు బుధ కేతువులున్న యెడల భార్యకు అస్థిసాగ్రావమనురోగముకలుగును.

నూ॥ శనిరాహుభిరస్థిజ్వరః॥ ౧౫॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయే శన్యాదితికయోగేఽస్థిజ్వరవతీస్యాత్ ॥

టీ॥ శనిరవిరాహుభిః = శనిసూర్యరాహువులచేత, అస్థిజ్వరః = ఎముకలజ్వరముకలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమందు శని సూర్యుడు రాహువునున్నయెడల నెముకలనుకూడ బాధించునట్టి జ్వరముచే భార్య పీడింపబడునదగును.

సూ॥ బుధకేతుభ్యాంఘోల్యమ్॥ ౧౬॥

వ్యా॥ ఉపపదద్వితీయేబుధకేతుభ్యాంయోగేస్థూలాస్త్రీస్యాత్॥

టీ॥ బుధకేతుభ్యాం = బుధకేతువులచేత, స్థూల్యం = స్థూలత్వము కలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు ద్వితీయస్థానమందు బుధకేతువులుండుట వలన భార్య స్థూలమైన శరీరముకలదియగును.

సూ॥ బుధభౌమక్షేత్రేమందారాభ్యాం నాశికారోగః॥ ౧౭॥

వ్యా॥ బుధగృహే భౌమగృహే ప్రాపపదద్వితీయగతే సతి శనిభౌమాభ్యాం యోగేనాశికారోగవతీస్స్యాత్॥

టీ॥ బుధభౌమక్షేత్రే = బుధుని గృహమందుగాని కుజుని గృహమందుగానీ, మందారాభ్యాం = శని అంగారకులచేత, నాశికారోగః = ముక్కునందు రోగముకలుగును.

తా॥ బుధునిగృహముగాని అంగారకునిగృహముగాని యుపపదమునకు ద్వితీయస్థానమై దానియందు శన్యంగారకులున్నయెడల భార్యకు నాశికారోగముకలుగును.

సూ॥ కుజక్షేత్రేచ॥ ౧౮॥

సూ॥ గురుశనిభ్యాం కర్ణరోగోనరహకాచ॥ ౧౯॥

వ్యా॥ బుధకుజాన్నతరక్షేత్రే ఉపపదద్వితీయగే సతి తత్రగురు శనియోగే కర్ణరోగవతీ నరహకా నాడికా నిస్సరణరోగవతీచస్యాత్॥

టీ॥ కుజక్షేత్రేచ = అంగారకునిక్షేత్రమందును, గురుశనిభ్యాం = గురువు శనియుండుటచేత, కర్ణరోగః = చెవులసంబంధమగు రోగము కలుగును, నరహకాచ = నాడులసంబంధమగు రోగమును కలుగును.

తా॥ బుధునిక్షేత్రమందుగాని యంగారకుని క్షేత్రమందుగాని బృహస్పతియు శనియు నున్నయెడల చెవులయందు వ్యాధికలుగును. మఱియునరములులాగుట మొదలగు రోగములచేభార్యపీడింపబడును.

సూ॥ గురురాహుభ్యాందస్తరోగః॥ ౨౦॥

వ్యా॥ బుధకుజాన్యతర క్షేత్రగె ఉపపద ద్వితీయె గురురాహు భ్యాం యోగె దస్తరోగవతీస్యాత్॥

టీ॥ గురురాహుభ్యాం = గురురాహువులచేత, దంతరోగః = దంతములయందు వ్యాధికలుగును.

తా॥ ఉపపదద్వితీయస్థానము బుధకుజులలో నెవరిక్షేత్రమైన నగుచు దానియందు గురువు రాహువు నున్నయెడల భార్య దంత రోగముకలదియగును.

సూ॥ శనిరాహుభ్యాంకన్యాతులయోఃపంగుర్వాతరోగోవా॥ ౨౧॥

వ్యా॥ కన్యాతులాన్యతరగె ఉపపదద్వితీయె శనిరాహుభ్యాం యోగె పంగుర్వాతరోగవతీస్యాత్॥

టీ॥ కన్యాతులయోః = కన్యయందుగాని తులయందుగాని, శని రాహుభ్యాం = శనిరాహువులుండుటచే, పంగుః = కుంటిగాని, వాతరో గోవా = వాతరోగముగాని కలుగును.

తా॥ ఉపపదద్వితీయస్థానము కన్యారాశిగాని తులరాశిగాని యని యగుచు దానియందు శనిరాహువులున్నయెడల భార్య కుంటిది గాని వాతరోగముకలదిగానియగును.

సూ॥ శుభదృగ్యోగాన్న॥ ౨౨॥

వ్యా॥ యద్యుపపదద్వితీయె దృష్టిర్వాస్యాత్తర్హి నిరుక్తాదోషా నస్యః॥

టీ॥ శుభదృగ్యోగాత్ = శుభగ్రహస్థితిగాని దృష్టిగాని కలిగిన యెడల, న = కలుగవు.

తా॥ ఉపపదద్వితీయస్థానమునకు శుభగ్రహస్థితిగాని దృష్టిగాని యున్నయెడల పైనజెప్పబడిన దుష్టఫలములేమియుకలుగవు.

సూ॥ సప్తమాంశగ్రహేభ్యశ్చైవం॥ ౨౩॥

వ్యా॥ ఉపపదాద్యాః సప్తమభావస్తద్భావస్య నవాంశశ్చ
తాభ్యాంతయోః స్వామినౌ గ్రహతాభ్యాంచ ద్వితీయే ఏవం పూ
ర్వోక్తాని ఫలాని సమున్నేయాని తదుక్తం వృద్ధైః సప్తమేశ ద్వితీయ
స్థేప్యేవం ఫలముదాహృతం ఇతి॥

టీ॥ ఏవం=ఈప్రకారముగా, సప్తమాంశగ్రహేభ్యః = సప్త
మాంశమువల్లను గ్రహములవల్లను ఫలములను దెలిసికొనవలయును.

తా॥ ఉపపదమునకు సప్తమభావముయొక్కయు సప్తమభావ
నవాంశముయొక్కయు సప్తమభావ నవాంశాధిపతుల యొక్కయు
ద్వితీయస్థానములవలన పూర్వము చెప్పబడిన ఫలములను దెలిసికొన
వలెను ఇందునుగుఱించి వృద్ధవాక్యము - శ్లో॥ సప్తమేశద్వితీయస్థే
ప్యేవంఫలముదాహృతం॥

సూ॥ బుధశనిశుక్రేచానపత్యః॥ ౨౪॥

వ్యా॥ ఉపపదా త్సప్తమాంశ గ్రహేషు బుధశనిశుక్రయోగే
సత్యపత్యహేనోభవతి॥

టీ॥ బుధశనిశుక్రే=బుధశనిశుక్రగుళగుచుండగా, అనపత్యః=
సంతానముండదు.

తా॥ ఉపపదమునకు సప్తమభావ తన్నవాంశ గ్రహములు
బుధునితోగాని శనితోగాని శుక్రునితోగాని కూడియున్నయెడల సం
తానము లేనివాడగును.

సూ॥ పుత్రేషురవిరాహుగురుభిర్బహుపుత్రః॥ ౨౫॥

వ్యా॥ ఉపపదా త్సప్తమాంశ గ్రహేభ్యః పంచమస్థానేషు
రవ్యాదిషు సత్సు బహుపుత్రస్సౌత్॥

టీ॥ పుత్రేషు=పంచమస్థానములయందు, రవిరాహుగురుభిః=
సూర్యుడు రాహువు గురువు ఉండుటచే, బహుపుత్రః=అనేకపుత్రులు
కలవాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు సప్తమభావ తన్నవాంశ గ్రహములకు
పంచమస్థానములందు సూర్యుడు రాహువు బృహస్పతియున్నయెడల
అనేకమంది తనయులుకలుగుదురు.

నూ॥ చంద్రేణైకపుత్రః॥ ౨౬॥

వ్యా॥ సప్తమాంశగ్రహేభ్యః పంచమస్థానేషు చంద్రేనతివక
పుత్రస్సౌత్థ్యత్ ॥

టీ॥ చంద్రేణ=చంద్రునిచేత, ఏకపుత్రః =ఒక్కకుమారుడు
కలవాడగును.

తా॥ సప్తమాంశగ్రహములకు పంచమస్థానములందు చంద్రు
డుండిన ఒక్కకుమారుడేకలుగును.

నూ॥ మిశ్రేవిలంబాత్పుత్రః॥ ౨౭॥

వ్యా॥ ఉపపదా త్సప్తమాంశగ్రహేభ్యః పంచమస్థానేషు అన
పత్యత్వాదిగ్రహమిశ్రేణే సతి విలంబా త్పుత్రీలాభస్సౌత్థ్యత్ ॥

టీ॥ మిశ్రే=రెండువిధములగుగ్రహములుండగా, విలంబాత్ =
ఆలస్యమువలన, పుత్రః=పుత్రులుకలవాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు సప్తమాంశగ్రహములకు బంచమస్థాన
ములయందు సంతానము కలిగించు గ్రహములును కలిగించని గ్రహ
ములును నీరెండువిధములైనవియు నున్నయెడల చాలకాలమునకు
సంతానముకలుగును.

నూ॥ కుజశనిభ్యాంద దత్తపుత్రః॥ ౨౮॥

వ్యా॥ ఉపపదా త్సప్తమాంశగ్రహేభ్యః పంచమేషు కుజశని
భ్యాం స్థితాభ్యాం ద దత్తపుత్రీవాత్సౌత్థ్యత్ ॥

టీ॥ కుజశనిభ్యాం=కుజశనులచేత, ద దత్తపుత్రః=దత్తపుత్రుడు
కలవాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు సప్తమాంశగ్రహములకు బంచమస్థాన
ములయందు అంగారకుడుగాని శనిగాని యుంటచే సంతానము లేక
కుమారుని దత్తతజేసికొనును.

నూ॥ ఓజెబహుపుత్రః॥ ౨౯॥

వ్యా॥ ఉపపదా త్సప్తమాంశగ్రహేభ్యః పంచమేషు ఓజరా
శా సపి బహుపుత్రీస్సౌత్థ్యత్ ॥

టీ॥ ఓజే=విషమరాశియగుచుండగా, బహుపుత్రః = అనేక పుత్రులుకలవాడగును.

తా॥ సప్తమాంశగ్రహములకు బంచమస్థానము విషమరాశియగునేని బహుపుత్రులుకలవాడగును.

సూ॥ యుగ్మేల్పపుత్రః॥ 30॥

వ్యా॥ ఉక్తస్థానే యుగ్మరాశౌ సత్యల్పపత్యో భవతి॥

టీ॥ యుగ్మే=సమరాశియగునేని, అల్పపుత్రః = స్వల్పముగా సంతతికలవాడగును.

సూ॥ గృహక్రమా త్కుక్షితదీశ పంచమాంశ గ్రహేభ్యః
చైవమ్॥ 31॥

వ్యా॥ గృహక్రమాత్ జన్మలగ్నక్రమాత్ తదాభావానాం
విచారః క్రియతే తథా కుక్షితదీశాదిభ్యోఽపి కుర్యాత్ కుక్షితదీశా
పుషపదోపపదేశౌ తాభ్యాం పంచమాంశగ్రహః పంచభావస్తద్భా
వస్థ నవాంశశ్చతాభ్యాంతయోః స్వామిగ్రహేభ్యంచైవ పూర్వోక్త
ఫలవిచారః కార్యత్యర్థః తస్మాద్యత్ర యస్యసంభవస్తస్యాగ్రిమసూ
త్రేనువృత్తిఃకార్యా భాతృభ్యా మిత్యాదిసూత్రే షూపపదోపదేశా
భ్యాం విచారః కార్యత్యతి కుక్షిపదేన ప్రకరణవర్తితోపపదస్యగ్రహణం
నను స్వామ్యాదిభిః కుక్షితదీశావితీ సింహారవీత్యుక్తం తత్సర్వసాధా
రణ్య దనుపయుక్తం విశేషతోస్మికచ్ఛాస్త్రేఽక్షరగమ్యాం కానా
మేవగ్రహణాదితి॥

టీ॥ గృహక్రమాత్ = జన్మలగ్నమునుండివలెనే, కుక్షితదీశ
పంచమాంశగ్రహేభ్యః=ఉపపదమునుండియు దానియధపతినుండియు
పంచమభావతదధిపతులవల్లను, ఏవం=ఈప్రకారముగానే ఫలమును
విచారింపవలెను.

తా॥ జన్మలగ్నమునుండి ఫలములను విచారించినవిధముగానే
యుపపదమువల్లను, తదుపపదాధిపతివల్లను, పంచమభావమువల్లను,
పంచమభావమునందుగల నవాంశమువల్లను, పంచమభావ నవాంశాధి
పతులవల్లను పూర్వము చెప్పబడిన ఫలములను విచారింపవలయును.

ఏచ్చట నేవిషయమునకు ప్రసక్తి కలుగునో అచ్చట నావిషయమునకు ముందుసూత్రముతో సంబంధము చేసికొనవలెను. “భాతృభ్యాం” మొదలగు చెప్పబోవు సూత్రములయందు నుపపదమువల్లను ఉపదాధిపతులవల్లను విచారణచేయవలెను. ప్రకృతసంబంధముచే కుక్షి పదమునకు ఉపపదమనియర్థము “కుక్షితదీశౌ” అను వాక్యమునకు సింహరాశియు దానియధిపతియగు సూర్యుఁడు నని స్వామి మొదలగు వారిచే జెప్పబడెనుగాని యది సర్వసాధారణముగా నుపయోగింపదు ఈశాస్త్రములో విశేషముగ నక్షరములవల్లనే సంఖ్య గ్రహింపబడుచున్నది.

నూ॥ భాతృభ్యాంశనిరాహుభ్యాంభాతృనాశః॥ 3౨॥

వ్యా॥ ఉపపదోపదేశాభ్యాం భాతృస్థాభ్యా మేకాదశత్వతీయస్థాభ్యాం శనిరాహుభ్యాం భాతృనాశః॥ ఏకాదశే జ్యేష్ఠస్య తృతీయే కనిష్ఠస్య నాశః కర్మాదిభిర్భాతుర్వ్యయాది జ్యేష్ఠస్యేతి సూత్రేదర్శనాత్ నను ఉపపదోపదేశాభ్యా మితి కుతః సమాగత మితిచేచ్ఛుణుగృహక్రమా దితిసూత్రాత్కుక్షితదీశపదాత్ నచసమానపతితవదా నామేకాంశానువృత్తి రసంధవా దితి వాద్యం అన్యపదేభ్యో భాతృ విచారాయోగ్యత్వా దేకాంశానువృత్తే రితిభావః॥

టీ॥ భాతృభ్యాం=ఏకాదశ తృతీయస్థానములయందుగల, శనిరాహుభ్యాం = శనిరాహువులచేత, భాతృనాశః = సోదరనాశనము కలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకును ఉపపదాధిపతికిని నేకాదశత్వతీయస్థానములయందు శని రాహువులున్నయెడల సోదరనాశము కలుగును. “కర్మాదిభిర్భాతుర్వ్యయాదిజ్యేష్ఠస్య” అనెడి సూత్రప్రకారము ఏకాదశస్థానమువలన జ్యేష్ఠునిగుఱించియు తృతీయస్థానమువలన గనిష్ఠునిగుఱించియు జెప్పవలయును. “గృహక్రమాత్” అను సూత్రములో “కుక్షితదీశౌ” అని చెప్పియున్నది కాబట్టి యిచ్చటను ఉపపదము నుపపదాధిపతియనియు గ్రహింపవలయును. అయితే సమాసములో

నుండు శబ్దములలో కొన్నింటిని విడిచి కొన్నింటినే తీసికొనవచ్చునా యని చెప్పకూడదు. ఇతర పదములవలన భ్రాతృవిచారణచేయుట సంబంధము లేదు కాబట్టి యందవసరమగు పదములను గ్రహింప వచ్చును కాబట్టి యికముందునైనను అపునరముగలపర్యంతము కుక్షి తదీశపదములు గ్రహింపదగియున్నది.

సూ॥ శుక్లేణవ్యవహితేగర్భనాశః॥ 33॥

వ్యా॥ ఏకాదశ తృతీయాన్యతరస్థేన శుక్లేణ యథాక్రమం వ్యవహిత పూర్వపరమాత్మగర్భనాశస్స్యాత్॥

టీ॥ శుక్లేణ=శుక్రునిచేత, వ్యవహితే = వ్యవధానముగల, గర్భనాశః=గర్భమునశించును.

తా॥ ఏకాదశతృతీయస్థానములలో నెచ్చుటనైనను శుక్రుడున్న యెడల వ్యవహితపూర్వపర భ్రాతృగర్భములకు నాశనముకలుగును. అనగా నేకాదశమందున్న యెడల వ్యవహిత జ్యేష్ఠభ్రాతృగర్భమునకు తృతీయమందున్న యెడల వ్యవహితకనిష్ఠభ్రాతృగర్భమునకు హానికలుగును. అనగా గర్భములోనే శిశువునశించును. వ్యవహితమనగా తనకు మధ్య నెవరైన నొక సోదరుడుండగా తర్వాత వారినిగుఱించి చెప్పుటయని తెలిసికొనవలయును.

సూ॥ పితృభావశుక్రిదృష్టేపి॥ 34॥

వ్యా॥ లగ్నేలగ్నా దష్టమేవా శుక్రిదృష్టే సత్యపివ్యవహిత గర్భనాశ ఇత్యర్థః॥

టీ॥ పితృభావశుక్రిదృష్టేపి=లగ్నమునుగాని లగ్నమునకష్టమ స్థానమునుగాని శుక్రుడు చూచుచున్నను వ్యవహిత గర్భనాశనము కలుగును.

సూ॥ కుజగురుచన్ద్రబుధైర్భహుభ్రాతరః॥ 35॥

వ్యా॥ ఉపపదోపదేశాభ్యాం తృతీయై కాదశస్థైః కుజాదిభి ర్భ్రాతృభాముల్యస్స్యాత్॥

టీ॥ తుజ గురు చంద్ర బుద్ధైః = కుజుడు గురువు చంద్రుడు
బుధుడు అను నీగ్రహములచేత, బహుభ్రాతరః = అనేకసోదరులు
కలుగుదురు.

తా॥ ఉపపదమునకు నుపపదాధిపతికి నేకాదశ తృతీయస్థాన
ములయందు నంగారకుడు బృహస్పతి చంద్రుడు బుధుడు నున్నయె
డల ననేకసోదరులుకలవాడగును.

సూ॥ శన్యారాభ్యాందృష్టే యథాన్వం భ్రాతృనాశః॥ 31॥

వ్యా॥ ఉపపదోపదేశాభ్యాం తృతీయైకాదశయోః శన్యారదృ
ష్టానత్యాం యథాన్వం భ్రాతృస్థాన మనతిక్రమ్య తృతీయదృష్టాకనిష్ఠ
స్వైకాదశై దృష్టా జ్యేష్ఠస్యోభయత్ర దృష్టాపుభయోశ్చనాశస్యాత్॥

టీ॥ శన్యారాభ్యాం=శనిఅంగారకులచేత, దృష్టే=చూడబడు
చుండగా, యథాన్వం=దానికితగినట్లుగా, భ్రాతృనాశః = సోదరనాశ
నము కలుగును.

తా॥ ఉపపదమునకు నుపపదాధిపతికి నేకాదశ తృతీయస్థాన
ములు శనిచేతను నంగారకునిచేతను చూడబడినయెడల దృష్టికి తగి
నట్లు ననగా నేకాదశస్థానము చూడబడిన జ్యేష్ఠభ్రాతకును తృతీయ
స్థానము చూడబడిన కనిష్ఠభ్రాతకును రెండుస్థానములు చూడబడిన
నుభయులకును నాశనముకలుగును.

సూ॥ శనినాన్వమాత్రశేషశ్చ॥ 32॥

వ్యా॥ ఉపపదోపదేశాభ్యాం తృతీయైకాదశయో శ్శనిదృష్టా
నత్యాం కేవలం స్వమాత్రశేషః స్యాదన్యేనశ్యనీత్యర్థః॥

టీ॥ శనినా=శనిచేత, స్వమాత్రశేషశ్చ=తానుమాత్రమేమిగిలి
యుండువాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు నుపపదాధిపతికి నేకాదశతృతీయస్థాన
ములలో దేనికైనను శనివీక్షణమున్నయెడల సోదరులందఱు నశించి
తానొక్కడే మిగిలియుండును.

నూ॥ కేతాభగినీబాహుల్యమ్॥ 3౮॥

వ్యా॥ ఉపపదోపదేశాభ్యాం తృతీయైకాదశయోః కేతా సతి భగినోర్యథాస్వం భూయస్యోభవన్తి॥

టీ॥ కేతా = కేతువుండగా, భగినీబాహుల్యం = తోబుట్టువులు చాలమందికలుగుదురు.

తా॥ ఉపపద ఉపపదాధిపతులకుః నేకాదశతృతీయస్థానములలో కేతువుండగా నాస్థితికితగినట్లు తనకుముందుగాని వెనుకగాని తోబుట్టువులు విశేషముగానుందురు.

నూ॥ లాభేశాద్భాగ్యభేరాహాదంష్ట్రావా॥ 3౯॥

వ్యా॥ ఉపపదసప్తమేశా ద్ద్వితీయరాశౌ రాహశా సతి సూల దంష్ట్రావాన్స్యాత్ తదుక్తం ప్రాచ్యైః ॥ శ్లో॥ సప్తమేశాద్ద్వితీయస్థే రాహశామూకఃఖలేస్థితే । అదంతోధి కదంతోవా దంష్ట్రాయుక్తోధవా భవేత్ । పవనవ్యాధిమాన్కేతౌ యద్వాస్యాదస్ఫుటోక్తిమాన్ । తత్ర నానాగ్రహార్యోగో మిశ్రంఫలముదాహృతం ఇతి॥

టీ॥ లాభేశాత్ = సప్తమాధిపతినుండి, భాగ్యభే = ద్వితీయస్థాన మందు, రాహశా = రాహువుండగా, దంష్ట్రావాన్ = అధికదంతములు కలవాడగును.

తా॥ ఉపపదమునకు సప్తమస్థానాధిపతి యున్న రాశినుండి ద్వితీయస్థానమందు రాహువున్నయెడల విశేషదంతములు కలవాడగును ఇందులకు వృద్ధవాక్యము — శ్లో॥ సప్తమేశాద్ద్వితీయస్థే రాహశామూకఃఖలేస్థితే । అదంతోధికదంతోవా దంష్ట్రాయుక్తోధవాభవేత్ । పవనవ్యాధిమాన్కేతౌ యద్వాస్యాదస్ఫుటోక్తిమాన్ । తత్రనానాగ్రహార్యోగే మిశ్రంఫలముదాహృతం ॥ సప్తమరాశ్యధిపతికి ద్వితీయ రాశియందు రాహువున్నను లేక మరియొక కూర్గ్రహమున్నను మూగవాడుగాని, దంతములు లేనివాడుగాని, విశేష దంతములుకలవాడుగాని, పెద్దకొరలుకలవాడుగాని యగును. మరియు కేతువున్న

మొదల వాతరోగముకలవాడుగాని సంగిమాటలు (నత్తి)కలవాడుగాని యగును. శుభులు సాపులు మిశ్రమముగ నున్నయెడల మిశ్రమ ఫలమును చెప్పవలెను.

సూ॥ కేతౌ స్తబ్ధవాక్ ॥ ౪౦॥

వ్యా॥ ఉపపదసప్తమేశా ద్వితీయే కేతౌ సతి స్తబ్ధవాగస్సుటోక్తిమాన్యాసిత్ ॥

టీ॥ కేతౌ = కేతువుండగా, స్తబ్ధవాక్ = స్ఫుటములేని (ముద్ద) మాటలుకలవాడగును.

తా॥ ఉపపద సప్తమరాశ్యధిపతికి ద్వితీయస్థానముందు కేతువుండగా స్ఫుటములేని ముద్దమాటలుకలవాడగును.

సూ॥ మన్దేకురూపః ॥ ౪౧॥

వ్యా॥ ఉపపదసప్తమేశా ద్వితీయే శనౌ సతి కురూపో భవతి॥

టీ॥ మందే = శనియుండగ, కురూపః = లిందములేనివాడగును.

తా॥ ఉపపదసప్తమరాశ్యధిపతికి ద్వితీయరాశియందు శనియుండగా వికారరూపముకలవాడగును.

సూ॥ స్వాంశవశాద్గౌరవీలపీతాదివర్ణాః ॥ ౪౨॥

వ్యా॥ ఆత్మకారకాశ్రితనవాంశస్వభావా జ్ఞాతకాంతరప్రసిద్ధా జ్ఞాతకవతోవర్ణాగ్రాహ్యః ఏవంచ తత్తత్కారకాంశతస్తేషాం వర్ణాజ్ఞాయాగ్రత్యపిబోధ్యమ్ ॥

టీ॥ స్వాంశవశాత్ = తమయొక్క అంశలవలన, గౌరవీలపీతాది వర్ణాః = ఎఱుపు నలుపు పసుపు మొదలగు వర్ణములుకలుగుచు.

తా॥ ఆత్మకారకుడాశ్రియించిన నవాంశమువలన తత్తద్గ్రహ వర్ణములననుసరించి జాతకునకు నెరుపు నలుపు పసుపు మొదలగు దేహకాంతులను జెప్పవలయును.

సూ॥ అమాత్యానుచరాద్దేవతాభక్తిః ॥ ౪౩॥

వ్యా॥ అమాత్యగ్రహా న్మూనోయోగ్రహ స్తస్మా దేవతా భక్తిర్విచారణీయా అమాత్యానుచరో దేవతా కారకస్తస్య పాపత్యే కూరదేవతాయాం శుభత్యే సామ్యదేవతాయాం ఉచ్చగత్యే స్వర్గ తత్యేచ భక్తిదృఢతా నీచగత్యే భక్త్యస్థైర్యమిత్యాదికంజ్ఞేయం॥

టీ॥ అమాత్యానుచరాత్ = అమాత్యగ్రహముకంటె తక్కువైన గ్రహమువలన, దేవతాభక్తిః = దేవతులయందు భక్తి విచారింప వలయును.

తా॥ అమాత్య గ్రహముకంటె తక్కువగు గ్రహమువలన దేవతా భక్తినిగుఱించి విచారణచేయవలయును. అమాత్యానుచర గ్రహము దేవతాకారకమైనది. అగ్రహము పాపగ్రహమైనయెడల నీచదేవతులయందు భక్తికలుగును. శుభగ్రహమైనయెడల నుత్తమ దేవతులయందు భక్తికలుగును. ఉచ్చక్షేత్రమందు స్వక్షేత్రమందు నున్నయెడల దృఢమైన భక్తియు నీచశత్రురాసులయందున్నయెడల చంచలమైన భక్తికలవాడగుననియు బహుజ్యోతిషగ్రంథములయందు చెప్పబడినది. అమాత్యగ్రహమునుగుఱించి ప్రధమపాదములో వివరింపబడినది.

సూ॥ స్వాంశే కేవలం పాపసంబంధే పరజాతః॥ ౪౪॥

వ్యా॥ కారకాంశే శుభగ్రహారహితే కేవలం పాపసంబంధే పరజాతోభవతి సంబంధస్తు దృష్టియోగ వడ్వర్గరేఖ్యైః॥

టీ॥ స్వాంశే = కారకాంశము, కేవలం = ముఖ్యముగ, పాపసంబంధే = పాపగ్రహసంబంధము కలిగియుండగ, పరజాతః = ఇతరులవలన పుట్టినవాడగును.

తా॥ కారకాంశము శుభగ్రహసంబంధము లేక కేవల పాప గ్రహముయొక్క సంయోగము దృష్టి వడ్వర్గము మొదలగు సంబంధము కలిగియున్న పరపురుషునివలన జనించినవాడగును.

సూ॥ నాశ్రీపాపాత్॥ ౪౫॥

వ్యా॥ అత్ర కారక శ్చే త్వాపో భవతి తదాత్విదం ఫలం న
స్యాత్ కారకాతిరిక్తా దేవ పాపసంబంధాఫలం నాచ్యం నకారకాత్వా
పాదిత్యర్థః అధవాత్రాప్తమేపాపగ్రహేనతినాయంయోగః

టీ॥ అత్ర = ఈవిషయములో, పాపాత్ = పాపకారకాంశము
వలన, న = కాదు.

తా॥ పైన జెప్పబడిన ఫలము కారకుఁడు పాపుడైనందువలన
కలుగదు. కారకుఁడు కాక తదితరమగు పాపగ్రహసంబంధమువలననే
కలుగునని చెప్పవలయును లేక అష్టమస్థానమందు పాపగ్రహమున్నను
పైనచెప్పబడిన యోగముపట్టదు

సూ॥ శనిరాహుభ్యాంప్రసిద్ధిః॥ ౪౬॥

వ్యా॥ శనిరాహూ యది యోగఘటకౌ శనిరాహూ దృష్టి
యోగవడ్వర్గైః పరజాతత్వప్రసిద్ధిర్భవతి॥

టీ॥ శనిరాహుభ్యాం = శనిరాహువులచేత, ప్రసిద్ధిః = అందఱకు
దెలిసియుండును.

తా॥ శనిరాహువులయొక్క స్థితి దృష్టి వడ్వర్గము మొదలగు
నవి యున్నయెడల పరపురుషునివలన వుట్టినవాడని యందరకును ప్ర
సిద్ధియైయుండును.

సూ॥ గోపనమన్యేభ్యః॥ ౪౭॥

వ్యా॥ అన్యేభ్యః పాపగ్రహేభ్యో యోగే నతి పరజాతత్వగో
పనంభవతి॥

టీ॥ అన్యేభ్యః = ఇతరగ్రహములవలన, గోపనం = ప్రసిద్ధికాక
యుండును.

తా॥ ఇతర పాపగ్రహములయోగముకలిగియున్నయెడల పర
పురుషునివలన వుట్టినవాడని ప్రసిద్ధిగా దెలియఁబడదు.

సూ॥ శుభవర్గైఃపవాదమాత్రమ్॥ ౪౮॥

వ్యా॥ పాపగ్రహేషు యోగఘటకేషు నత్సు కారకాంశే
శుభవడ్వర్గసంబంధే నతితురజాతత్వావవాద ఏవభవేన్నతు పరజాత
త్వమిత్యర్థః॥

టీ॥ శుభవర్గే = శుభవర్గసంబంధముకలిగియుండగా, అపవాద
మాత్రం=అపవాదయేకలిగియుండును.

తా॥ పాపగ్రహయోగము కలిగియుండినను కారకాంశము
నందు శుభవర్గ సంబంధమున్నయెడల పరపురుషునివలన పుట్టిన
వాడుకాదు కాని పరపురుషునివలన పుట్టినవాడని అపవాదముమాత్ర
ముకలుగునని చెప్పవలయును.

సూ॥ ద్విగ్రహేకులముఖ్యః॥ ౪౯॥

వ్యా॥ కారకాంశే ద్విగ్రహయోగే సతి కులముఖ్యోభవతి॥

టీ॥ ద్విగ్రహే=రెండుగ్రహములుండగా, కులముఖ్యః=వంశ
ములో ప్రసిద్ధి నొందును.

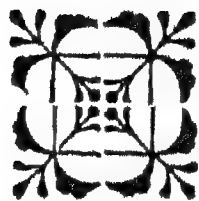
తా॥ కారకాంశమునందు రెండుగ్రహములున్నయెడల వంశ
ములో ప్రతిష్ఠకలవాడగును.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విద్విరచితాయాం

జైమినీ సూత్రవ్యాఖ్యానాయాం

సుబోధిన్యాం ప్రథమాధ్యాయస్య

చతుర్థపాదః॥

శై మినీయసూత్రములు.

అ థ ద్వి తీ యో ధ్యా యః.

ప్ర థ మః పా దః.

సూ॥ అయుఃపితృదినేశాభ్యామ్॥ ౧॥

వ్యా॥ అథాయుర్దాయోపాయం దర్శయతి లగ్నేశాష్టమేశా
భ్యాం మాయుర్విచార్యమిత్యర్థః॥

టీ॥ పితృదినేశాభ్యాం = లగ్నాష్టమాధిపతులచే, ఆయుః =
ఆయుర్దాయమును విచారింపందగియున్నది.

తా॥ ఆయుర్దాయమును గుఱించి చెప్పుచున్నాడు - లగ్నాధిపతి
చేతను అష్టమాధిపతిచేతను ఆయుర్దాయమును గుఱించి విచారింపందగి
యున్నది.

సూ॥ ప్రథమయోరు త్రయోర్వాదీర్ఘం॥ ౨॥

వ్యా॥ లగ్నేశాష్టమేశ స్థితివశతో దీర్ఘాయుర్యోగ మాహ ॥
ప్రథమయోశ్చరయోరు త్రయో స్థిరద్విస్వభావయోర్వాయది లగ్నే
శాష్టమేశౌ భవత స్థిర దీర్ఘ మాయుర్భవతి అయమర్థః యత్రక్వాపి
చరరాశ్యోర్నగ్నే శాష్టమేశయోస్థిత్యా దీర్ఘాయుర్యోగః స్థిరద్విస్వభా
వయోః లగ్నే శాష్టమేశయోః స్థిత్యావా స్థిరే లగ్నే శే సతిద్వన్ద్యేష్ట
మేశః ద్వన్ద్యే లగ్నే శే సతి స్థిరేష్టమేశ ఇతి పర్యాయేణ భవత స్థ
దాపి దీర్ఘాయుర్యోగస్యాదితి అత్రైకస్మిన్నేవచరాదౌ తదుభయసత్వే
ఏకస్యైవ తదుభయస్వామిత్యేవా నయోగహానిః॥

టీ॥ ప్రథమయోః = చరరాసులయొక్క గాని, ఉత్తరయోర్వా =
స్థిరద్విస్వభావరాసులయొక్క గాని సంబంధమువలన, దీర్ఘం = దీర్ఘా
యుర్దాయమును చెప్పవలయును.

తా॥ లగ్నాష్టమాధిపతుల స్థితివశము వలన దీర్ఘాయుర్యో
గమును చెప్పుచున్నాడు. చరరాసులయందును స్థిరద్విస్వభావరాసుల
యందును లగ్నాధిపతియు అష్టమాధిపతియున్నయెడల దీర్ఘాయు
కలవాడగును. అనగా ౧ లగ్నాధిపతియు నష్టమాధిపతియు నుభ

యులు చరరాసులయందుండినను ౨ స్థిరరాశియందు లగ్నాధిపతియు ద్విస్వభావరాశియందు నష్టమాధిపతియునుండినను లేక ౩ ద్విస్వభావ రాశియందు లగ్నాధిపతియు స్థిరరాశియందు నష్టమాధిపతియు పర్యా యముగానుండినను దీర్ఘాయుర్యోగము. మఱియు లగ్నాధిపాష్టమాధి పతులిరువురు నొక్కచరరాశియందుండినను లేక వేర్వేరుగా స్థిరద్వి స్వభావరాసులలో నుండినప్పుడందొక గ్రహమునకు రెండువిధములైన రాసుల యాధిపత్యముకలిగినను దీర్ఘాయుర్యోగమునకు భంగములేదు.

సూ॥ ప్రథమద్వితీయయోరస్తయోర్వామధ్యమ్॥ ౩॥

వ్యా॥ అథమధ్యాయుర్యోగందర్శయతి ప్రథమ ద్వితీయయో చరస్థిరయోశ్చరే లగ్నేశః స్థిరేష్టమేశః చరేష్టమేశః స్థిరేలగ్నేశ ఇతి రీత్యాదుది భవతః యది ద్విస్వభావయో ర్వావసి లగ్నేశాష్టమేశౌ యత్రోక్త్యాపి భవతస్తస్మి మధ్యాయుర్భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ ప్రథమ ద్వితీయయోః = చర స్థిరరాసుల యందున్నను, అంత్యయోర్వా = ద్విస్వభావరాసులయందుండినను, మధ్యం = మధ్య మాయుర్యోగముకలుగును.

తా॥ చరరాశియందు లగ్నాధిపతియు స్థిరరాశియందు నష్ట మాధిపతియు లేక చరరాశియందు నష్టమాధిపతియు స్థిరరాశియందు లగ్నాధిపతియునున్నను లేక లగ్నాధిపతియు నష్టమాధిపతియు నిరు వురు ద్విస్వభావరాసులలోనున్నను మధ్యమాయుర్యోగముకలుగును.

సూ॥ మధ్యయోరాద్యస్తయోర్వాహీనమ్॥ ౪॥

వ్యా॥ అథాల్పాయుర్యోగ మాహ ॥ యది మధ్యమయో స్థిర యోర్యత్రోక్త్యాపి లగ్నేశాష్టమేశౌ స్థః యదివా ఆద్యంతయోశ్చర ద్వి స్వభావయో ర్లగ్నేశాష్టమేశౌ స్థః తస్మి హీన అల్పాయుర్భవతీత్యర్థః అథ యథా లగ్నేశాష్టమేశయో రాశిస్థితి భేదేన దీర్ఘమధ్యల్పాయు పిప్రొక్తాని తదైవ లగ్నచంద్రాభ్యామప్యుచ్యంతే॥

టీ॥ మధ్యయోః = స్థిరరాసులయందుండినను, ఆద్యంతయో ర్వా = చరద్విస్వభావరాసులయందుండినను, హీనం = అల్పాయుర్యో గము కలుగును.

తా॥ లగ్నాధిపతియు నష్టమాధిపతియు స్థిర రాసులయందుండి
కను లేక చరరాశిలో నొకరు ద్విస్వభావ రాశిలో నొకరుండినను
అల్పాయుర్యోగము కలుగును. మఱియు లగ్నాష్టమాధిపతులు చర
స్థిరద్విస్వభావరాసులయందుండునట్టి భేదముచే దీక్షు మధ్య అల్ప
ాయుర్యోగములను నిర్ణయించినవిధముననే లగ్నచంద్ర యోగమును
బట్టియే చెప్పబడుచున్నది.

సూ॥ ఏవంమందచన్ద్రాభ్యామ్॥ ౫॥

వ్యా॥ మన్దచన్ద్రాభ్యాం లగ్నేన్ద్రభ్యా మేవం పూర్వోక్తప్రకారేణ
దీర్ఘ మధ్యాల్పాయుర్యాంపి విచార్యాణీత్యర్థః॥

టీ॥ ఏవం=ఈప్రకారముగ, మందచంద్రాభ్యాం = లగ్నచం
ద్రులవలన దెలిసికొనవలయును.

తా॥ ఈప్రకారముగ లగ్నమువలనను చంద్రునివలనను దీర్ఘ
మధ్యాల్పాయుర్యోగములను విచారింపవలయును.

సూ॥ పితృకాలతశ్చ॥ ౬॥

వ్యా॥ జన్మలగ్న హోరాలగ్నాభ్యాంచ పూర్వోక్తప్రకారేణ
దీర్ఘ మధ్యాల్పాయుర్యాంపి సమానేయాని తథాచ త్రివిధద్వంద్వేన దీర్ఘ

౧దీర్ఘ ౧	౧మధ్య ౨	౧అల్ప ౩
౨దీర్ఘ ౩	౨మధ్య ౧	౨అల్ప ౨
౩దీర్ఘ ౨	౩మధ్య ౩	౩అల్ప ౧

మధ్యాల్పాయుర్యాంపి త్రేధా సమానేయానీతి
పర్యవసితోర్థః హోరాలగ్ననయనంతుపూ
ర్వమేవోక్తం ఏతదుక్తంవృద్ధైః॥ శ్లో॥ లగ్నే
శరంధపత్యో శ్చ లగ్నేన్ద్యో ర్లగ్న హోర
యోః॥ సూత్రాణ్యేవంప్రయుంజీయాత్సంవా
దాదాయుషాంత్రయై । చరేచరస్థిరద్వంద్వైః

స్థిరేద్వంద్వచంస్థిరాః । ద్వంద్వేస్థిరోభయచరా దీర్ఘ మధ్యాల్పకాయుషాః॥
ప్రథమయో రిత్యాది సూత్రత్రయ సంగ్రహకశ్చర ఇతి ప్రస్తార
శ్లోకః ప్రస్తారశ్చక్రేదప్రవ్యః॥

టీ॥ పితృకాలతశ్చ = జన్మహోరాలగ్నములవల్లను నిర్ణయింప
వలయును.

తా॥ జన్మలగ్న హోరాలగ్నములచేత పూర్వముచెప్పబడిన విధముగా దీర్ఘమధ్యాత్పాయుర్దాయములను నిశ్చయింపవలయును. హోరాలగ్నానయనము ప్రథమపాదముననే జెప్పబడినది. ఇట్లు త్రి విధములైన ద్వంద్వములచేత దీర్ఘాది త్రివిధాయుర్దాయములను నిశ్చయింపవలయుననుటకు వృద్ధవాక్యప్రమాణము-

ప్రస్తారచక్రము.

౧-ల	౧-ల	౧-ల
దీర్ఘ	మధ్య	అల్ప
౧-ల	౨-ల	౩-ల
౨-ల	౨-ల	౨-ల
దీర్ఘ	మధ్య	అల్ప
౩-ల	౧-ల	౨-ల
౩-ల	౩-ల	౩-ల
దీర్ఘ	మధ్య	అల్ప
౨-ల	౩-ల	౧-ల

శ్లో॥ లగ్నేశరంధ్రవత్సోశ్చ లగ్నేం ద్వోర్లగ్నహోరయోః : సూత్రాణ్యేవంప్ర యంజీయా త్సంవాదాదాయమాంత్రయే ।
చరేచరస్థిరద్వంద్వాః స్థిరేద్వంద్వచరస్థిరాః ద్వంద్వేస్థిరోభయచరా దీర్ఘమధ్యాల్పకాయుషః ॥ యిందు సూత్రాభిప్రాయముగా నున్న శ్లోకమునకుఁ బ్రతిపదార్థమువ్రాయఁ బడుచున్నది. చరే = లగ్నాధిపతి చరరాశి యందుండగా, చరస్థిరద్వంద్వాః దీర్ఘమధ్యాల్పకాయుషః = అష్టమాధిపతి చరరాశి యందున్నయెడల దీర్ఘాయువు, స్థిరరాశి

యందున్నయెడల మధ్యాయువు, ద్విస్వభావరాశియందున్నయెడల నల్పాయువు, స్థిరేద్వంద్వచరస్థిరాః దీర్ఘమధ్యాల్పకాయుషః = స్థిర రాశియందు లగ్నాధిపతియందుండగా నష్టమాధిపతి ద్విస్వభావరాశియందున్నయెడల దీర్ఘాయువు, చరరాశియందున్నయెడల మధ్యాయువు, స్థిరరాశియందున్నయెడల నల్పాయువు, ద్వంద్వస్థిరోభయచరాః దీర్ఘమధ్యాల్పకాయుషః = ద్విస్వభావరాశియందు లగ్నాధిపతి యుండగా నష్టమాధిపతి స్థిరరాశియందున్నయెడల దీర్ఘాయువు, ద్విస్వభావ రాశియందున్నయెడల మధ్యాయువు, చరరాశియందున్నయెడలనల్పాయువు, ఇట్లుదీర్ఘమధ్యాల్పాయుర్వ్యోగముల నిర్ణయింపవలయును. ఈ విధమున లగ్నాధిపాష్టమాధిపతులవల్లను, లగ్నచంద్రులవల్లను, జన్మలగ్న హోరాలగ్నములవల్లను, ఏకాభిప్రాయముగసూత్రములననుసరించి త్రివిధాయుర్దాయములను నిశ్చయింపవలయును. ఇందును

గుఱించి ప్రస్తారచక్రము లిఖింపబడినది- ఈచక్రమునందు పైమూడు గ్రంథ చరరాసులుగాను మధ్య మూడుగ్రంథ స్థిరరాసులుగాను చివర మూడుగ్రంథ ద్విస్వభావరాసులుగాను తెలిసికొనవలయును, అందం కలు ౧ అనఁగా చరరాశియనియు ౨ అనగా స్థిరరాశియనియు ౩ అనఁగా ద్విస్వభావరాశియనియు తెలిసికొనవలయును. అంకెలకు సూటిగా వాయుబడిన అక్షరము ల-అనఁగా లగ్నాధిపతియనియు అ-అనఁగా అష్టమాధిపతియనియు తెలిసికొనవలయును. “చరేచరస్థిర ద్వంద్వాః” అను శ్లోకానుసారముగ పై మూడు చరరాసులలోను క్రమముగ చరస్థిర ద్విస్వభావములను మధ్యమూడు స్థిరరాసులలోను క్రమముగ ద్విస్వభావ చరస్థిరరాసులను చివర మూడు ద్విస్వభావ రాసులలోను క్రమముగ స్థిరద్విస్వభావచరరాసులను చెప్పినట్లుగ ప్రతిగదిలోను దిగువ వ్రాయబడిన అంకెలవలన తెలిసికొనవలయును. ఈచక్రములో గడలను ప్రతివరుసలోను యెడమనుండి కుడివఃక్రమముచుకొనవలెను.

సూ॥ సంవాదాత్ప్రామాణ్యమ్॥ ౭॥

వ్యా॥ అథ త్రివిధేష్యాయుర్దాయనిర్ణయోపాయేషు త్రయాణా మేకాకారాయఃప్రదత్వే నిర్దిష్టవాద మేవ ద్వయోరేకాకారాయఃప్రదత్వే షరస్య భిన్నాయఃప్రదత్వే నిర్ణయమాహ॥ ప్రకారద్వయేన తా దృశమాయురాయాతి తజేవగ్రాహ్యం నత్వేకేనాగతమితి॥

టీ॥ సంవాదాత్ = ఏకాభిప్రాయమువలన, ప్రామాణ్యం = ప్రమాణముగా గ్రహింపఁదగియున్నది.

తా॥ లగ్నాధిపాష్టమాధిపతులవల్లను లగ్నచంద్రులవల్లను, జన్మలగ్న షోరాలగ్నములవల్లను మూడు విధముల నాయుర్దాయమును నిర్ణయింపవలయుననిజెప్పబడినది. ఈమూడుమార్గములవల్లను నిర్ణయమైన ఆయుర్దాయమొకేవిధముగానుండినవివాదమేమియులేదు. మరియు మూడుమార్గములలోనే రెండుమార్గములవల్లనైన నిర్ణయింపబడిన యోగమొక్కటియై మూడవమార్గమువలన నిర్ణయింపబడినది

వేరుగానుండినయెడల రెండుమార్గముల నొకటిగానున్న యోగమునే గ్రహింపవలెను.

సూ॥ విసంవాదేపితృకాలతః॥ ౮॥

వ్యా॥ అథత్రయాణాం పక్షాణాంవై రూప్యేగ్రాహ్యపక్షమాహ॥ త్రయాణామపి పక్షాణాం విసంవాదే వైరూప్యే సతి జన్మలగ్నహారాలగ్నభ్యామాగతమాయుర్గ్రాహ్యమిత్యర్థః॥

టీ॥ విసంవాదే = భేదముకలుగుచుండగ. పితృకాలతః = జన్మలగ్న హారాలగ్నములవల్లను నిర్ణయమైనదానినిగ్రహింపవలయును.

తా॥ మూడుపక్షములవల్లను నిర్ణయింపబడిన యాయుర్దాణయము మూడువిధములుగా నుండినయెడల జన్మలగ్నహారాలగ్నములవల్ల నిర్ణయింపబడిన యాయుర్దాణయమునే గ్రహింపవలెను.

సూ॥ పితృలాభగేచంద్రేచంద్రమన్దాభ్యామ్॥ ౯॥

వ్యా॥ సర్వత్రైవ విసంవాదే లగ్నహారాభ్యామేవాయుఃపాప్తావపవాదమాహ॥ లగ్నేనప్తమేవా చంద్రేస్థితే సతి చంద్రలగ్నభ్యామాగత మాయుర్గ్రాహ్యమిత్యర్థః॥ అల్పాయుష్యాదికం వృద్ధై రుక్తం॥ శ్లో॥ ద్వాత్రింశత్సూర్యమల్పాయుః మధ్యమాయుస్తతోభవేత్॥ చతుష్షష్ఠ్యపురస్తాత్తు తతోద్ధిష్ఠ ముదాహృతం॥ ఇతి ద్వాత్రింశచ్చతుష్షష్ఠ్యష్టవతి రూపేష్వాగతేష్వాయుర్దాయేషు స్పష్టీకరణం వృద్ధై రుక్తం॥ శ్లో॥ పూర్ణమాదాహనిరస్తే ౭నుసాతోమధ్యతోభవేత్॥ రాశిద్వయస్యయోగార్థం వక్షాణంస్పష్టముచ్యతే॥ ఏవం ద్వికానాం సంచింత్య త్రయాణాం సూత్రేవర్తమా ఇతి అయ మర్థః॥ ప్రథమయోరిత్యాది సూత్రజాలే నాయుర్యన్నిర్ణీతం తత్ర దీర్ఘాయుషి సమాగతే మధ్యమాయురవధివర్యంతం నిర్విశకం సిద్ధ మేవ తదుపరి తనే దీర్ఘాయుః ఖండే ద్వాత్రింశదబ్దరూపేకియద్గ్రాహ్య మితి సంశయనిరాకరణాయాం శ్లోకః॥ పితృదినేశౌద్వాపసి యద్రాశౌ భవతస్తద్రాశే రారంభే తాచేత్తర్హితతోచితః ఖండః॥ పూర్ణ ఏవ తద్రాశ్యంతే యదితౌభవతస్తర్హితత్తందస్య వినాశ ఏవ మధ్యేత్వనుపాతేన భేదకదేశోగ్రాహ్యః॥

అనుపాత స్వీతం త్రింశదంశైశ్చ ద్వాత్రింశద్వరాణి తర్హ్యనేనాంశేన
 మితి 32x30 ఇం భం ప్రాప్తమాయుః తత్ర లగ్నేశాష్టమేశయోః
 వృథకస్పష్టం ఏవం విధరాశీన్దూరీ కృత్యాంశాదే రేకఖండస్యత్రైరాశి
 కేన యదాయాతి లగ్నేశ స్యాష్టమేశస్య చ తయో రాగతయో ష్య
 షాది పిండయోర్యోగం విధాయ తద్యోగార్థం స్పష్టం భవతి తచ్చ
 యది దీర్ఘాయుస్సంబన్ధి తర్హి చతుష్షష్ఠిమధ్యేయోజ్యం యదిమధ్యా
 యుస్సంబన్ధి తదాద్వాత్రింశన్మధ్యేయోజ్యం యద్యల్పాయుస్సంబన్ధి
 తథా ప్రథమఖండాభావాత్స్వయమేవ జన్మప్రభృతివ ర్తమానమాయు
 ర్భవతి ఏవం మందచంద్రయోః పితృకాలయో రపి సమాగతాయు
 ష్యాంతిమఖండస్పష్టికరణం విజ్ఞేయం అన్యేతు ॥ శ్లో॥ హారాలగ్నాది
 మాంశేతు పూర్ణమంతేనకించనా స్పష్టికరణమేతత్స్యా దీర్ఘ మధ్యాల్ప
 కాయుషి॥ అనుపాతస్తు పూర్వవత్ అనేన హారాలగ్నస్యాపి సావయ
 వత్త్వం ప్రదర్శితం॥

టీ॥ చంద్రే=చంద్రుడు, పితృలాభగే=లగ్నమందుగాని సప్త
 మమందుగాని యుండగా, చంద్రమందాభ్యాం = లగ్నచంద్రులవల్ల
 నిర్ణయింపబడినయోగమును గ్రహింపవలయును.

తా॥ వినంవాదమున గ్రహింపబడిన జన్మలగ్న హారాలగ్న
 ములగుటించి జెప్పుచున్నాడు. చంద్రుడు లగ్నమునందుగాని సప్తమ
 మందుగాని యున్నయెడల లగ్నమువల్లను చంద్రునివల్లను నిర్ణయింప
 బడిన ఆయుదాయమునే గ్రహింపవలయును. ఆయుర్యోగకాలము
 లో నంత ద్విభాగముగూర్చి వృద్ధకారిక - శ్లో॥ ద్వాత్రింశత్పూర్వ
 మల్పాయుర్మధ్యమాయుస్తతోభవేత్ । చతుష్షష్ట్యాఃపురస్తాత్తు తతో
 దీర్ఘముదాహృతం॥ ముప్పదిరెండు సంవత్సరములకులోపుగ నల్ప
 యువనియు అంతకుపైన ౬౪ సంవత్సరములకు లోపుగ మధ్యయువ
 నియు ౬౪ సంవత్సరములకుపైన ౯౬ సం॥వరకును పూర్ణాయువనియు
 నాయువు 3 ఖండములుగ విభజింపబడెను. ఇందునుస్పష్టికరణవిధా
 నము - శ్లో॥ పూర్ణమాదాహానిరంతే ౭నుపాతో మధ్యతో భవేత్ ।
 రాశిద్వయస్యయోగార్థం షషాణాంస్పష్టముచ్యతే । ఏవంద్వికానాం

నందిత్య త్రయాణాంసూత్రవర్తనా || “ప్రథమయోగ్యా” అను
 సూత్రమువలన నాయుదాణయమును విచారింపగా దీక్షాయువు
 వచ్చినయెడల ౬౪ సంవత్సరములవర్యంతము సందేహములేదు అటు
 పిమ్మట ౩౨ సంవత్సరముల పరిమితిగల ఖండములో నెంతవరకు
 జీవించుననెడి విషయములో జెప్పుచున్నాడు. లగ్నాధిపాష్టమాధిపతు
 లిరువురు నేరాశియందుండిరో ఆరాసులయందారంభమందు వారుండి
 రేని ఆఖండము ఆఖరువరకు జీవించును. ఆరాసులయొక్క అంత్య
 మందుండి రేని మూడవఖండములోజీవింపఁడు మధ్యలోనుండి రేనియను
 పాతమున నిర్ణయింపవలెను. ఎట్లనగా రాశికి ౩౦ అంశలు కాఁబట్టి
 ౩౨ సంవత్సరములను త్రైరాశికముచే విభజింపగా అంశలననుసరించి
 వచ్చు సంవత్సరములను దీక్షాయుర్యోగమునందు ౬౪ లో కలుప
 వలయును. మధ్యాయుర్యోగమునందు ౩౨ లో కలుపవలయును.
 అల్పాయుర్యోగమునందు జన్మసంవత్సరము మొదలని గ్రహింపవల
 యును- ఇట్లు లగ్నాధిపాష్టమాధిపతుల నిర్దానముగురించి వారి వారి
 రాశ్యంశలకు వచ్చిన సంవత్సరమునను గలిసి సగముచేసి అప్పుడు
 విచారింపబడు ఖండములలో గలుపవలయును. ఈ ప్రకారము లగ్న
 చంద్రులయొక్కయుజన్మలగ్న హారాలగ్నములయొక్కయు ఆయుదా
 యముల చివరఖండములను తెలిసికొనవలయును. ఇచ్చట గొందరిట్లు
 చెప్పుచున్నారు. శ్లో|| హారాలగ్నాదిమాంశేతు పూర్ణమంతేనకించన|
 స్పష్టికరణమేకత్ స్యా ద్దీక్షమధ్యాల్పకాయుషి|| హారాలగ్నముయొ
 క్క మొదటియంశలోనుండిన పూర్ణాయువనియు చివర అంశములో
 నుండిన నాయాయుర్యోగము లేదనియు చెప్పిరి. దీనివిషయము దీర్ఘ
 మధ్యాల్పాయుదాణయములనుగురించి చెప్పనప్పుడు వివరింపఁబడును.
 ఖండములో మధ్యవచ్చినప్పుడు వెనుక చెప్పినప్రకారముగా నంశలవలన
 ననుపాతమున గ్రహింపవలయును. దీనివలన హారాలగ్నమునకును
 సావయవత్వము స్పష్టమగుచున్నది. అనఁగా హారాలగ్నమును
 రాశ్యంశకలలలో సాధింపవలసియున్నది.

సూ|| శనాయోగహేతౌకక్ష్యాహాసః|| ౧౦||

వ్యా॥ అథ దీఘమధ్యాల్పాయుర్యోగేషు కంచనా విశేషం
ద్యుతి యద్యత్ర శనిర్యోగకర్తాస్యాత్తదాకక్ష్యాహాసోభవతి దీర్ఘం
చేన్మధ్యం, మధ్యంచేదల్ప మల్పంచేన్నకించనతిథిః।

టీ॥ శనౌ=శని, యోగహేతౌ = యోగకారకుండగుచుండగ,
కక్ష్యాహాసః=ఆయుర్దాయయోగముతగ్గును.

తా॥ ఆయుర్దాయవిషయములో కొంచెము విశేషము జెప్పు
చున్నాడు- శని యోగకారకుండగుచుండగ ఆయుర్దాయములో తగ్గు
ననిరి. దీఘమధ్యాల్పాయుర్యోగము కలిగినప్పుడు మధ్యాల్పాయువుగాను, మధ్యా
ల్పాయుర్యోగము కలిగిన నల్పాయువుగాను, నల్పాయుర్యోగముపట్టినప్పు
డేమియు లేనట్లుగాను సిద్ధించుననిరి.

సూ॥ విపరీతమిత్యన్యే॥ ౧౧॥

వ్యా॥ మతాంతర మాహ॥ శనౌయోగకర్తరి విపరీతహాసో
భవతి కింతు యథాస్థిత ఏవేత్యన్యే ఆచార్యావదన్తి॥

టీ॥ అన్యే=ఇతరులు, విపరీతం=దీనినవిపరీతమనిరి.

తా॥ శని యోగకారకుండైనప్పుడు విపరీతహాసము కలుగును.
అనగా యథాప్రకారముగానే యుండునని ఇతరులమతము.

సూ॥ సూత్రాభ్యాంనస్వర్క తుంగగేసారే॥ ౧౨॥

సూ॥ కేవలపాపదృగ్యోగినిచ॥ ౧౩॥

వ్యా॥ పరపక్షం నిర్దిశ్య స్వపక్షమాహ ॥ స్వరాశి స్వాచ్చగే
శనౌ తథా శుభదృగ్యోగరహిత కేవలపాపదృష్టియోగవిశిష్టే శనౌచ
నకక్ష్యాహాసః అన్యథాతుహాసోభవత్యేవ॥

టీ॥ శనౌ=శని, స్వక్ష=తుంగగే = స్వక్షేత్రఉచ్చస్థానముల
యందునుండగ, కేవలపాపదృగ్యోగినిచ = కేవలపాపదృష్టికలవాడై
నను, సూత్రాభ్యాం = రెండుసూత్రములచే జెప్పబడినప్రకారము,
న=కాదు.

తా॥ స్వపక్షమును జెప్పుచున్నాడు- శని స్వక్షేత్రమందును
ఉచ్చస్థానమందు నున్నయెడల శుభగ్రహదృష్టిలేక కేవల పాపగ్రహ
దృష్టికలవాడైనను పైన చెప్పబడిన రెండుసూత్రములప్రకారమాయు

దాణయము తగ్గిపోవుట తటస్థింపదని నీలకంఠీయాభిప్రాయము కాని వృద్ధపారాశర్యమతానుసారము ౧౦, ౧౧, ౧౨, ౧౩ సూత్రముల నిందువివరించుచున్నాను.

సూ॥ శనాయోగహేతౌకత్యహాసః॥ ౧౦॥

విపరీతమిత్యన్యే॥ ౧౧॥

సూత్రాభ్యాంనస్వర్ తుంగగేసారే॥ ౧౨॥

కేవలపాపదృగ్యోగినిచ॥ ౧౩॥

టీ॥ శనా=శని, యోగహేతౌ=సంబంధయోగముకలవాడగు చుండగా, కత్యహాసః=ఆయుర్యోగకత్యతగ్గుటసంభవించును॥ ౧౦॥ విపరీతమితి=దీనికివిపరీతముగా కత్యవృద్ధి కలుగునని, అన్యే=కొందఱునుచున్నారు॥ ౧౧॥ సూత్రాభ్యాం=పైన ౧౦, ౧౧ సూత్రముల ప్రకారము, సారే=శని, స్వర్ తుంగగే=స్వక్షేత్రోచ్ఛములందుండగా న=కత్యహాసము కలుగదు॥ ౧౨॥ కేవలపాపదృగ్యోగినిచ=శని కేవలము పాపగ్రహదృష్టియోగములుకలవాడయియుండగా, న=కత్యవృద్ధియును కలుగదు॥ ౧౩॥

తా॥ “శనాయోగహేతౌ” అను పదములకు “శని లగ్నాధిప హోరాలగ్నాధిపతులతో గలిసియున్నయెడల” నని యర్థము గ్రహింపఁదగియున్నది. అట్లులగ్నాధిపతితోగాని హోరాధిపతితోగాని సంబంధయోగము కలిగియున్నపుడు శని యొకప్పుడు కత్యహాసమును నొకప్పుడు కత్యవృద్ధినిజేయును. ఇట్లు ౧౦, ౧౧ సూత్రముల రెంటికిని నవవాదములఁదెల్పుచు ౧౨, ౧౩ సూత్రములందు కత్యహాస వృద్ధుల వివరించుచున్నారు. శని లగ్నాధిప హోరాధిపతులతోగలిసి నప్పుడు స్వర్ తుంగాది గుణములుకలవాడైనయెడల కత్యహాసము కలుగదు కాని శత్రుసీచాదిదోషములు కలిగినపుడే కత్యహాసము కలుగును. ఇట్లే శనికేవలపాపదృగ్యోగముకలిగినయెడల కత్యవృద్ధిని జేయుడు. స్వర్ తుంగాదిగుణములుకలవాడై యుండి పాపదృగ్యోగాది కము లేక శుభదృగ్యోగాదికము కలిగినయెడల కత్యవృద్ధినిజేయునని తాత్పర్యము. ఇట్లు ౧౦, ౧౧ సూత్రములకవవాదము దెలుపు ౧౨,

౧౩ సూత్రములే ౧౦, ౧౧ సూత్రములందు కత్యూహాస వృద్ధులెప్పుడు కలుగునదియు వివరించుచున్నవి. కత్యూహాసవృద్ధుల వివరముఁదెల్పు వృద్ధపారాశర్యవాక్యములు.

శ్లో॥ అధునానంప్రవత్యూమి ఆయుస్సాధనహేతవే । కత్యూహాసంతథావృద్ధిం శనియోగేనవైద్విజ ॥ ౧ ॥ లగ్నాధీశశ్శనియుతోహారాధీశోయథాద్విజ । కత్యూహాసోభవేత్తత్ర యత్రసారిశ్శనిర్భలః॥ ౨॥ తతఃఫలవిశేషార్థం గుణదోషావదామ్యహం గుణైఃప్రపూరితస్సారిః కత్యూవృద్ధింకరోతిచ॥ ౩ ॥ దోషయుక్తోభవేద్ధాని స్తాభ్యాం నిర్ణయఉచ్యతే । స్వర్ణతుంగాది గుణిభిర్భుక్తో మార్తాండవంశజః॥ ౪॥ కత్యూవృద్ధికరోవిప్ర విభాగేనాయుర్వృద్ధికృత్ । ఏవంసీచారిగస్సారిః పాపదృష్టిసమన్వితః ॥ ౫ ॥ కత్యూహాసకరోవిప్ర విభాగేనాయుర్ధ్వాని కృత్ । లగ్నేశేనాపిహారేశే కేవలేశనిసంయుతే॥ ౬ ॥ పాపరేపాపయుక్తేవా పాపదృష్టిసమన్వితే । కత్యూహాసంనకుర్వీత వినాసీచారిగేద్విజ॥ ౭ ॥ ఏవంతుంగాదిరహితః కత్యూవృద్ధింనకారయేత్ । శుభరేశుభసంయుక్తే శుభదృష్టేచతుంగగే॥ ౮ ॥ పాపయోగేనరహితే కత్యూవృద్ధికరశ్శనిః । ఏవంసీచాదిదోషేణ కత్యూహాసఃప్రజాయతే॥ ౯॥

తా॥ శనియొక్క యోగసంబంధముచేత కత్యూహాసము, కత్యూవృద్ధి చెప్పఁబడుచున్నవి. లగ్నాధిపతిగాని హారాలగ్నాధిపతిగాని బలహీనుఁడగు శనితోగూడియున్నయెడల కత్యూహాసముకలుగును. అట్లుగాక లగ్నాధిపతిగాని హారాలగ్నాధిపతిగాని గుణయుతుండగు శనితోగూడియున్నయెడల కత్యూవృద్ధిచేయును. ఇచ్చట విపులముగా శనియొక్కగుణదోషములు వివరింపఁబడుచున్నవి. స్వక్షేత్రాదులఁగూడినపుడే శని కత్యూవృద్ధిజేయును. ఇట్లే నీచశత్రుక్షేత్రాది దోషములఁగూడి పాపదృష్టి సంబంధములు కలిగినపుడే కత్యూహాసముజేయునుగాని నీచశత్రుక్షేత్రాదిస్థితిలేక కేవల పాపగ్రహదృగ్గోగాది సంబంధము కలిగినంతమాత్రముననే కత్యూహాసముజేయదు ఇట్లే పాపగ్రహసంబంధములేక కేవల శుభగ్రహదృగ్గోగాది సంబంధముకలిగి తుంగస్వర్ణాదిస్థితియందున్నపుడే శనికత్యూ

వృద్ధిః జేయునుగాని పాపగ్రహదృగ్గోగము కలిగినయెడల స్వర తుంగాదులందుండినను కక్ష్యావృద్ధిః జేయజాలడు ఇదియే ౧౨, ౧౩ సూత్రముల యభిప్రాయమునై యున్నది. కక్ష్యాహాసమనగా దీర్ఘాయువు మధ్యాయువుగను, మధ్యాయువు స్వల్పాయువుగను, నల్పాయువు బాల్యమరణముకలుగునత్యల్పాయువుగనగును. కక్ష్యావృద్ధియనఁగా నత్యల్పాయువల్పాయువుగను, నల్పాయువుమధ్యాయువుగను, మధ్యాయువు పూర్ణాయువుగను, పూర్ణాయువు నూరుకంటెనధికమగు నుత్తమాయువుగనునగును.

సూ॥ పితృలాభగేగురౌ కేవలశుభదృగ్గోగినిచకక్ష్యావృద్ధిః॥౧౪॥

వ్యా॥ అత్రన్యాచార్యమత మే వానుభవసిద్ధ మితి సర్వమత సిద్ధాంతకక్ష్యావృద్ధిం యోగాంతరేణోపదిశతి లగ్నసప్తమయో గురౌ సతి తథాపాపదృష్టి పాపయోగరహిత శుభదృష్టి శుభయోగసహితే గురౌచ కక్ష్యా వృద్ధిరిత్యర్థః తథాచానాయుషోల్పాయుర్వృద్ధిః అల్పాయుషో మధ్యాయుర్వృద్ధిః మధ్యాయుషోదీర్ఘాయుర్వృద్ధిః దీర్ఘాయుషః షణ్ణవత్యుర్ధ్వమాయుర్భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ గురౌ = బృహస్పతి, పితృలాభగే = లగ్న సప్తమస్థానముల యందుండగ, కేవలశుభదృగ్గోగినిచ = కేవలము శుభగ్రహదృష్ట్యాది యోగములుకలవాడగుచుండగాను, కక్ష్యావృద్ధిః = ఆయుదాయము నందు వృద్ధికలుగును.

తా॥ ఇట్లు తనమతమును చెప్పినప్పటికిని యితరయోగములచే అన్యపండితులచే చెప్పబడిన వృద్ధినే సిద్ధాంతముగ చెప్పుచున్నాడు. బృహస్పతిలగ్నమందుగాని సప్తమమందుగానియుండి పాపగ్రహసంబంధము దృష్టిలేనివాడై కేవలము శుభగ్రహసంబంధము శుభగ్రహదృష్టికలవాడగునేని ఆయుర్వృద్ధికలుగును. అనఁగా ఆయువులేనివానికి నల్పాయువును, అల్పాయువుకలవానికి మధ్యాయువును, మధ్యాయువుకలవానికి దీర్ఘాయువును, దీర్ఘాయువుకలవానికి ౯౬ సంవత్సరము లకుపైగా పూర్ణాయువును కలుగును. ఇందులకు వృద్ధికారిక—

శ్లో॥ లగ్నోవాస ప్రమేవాపి తుంగాదిగుణసంయుతే శుభక్షేపశుభదృశ్యై
కక్ష్యావృద్ధికరోగురుః॥

సూ॥ మలినే ద్వారబాహ్యేనవాంశే నిధనం ద్వారద్వారేశ
యోశ్చమాలినే॥ ౧౫॥

వ్యా॥ ఆయుషి ప్రమాణసిద్ధే పూర్ణమరణ మంతరా మరణం
భవతీత్యాకాంక్షాయామాహ॥ ద్వారం బాహ్యంచేతి సమాహారద్వం
ద్యః దశాశ్రయో ద్వారం తతస్తావతిధం బాహ్య మి త్యగ్రే వక్ష్యతి
తస్మిన్నాకభోగాపరపర్యాయే ద్వారబాహ్యే మలినే స్వయం పాప
పాపయుక్తే పాపదృష్టేచ సతి ద్వారబాహ్యయో ర్నవాంశేనవాంశ
దశాయాం నిధనంభవతి అత్రనవాంశపదేన ప్రతిరాశి నవాంశమితా
నవాబ్దాగ్రాహ్యః విషమే తదాది ర్నవాంశ ఇత్యాదినా వక్ష్యమాణా
నవాంశదశేతి జన్మకాలే ఆద్యదశాశ్రయరాశే ర్వావత్సంఖ్యాకోధర
రాశిస్తస్మాత్తావత్సంఖ్యాకో రాశిర్బాహ్యముచ్యతే ద్వారబాహ్యయో
ర్ద్వయోరపి మలినత్వ ఏవ నిధనం నత్వన్యతరస్య ఏవం ద్వార రాశే
ద్వారేశస్యచ మాలినే సతి ద్వార తదీశాశ్రయరాశి నవాంశదశా
యాం నిధనం భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ ద్వారబాహ్యే=ద్వారబాహ్యరాసులు, మలినే = మలిన
మైనవియగుచుండగ, నవాంశే=నవాంశయందు, నిధనం = మరణము
కలుగును, ద్వారద్వారేశయోశ్చ=ద్వారద్వారాధిపతులును, మాలి
నే=మలినత్వము కలిగియుండగాను మరణము కలుగును.

తా॥ ప్రమాణమువలన ఆయుదాయమునకు పూర్ణత్వము
సంభవించినను ఒకానొకప్పుడు మధ్యలోనే మృతినొందుటసంభవించు
చున్నది. అదియెందువల్లననగా దశాప్రారంభరాశి ద్వారరాశీయని
చెప్పబడును. మేషాదిలెక్కింపగా ద్వారరాశిపర్యంతము ఎంతసంఖ్య
వచ్చునో ఆసంఖ్యాప్రకారము ద్వారరాశి మొదలుకొని లెక్కపెట్టగా
నేరాశియగునో యది ద్వారరాశికి బాహ్యరాశియగును. మఱియు
ద్వారరాశిని పాకమనియు బాహ్యరాశిని భోగమనియు నామాంతర
ములుకలవు. ఇట్లు చెప్పబడిన ద్వారబాహ్యరాసులు స్వతస్సిద్ధముగ

పాపస్వభావముకలవైనను పాపగ్రహములతోగూడినను పాపగ్రహ దృష్టికలిగినను దుష్టత్వముసంభవించునుకాఁబట్టి ద్వారబాహ్యరాసుల యొక్క నవాంశదశలందు మరణము కలుగును. బాహ్యరాశిని నిర్ణయించువిషయమై చరస్థిరద్వందరాసుల భేదముననుసరించియు ఓజయుగ్మలముననుసరించి జెప్పఁబడెను ఆ విషయమితరగ్రంథములవలన దెలిసికొనదగియున్నది. “విషమేతదాదిర్నవాంశః” అను ముందు జెప్పబోవు సూత్రానుసారముగ నిచ్చటచెప్పఁబడిన నవాంశపదముచే ప్రతిరాశిలోను నవాంశప్రమాణముగల ౯ సంవత్సరములను గ్రహింపవలయును. ద్వారరాశికిని ద్వారరాశ్యధిపతికిని దుష్టత్వము సంభవించినప్పుడే ద్వారద్వారాధిపతులనవాంశదశలందు మరణము సంభవించును గాని రెండింటిలోనొకదానికి దుష్టత్వము సంభవించినయెడల మరణము కలుగదని యభిప్రాయము.

సూ॥ శుభదృగ్యోగాన్న॥ ౧౬॥

వ్యా॥ నిధనయోగాపవాద మాహ॥ ద్వారబాహ్యద్వారేశానాం శుభదృష్టి శుభయోగ సత్వే ద్వారబాహ్య ద్వారేశాశ్రియ సవాంశదశాయాం నిధనంనేత్యర్థః॥

టీ॥ శుభదృగ్యోగాత్ = శుభగ్రహదృష్టివలన, నస్యాత్ = మరణముకలుగదు.

తా॥ ద్వారరాశికిని బాహ్యరాశికిని ద్వారాధిపతికిని శుభగ్రహసంబంధముగాని శుభగ్రహదృష్టిగాని సంభవించినయెడల ద్వారబాహ్యద్వారేశుల నవాంశదశలంపు మరణముసంభవించదనిభావము

సూ॥ రోగేశేతుంగేనవాంశవృద్ధిః॥ ౧౭॥

వ్యా॥ అథ శుభదృగ్యోగాభావేపి నవాంశకాల నిధనాపవాద మాహ॥ జన్మలగ్నాదప్యమేశే ఉచ్చగతే సత్యుక్తనిధనయోగ సత్యపిదశాయాంమరణముక్తం తదుత్తరం నవాంశవృద్ధిఃనవాబ్దవృద్ధిరిత్యర్థః॥

టీ॥ రోగేశే = అప్యమాధిపతి, తుంగే = ఉచ్చయంనుండగ, నవాంశవృద్ధిః = నవాంశవృద్ధియగును.

తా॥ శుభగ్రహదృష్ట్యాదులు లేకపోయినప్పటికిని నవాంశ కాలమరణమునకపవాదము చెప్పుచున్నాడు— జన్మలగ్నమునకష్టమ స్థానాధిపతి యుచ్చస్థానమందుండగ పూర్వము చెప్పబడిన మరణ యోగము తటస్థించినను ఆదశలో మరణము సంభవించునుగాని నవాంశవృద్ధిచే ననంతరము సంవత్సరములు జరిగినపిమ్మటకలుగును.

సూ॥ తత్రాపిపదేశదశాంతే పదనవాంశదశాయాం పితృదినేశ త్రికోణేవా॥ ౧౮॥

వ్యా॥ నను రాశివృద్ధౌ సత్యాం కుత్ర రాశౌ నిధనమితి శం కాయామాహ॥ తత్రాపి వృద్ధిపక్షేపిపదస్య లగ్నరూఢస్య ఈశఃస్వా మీ తదాశ్రయీ భూత రాశేర్దశాయా మన్తే నిధనం స్యాత్ అధవా జన్మలగ్నరూఢనవాంశదశాయాం నిధనంస్యాత్ కింవాలగ్నే శాష్టమే శాభ్యాం త్రికోణే లగ్నపంచమనవమాన్యతమరాశి దశాయా మన్తర్ద శాయానవానిధనం భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ తత్రాపి=ఆవృద్ధిపక్షమందును, పదేశదశాంతే=లగ్నరూ ఢాధిపతియొక్క దశాంతమందుగాని, పదనవాంశదశాయాం = లగ్న రూఢనవాంశదశయందుగాని లగ్నాధిపాష్టమాధిపతులకు త్రికోణముల దశలయందుగాని మరణముకలుగును.

తా॥ రాశివృద్ధి కలిగినప్పటికిని ఏరాశియందు మరణము కలు గునో చెప్పుచున్నాడు. వృద్ధికలిగినను లగ్నరూఢాధిపతి యేరాశి యందుండునో ఆ రాశియొక్క దశయందుగాని జన్మలగ్నరూఢనవాంశ దశయందుగాని లేక లగ్నాధిపాష్టమాధిపతులకుఁ ద్రికోణస్థానములగు లగ్నపంచమనవమరాసులలో నేరాశిదశయందైనను మరణముసంభ వించునని చెప్పవలయును.

సూ॥ పితృలాభరోగేశే పాణిని కం=కాదిస్తే స్వత శ్చైవం త్రిధా॥ ౧౯॥

వ్యా॥ అధ ప్రకారాంతరేణ దీఘాదియోగత్యయ మాహ ॥ లగ్నాత్స్వప్తమాచ్చయావప్తమేశౌ తయోర్యః పాణి బలీతస్మిన్కంట కాదిస్తే లగ్నాదికేద్రపణఫరాపోక్తి మసైత్రిధా యోగోభవతి లగ్నాది

కేంద్రగే తస్మిన్ దీక్షామయ్యోగః పణభరస్థే మధ్యాయః ఆపోక్తి మ
స్థితల్పాయురిత్యర్థః ఏవం స్వతశ్చ కారకాదపి యోగత్రయ మిదం
బోధ్యం తథాచ కారకాత్తత్సప్తమాచ్ఛ యావప్తమేశౌ తయోగ్యో
బలీతస్మిన్ కార కేంద్రాదిస్థే దీర్ఘ మధ్యల్పాయుర్యోగాభవన్తి త్యర్థః॥

టీ॥ పితృలాభరోగేశే=లగ్న సప్తమాధిపతులకు నష్టమస్థానాధి
పతులలో, పాణిని=బలముకలవాడు, కంటకాదిస్థే=కేంద్రము మొద
లగు స్థానములయందు నున్నయెడల, త్రిధా = మూడువిధములుగా
యోగములు కలుగును, స్వతశ్చ=స్వతస్సిద్ధముగాను, ఏవం=ఈప్రకా
రము మూడుయోగములు.

తా॥ మఱియొకవిధముగ దీక్షా మధ్య అల్పాయుర్యోగము
లను జెప్పుచున్నాడు. లగ్నమునుండిగానిసప్తమమునుండిగాని అష్టమ
స్థానాధిపతులలో నెవడైనను బలముకలవాడు లగ్నాది కేంద్రస్థానముల
యందైనను ౫ పణభరములందైనను ౩ ఆపోక్తి మములందైన నున్న
యెడల మూడువిధములగు యోగములు కలుగును. అనగా కేంద్ర
స్థానమందుండిన దీక్షామయ్యువు, పణభరస్థానమందుండిన మధ్యాయ
ువు, ఆపోక్తి మస్థానమందుండిన నల్పాయువును కలుగునని మూడు
విధములగు యోగములు ఈప్రకారముకానే కారకస్థానమునుండిగాని
సప్తమస్థానమునుండిగాని అష్టమస్థానాధిపతులలో నెవడైనను బలము
కలవాడు కారకాదిస్థానములకు పూర్వము చెప్పబడిన కేంద్రపణభర
ఆపోక్తి మస్థానములయందుండిన క్రమముగ దీక్షామధ్యల్పాయుర్యో
గములు కలుగునని చెప్పవలెను.

సూ॥ యోగాత్సమేస్వస్మిన్విపరీతం॥ ౨౦॥

వ్యా॥ అధైతద్యోగానా మపవాదమాహ ॥ యోగాత్ జన్మ
లగ్న సప్తమా త్సప్తమే నవమే స్వస్మిన్సారకే సతి విపరీతం పితృలాభే
త్యాది సూత్రోపదిష్టయోగానస్యః కింతు దీర్ఘంచేన్మధ్యం మధ్యంచే
దల్పమల్పంచేన్నకించిదిత్యర్థః వైపరీత్యన్తు దీర్ఘంచేదల్పమల్పంచేదీర్ఘం
మధ్యంచేన్మధ్యమేవేతితు సప్రమదాయవిదః ఆయుదాయవిషయే
విశేషమాహుర్వృద్ధాః ॥ శ్లో॥ ఏకోష్టమేశస్వోచ్చస్థం పర్యాయార్థం

ప్రయచ్ఛతి | నీచస్థానాశయేత్పర్యా యార్థమాయుషినిశ్చితే | నీచరంధ్రే శ
సంయుక్తాః పర్యాయార్థం పృథక్పృథక్ | గ్రహావినాశయంత్యేవం నిర్జితే
పరమాయుషి | ఉచ్ఛరంధ్రే శ సంయుక్త గ్రహైః ప్రత్యేకమున్నయేత్ |
ఏకైకమర్థపర్యాయం పరమాయుషినిశ్చితే || అయమర్థః అయుః పితృ
దివేశాభ్యామిత్యనేనాప్తమేశ ఉచ్ఛస్థశ్చేత్స్వపర్యాయార్థం స్వదశార్థ
మధికందదాతి నాథాంతా ఇతి రీత్యా యావదాయురాయాతి తస్మిన్నన
రపి తదర్థ మధికం యోజనీయ మితి యావత్ అష్టమేశో నీచరాశిగ
శ్చేదాయుష్యర్థం నాశయేత్ ఏవమేవ నీచాష్టమేశయంతా గ్రహా అపి
స్వదీయమానాయుష్యర్థమర్థం నాశయేయుః ఏవ ముచ్ఛాష్టమేశసం
యుక్తా గ్రహాః స్వదీయమానాయుషి స్వదశార్థమధికందద్యుః ఏవమేవ
లగ్నో కాదయోపి గ్రహాః ఉచ్ఛనీచగుణతో వృద్ధిహాసౌ కుర్యు రితి
సప్రమదాయః || ౨౦ ||

టీ|| యోగాత్ = యోగములస్థానములనుండి, సమే = సవమ
స్థానమందు, స్వస్మిన్ = కారకుడుండగ, విపరీతం = వ్యతిరేకముకలుగును.

తా|| ఇదివఱకు చెప్పబడినయోగములకు నపవాదమును జెప్పు
చున్నాడు. జన్మలగ్నమునుండి సప్తమస్థానమందుగాని సవమస్థానమం
దుగాని కారకుడుండినయెడల “పితృలాభరోగేశ్చే” అనునట్టి సూత్రము
మొదలగువాటిచే జెప్పబడినయోగములు సంభవింపవు. ఇక నేమనగా
దీర్ఘాయుర్యోగమునకు మధ్యాయువు యోగమును మధ్యాయుర్యోగ
మునకు సల్పాయుర్యోగమును సల్పాయుర్యోగమునకు ఏమియు లేక
పోవుటయును మారినట్లుగ భావింపవలయును. మరియు నీవైవరీత్య
మనఁగా దీర్ఘాయువల్పాయువుగాను సల్పాయువు దీర్ఘాయువుగాను
మధ్యాయువు మధ్యాయువుగాను మారుటయని కొందరుసాంప్రదాయ
వేత్తలు చెప్పుచున్నారు. ఆయుర్దాయవిషయములో వృద్ధులమత
మేమనఁగా శ్లో|| ఏకోష్టమేశస్సోన్మిచ్ఛస్థః పర్యాయార్థం ప్రయచ్ఛతి | నీచ
స్థానాశయేత్పర్యా యార్థమాయుషినిశ్చితే | నీచరంధ్రే శ సంయుక్తాః
పర్యాయార్థం పృథక్పృథక్ | గ్రహావినాశయంత్యేవం నిర్జితే పరమా
యుషి | ఉచ్ఛరంధ్రే శ సంయుక్త గ్రహైః ప్రత్యేకమున్నయేత్ | ఏకైక

మర్థంపర్యాయం పరమాయుషినిశ్చితే || అనఁగా “ఆయుఃపితృదినేశాభ్యాం” అను సూత్రప్రకారమష్టమస్థానాధిపతి యుచ్చరాశియందుండెనేని తన దశాసంవత్సరములలో సగము సంవత్సరములధికముగా నిచ్చును. “నాథాంతాః” అను సూత్రప్రకారము జాతకునకు వచ్చు నాయుర్దాయములో నధికముగ నీయఁబడిన యాయువును గలుపవలయును. అష్టమస్థానాధిపతి నీచరాశియందుండెనేని యతని దశాసంవత్సరములలో సగము సంవత్సరములు జాతకుని యాయుర్దాయ సంవత్సరములలో తగ్గింపవలయును ఈవిధముగా నష్టమాధిపతి నీచస్థానమందుండగా నతనితోకూడియున్నగ్రహములయొక్క దశలలో సగము సంవత్సరములు తగ్గింపవలయును. అష్టమాధిపతి యుచ్చస్థానమందుండగా నతనితోకూడియున్నగ్రహములయొక్క దశలలో సగము సంవత్సరములను నధికముగ గలుపవలయును. ఈప్రకారముగానే లగ్నాధిపతి మొదలగు గ్రహములుచ్చస్థానమందుండిన ఆయుర్వృద్ధిని నీచస్థానమందుండిన ఆయుఃక్షీణమును చేయునని సాంప్రదాయవేత్తలు చెప్పిరి.

సూ॥ రాశితఃప్రాణః॥ ౨౧॥

వ్యా॥ అస్మిన్ ప్రకరణే కిం బలం గ్రాహ్య మిత్యాశంకాయామాహ॥ అత్ర రాశితో బలం గ్రాహ్యం కారకయోగః ప్రధమోభానామిత్యాదికం వక్ష్యమాణబలంగ్రాహ్యం అత్రాంశాధిక్యబలంనగ్రాహ్యమిత్యర్థః॥

టీ॥ రాశితః = రాశివలన, ప్రాణః = బలమునిశ్చయింపఁడగియున్నది.

తా॥ ఏబలముననుసరించి నిశ్చయింపవలయుననగా “కారకయోగఃప్రధమోమానం” అని చెప్పబోవుసూత్రప్రకారము రాశిబలము ముఖ్యముగ గ్రహింపవలయును. అంశాధికబలము గ్రహింపనక్కరలేదు.

సూ॥ రోగేశయోస్వతః ఐక్యేయోగేవామధ్యమ్॥ ౨౨॥

వ్యా॥ అథ ప్రకారాంతరేణ మధ్యాయుర్యోగమాహ॥ లగ్నా త్సప్తమాచ్చ రోగేశయో రప్తమేశయో స్వతః కారకేణైక్యే సతి యోగేవా సతి పితృలాభేత్యాది సూత్రేణ ప్రాప్తదీర్ఘాయుషా మపి మధ్యాయురేవ భవతీత్యర్థః జాతకళాస్త్రాంతరే లగ్నస్యాస్మిన్గ్రంథే కారకస్యా ప్రాధాన్యా దప్తమేశయోగే నాయుషాప్రహాస ఏవేతి విభావ నీయమ్॥

టీ॥ రోగేశయోః=అప్తమాధిపతులకు, స్వతః=కారకునితోటి, ఐక్యే=కూడుట కలుగుచుండగాను, యోగేవా = మరెయొకవిధమగు సంబంధము కలుగుచుండగా, మధ్యం=మధ్యాయుర్యోగముకలుగును.

తా॥ లగ్నమునుండిగాని నప్తమునుండిగానిఅప్తమస్తావముల కధిపతులుకారకునితోగూడినను చూడఁబడినను “పితృలాభే” ఇత్యాది సూత్రప్రకారము దీర్ఘాయుర్యోగము పట్టినను మధ్యాయుర్యోగము సంభవించును. ఇతర జాతకళాస్త్రగ్రంథములయందు లగ్నమునకును ఈగ్రంథమునందు కారకమునకును ప్రాధాన్యముగ చెప్పటవలన లగ్నసప్తమములకు నప్తమాధిపతులయొక్క సంబంధముచే నాయుర్దాయమునకు హాసము సంభవించును.

సూ॥ పితృలాభయోః పాపమధ్యత్వే కోణపాపయోగే వా కక్ష్యాహాసః॥ ౨౩॥

వ్యా॥ అథ దీర్ఘాయోగేషు కక్ష్యాహాసమాహ॥ పితృలాభ యోర్లగ్నసప్తమయోర్ద్వయో రపి పాపగ్రహస్య మధ్యవర్తిత్వేకక్ష్యా హాసోభవతి లగ్నకుండల్యా ద్విద్వాదశయో ష్టషాప్తమయోశ్చపాప యోగే సతి పాపమధ్యవర్తిత్వంభవతి ఏవంల్లగ్నసప్తమయోః కోణ పాపయోగేవా కోణేషు త్రికోణేషు లగ్నపంచమ నవమేషు సర్వత్ర పాపయోగేవా కక్ష్యాహాసోభవతి॥

టీ॥ పితృలాభయోః=లగ్నసప్తమస్తావములకు, పాపమధ్యత్వే= పాపగ్రహములమధ్యయుందుట కలిగియుండగాను, కోణపాపయోగే వా = త్రికోణస్థానములకు పాపగ్రహసంబంధము కలిగియుండగాను, కక్ష్యాప్రహాసః=దీర్ఘాయోగములకు ప్రహాసముకలుగును.

తా॥ దీఘాద్యాయుర్దాయములలో కగ్గుబాటు కలుగుటకు కారణమును జెప్పుచున్నాడు. లగ్ననప్తమస్థానములు రెండును పాపగ్రహముల మధ్యనున్నను లగ్నపంచమ నవమస్థానములయందు పాపగ్రహములున్నను దీఘమధ్యాల్పాయుర్యోగములలో సంశలనుబట్టి కొంతకొంత ఆయుర్యోగంతగును.

సూ॥ స్వస్మిన్నప్యేవం॥ ౨౮॥

వ్యా॥ స్వస్మిన్కారకేప్యేవం లగ్నకుండలీవద్భవతి అయమర్థః కారకరాశేస్తప్తప్తమరాశేశ్చ పాపమధ్యత్వే ఏకోయోగః కారకతప్తప్తమయో ప్రీకోణే సర్వత్రపాపయోగే సతి ద్వితీయో యోగః॥

టీ॥ స్వస్మిన్నపి = కారకమందుండినను, ఏవం = ఈప్రకారము గానేయగును.

తా॥ కారకరాశియు దానికి సప్తమరాశియు పాపగ్రహముల నడుమ నున్నయెడల నొకయోగము. కారకరాశికిని దానికి సప్తమరాశికిని త్రికోణస్థానములయందు పాపగ్రహములున్న రెండవ యోగము ఈయోగములాయుదాయమును తగ్గించును.

సూ॥ తస్మిన్పాపేనీచేతుంగేశుభసంయుక్తేచ॥ ౨౯॥

వ్యా॥ కక్ష్యాహాసాయ తస్మిన్కారకే పాపే నీచే సతి కక్ష్యాహాసః కారకేపాపే తుంగే నుచ్చరాశౌ అశుభసంయుక్తే చ సతి కక్ష్యాహాసోభవతీతి తృతీయోయోగః॥

టీ॥ తస్మిన్ = కారకుడు, పాపే = పాపుడైనను, నీచే = నీచయందున్నను, అతుంగే = ఉచ్చరాశియందుండకపోయినను, అశుభసంయుక్తేచ = పాపగ్రహములతోకూడినను, కక్ష్యాహాసః = ఆయుదాయతరగతులలో తగ్గుటసంభవించును.

తా॥ కారకుడు పాపుడైనను నీచరాశియందున్నను ఉచ్చరాశియందుండకపోయినను పాపగ్రహములతో కూడినను కక్ష్యమునకు లోపముకలుగును.

సూ॥ అన్యదన్యథా॥ ౩౦॥

వ్యా! అథ క్ష్యాహానయోగే ౭పవాదమాహ । అన్యథా
లగ్నసప్తమయోః కారకసప్తమయోర్యా శుభగ్రహ మధ్యగతత్వే
లగ్నకారకాభ్యాం త్రికోణేషు శుభయోగోవా కారకే శుభేనీచే వా
కారకే శుభే తుంగే శుభసంయుక్తే చ వా అన్యత్క్ష్యావృద్ధిరిత్యర్థః
తథాచ సర్వత్రయోగే పాపాత్మకే క్ష్యాహానః శుభాత్మకే క్ష్యా
వృద్ధిః శుభపాపరహితేన వృద్ధిర్నహానః ఇతియోజ్యమ్॥

టీ! అన్యథా=మరియొకవిధముగనుండిన, అన్యత్=ఈచెప్పిన
దానికీ వ్యతిరేకముకలుగును.

తా॥ పైన చెప్పబడిన క్ష్యాహానయోగమునకు నపవాద
మును జెప్పుచున్నాడు. లగ్నసప్తమస్థానములుగాని కారకసప్తమ
స్థానములుగాని శుభగ్రహముల మధ్యనున్నను లగ్నకారకస్థానములకు
త్రికోణస్థానములయందు శుభగ్రహములున్నను కారకుడు శుభుడైనను
కారకరాశి నీచరాశికాకపోయినను శుభుడుచ్చరాశియందుండినను
శుభగ్రహములతోగూడినను క్ష్యమునకు వృద్ధికలుగును. అనగా
పూర్వము శాస్త్రముచే నిర్ణయింపబడినదానికంటె వృద్ధియగును.
ఇట్లు చెప్పటవలన నంతటను పాపసంబంధముకలుగుటచే క్ష్యమునకు
హానియు నంతటను శుభసంబంధముకలుగుటచే క్ష్యమునకు వృద్ధియు
పాపసంబంధము శుభసంబంధము రెండును లేకపోయినను వృద్ధియు
హానియు రెండును లేకుండుటయునగునని తెలిసికొనవలెను..

నూ॥ గురూచ॥ ౨౭॥

వ్యా! అథ హానవృద్ధివ్రకారాన్లురావపి దర్శయతి వీషమిత్వ
ర్థః గురో ర్ద్విద్వాదకషష్టాష్టమ త్రికోణేషు పాపయోగ సతి క్ష్యా
హానః గురూనీచేతుంగే ౭శుభసంయుక్తేచ క్ష్యాహానః అన్యథా
చేదన్యథేతి పాగ్విద్యోజనా॥

టీ! గురూచ=బృహస్పతియందును ఈవిధముగానే,

తా॥ బృహస్పతి ద్వితీయ ద్వాదశస్థానముల మధ్యనున్నను
షష్టాష్టమములమధ్యనున్నను త్రికోణస్థానములయందు పాపగ్రహము
లున్నను క్ష్యమునకు హానికలుగును. మరియు నీచయందుండినను

ఉచ్చరాశియందుండకపోయినను పాపగ్రహములతోగూడినను కక్ష్యమునకు ప్రహసముకలుగును. ఈచెప్పబడినయోగములకువ్యతిరేకమగు నేని అనగా నన్నివిషయములయందును శుభసంబంధము కలిగిన యెడల కక్ష్యమునకు వృద్ధికలుగును.

సూ॥ పూర్ణేందుశుక్రయోరేకరాశివృద్ధిః॥ ౨౮॥

వ్యా॥ తత్రాపవాదం దర్శయతి ఉక్తస్థానేషు శుభగ్రహయోగవ్రకరణ పూర్ణేందుశుక్రయోర్యోగే నతి నకక్ష్యావృద్ధిః కిన్త్యేకరాశివృద్ధి రేవేత్యర్థః॥

టీ॥ పూర్ణేందుశుక్రయోః = పూర్ణ చంద్ర శుక్రయుక్త సంబంధము కలిగినేని, ఏక రాశివృద్ధిః = ఏక రాశివృద్ధికలుగును.

తా॥ పైనచెప్పబడిన యోగమునకు అపవాదమును జెప్పుచున్నాడు. శుభగ్రహప్రకరణముగల పైనజెప్పబడిన స్థానములయందు పూర్ణ చంద్రుడు శుక్రుడున్నయెడల కక్ష్యమునకు వృద్ధిలేదుగాని యేకరాశి వృద్ధికలుగును.

సూ॥ శనావిపరీతమ్॥ ౨౯॥

వ్యా॥ పాపయోగేనయః కక్ష్యాహాస ఉక్త స్త త్రాపవాదం దర్శయతి శనాప్రకృష్టానగే నతి నకక్ష్యాహాసః కిన్త్యేక రాశిహాస ఏవేత్యర్థః అత్ర చంద్ర శుక్ర శనీనాం ప్రాధాన్యేనయోగకర్తృత్వేన గ్రహస్తరేషు యోగకరేష్వపి ఏకరాశే వృద్ధిహాసోవాప్యన్నతు కక్ష్యాయా ఇత్యర్థః॥

టీ॥ శనా = శనియుండగ, విపరీతం = వ్యతిరేకముగాజరుగును.

తా॥ పాపయోగముచే కలిగిన కక్ష్యముయొక్క ప్రహసమునకు అపవాదముఁ జెప్పుచున్నాడు. శని పైనచెప్పబడిన స్థానములయందుండినయెడల కక్ష్యమునకు ప్రహసము లేదుగాని యేకరాశి హాసము కలుగును. ఇట్లు చెప్పుటచే చంద్రశుక్రశనిగ్రహములకు కర్తృత్వము ప్రధానమగుటచే నితరగ్రహములకు యోగకర్తృత్వముకలిగియున్నను నేకరాశికి వృద్ధిప్రహసములేగాని కక్ష్యమునకుహాసము వృద్ధియులేదు.

నూ॥ స్థిరదశాయాం యథాఖండం నిధనమ్॥ 30॥

వ్యా॥ అథ నకలాయుర్యోగాపవాదత్వేన నిధనయోగం స్థిర
దశాయామాలమ్యాహ॥ ఖండమనతిక్రమ్య యథాఖండం స్థిరదశా
యాం శశినందపావకా ఇతి వక్ష్యమాణాయాం దీర్ఘమధ్యాల్పాయుర్భేదేన పూర్ణాయుష స్త్రీధా ఖండకరణాద్యాః ఖండ స్సమాగతాస్తస్మి
న్నేవ ఖండే నిధనం భవతీత్యర్థః ఏవం చ వక్ష్యమాణప్రకారేణ నిధ
నాశ్రయఖండాత్పూర్వఖండే నిధనలక్షణాకాంతరాశ్చేర్దశాయామాగ
తాయామపిన నిధనంస్యాత్ కింతు క్లేశస్స్యాత్॥

టీ॥ స్థిరదశాయాం=స్థిరదశయందు, యథాఖండం = ఖండము
ననుసరించిన, నిధనం=మరణముకలుగును.

తా॥ ఇప్పుడు నకలాయుర్యోగమునకు నపవాదముగ జెప్పఁ
బడిన మరణయోగమును స్థిరదశననుసరించి చెప్పుచున్నాడు. “శశినం
దపావకాః” అని చెప్పబోవు సూత్రానుసారముగ దీర్ఘమధ్యాల్ప
ాయుర్యోగ భేదములచే బూర్ణాయువునకుఁ జెప్పబడిన మూడుఖండము
లలో గ్రహస్థితివశముచే వచ్చు ఖండమునందే మరణము కలుగును.
ఇందువలన ముందు చెప్పఁబోవువిధముననుసరించిన మరణయోగము
కంటె పూర్వమే యన్యగ్రంథములననుసరించి చెప్పబడిన రాశిదశలోను
మరణయోగమున్నట్లు తోచినను మరణముకలుగదు కాని మరణము
తో సమానమగు కష్టముకలుగును.

నూ॥ తత్రైవ విశేషః॥ 31॥

వ్యా॥ అథ దీర్ఘమధ్యాల్పాయుర్భేదేన మరణఖండే నిర్ణీతేన
విశేషతో మరణకాలజ్ఞాన మితస్సమ్భవతీత్యత్రాహ తత్రనిధన ఋతు
విశేషః రాశివిశేషోస్తీత్యర్థః॥

టీ॥ తత్ర = ఆమరణఖండమునందు, ఋతువిశేషః = రాశి
విశేషము.

తా॥ ఆ మరణ ఖండములో ఏసమయమందు జరుగుననఁగా
మరణయోగమును కలుగచేయు రాశిదశయందు మరణము కలుగునని
చెప్పవలయును.

సూ॥ పాపమధ్యే పాపకోణోపురోగయోఃపాపేవా॥ 32॥

వ్యా॥ సరాశివిశేషః క ఇత్యపేక్షాయమాహ ॥ పాపద్వయమధ్యగతరాశిదశాయాం పరిధమదశావదరాశే త్రికోణే ద్వాదశాష్టమయోర్యాపాపయోగే సతి తద్రాశిదశాయాం నిధనంభవతి ఏతదుక్తం వృద్ధైః శుభమధ్యే మృతి రైవ పాపమధ్యే మృతిర్భవేత్ ఇతి లగ్నాత్కారకా ద్వాపాపాకాగ్రంతతికోణదశాయాం పాపాకాగ్రస్తద్వాదశాష్టమరాశిదశాయాంవా నిధనంభవతీత్యర్థః॥

టీ॥ పాపమధ్యే = పాపగ్రహములనడుమనున్న రాశిదశయందును, పాపకోణే = పాపగ్రహములున్న త్రికోణరాశియందును, రిపురోగయోః = ద్వాదశాష్టమస్థానములయందు, పాపేవా = పాపగ్రహములున్నను కలుగును.

తా॥ అట్టి మరణకాలమును చెప్పుచున్నాడు. రెండు పాపగ్రహములమధ్యనున్న రాశిదశయందును మొదటగా దశనిచ్చినట్టి రాశి మొదలు త్రికోణస్థానములయందుగాని ద్వాదశాష్టమస్థానములయందుగాని పాపగ్రహములున్నను ఆరాశిదశలయందు మరణము కలుగును దీనినిగురించి వృద్ధులవాక్యము - శ్లో॥ శుభమధ్యేమృతిరైవ పాపమధ్యేమృతిభవేత్ ॥ శుభగ్రహముల మధ్యనున్న రాశిదశలో మరణము కలుగదనియు పాపగ్రహముల మధ్యనున్న రాశిదశలో మరణము కలుగుననియు చెప్పిరి. మరియు లగ్నమునుండిగాని కారక రాశినుండిగాని పాపగ్రహములచే నధిష్ఠింపబడిన త్రికోణరాసులదశయందైనను ద్వాదశాష్టమస్థానములరాసులదశయందైనను మరణము కలుగునని యితరులు చెప్పిరి.

సూ॥ తదీశయో కేవలక్షీణేందుశుక్రదృష్టేవా॥ 33॥

వ్యా॥ పునరపి నిధనే రాశివిశేషమాహ॥ తదీశయోర్ద్వాదశాష్టమేశయో ర్గ్రహస్తరదృష్టిరహిత కేవలక్షీణేన్దు శుక్రయో ర్దృష్టే సత్యాం ద్వాదశాష్టమరాశిదశయో ర్నిధనం భవతీత్యర్థః బహువర్షవ్యాపిన్యాం దశాయాం కదా మరణ మిత్యాశంకాయామాహ॥

టీ॥ తదీశయోః=ద్వాదశాష్టమస్థాన రాసులయొక్క అధిపతులకు, కేవలక్షీణేందు శుక్రదృష్టేవా = ముఖ్యముగ క్షీణచంద్రుని శుక్రకులయొక్క దృష్టికలుగుచుండగ మరణముకలుగును.

తా॥ మఱియొక మరణయోగమును జెప్పుచున్నాడు. ద్వాదశాష్టమస్థానాధిపతులకితర శుభపాపగ్రహములయొక్క దృష్టి లేక కేవలము క్షీణచంద్రశుక్రకులయొక్క దృష్టియున్నయెడల ద్వాదశాష్టమస్థాన రాసులదశలలో మరణముకలుగును.

సూ॥ తత్రాప్యాద్యర్థారినాధదృశ్యనవభాగాద్వా॥ 3౪॥

వ్యా॥ తత్రాపి నిధనస్థానత్వేనాదిప్తాసు పాపమధ్య రాశ్యాది దశాస్యాద్యర్థారినాథౌ ప్రథమదశాప్రదరాశి తత్తప్తరాశినాథౌ తాభ్యాం దృశ్యోయోనవమభాగో నవాంశకుండల్యాం రాశిస్తస్యాంతర్దశాయాంవా నిధనం భవతీత్యర్థః నన్వాద్యశబ్దేన దశమరాశిః అరిశబ్దేన షష్ఠరాశి రితికైశ్చిద్వాన్వీఖ్యాతం తత్ర వైషమ్యే బీజాభావా దరిశబ్దే నాష్టమరాశిః కుతోనగృహ్యత ఇతి ఏవంచేన్మునే స్తాత్పర్యం తర్హితత్రాపి రిఃఫతన్తునాధదృశ్యనవభాగాద్వేతి కుతోనోక్తమిత్యలం॥

టీ॥ తత్రాపి=ఆరాశిదశలలోను, ఆద్యక్షారినాధదృశ్యనవభాగాద్వా=మొదటి దశనిచ్చునట్టి రాశియొక్కయు దానికి షష్ఠరాశియొక్కయు నధిపతులచే జూడఁబడిన నవాంశమువల్లనైనను మరణము కలుగును.

తా॥ మరణయోగమును కలిగించునట్లుగా జెప్పఁబడినవియు పావగ్రహమధ్యనున్నట్టియు రాసులు మొదలగువాటియొక్కదశలలో మొదటగా దశనిచ్చునట్టి రాశీశ్వరునిచేతను ఆరాశికినారవరాశీశ్వరునిచేత జూడఁబడిన నవాంశచక్రమునందుగల రాశియొక్క అంతర్దశయందు మరణము కలుగును. ఇచ్చట 'ఆద్య'శబ్దమువలన దశమరాశియనియు 'అరి'శబ్దముచే అష్టమరాశియనియు జెప్పటకు కారణమేమన అరిశబ్దముచే నష్టమరాశిని చెప్పటయే మునీశ్వరుని యభిప్రాయము అట్లు కానియెడల "తత్రాపిరిష్ఫతంతునాధదృశ్యనవభాగాద్వా" అని

నూత్రము చెప్పవలసియుండెడిది అట్లు చెప్పలేదు కావున 'అరి' శబ్దముచే నష్టమరాశియను నర్థమునే గ్రహింపవలయును.

నూ॥ పితృలాభభావేశప్రాణీరుద్రః॥ 3౧॥

వ్యా॥ అథ నిర్యాణదశావిశేషం ప్రకారాంతరేణదర్శయితుం రుద్రగ్రహం లక్షయతి లగ్నసప్తమాభ్యాం యావప్తమేశౌ తయోర్యః ప్రాణీ బలవాన్ స రుద్రసంజ్ఞోగ్రహో భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ పితృలాభభావేశప్రాణీ= లగ్నసప్తమస్థానములనుండి అష్టమాధిపతిలలో బలముకలవాడు, రుద్రః=రుద్రగ్రహమనిచెప్పబడును.

తా॥ లగ్నసప్తమస్థానరాసులకే అష్టమరాసులు కలవౌ ఆ యష్టమరాసులకధిపతులలో బలముకల గ్రహము రుద్రగ్రహమని చెప్పబడును.

నూ॥ అప్రాణ్యపిపాపదృష్టః॥ 3౨॥

వ్యా॥ ద్వితీయరుద్రమాహ॥ లగ్నసప్తమాభ్యాం యోష్టమాధీశో దుర్బలః సోపిపాపదృష్టశ్చేద్రుద్రస్యాత్ తథాచదౌర్వరుద్రాభవతః ప్రాణీ అప్రాణీచేతి॥

టీ॥ అప్రాణ్యపి=బలములేనివాడైనను, పాపదృష్టః=పాపగ్రహముచే జూడబడినవాడును.

తా॥ రెండవరుద్రగ్రహమును చెప్పుచున్నాడు. లగ్నసప్తమరాసులనుండి అష్టమస్థానాధిపతులలో నెవడైనను బలములేనివాడైనను అందు పాపగ్రహములచే జూడబడిన గ్రహము రుద్రగ్రహమని చెప్పబడును. ఇట్లు చెప్పుటచే బలముకలదియనియు బలము లేనిదియనియు రెండువిధములుగా రుద్రగ్రహములు చెప్పబడెను.

నూ॥ ప్రాణిని శుభదృష్టే రుద్రశూలాంతమాయుః॥ 3౩॥

వ్యా॥ ప్రాణిరుద్రస్యఫలమాహ ॥ బలవతి రుద్రే శుభదృష్టే సతి రుద్రశూలాంతం రుద్రాత్ప్రథమపంచమసవమదశాంతమాయుర్భవతి అల్పమధ్య దీర్ఘాయుర్యోగభేదాత్ప్రథమ ద్వితీయ తృతీయ స్త్రికోణాంతేనాయుః సమాప్తం భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ పాణి=బలముకల రుద్రగ్రహము, శుభదృష్టి=శుభగ్రహముచే జూడఁబడుచుండగా, రుద్రశూలాంతం=రుద్రగ్రహమునుండి ప్రధమ పంచమ నవమ దశలయొక్క అంతమువరకు, ఆయుః=ఆయుధాయముండును.

తా॥ బలముగల రుద్రగ్రహము శుభగ్రహముచే జూడఁబడిన యెడల ఆరుద్రగ్రహమునుండి ప్రధమ పంచమ నవమ దశలయందు నిర్మాణము కలుగును. అనఁగా సల్పాయుర్యోగమునకు మొదటిది యనియు మధ్యాయుర్యోగమునకు పంచమమనియు దీర్ఘాయుర్యోగమునకు నవమమనియు నిట్లు మూడు కోణస్థానదశలయందు నల్పమధ్య దీర్ఘాయుర్యోగములకు మరణము నిశ్చయింపవలెను.

సూ॥ తత్రాపి శుభయోగే॥ ౩౮॥

వ్యా॥ అపాణిరుద్రే విశేషమాహ॥ తత్రద్వితీయే రుద్రేపి శుభయోగే సతి రుద్రశూలాంతమాయుర్భవతి నతు శుభదృష్టితిభావః॥

టీ॥ తత్రాపి = ఆరెండవరుద్రగ్రహము, శుభయోగే=శుభగ్రహసంబంధము కలిగియుండగ.

తా॥ దుర్బల రుద్రగ్రహమునకు విశేషమునుజెప్పుచున్నాడు. ఆరెండవ రుద్రగ్రహమునకు శుభగ్రహసంబంధమున్నప్పటికిని రుద్రశూలాంతమువరకు నాయువుండును.

సూ॥ వ్యర్కపాపయోగేవా॥ ౩౯॥

వ్యా॥ ఉక్తయోగేఽపవాదమాహ॥ రవిం విహం యేతరపాపయోగే సతీదంఘలం నభవతి రవియోగేతు నాస్యఫలస్యభంగఇతి॥

టీ॥ వ్యర్కపాపయోగే=సూర్యుడుకాక మిగిలిన పాపగ్రహముల సంబంధముకలిగినయెడల, న=కాదు.

తా॥ పైన చెప్పినయోగమునకు అపవాదమునుజెప్పుచున్నాడు. సూర్యుడు తప్ప యితర పాపగ్రహములసంబంధముకలిగిన పైనజెప్పఁబడిన ఫలము కలుగదు. సూర్యసంబంధమున్న యెడలమాత్ర మాఫలమునకు భంగముకలుగదు.

సూ॥ మందారేందుదృష్టేశుభయోగాభావే పాపయోగేపి వా
శుభదృష్టౌవాపరతః॥ ౪౦॥

వ్యా॥ అథ రుద్రద్యయస్య గుణవిశేషేణ ఫలం దర్శయతి
పాణిన్యపాణినివా రుద్రే మన్దారేందుదృష్టే శుభయోగాభావ ఏకో
యోగః మన్దారేందు దృష్టే రుద్రద్వయే పాపయోగేపివా ద్వితీయో
యోగః మన్దారేందుదృష్టే రుద్రద్వయే శుభదృష్టౌవా సత్యాం తృతీ
యోయోగః ప్రథమయోగే శుభయోగాభావే ఇత్యనేన పాపయోగే
ద్వితీయయోగే వక్తవ్యే శుభపాపరహితే రుద్రేయమర్థ స్సమ్మన్నః
యోగత్రయే సమ్పూర్ణే సతి రుద్రశూలాంతా త్పరతోఽగ్రే ఆయుః
సమాప్తిర్భవతీత్యర్థః వాకారద్యయ మనాస్థాయామిత్యుక్త్వా యోగ
ద్యయ పరమితి పంథై రుక్తం తన్నవాకారద్యయ స్యానాస్థాకల్పనా
యాం ప్రమాణాభావా ద్యోగత్రయ పర మేవ వా కారద్యయేన
లభ్యత ఇతి అస్మిన్ప్రకరణే శుభపాపా వృద్ధై రుక్తాః॥ శ్లో॥ అర్కార
మన్దఫణినః క్రమాత్కూర్మాయథాశ్రయం । చన్ద్రోపిక్మూరపవాత్ర
క్వచిదంగారకాశ్రయే । గురుధ్వజకవిజ్ఞాస్య ర్యథాపూర్వంశుభగ్రహః
ఇతి॥ అయమర్థః అత్రార్కాద్యా ఉత్తరోత్తరం యథాశ్రయంక్రూర
రాశిగతాః క్రూరాభవన్తి శుభరాశిగతాస్తునపాపాః కింతు శుభాపవ
గుర్వాదయస్తు శుభాః యథాపూర్వం బుధాత్కవిః కవేః కేతుః కేతో
ర్దురుతిక్రమేణోత్తరోత్తరం శుభాః క్రూరగ్రహాణాం యథాక్మూరా
శ్రయే క్రూరత్వం శుభాశ్రయే శుభత్వం యథాగుర్వాదీనామపిశుభా
శ్రయే ఏవశుభతానక్రూరాశ్రయే శుభతా ఏవమేవవృద్ధై రప్యుక్తం॥
శ్లో॥ ప్రత్యేకంశుభరాశిస్థ ఉచ్చస్థోవాబుధశ్శుభః । గురుశక్రకౌచసా
మ్యస్థా తతోన్యత్రాశుభాస్సృతాః ॥ ఇతి యదిశూలే మృతి స్తర్హి
కస్మిన్ శూలేస్యాదిత్యత్ర వృద్ధై ర్విశేషో నిరుక్తః॥ శ్లో॥ పాపమాత్ర
స్యశూలత్వే ప్రథమమృతిర్భవేత్ । మిశ్రేమధ్యమశూలరే శుభ
మాత్రేంత్యభేమృతిః॥ ఇతి అస్యార్థః ద్వారుద్యది పాపా తర్హిప్ర
థమశూలే మృతిస్సాన్యత్ యద్యేకోరుద్రఃశుభోఽరః పాప స్తర్హిమధ్య
శూలేమృతిః॥

టీ॥ మందారేందుదృష్టే = శన్యంగారక చంద్రులచే జూడఁబడుచుండగను, శుభయోగాభావే = శుభగ్రహయోగము లేకపోవుచుండగను, పాపయోగేపివా = పాపగ్రహయోగముకలుగుచుండగను, శుభదృష్టావా = శుభగ్రహదృష్టి కలుగుచుండగను, పరతః = రుద్రశూలముకంటె తర్వాత నిధనముకలుగును.

తా॥ రెండు రుద్రగ్రహములయొక్క గుణభేదముచే ఫలము నిరూపించుచున్నాడు. రుద్రగ్రహము బలముకలదైనను బలము లేకపోయినను శన్యంగారకచంద్రులచేజూడఁబడుచు శుభగ్రహసంబంధము లేకపోవుట యొక యోగము. శన్యంగారకచంద్రులచే రుద్రగ్రహములు రెండును చూడఁబడుచు పాపగ్రహయోగము కలిగియుండుట యొకయోగము రుద్రగ్రహములు రెండును శన్యంగారకచంద్రులచే జూడఁబడుచు శుభగ్రహదృష్టి సంబంధము కలిగియుండుట యొకయోగము ఇట్లు మూడుయోగములు చెప్పఁబడెను వానిలో ప్రథమయోగమున శుభయోగాభావమని చెప్పుటచేతను రెండవయోగమున పాపగ్రహసంబంధము కలదని చెప్పుటచేతను శుభపాపగ్రహ రహితమగురుద్రగ్రహవియమై తెలియునంశమేమనఁగా మూడుయోగములు సంపూర్ణమైనపిమ్మట రుద్రశూలాసంతరమందాయుర్దాయము సమాప్తమగును. ఇచ్చట (వా) అను నక్షరము రెండుపర్యాయములు అనాస్థయందు చెప్పఁబడినని ప్రేమనిధిపండితులు చెప్పిరికాని యది సరికాదు. అట్లు అనాస్థయందని అర్థము కల్పించుటకు ప్రమాణము కాన్పించదు కావున (వా) అని రెండుసారులుచెప్పుట ఇదివఱకుచెప్పబడిన మూడుయోగములపరముగానే గ్రహింపవలయును ఈప్రకరణమందు శుభపాపులవిషయమై వృద్ధులచే జెప్పఁబడిన వాక్యములు- శ్లో॥ అర్కారమందఘటినః క్రమాత్కూర్మాయథాశ్రయం చంద్రోపిక్రూరవవాత్ర క్వచిదంగారకాశ్రయే । గురుభ్యజకవిజ్ఞాఃస్య ర్యథాపూర్వంశుభగ్రహః॥ అనఁగా సూర్యుడు, అంగారకుడు, శని, రాహువు ఈ నాలుగుగ్రహములును తామాశ్రయించియున్న రాశిక్రూరత్వమునుబట్టి క్రమముగ ఒకరికంటె నొకరుక్రూరత్వములో నధికులగుదురు. ఈనాలుగు

గ్రహములును శుభరాశి నాశ్రయించియున్నయెడల నావిధముగానే శుభులునగుదురు బృహస్పతి కేతువు శుక్రుడు బుధుడు ఈనాలుగు గ్రహములు ఒకరికంటె నొకరుశుభత్వమున నధికులగుదురు. అనగా బుధునికంటె శుక్రుడు, శుక్రునికంటె కేతువు, కేతువుకంటె బృహస్పతి శుభత్వములో నధికులనియు చంద్రుడు శుభుడేగాని యొకానొక పృథంగారకునిసంబంధముకలిగినప్పుడు క్రూరుడనియు చెప్పబడినది. మరియు క్రూరగ్రహములకు క్రూరరాశి నాశ్రయించినప్పుడు క్రూరత్వము, శుభరాశి నాశ్రయించినప్పుడు శుభత్వమేవిధముగా జెప్పబడెనో ఆవిధముగానే బృహస్పతి మొదలగు శుభగ్రహములకు శుభరాశినాశ్రయించియున్నప్పుడే శుభత్వము కలదు. క్రూరరాశి నాశ్రయించియున్నప్పుడు శుభత్వములేదు ఇందునుగురించి వృద్ధవాక్యము— శ్లో॥ ప్రత్యేకంశుభరాశిస్థః ఉచ్చస్థోవాబుధశ్శుభః । గురుశుక్రౌచసామ్యస్థౌ తతోన్యత్రాశుభాస్మృతాః ॥ అనగా బుధుడు ప్రత్యేకముగ శుభరాశియందుండినను ఉచ్చరాశియందుండిననుశుభుడు. బృహస్పతి శుక్రుడును శుభరాసులయందుండిన శుభులు. ఈబుధ గురు శుక్రులు పైనచెప్పబడిన స్థానములకంటె భిన్నముగనుండిన నశుభులగుదురు. ఏ శూలదశయందు మృత్యువు కలుగుననుటకు వృద్ధవాక్యము— శ్లో॥ పాపమాత్రస్యశూలత్వే ప్రథమక్షేమృతిర్భవేత్ । మిత్రేమధ్యమశూలక్షేమశుభమాత్రేంత్యభేమృతిః ॥ అనగా రుద్రగ్రహములు రెండును పాపులైనయెడల మొదటి శూలదశయందు మృతికలుగును. ఒక రుద్రగ్రహము శుభుడై రెండవ రుద్రగ్రహము పాపుడైనయెడల మధ్యమశూలమందు మృతికలుగును. రెండు రుద్రగ్రహములు శుభులైనయెడల శూలాంతమందు మృతికలుగునని చెప్పబడినది.

సూ॥ రుద్రాశ్రయేషిప్రాయేణ॥ ౪౧॥

వ్యా॥ ద్వీవపి రుద్రా యది శుభా తర్హ్యన్యశూలే మృతిః స్యాదితి రుద్రాశ్రితరాశావపి కదాచిన్మరణయోగమాహ॥ రుద్రాశ్రయరాశావప్యాయుస్సమాప్తిర్భవతీత్యర్థః ప్రాయశ్శబ్దాదుద్రాశ్రయాత్సూర్యం పరతోవాఽయుస్సమాప్తిర్భవతి ఇతి ధ్వనితం॥

టీ॥ రుద్రాశ్రయేపి=రుద్రగ్రహశ్రితరాశియందును, ప్రాయేణ=తరుచుగాకలుగును.

తా॥ రెండురుద్రగ్రహములును శుభులైనయడల అంత్యశూలదశయందు మృతికలుగును. రుద్రాశ్రితరాశియందును నొకప్పుడాయుస్సమాప్తియగును. “ప్రాయేణ” అని చెప్పటచేత రుద్రాశ్రయరాశిదశకంటె పూర్వమందుగాని పరమందుగాని ఆయుస్సమాప్తియగునని సూచనచేయఁబడుచున్నది.

సూ॥ క్రియేపితరివిశేషేణ॥ ౪౨॥

వ్యా॥ అత్రవిశేషమాహ॥ మేషే జన్మలగ్నే సతి విశేషేణ రుద్రాశ్రయే ఆయుః సమాప్తిర్భవతి॥

టీ॥ క్రియే=మేషము, పితరి = జన్మలగ్నమగుచుండగ, విశేషేణ=విశేషముగ సమాప్తియగును.

తా॥ ఇచ్చట విశేషమును చెప్పుచున్నాడు. మేషరాశి జన్మలగ్నమయినయెడల విశేషముగ రుద్రాశ్రితదశయందుమృతికలుగును.

సూ॥ ప్రథమమధ్యమోత్తమేషు వా తత్తదాయుషామ్॥ ౪౩॥

వ్యా॥ యోగభేదేన నిధనస్థానందర్శయతి తత్తదాయుషామల్పమధ్యదీర్ఘాయుర్యోగవతాం ప్రథమమధ్యమోత్తమేషు ప్రథమద్వితీయతృతీయ రుద్రశూలేషువా క్రి.మేణాయుః సమాప్తిర్భవతి రుద్రశూలరాశిమహాదశాయాం నిధనే సిద్ధైకస్యామన్తర్దశాయాం నిధన మిత్యత ఆహ అత్రశూలేచేదిత్యుక్త్యా రుద్రశూలే నిర్వాణయోగే సత్యపిబలవత్తరయోగాన్తరవశతో రుద్రశూలనిర్వాణబాధోపి భవతీతిధ్వనితం॥

టీ॥ తత్తదాయుషాం = ఆయా ఆయుర్దాయములకు, ప్రథమమధ్యమోత్తమేషువా = మొదటిది రెండవది మూడవదియగు రుద్రశూలలయందైనను ఆయుస్సమాప్తియగును.

తా॥ యోగముల భేదముచే మరణస్థానమును నిరూపించుచున్నాడు. అల్ప మధ్యమ దీర్ఘాయువులుగలవారలకు క్రమముగ మొదటిది రెండవది మూడవదియగు రుద్రశూలయోగములయందు ఆయుస్సమాప్తియగును. రుద్రశూలరాశిమహాదశయందు మరణము

సిద్ధించినను యెవనియంతర్దశయందనగా బలవత్తరమగు మరియొక యోగవశముచే రుద్రశూల నిర్మాణ బాధయు కలుగును.

సూ॥ స్వభావేశోమహేశ్వరః॥ ౪౪॥

వ్యా॥ అథ ఫలవిశేష కథనాయ మహేశ్వరగ్రహం లక్షయతి స్వాదాత్మకారకాద్భావే శోష్టమరాశీశో మహేశ్వరగ్రహ ఇత్యర్థః॥

టీ॥ స్వభావేశః=అష్టమరాశ్యధిపతి, మహేశ్వరః=మహేశ్వర గ్రహమనఁబడును.

తా॥ ఫలవిశేషమునుజెప్పుటకు మహేశ్వరగ్రహమును నిరూపించుచున్నాడు. ఆత్మకారకస్థానమునుండి యెనిమిదవ రాశీశ్వరుడు మహేశ్వరగ్రహమని చెప్పఁబడును.

సూ॥ స్వోచ్చేస్వగృహేరిపుభావేశఃప్రాణీ॥ ౪౫॥

వ్యా॥ యది కారకాదష్టమేశః స్వోచ్చే స్వగృహే వా స్వాత్తదాకారకాద్వాదశాష్టమేశయోర్మధ్యే యో బలీ సఏవ మహేశ్వరః స్వాన్నతుస్వభావేశ ఇత్యర్థః ద్వావపి తుల్యబలంచేద్ద్వా మహేశ్వరా భవత ఏవ స్వోచ్చే సగ్రహ ఇతి పాఠే తు కారకోచ్చరాశౌ గ్రహ యుక్తే సతి కారకాదష్టమద్వాదశేశయో ర్మధ్యే యో బలీ సమహేశ్వరః అస్మిన్ పక్షే ప్రకారాంతరేణాయ మపి మహేశ్వరఇత్యర్థః॥

టీ॥ రిపుభావేశః=అష్టమాధిపతి, స్వోచ్చే=తనకుచ్చరాశియందుండినను, స్వగృహే=స్వక్షేత్రమందుండినను, ప్రాణీ=బలవంతుడని చెప్పఁబడును.

తా॥ కారకస్థానమునుండియైన నష్టమాధిపతి యుచ్చరాశియందుగాని స్వక్షేత్రమందుగాని యున్నయెడల బలము కలవాడగును. మరియు కారకమునుండియైన ద్వాదశాష్టమరాశ్యధిపతులలో నెవడు బలముకలవాడో వాడే మహేశ్వరగ్రహముకాని యష్టమాధిపతియని యేయని చెప్పుటకు వీలులేదు. ఇద్దరును సమాన బలముకలవారైన యెడల నిద్దరును మహేశ్వరగ్రహములని చెప్పఁబడుదురు. “స్వోచ్చే సగ్రహి” అను పాఠముకూడకలదు. కారకునకుచ్చరాశి ఇతరగ్రహముతోకూడియుండగ కారకస్థానమునుండి అష్టమద్వాదశాధిపతులలో

నెవడు బలవంతుడో వాడే మహేశ్వర గ్రహమని చెప్పబడును. ఈపక్షమునందు మఱియొకవిధముగ నీగ్రహముకూడమహేశ్వరగ్రహమని చెప్పబడును.

సూ॥ పాతాభ్యాంయోగేస్వస్యతయోర్వారోగేతతః॥ ౪౬॥

వ్యా॥ ప్రకారాంతరేణ మహేశ్వర మాహ॥ స్వస్వకారకస్వ పాతాభ్యాం రాహుకేతో రస్యతరేణ యోగే త్రయాకారకా ద్రో గోఽష్టమే తయో రాహుకేతోర్యోగేవానతి కారకా ద్ద్రివ్యాదిప్రసిద్ధగణనయా తతః షష్ఠో గ్రహో మహేశ్వరో భవతి ద్వితాణాం మహేశ్వరాణాం సంభవేయో బలీ సవవ మహేశ్వరస్సాదితి॥

టీ॥ స్వస్వ=కారకునకు, పాతాభ్యాం = రాహుకేతువులతో, యోగే = సంబంధము కలుగుచుండగ, రోగే = అష్టమస్థానమందు, తయోర్వా=రాహుకేతువుల సంబంధముకలిగియుండగ, తతః=ఆటవ గ్రహము మహేశ్వరగ్రహమని చెప్పబడును.

తా॥ మఱియొకవిధముగ మహేశ్వరగ్రహమును జెప్పుచున్నాడు. కారకునకు రాహు కేతువులలో నెవరితోనైనను సంబంధముండిన మహేశ్వరగ్రహమగును లేక కారకునకు నష్టమస్థానమందు రాహు కేతువులలో నెవరైనయుండినను ఆటవగ్రహము మహేశ్వరగ్రహమగును. అనగా సూర్యుడుమొదలగు వరుసగజెప్పబడిన తొమ్మిది గ్రహములలో నేది కారకగ్రహమగునో యది మొదలుగ నారవ గ్రహము మహేశ్వరగ్రహమని చెప్పబడుచున్నది. రెండు మూడు గ్రహములకు మహేశ్వరగ్రహలక్షణములు కలిగినయెడల వారిలో నధికబలముకలవాడే మహేశ్వరగ్రహమని చెప్పబడును.

సూ॥ ప్రభుభావవైరీశప్రాణీ పితృలాభప్రాణ్యనచరోవిషమస్థో బ్రహ్మ॥ ౪౭॥

వ్యా॥ అథ బ్రహ్మగ్రహ మాహ॥ పితృలాభప్రాణీతి సూత్ర మధ్యేస్థితత్వా దేహలీ దీపకన్యాయేన లగ్నసప్తమయో ర్యో బలవ ద్రాశిస్తస్మాత్ షష్ఠాష్టమ ద్వాదశరాశిస్వామినాం మధ్యేయో బల వాన్భవే ద్విలగ్నతత్సప్తమరాశ్యోర్మధ్యేయో బలవద్రాశిస్తత్ప్రక

శ్చ సమేషమిధునాది విషమరాశిగతస్సాస్యత్ సపవగ్రహా బ్రహ్మ
భవతీతి లగ్నస్య పృష్ఠరాశయ స్సప్తమాదిద్వాదశాంతాః సప్తమస్య
పృష్ఠరాశయో లగ్నాదిషష్ఠాంతాబోధ్యాః॥

టీ॥ ప్రభుభావవైశిష్యపాత్రీ = వష్టాష్టమ ద్వాదశాధిపతులలో
బలముకలవాడుగాని, పితృలాభపాత్రీ = లగ్న సప్తమస్థానాధిపతులలో
బలముకలవాడుగాని, అనచరః = పృష్ఠరాశియందును, విషమస్థః = విష
మరాశియందు నున్నవాడును, బ్రహ్మ = బ్రహ్మగ్రహమని చెప్పఁ
బడును.

తా॥ ఇప్పుడు బ్రహ్మ గ్రహము గుఱించి చెప్పుచున్నాడు.
“పితృలాభపాత్రీ” అని నూత్రములో నడుమను జెప్పటచే దేహలీడీప
కన్యాయముగ రెండువిధములుగాను అన్వయించుచున్నది. కాఁబట్టి
లగ్న సప్తమస్థానములలో బలముగలరాశి యేదియో దానికి వష్టాష్టమ
ద్వాదశస్థానరాసులకు నధిపతులగు వారిలో బలవంతుడైనవాడును
లగ్న సప్తమరాసులలో నేది బలముగలరాశియగునో దానికి పృష్ఠరాశి
యైన (మేషము మిథునము మొదలగు) విషమరాశియందున్నవాడును
బ్రహ్మగ్రహమని చెప్పబడును. ఏడవరాశి మొదలు పండ్రెండవ
రాశివర్యంతము లగ్నమునకు పృష్ఠరాసులనియును లగ్నము మొద
లాఱవరాశివర్యంతము సప్తమమునకు పృష్ఠరాసులనియు తెలిసికొనఁ
దగియున్నది.

నూ॥ బ్రహ్మణి శనౌ పాతయోర్వాతతః॥ ౪౮॥

వ్యా॥ ప్రకారాంతరేణ బ్రహ్మణమాహ॥ శనౌ బ్రహ్మణి బ్ర
హ్మలక్షణాక్రాంతే సతి పాతయో రాహుకేతోర్వా బ్రహ్మణోః సతో
స్తస్మాచ్ఛనేరాహాః కేతోర్వా తతష్టష్ఠగ్రహా బ్రహ్మభవతీత్యర్థః
నతు బ్రహ్మలక్షణాక్రాంతయా ప్రసక్తః శన్యాదిర్బ్రహ్మస్యాత్॥

టీ॥ శనౌ = శని, బ్రహ్మణి = బ్రహ్మలక్షణములుకలవాడై యుం
డగాను, పాతయోర్వా = రాహుకేతువులకును అట్టిలక్షణములుకలిగి
యుండగాను, తతః = ఆఱవగ్రహము బ్రహ్మగ్రహము.

తా॥ మఱియొకవిధముగ బ్రహ్మలక్షణమును జెప్పుచున్నాడు. శనిగిగాని రాహు కేతువులకుగాని బ్రహ్మలక్షణములు కలుగుచుండగా నాశనిరాహు కేతువులలో నెవరికైన నాటవస్థానమందున్న గ్రహము బ్రహ్మగ్రహమని చెప్పబడును. సూత్రములో చెప్పబడిన పదార్థ ప్రకారము శనిరాహు కేతువులకే బ్రహ్మత్వము చెప్పినట్లున్నదిగాని యిది విధముకాదు. బ్రహ్మత్వలక్షణము వారికి కలిగినయెడల వారికి నారవ గ్రహమునకు బ్రహ్మత్వ గ్రహసిద్ధికలుగునని సూత్రకారుల యభిప్రాయముగ దెలిసికొనవలయును.

నూ॥ బహూనాం యోగే స్వజాతీయః॥ ౪౯॥

వ్యా॥ బహూనాం బ్రహ్మలక్షణాకాస్తత్వే కథమో బ్రహ్మస్యాదిత్యాశంకాయామాహ॥ బహూనాం గ్రహాణాం బ్రహ్మయోగ సతి స్వజాతీయః కారకజాతీయోధికాంశకో బ్రహ్మస్యాదిత్యర్థః॥

టీ॥ బహూనాం=అనేకగ్రహములకు, యోగే=బ్రహ్మత్వము కలుగుచుండగ, స్వజాతీయః=కారకజాతీయమైనగ్రహమునకు బ్రహ్మత్వము చెప్పవలెను.

తా॥ అనేకగ్రహములకు బ్రహ్మత్వసిద్ధికలుగుచుండగ కారక జాతీయగ్రహము అధికాంశకలది కాబట్టి దానినే బ్రహ్మత్వముగఁ గ్రహమని చెప్పవలయును.

నూ॥ రాహుయోగే విపరీతమ్॥ ౫౦॥

వ్యా॥ అత్రైవ విశేషమాహ॥ రాహో ర్భహ్మణా సహ సంయోగే సతి విపరీతం బహూనాం బ్రహ్మణాం మధ్యేయో న్యూనాం శకస్సపవ బ్రహ్మస్యాత్ శని రాహు కేతూనాం తతత్తత్కార్యై బ్రహ్మత్వాభావాత్ బ్రహ్మత్వే సతి తు రాహో ర్భహ్మత్వయోగే రాహుర్నూనాంశశ్చేద్రభహ్మస్యాదిత్యర్థస్యాదితి॥

టీ॥ రాహుయోగే=రాహువుతో సంయోగముకలిగినయెడల, విపరీతం=వ్యతిరేకమగును.

తా॥ దీనిలో విశేషమును జెప్పుచున్నాడు. బ్రహ్మగ్రహమునకు రాహువుతో సంబంధమున్నయెడల విపరీతమగును. అనఁగా అనేక

గ్రహములకు బ్రహ్మత్వము సంభవించియున్నప్పుడు వారితోకూడ రాహువు కలిసియున్నయెడల విలోమగతికల రాహువుమాత్రము తక్కువ అంశలు కలిగినచో బ్రహ్మగ్రహమగును. తదితరగ్రహముల విషయమై యధికాంశమునే విచారింపఁదగియున్నది.

సూ॥ బ్రహ్మస్వభావేశోభావస్థః॥ ౫౧॥

వ్యా॥ పునః ప్రకారాంతరేణ బ్రహ్మణ మాహ॥ కారకాదప్త మేశః కారకదప్తమస్థశ్చగ్రహో బ్రహ్మస్యాత్ యత్తు అప్తమేశత్వే సత్యప్తమరాశిగతత్వ మేవ బ్రహ్మత్వే ప్రయోజకత్వ మితి మతం తన్నతయా సతి వివాదప్రసక్త్యభావే నై తత్సూత్ర మనన్వితం స్యాత్ నహ్యేతత్సూర్వాన్వితం వ్యవహితత్వాత్ గ్రంథాస్వారస్య ప్రసక్తేః బహూనా మితిసూత్రేణైవ శంకాయాః ఉపక్షేణత్వా చేతి అప్తమే శాప్తమస్థయో రేకత్వే నిర్వివాదం బ్రహ్మత్వం॥

టీ॥ స్వభావేశః=అప్తమస్థానాధిపతి, భావస్థః=అప్తమమందుం డినయెడల, బ్రహ్మ=బ్రహ్మగ్రహమగును.

తా॥ బ్రహ్మగ్రహమును తిరిగి మరియొక విధముగ జెప్పు చున్నాడు. కారకస్థానమునకప్తమస్థానాధిపతియు కారకమునకప్తమ స్థానమందున్న గ్రహమును బ్రహ్మగ్రహమని చెప్పబడును. మరియు అప్తమాధిపతి అప్తమస్థానమందు నున్నయెడల బ్రహ్మత్వముకలుగునని కొందరు చెప్పిరిగాని యదిసరియైనదికాదు. అట్లు చెప్పినయెడల వివాదాంశ మేమియులేదు కావున నీసూత్రము జెప్పనక్కర లేదు. వెనుకటి సూత్రములతో సంబంధముండునని చెప్పినయెడల నీ సూత్రమునకు సంబంధముగల సూత్రములకును వ్యవధికలదు అందుచేగ్రంథమునకు స్వారస్యముకూడ సంభవింపదు. అట్లుకాక యితర సంశయ నివారణ కొరకు చెప్పబడినదనినయెడల “బహూనాం” అనెడు సూత్రమువల్లనే యితర సందేహములు నివృత్తియగును. ఒకనినిగురించియే అప్తమ రాశ్యధిపతియని అప్తమస్థానమందునున్నవాడనియు చెప్పిన యీ సూత్రమునవసరము కావున నిది వివాదాంశ సంశయముకొరకు చెప్పఁ బడినది.

సూ॥ వివాదేబలీ॥ ౧౨॥

వ్యా॥ తయో ర్భేదేతు కతమో భవేదిత్యత్రాహ॥ వివాదే ద్వ
యోర్బ్రహ్మ త్వేసతి యోబలీ సపవ బ్రహ్మస్యాత్ అథవా సర్వేషు
బ్రహ్మసు సమానాంశవత్సుయో గ్రహత్సగ్రహ ఇత్యాదినా బలీ స
బ్రహ్మభవతీత్యర్థః॥

టీ॥ వివాదే=సంశయమందు, బలీ=బలముగలగ్రహము బ్రహ్మ
గ్రహమని చెప్పబడును.

తా॥ రెండుగ్రహములకును బ్రహ్మత్వముకలిగినప్పుడు బలము
గల గ్రహమునకు బ్రహ్మత్వము చెప్పవలయును. లేక అనేక గ్రహ
ములకు సమానమగు బ్రహ్మత్వాశసంభవించియుండగ “యోగ్రహ
త్సగ్రహః” యీమొదలగు ప్రమాణములచే బలముకలవానినే బ్ర
హ్మగ్రహముగ నిర్ధారణచేయవలయును.

సూ॥ బ్రహ్మణో యావన్మ హేశ్వరత్వ దశాంతమాయుః॥ ౧౩॥

వ్యా॥ అథ బ్రహ్మమహేశ్వరయోఫలమాహ॥ స్థిరదశాయాం
బ్రహ్మగ్రహశ్చితరాశిమారభ్య మహేశ్వరరాశిదశాపర్యంత మాయు
ర్భవతీత్యర్థః॥

టీ॥ బ్రహ్మణఃయావత్=బ్రహ్మరాశిదశమొదలు, మహేశ్వర
త్వ=దశాంతంయావత్=మహేశ్వరరాశి దశాపర్యంత మెంతకాలమగు
నోఅంతకాలము, ఆయుః=ఆయుర్దాయముండును.

తా॥ బ్రహ్మమహేశ్వరులయొక్క ఫలమును జెప్పుచున్నాడు.
స్థిరరాశిదశను విచారించినప్పుడు బ్రహ్మగ్రహమే రాశియందుండునో
ఆరాశిమొదలు మహేశ్వరగ్రహమాశ్రయించియున్న రాశిదశాపర్యం
తమాయుర్దాయము కలుగునని చెప్పవలయును.

సూ॥ తత్రాపి మహేశ్వరభావేశ్చత్రికోణాబ్దే॥ ౧౪॥

వ్యా॥ మహాదశాయాం నిధనాశ్రయీభూతా మస్తర్దశామా
హ॥ తత్రాపి మహేశ్వరరాశితరాశి మహాదశాయా మపి మహేశ్వ
రాశితరాశితోఽష్టమరాశినాధస్యయ స్త్రికోణరాశిః ప్రథమపంచమ
సవమాత్మకో రాశిస్తస్యైకద్వ్యైత్మకోయోస్తర్దశాకాలంతత్రమృత్యు

స్వాత్ అబ్ద ఇతి ద్వాదశవర్షైస్తత్తదాశిదశేత్యభిప్రాయేణ న్యూ
నసంఖ్యాయా దశా సత్వైత్వబ్దతో న్యూన మస్తద్దశా సత్వైత్వబ్దతో
న్యూనమస్తద్దశాస్వప్యానేయమేవ॥

టీ॥ తత్రాపి = ఆమహాదశలోను, మహేశ్వరభావేశ త్రికో
ణాబ్దే=మహేశ్వరరాశికష్టమస్థానాధిపతియొక్క త్రికోణరాసులయంత
ర్దశాసంవత్సరములయందు మరణముకలుగును.

తా॥ మహాదశలో నేయంతర్దశయందు మరణము కలుగునది
యు జెప్పుచున్నాడు. మహేశ్వరగ్రహ మాశ్రయించియున్న రాశి
మహాదశలోను మహేశ్వరగ్రహమున్నరాశికి యేలప్తమరాశికలదో
ఆరాశ్యపతికి త్రికోణస్థానరాసులగు ప్రథమ పంచమ నవమ రాసుల
యంతర్దశాకాలములోమరణముకలుగును. “ద్వాదశవర్షైస్తత్తదాశి
దశా” అని చెప్పబడిన ప్రకారమే రాశికెంత మహాదశ చెప్పబడినదో
ఆయామహాదశలలో నొక్కొక్క మహాదశతో నన్నిరాసులయంతర్ద
శలు జరుగును కాబట్టి యంతర్దశాసంవత్సరములను నిర్ధారణచేసిచెప్ప
వలయును.

నూ॥ స్వకర్మచిత్తరిపురోగనాధప్రాణీమారకః॥ ౫౫॥

వ్యా॥ అథ సూత్రద్వయేన మారకగ్రహం లక్షయతి చిత్త
నాథః ప్రాయేణ స్వస్మాదాత్మకారకా తృతీయ షష్టద్వాదశాష్టమే
శానాం మధ్యే యో బలవాన్ సమారకగ్రహ ఇత్యర్థః సర్వేషాం
సమబలత్వే సర్వేషిమారకాస్సుః బహూనాం మారకత్వే కస్యాం
దశాయాం నిధనమిత్యాశంకాయా మల్ప మధ్య దీర్ఘాయుషాయత్ర
యత్రయస్య సమ్భవ స్తద్రాశిదశాయాం నిధన మిత్యర్థః షష్ఠేశస్త
ప్రాయేణ ముఖ్యతయా మారక ఇత్యర్థః అత్ర వృద్ధై రపుక్తం ॥
శ్లో॥ షష్టాష్టమేశాభవతో మారకావష్టమేశ్వరః ప్రాయేణమారకో
రాశి దశాస్వత్రావిశేషతః । షష్టమేపాపభూయిషే షష్ఠేశోముఖ్య
మారకః షష్టాత్త్రికోణగోవాపి ముఖ్యమారకఇష్యతే మధ్యాయుషి
మృతిష్టష్ట దశాయామప్తమస్యవా । షష్టత్త్రికోణస్యపునః దీర్ఘదల్ప
విషయేభవేత్ । షష్ఠేబలయుతేతస్య త్రికోణేమృతిమాదిశేత్ । షష్ఠే

శశ్చేద్బలాధ్యసాన్య తత్త్రికోణేమృతింవదేత్ || ఇతి శ్లో || వ్యవస్థేయం
సమస్తాపి కారకాదిదశాన్యపి బలినఃకుక్రశశినో ద్గ్రాహ్యంషష్టాష్టమా
దికం శ్లోకాః స్పష్టార్థాః ||

టీ|| స్వకర్మచి త్తరిపురోగనాధప్రాణే = కారకస్థానమునకు తృ
తీయషష్టద్వాదశాష్టమస్థానములకధిపతులలో బలముకలవాడు, మార
కః=మారకగ్రహమగును.

తా|| ఇప్పుడు రెండుసూత్రములచే మారకగ్రహమును జెప్పు
చున్నాడు. ఆత్మకారకస్థానమునకు దృతీయషష్టద్వాదశాష్టమ రాసు
లేవికలవై ఆరాసులకు నధిపతులగు వారిలో బలముగల గ్రహము
మారకగ్రహమగును. అందరికిని సమానబలమేయున్నయెడల అంద
రును మారకగ్రహములేయగుదురు. అందరును మారకులైనప్పుడు
అల్పమధ్యదీర్ఘాయుర్దాయములలో నెక్కడెక్కడ నెవనికి సంబంధము
కలదో అక్కడ వానిదశలో మరణము కలుగునని యర్థము. ముఖ్య
ముగ షష్టాధిపతి తరుచుగ మారకుడగును ఇందునుగురించి వృద్ధుల
వచనము - శ్లో|| షష్టాష్టమేశౌభవతో మారకావప్తమేశ్వరః ప్రాయేణ
మారకోరాశి దశాన్యత్రావిశేషతః । షష్టమేపాపభూయిష్ఠే షష్టేశో
ముఖ్యమారకః । షష్టాత్రికోణగోవాపి ముఖ్యమారకఇష్యతే । మధ్యా
యుషిమృతిష్టష్ట దశాయామప్తమస్యవా । షష్టాత్రికోణస్యపునర్దీర్ఘాయు
ర్వివిషయేభవేత్ । షష్టేబలయుతేతస్య త్రికోణేమృతిమాదిశేత్ ।
షష్టేశశ్చేద్బలాధ్యసాన్య తత్త్రికోణేమృతింవదేత్ || అనఁగా షష్టాధి
పతియు షష్టమాధిపతియుమారకులు. తరుచుగ షష్టమాధిపతి మారకు
డగును కాబట్టివారివారిదశలలో మారకమునుకలుగజేయుదురు. ఆరవ
రాశి విశేషపాపగ్రహములతో గూడియుండినయెడల నారాశికి నధిపతి
యగుగ్రహముముఖ్యమారకుడగును ఆరవస్థానమునకుద్రికోణములగు
రాసులయందునున్నవాడును ముఖ్యమారకుడు. మరియు షష్టాధిపతి
దశయందుగాని అష్టమాధిపతిదశయందుగాని మధ్యాయువుగలవాని
యొక్క మరణమును జెప్పవలయును. షష్టాధిపతియొక్కయు త్రికోణ
స్థానాధిపతులయొక్కయు దశలయందు దీర్ఘాయువుగలవారియొక్క

యు నల్పాయువుగల వారియొక్కయు మరణమును జెప్పవలయును. వృష్ణస్థానము బలముకలదియగునేని దానికి త్రికోణరాసులదశలయందు మరణమును జెప్పవలయును. షష్ఠాధిపతియు బలముకలవాడగునేని ఆరాశికి త్రికోణరాసుల అధిపతిమూరకుడగును కాబట్టి వాని దశలో మరణమును జెప్పవలయును- శ్లో॥ వ్యవస్థేయంసమస్తాపికారకాదిదశాన్యపి బలినశ్శుక్రశశినో గాన్త్రహ్యంషష్ఠాష్టమాదికం ॥ ఇట్లు మారక విషయమై కారకత్వమందుగాని దశలయందుగాని అందరికిని సమానముగానే నున్నప్పుడు షష్ఠాష్టమాదిస్థితి కలిగియున్న శుక్రకుడును చంద్రుడును మారకత్వమున బలవంతులే కావున వారినిగూర్చియు విచారింపవలయునని వృద్ధులుచెప్పిరి.

సూ॥ తదృక్షదశాయాంనిధనమ్॥ ౫౬॥

వ్యా॥ మారకస్యఫలమాహ॥ మారకగ్రహశ్రితస్య మారకస్వామికస్య వా మహాదశాయాం చరస్థిరాది రూపాయాం నిధనంస్యాదిత్యర్థః॥

టీ॥ తదృక్షదశాయాం=ఆరాశిదశయందు, నిధనం=మరణము కలుగును.

తా॥ మారకగ్రహముయొక్క దశయందుగాని ఆ మారక గ్రహముండిన రాశిదశయందుగాని చరస్థిరద్విస్వభావ రాసుల ననుసరించి మరణము కలుగును గావున మరణమునుగురించి రాసులస్వభావమును గ్రహింపవలయుననిరి.

సూ॥ తతాపికాలాద్రిపురోగచి త్తనాధాపహారే॥ ౫౭॥

వ్యా॥ మారకమహాదశాయాం నిధనాశ్రయీభూతా మస్తర్దశామాహ॥ తత్రాపి మారకగ్రహదశాయా మపి కాలాత్కారక సప్తమా ద్వాదశాష్టమషష్ఠానా మస్తర్దశాయాంనిధనంస్యాదిత్యర్థః ఏషాం మధ్యే బలవతే స్తర్దశాయాం నిధన మితి వివేచనీయం అత్ర విశేషోవృద్ధై రుక్తః ॥ శ్లో॥ చరచరస్థిరద్వన్ద్వా ఇతియోరాశిరాగతః। సవవమారకోరాశి ర్భవతీతివినిర్ణయః । బహురాశిసమావేశే బలవాన్మారకస్మృతః ॥ ఇతి అయమర్థః పితృదినేశాది ద్వికానామాశ్రయీ

భూతో యో రాశిస్సమారకస్తే రాశయో యది బహవస్తస్మా అగ్ర
హతస్సగ్రహ ఇత్యాదిబలేన యో రాశిర్బలవా స్సమారక స్త ద్రాశి
దశాయాం తదీశాశ్రయరాశిదశాయాం వా మృతి రితి అపరేతు ||
శ్లో|| చర ఇత్యాదినా యుర్య శ్శస్సమాన్వాజితోభ వేత్ | యో రాశిస్స
తువిజ్ఞేయో మారకస్సూత్రసమ్మతః || ఇతి చర ఇత్యాదిశ్లోకేన య ద్దీ
ర్ఘద్యాయుః సమాగతం పూర్వమిత్యాదినా స్పష్టికృతం తదాయు ర్య
ద్రాశౌ సమాప్తం తద్రాశిరేవ మారక ఇత్యర్థః ||

టీ|| తత్రాపి=మారకగ్రహదశయందును, కాలాత్=కారకుని
సప్తమస్థానమునుండి, రిపురోగచిత్తనాధావహారే=ద్వాదశాష్టమషష్ఠ
స్థానాధిపతులయొక్క అంతర్దశలోను మారకముకలుగును.

తా|| మారకగ్రహ మహదశలో నెవనియంతర్దశయందు మర
ణము కలుగునదియు జెప్పుచున్నాఁడు. కారకునకు సప్తమస్థానము
నుండి ద్వాదశాష్టమ షష్ఠరాసులకు నధిపతులగువారి యంతర్దశలో
మరణము జరుగును. ద్వాదశాష్టమషష్ఠాధిపతులలో బలముకలవాని
యొక్క యంతర్దశలో మారకము కలుగునని తెలిసికొనవలయును.
ఈవిషయములో వృద్ధులు చెప్పిన విశేషమేమనఁగా- శ్లో|| చరేచరస్థిర
ద్వంద్వా ఇతియో రాశిరాగతః | సవవమారకో రాశి ర్భవతీతివినిర్ణయః |
బహురాశిసమావేశే బలవాన్మారకస్త్మతః || అనఁగా “చరేచరస్థిర
ద్వంద్వాః” అనునట్టి ప్రమాణానుసారముగ వెనుక దెల్పుబడిన
ప్రస్తారచక్రముననుసరించి యే రాశియగునో అదియే మారకరాశిగ
నిర్ణయింపఁదగినది. ఇట్లనేక రాసులు వచ్చినయెడల వానిలో బలము
గలి రాశియని చెప్పఁదగినది కాఁబట్టి లగ్నాష్టమములు మొదలగు రెం
డేసి రాసులకు నాశ్రయభూతమైన రాశియే మారకరాశియగును.
అట్టి రాసులు బహురాసులైనయెడల “అగ్రహతస్సగ్రహః” అను
ప్రమాణప్రకారము గ్రహములు లేని రాశికంటె గ్రహములున్న
రాశి బలముకలది కాఁబట్టి అట్టిబలముగలరాశియే మారకరాశియగును
అందువలన నారాశిదశయందుగాని ఆరాశీశ్వరుఁడున్న రాశిదశయందు

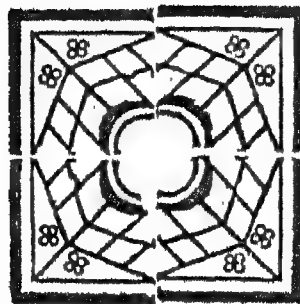
గాని మరణము కలుగుననిచెప్పినందుకు మఱికొందరు చెప్పినదేమనగా...
 శ్లో॥ చరణత్యాదినాయుర్యత్త త్సమాప్యచిత్తోభవేత్ | యేరాశిస్సతు
 విజ్ఞేయో మారకస్సూత్రసంమతః || అనఁగా “చరేచరస్థిరద్వంద్వాః”
 అను శ్లోకానుసారముగ చెప్పఁబడిన దీఘమధ్యాల్పాయుర్దాయమే
 రాశియందు సమాప్తమగునో అదియే మారకరాశియని మఱికొందరు
 జ్యోతిశాస్త్రవేత్తలు నిర్ణయించిరి.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విద్విరచితాయాం

జైమినీ సూత్రవ్యాఖ్యానాయాం

సుబోధిన్యాం ద్వితీయాధ్యాయస్య

ప్రథమపాదః॥

శై మిసీయసూత్రములు.

అ థ ద్వి తీ యో ధ్యా యః.

ద్వి తీ యః పా దః.

సూ॥ రవిశుక్రయోఃప్రాణీజనకః॥ ౧॥

వ్యా॥ పిత్రాదీనాం నిధనకాలం భోధయితుం పిత్రాదికారక
ముపదిశతి ॥ సూర్యభార్గవయో ర్మధ్యే యో బలవాన్ సపితృకారక
స్సృత్ ॥

టీ॥ రవిశుక్రయోః=సూర్యశుక్రలలో, ప్రాణీ = బలముకల
వాడు, జనకః=పితృకారకుడగును.

తా॥ తండ్రి మొదలగు వారియొక్కయు మరణకాలమును
దెలియపరచుటకు పితృకారకాది గ్రహములనుగుఱించి చెప్పుచున్నాడు
సూర్యశుక్రలలో బలముకలవాడు పితృకారకుడగును.

సూ॥ చంద్రదారయోర్జననీ॥ ౨॥

వ్యా॥ చంద్రభౌమయార్యోబలీ సమాత్మకారకః॥

తా॥ చంద్రాంగారకులలో బలముకలవాడు మాత్మకారకు
డగును.

సూ॥ అప్రాణ్యపిపాపదృష్టః॥ ౩॥

వ్యా॥ రవి శుక్రయో శ్చంద్రారయోశ్చ మధ్యేయో నిర్భలః
సోపి పాపగ్రహదృష్టశ్చే యథాక్రమం పితృమాత్మకారకతాంలభతే॥

టీ॥ అప్రాణ్యపి=బలములేనివాడైనను, పాపదృష్టః=పాపగ్ర
హముచే జూడఁబడినవాడు కారకుడగును.

తా॥ పితృకారకులగు రవి శుక్రలలోను మాత్మకారకులగు
చంద్రాంగారకులలోను దుర్బలగ్రహము పాపగ్రహములచే జూడఁ
బడినయెడల రవిశుక్రలైతే పితృమారకమును చంద్రాంగారకులైతే
మాత్మమారకమును జేయుదురని యభిప్రాయము.

సూ॥ ప్రాణినిశుభదృష్టేతచ్ఛాతేనిధనం మాతాపిత్రోః॥ ౪॥

వ్యా॥ అథ ప్రాణిపితృతాదికారకస్య ఫలమాహ ॥ పితృకారకే మాతృకారకేవా ప్రాణిని శుభదృష్టే సతి పితృమాతృకారకాశ్రితరాశి త్రికోణదశాయాం పితృర్మాతుశ్చ మరణం జ్ఞేయం॥

టీ॥ ప్రాణిని=బలముగలగ్రహము, శుభదృష్టే = శుభగ్రహముచే జూడఁబడుచుండగ, తచ్ఛాతే = ఆకారకగ్రహముయొక్క శూలదశయందు, మాతాపిత్రోః = తల్లిదండ్రులయొక్క, నిధనం=మరణముసంభవించును.

తా॥ పితృకారకుఁడుగానిమాతృకారకుఁడుగానిబలముకలవాడై శుభగ్రహముచే జూడఁబడినయెడల ఆ పితృమాతృకారకులున్న రాశికి త్రికోణరాసులదశయందు తండ్రియొక్కయు తల్లియొక్కయు మరణము సంభవించును॥

సూ॥ తద్భావేశేస్సప్తబలే॥ ౫॥

వ్యా॥ ద్వివిధకారకస్య ఫలమాహ స్సప్తం॥

సూ॥ తచ్ఛూలత్యన్యే॥ ౬॥

వ్యా॥ తస్యాం ప్రాణ్యప్రాణి కారకాభ్యాం భావే శేష్టమేశే పితృమాతృకారకాస్సప్తఫలేఽధికబలే సత్యష్టమేశాశ్రితరాశిత త్రికోణరాశిదశాయాం నిధనం భవతీత్యనేప్రాహుః అధికబల ఇతివక్తవ్యే స్సప్తబల ఇత్యుక్త్యాంశాధిక్య బలమత్రాగ్రాహ్యం॥

టీ॥ తద్భావేశే=ఆకారకులకు నష్టమాధిపతి, స్సప్తబలే=అధిక బలముకలవాడగుచుండగాను, తచ్ఛూలే = ఆష్టమాధిపతియున్న రాశికి త్రికోణరాసులయందు నిధనమని, అన్యే=ఇతరులుచెప్పిరి.

తా॥ బలముకలవానికిగాని బలములేనివానికిగాని కారకగ్రహమునకు అష్టమాధిపతిబలము విశేషముగా కలవాడగునేని వానిదశయందు మరణము కలుగును. ఆష్టమాధిపతియు బలములేనివాడైనయెడల నతడున్న రాశికి త్రికోణరాసులదశలయందునిధనముకలుగునని తెలియవలయును.

సూ॥ ఆయుషిచాన్యత్ ॥ 2॥

వ్యా॥ పితృదీనామాయుషి విచారణీయోఽన్యచ్ఛత తత్కార
కం ప్రకారాంతరోక్త నిర్వాణశూలదశాదికం విచార్యమిత్యర్థః॥

టీ॥ ఆయుషి=ఆయువునందు, అన్యత్=ఇతరవిధము,

తా॥ తండ్రి మొదలగువారి ఆయుర్దాయ విచారణయందు
ఆయాకారకములను మఱియొకవిధముగ జెప్పఁబడిన శూలదశాదులను
విచారించి చెప్పవలయును.

సూ॥ అర్కజ్యయోగే తదాశ్రయే లగ్నమేషదశాయాం పితు
రిత్యేకే ॥ ౮॥

వ్యా॥ పితృనిధనే విశేషమాహ॥ క్రియే లగ్నాత్ ద్వాదశరా
శౌ తదాశ్రయే ర్క బుధాశ్రయే సింహ మిధున కన్యాన్యతరరాశి
సత్వేఽర్కజ్యయోగే సూర్యబుధయో ర్యోగే సతి లగ్నమేష దశా
యాం పితు ర్నిధనం స్యా దిత్యేకే వదన్తి లగ్నే ఇతి పాఠే తు క్రియే
మేషరాశౌ రవిజ్యయోగాశ్రయే లగ్నే సతి మేషస్య దశాయాం పితు
ర్నిధనమిత్యర్థః॥

టీ॥ అర్కజ్యయోగే=సూర్యబుధులయొక్క కూడికకలిగియుం
డగా, తదాశ్రయే = ఆసూర్యబుధులయొక్క స్థితి కలిగియుండగాను,
లగ్నమేషదశాయాం=లగ్నమునకు అయిదవరాశియొక్క దశయందు,
పితుః=తండ్రికి, నిధనమితి=మరణమనిఁ ఏకే=కొందరనిరి.

తా॥ తండ్రియొక్క మరణమునందు విశేషమును జెప్పుచున్నాడు.
మేషము లగ్నమునకు పండ్రెండవరాశియైయుండి సూర్యుడును బుధు
డును సింహ కన్యా మిధున రాసులలో దేనియందైన నిద్దరు కూడి
యుండగా లగ్నమునకు అయిదవరాశిదశలో తండ్రికి మరణము కలు
గునని కొందరుచెప్పిరి “లగ్నే” అను పాఠమునందు సూర్యబుధులతో
మేషరాశి కూడినదై లగ్నమైయుండినయెడల ఆ మేషరాశిదశయందే
మరణమని తెలిసికొనవలయును.

సూ॥ వ్యర్కపాపమాత్ర దృష్టయోః పిత్రోః ప్రాగ్ద్వాదశా
బ్ధాత్ ॥ ౯॥

వ్యా॥ అథ బాల్య ఏవ మాతాపితోర్మరణయోగ మాహ॥
పితోః మాతాపితృకారకయోః ప్రాణినో రప్రాణినోర్వా రవిరహిత
పాపమాత్రేణ దృష్టయోః సతోద్వాదశాబ్దా త్పూర్వ మేవ మాతా
పితోర్మరణధాక్రమం నిధనంభవతి రవిశుభదృష్టేనాయంయోగ ఇతి॥

టీ॥ పితోః=మాతాపితృకారకగ్రహములు, వ్యర్కపాపమా
త్రదృష్టయోః=సూర్యుడుగాక యితర పాపగ్రహములచే జూడఁబడు
చుండగ, ద్వాదశాబ్దాత్=పండ్రెండుసంవత్సరములకంటె, ప్రాక్=
పూర్వము మరణముకలుగును.

తా॥ మాతాపితృకారకులు బలముకలవాడైనను బలములేని
వాడైనను సూర్యుడుగాక యితర పాపగ్రహములచేజూడఁబడినయెడల
పండ్రెండు సంవత్సరములకు పూర్వమేగ్రహయోగప్రకారము తల్లి
దండ్రులకు మరణముకలుగును. అయితే సూర్యుడుగాని శుభగ్రహ
ములుగాని చూచినయెడల ఆయోగము కలుగదు.

సూ॥ గురుశూలేకళత్రస్య॥ ౧౦॥

వ్యా॥ స్త్రీనిధన మాహ॥ గుర్వాశ్రితరాశి త్రికోణదశాయాం
పత్నీనిధనంస్యాత్॥

టీ॥ గురుశూలే=గురుశూలదశయందు, కళత్రస్య = భార్యకు
మరణము.

తా॥ బృహస్పతియున్నరాశికి త్రికోణరాశిదశయందుభార్యకు
మరణముకలుగును.

సూ॥ త త్తచ్ఛూలేతేషామ్॥ ౧౧॥

వ్యా॥ ఏవ మన్యేషా మపి నిధన మాహ ॥ పుత్రమాతులాది
కారక రాశే స్త్రీకోణదశాయాం పుత్రమాతులాదే ర్నిధనమిత్వర్థః॥

టీ॥ త త్తచ్ఛూలే=ఆయాశూలదశయందు, తేషాం=వారలకు
మరణము.

తా॥ ఈప్రకారముగానే కుమారుడు మేనమామ మొదలగు
వారికిని వారివారి కారకస్థానములనుబట్టి వారివారినిధనములను తెలిసి
కొనవలయును.

సూ॥ కర్మణి పాపయుతదృష్టే దుష్టమరణమ్॥ ౧౨॥

వ్యా॥ మరణే శుభాశుభభేదం దర్శయతిసూతే॥ లగ్నత్కారకాద్వా తృతీయే పాపేనయుతే దృష్టేవా దుష్టం మరణం భవతి॥

టీ॥ కర్మణి=తృతీయస్థానము, పాపయుతదృష్టే = పాపగ్రహములతో కూడినను చూడబడినను, దుష్టమరణం=దుర్మరణమగును.

తా॥ లగ్నమునకుగాని కారకమునకుగాని తృతీయ స్థానము పాపగ్రహముతోకూడినను చూడబడినను జలముసర్పము మొదలగు వానివలన దుర్మరణముకలుగును.

సూ॥ శుభంశుభదృష్టియుతే॥ ౧౩॥

వ్యా॥ లగ్న త్కారకా తృతీయే శుభేన యుక్తే దృష్టేవా శుభం మరణంస్యాత్ అగ్నిజలపాత బద్ధనాదిప్రయోజ్యం దుష్టమరణం జ్వరాదిరోగప్రయోజ్యం శుభముచ్యతే॥

టీ॥ శుభదృష్టియుతే=శుభగ్రహములదృష్టిగాని స్థితిగానియుండినయెడల, శుభం=మంచిమరణము.

తా॥ లగ్నమునకుగాని కారకస్థానమునకుగాని తృతీయస్థానమునందు శుభగ్రహమున్నను లేక శుభునిచేజూడబడినను మంచిమరణము కలుగును. అనగా జ్వరముమొదలగు స్వభావసిద్ధమగు రోగములచే మృతినొందుట మంచిమరణమనియు అగ్నిజలసర్పాదులచే మృతినొందుట దుర్మరణమనియు తెలిసికొనదగియున్నది.

సూ॥ మిశ్రేమిశ్రమ్॥ ౧౪॥

వ్యా॥ శుభపాపయో ర్ద్వయో రపి దృష్టౌ యోగే వా శుభాశుభాత్మకం మరణమిత్యర్థః॥

టీ॥ మిశ్రే = శుభాశుభులు కలిసినయెడల, మిశ్రం = మిశ్రమరణముకలుగును.

తా॥ ఆతృతీయస్థానము శుభులతోటి పాపులతోటి కూడియున్నను చూడబడినను మిశ్రమమరణము కలుగును,

సూ॥ ఆదిత్యేన రాజమూలాత్॥ ౧౫॥

వ్యా॥ మరణనిమిత్తాని దర్శయతి తృతీయే రవియోగే దృష్టే
వా సత్యాం రాజహేతోర్మరణమ్॥

టీ॥ ఆదిత్యేన=సూర్యునిచేత, రాజమూలాత్ = రాజులవల్ల
కలుగును.

తా॥ తృతీయస్థానమందు సూర్యుడున్నను చూడఁబడినను
ప్రభుమూలకముగ మృతినొందును.

సూ॥ చంద్రేణయత్క్షణః॥ ౧౬॥

వ్యా॥ తృతీయే చంద్రేణయుతే దృష్టే వా యత్క్షతః క్షయ
రోగోన్మరణం॥

తా॥ తృతీయస్థానమందు చంద్రుడుండిన క్షయరోగమువలన
మరణముకలుగును.

సూ॥ కుజేనవ్రణశస్త్రాగ్నిదాహోద్యైః॥ ౧౭॥

వ్యా॥ తృతీయే కుజేనయుతే దృష్టేవా వ్రణాదితో నిధనమ్॥

టీ॥ కుజేన=అంగారకునిచేత, వ్రణశస్త్రాగ్నిదాహోద్యైః=రణ
ములు శస్త్రములు అగ్ని దహనము మొదలగువానివలన మరణము.

తా॥ తృతీయస్థానమునందు అంగారకుఁడున్నను చూచినను
కురుపులు శస్త్రములు అగ్నిబాధ మొదలగువానివలన మరణము.

సూ॥ శనివాతరోగాత్॥ ౧౮॥

వ్యా॥ తృతీయే శనినాయుతే దృష్టేవా వాతరోగతోనిధనమ్॥

తా॥ తృతీయస్థానమందు శనియుండుటచే వాతరోగమువలన
మరణముకలుగును.

సూ॥ మందమాందిభ్యాంవిషసర్పజలోద్భంధనాదిభిః॥ ౧౯॥

వ్యా॥ తృతీయే శని గులికాభ్యాం యుతే దృష్టే వా విషాదిభి
ర్మరణం గులికస్య స్పష్టీకరణ మన్యత్రానుసంధేయం॥

టీ॥ మందమాందిభ్యాం=తృతీయస్థానమందు శనిగులిక గ్రహ
ములుండినను చూచినను, విషసర్పజలోద్భంధనాదిభిః = విషము,
సర్పము, జలము, ఉరి, మొదలగువానిచే మరణముకలుగును.

సూ॥ కేతునా విషూచీ జలరోగాద్యైః॥ ౨౦॥

వ్యా॥ తృతీయే కేతునా యుతే దృష్టే వా విషూచ్యాదితో మరణమ్॥

టీ॥ కేతునా = తృతీయస్థానమునందుండు కేతువుచేత, విషూచీ జలరోగాద్యైః = మశూచికము జలరోగము మొదలగు వానిచే మరణము కలుగును.

సూ॥ చంద్రమాందిభ్యాం పూగ మదాన్న కబళాదిభిః క్షణికమ్॥ ౨౧॥

వ్యా॥ తృతీయే చంద్రగులికాభ్యాం యుతే దృష్టే వా క్రముక మదాదినా నత్వరం మరణం॥

టీ॥ చంద్రమాందిభ్యాం = చంద్రుఁడు గుళికుఁడుయున్నయెడల, పూగమదాన్నకబళాదిభిః = పోకలరసము అన్నకబళము మొదలగువాని వలన, క్షణికం = క్షణములోనే మృతినొందును.

తా॥ తృతీయస్థానమునందు చంద్రుఁడు గుళికయు నుండినను చూచినను అన్నము భుజించునప్పుడు కబళము గొంతులో నడ్డపడుట వల్లనుగాని తాంబూలము వేసికొనినప్పుడు పోకచెక్కలయొక్క దుర్గుణముచేతనుగాని వెంటనే మృతినొందును.

సూ॥ గురుణాశోభాఽరుచివమనాద్యైః॥ ౨౨॥

వ్యా॥ తృతీయే గురుణా యుతే దృష్టే వా శోభాదిభిర్నిధనమ్॥

టీ॥ గురుణా = బృహస్పతిచేత, శోభాఽరుచివమనాద్యైః = వాపు, అజీర్తి, వమనము, మొదలగువానిచేత మరణము.

తా॥ తృతీయస్థానమందు బృహస్పతియున్నను చూచినను వాపు అజీర్తి డోకు మొదలగు రోగములచే మృతినొందును.

సూ॥ శుక్రేణమేహాత్॥ ౨౩॥

వ్యా॥ తృతీయే శుక్రేణ యుతే దృష్టే వా ప్రమేహరోగాన్నిధనం॥

టీ॥ శుక్రేణ = తృతీయస్థానమునందు శుక్రుడుండుటచేతను చూచుటచేతను, మేహాత్ = మేహరోగమువలన మృతినొందును.

నూ॥ మిశ్రేమిశ్రాత్ ॥ ౨౪॥

వ్యా॥ తత్తద్దోగాణాం బహూనాం తృతీయే యోగే దర్శనే
వాఽనేకరోగాన్నిధనమ్॥

టీ॥ మిశ్రే = గ్రహములు కలిసియుండిన, మిశ్రాత్ = అనేక
మిశ్రరోగములవలన మరణము.

తా॥ తృతీయస్థానమునందు అనేక గ్రహములున్నను తృతీయ
స్థానమును జూచినను అనేక విధములగు రోగములవలన మరణము
కలుగును.

నూ॥ చంద్రదృగ్యోగాన్నిశ్చయేన॥ ౨౫॥

వ్యా॥ తృతీయే తత్తద్గ్రహయోగదర్శనసత్వే తత్రైవ చంద్ర
దృష్టియోగసత్వే తత్తద్దోగాన్నిశ్చయేన మరణం వక్తవ్య మిత్యర్థః॥
ఏతేన చంద్రదృగ్యోగాభావే తృతీయస్థానగే నాపి తత్తద్గ్రహేణ తత్త
ద్దోగమరణే సందేహ ఇతి ధ్వనితం॥

టీ॥ చంద్రదృగ్యోగాత్ = చంద్రదృష్టియోగమువలన, నిశ్చ
యేన = నిశ్చయముగ మరణముకలుగును.

తా॥ తృతీయస్థానమునందు ఆయాగ్రహములుండినపుడుగాని
దృష్టికలిగినపుడుగాని ఆతృతీయస్థానమునకు చంద్రుడుచూచుచుండిన
పైనచెప్పబడిన యోగములవలన మరణము రూఢికలుగునని తెలిసి
కొనవలెను.

నూ॥ శుభైశ్శుభేదేశే॥ ౨౬॥

వ్యా॥ అథ నిధనే దేశభేదం దర్శయతి సూత్రాభ్యాం స్పష్టం
అత్ర బహుత్వ మవివక్షితం తృతీయే శుభదృగ్యోగ సత్వే శుభే దేశే
పుణ్యభూమీమరణమ్॥

టీ॥ శుభైః = శుభగ్రహములచే, శుభేదేశే = మంచిప్రదేశము
నందు మృతికలుగును.

తా॥ తృతీయ స్థానమునకు శుభగ్రహ స్థితిగాని దృష్టిగాని
యున్నయెడల కాశీరామేశ్వరాది పుణ్యభూములయందు మరణము
కలుగును.

సూ॥ పాపై కీకటే॥ ౨౭॥

వ్యా॥ పాపైస్తు కీకటే మగధాది పాపదేశే మరణ మిత్వర్థః శుభపాపభయయోగే తు న కాశ్యాది శుభేన మగధాది పాప దేశ ఇత్వర్థః॥

టీ॥ పాపైః = పాపగ్రహములచే, కీకటే = అయోగ్యప్రదేశము నందు మరణముకలుగును.

తా॥ తృతీయస్థానమునకు పాపవీక్షణముగాని స్థితిగాని కలిగిన యెడల మగధదేశము మొదలగు కష్టప్రదేశములయందు మరణము కలుగును. శుభులయొక్క పాపులయొక్క స్థితి దృష్టులసంబంధము కలిగినయెడల కాశి మొదలగు పుణ్యభూములయందుగాని మగధ మొదలగు కష్టప్రదేశములయందుగాని మరణము కలుగదు. సమాశ సుకృతదుష్కృతములుకలతావుననే మృతినొందును.

సూ॥ గురుశుక్రాభ్యాంజ్ఞానపూర్వమ్॥ ౨౮॥

వ్యా॥ తృతీయే జ్ఞానాజ్ఞానపూర్వకత్వమాహ॥ స్పష్టమ్॥

టీ॥ గురుశుక్రాభ్యాం = తృతీయస్థానమందు గురుశుక్రములుండుట చేతను జూచుటచేతను, జ్ఞానపూర్వం = జ్ఞానముకలిగి మృతినొందును.

సూ॥ అన్యైరన్యథా॥ ౨౯॥

వ్యా॥ లగ్నా త్కారకా తృతీయే గురుశుక్రాభ్యాం యతే దృష్టేవా జ్ఞానపూర్వం మరణమ్ గురుశుక్రకాతిరిక్తయోగదర్శనాభ్యా మజ్ఞానపూర్వంమరణం॥

టీ॥ అన్యైః = ఇతరులచేత, అన్యథా = దీనికివిపరీతవిధముగ జరుగును.

తా॥ లగ్నమునకుగాని కారకమునకుగాని తృతీయస్థానము నందు గురుశుక్రమున్నను తృతీయస్థానమును గురుశుక్రముచూచినను జ్ఞానపూర్వకమగు మరణముకలుగునని నొకనూత్రములో చెప్పబడి నది. ఇప్పుడు వారియుభయులకంటె నితరగ్రహముల దృష్టిగాని స్థితి గాని కలిగిన అజ్ఞానపూర్వకమగు మరణము కలుగును.

సూ॥ లేపన జనకయో ర్మధ్యే శనిరాహుకేతుభిః పితౌర్న సంస్కర్తా 30॥

వ్యా॥ ఫలా నరమాహ॥ లగ్నద్వాదశయోర్మధ్యేశనిరాహుశ్శనికేత్వోర్వా స్థిత్యా మాతాపితౌః సంస్కర్తానస్యాత్ ॥

టీ॥ లేపనజనకయోర్మధ్యే = లగ్నద్వాదశములయందు, శని రాహుకేతుభిః = శనిరాహువు కేతువుండుటచేత, పితౌః = తల్లిదండ్రు లకు, నసంస్కర్తా = సంస్కారముచేయువాడుకాదు.

తా॥ లగ్నమందుగాని ద్వాదశమందుగానిశనియుండి వానితో రాహువైనను కేతువైనను కలిసియున్నయెడల తల్లిదండ్రులకు సంస్కారముచేయువాడుకాదు. అనగా వారికంటె ముందుగా మృతినొందుట గాని మరణసమయమునందు దూరదేశమునందుండుటగాని వర్ణసాంకర్యముగాని కారణములగును.

సూ॥ లేపాదిపూర్వార్థేజనకాద్యవరార్థే 31॥

వ్యా॥ లగ్నద్వాదశమధ్యం ప్రకటయతి లగ్నాది పూర్వార్థే లగ్నాదిప్రథమమప్తే ద్వాదశాద్యవరార్థే ద్వాదశా ద్యుత్తరమప్తే శనిరాహు శనికేతుసత్వే మాతృపితౌః క్రమాత్సంస్కర్తాన తథాచ లగ్నాదిమప్తే శనిరాహు శనికేతుసత్వే మాతృ సంస్కర్తాన సప్తమాదిమప్తే శనిరాహు శనికేతు సత్వే పితృసంస్కర్తా నే తి ఫలి తోర్థః శన్యాదిత్రీకసత్వే ఇతి కుతోనోక్త మితి చేద్రాహుకేత్వోరేక స్థానస్థితేర్బాధత్వానోక్తమితి॥

టీ॥ లేపాదిపూర్వార్థే = లగ్నముమొదలు పూర్వార్థమందును, జనకాద్యవరార్థే = ద్వాదశములో నుత్తరభాగమందును.

తా॥ లగ్నద్వాదశములమధ్యను అని పూర్వముచెప్పఁబడినది. మధ్య అనగా యేమి అభిప్రాయమో వివరించుచున్నాఁడు. రాశిని పూర్వభాగమనియు నుత్తరభాగమనియు భాగమునకు ఆటయంశము అనియు విభాగించి లగ్నములో ప్రథమాంశము మొదలౌటభాగముల పర్యంతము పూర్వార్థమనియు ద్వాదశరాశిలో సప్తమాంశము

మొదలు ఆఖరువఱకు నుత్తరార్థమనియు చెప్పబడినది. దీనినే మొదటి యాఱుభాగములను పూర్వవట్కమనియు తర్వాత ఆఱు భాగములు నుత్తరవట్కమనియు చెప్పిరి. కాబట్టి లగ్నాదిపూర్వ భాగమునందు ద్వాదశరాశియొక్క యుత్తరభాగమునందును శని యుండి వానితో రాహువుగాని కేతువుగాని కలిసియున్నయెడల మాతాపితృలకు సంస్కర్తకాడు. అనగా లగ్నములోపూర్వభాగము నందు శనియుండగ వానితో రాహు కేతువులలో నెవరైన కలిసి యున్నయెడల తల్లికి సంస్కర్తకాడు. ద్వాదశరాశిలో నుత్తరభాగ మునందు శనియుండగ వానితో రాహుకేతువులలో నెవరైనను కలిసి యున్నయెడల తండ్రికి సంస్కర్తకాడని యభిప్రాయము. రాహు కేతువులు ఒకరాశియందు నెప్పుడునుండరు కాబట్టి వారిలో నొకరి తోటియే శనికి సంబంధము చెప్పబడినదని గ్రహింపవలయును.

సూ॥ శుభదృగ్యోగాన్న॥ 3౨॥

వ్యా॥ అపవాదమాహ॥ తత్ర లగ్నాదిద్వాదశాదిమధ్యే శుభ దృగ్యోగసత్వే పూర్వోక్తయోగో నస్యాత్కింతు పితో స్సంస్కర్తా స్యాత్॥

టీ॥ శుభదృగ్యోగాత్ = శుభగ్రహ దృష్టి యోగము వలన, న=కాదు.

తా॥ అపవాదమును చెప్పుచున్నాడు. లగ్నాది పూర్వభాగ మందుగాని ద్వాదశరాశిలో నుత్తరభాగమందుగాని శనియుండి వానితో రాహుకేతువులలో నెవరైనను కలిసియుండినను ఆశనికి శుభగ్రహదృష్టి యుండినయెడల తల్లిదండ్రులకు సంస్కారము చేయు వాడగును.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విద్విరచితాయాం

జైమినీ సూత్రవ్యాఖ్యాయాం

సుబోధిన్యాం ద్వితీయాధ్యాయస్య

ద్వితీయపాదః॥

జై మినీయనూత్రములు.
ద్వి తీ యా ధ్యా య స్య
తృ తీ యః పా ద ః.

నూ॥ విషమేతదాదిర్నవాంశః॥ ౧॥

వ్యా॥ అథ దశాభేదబలభేదాదీనాహ తత్రాదా నవాంశదశా
మాహ విషమే లగ్నే సతి తదాది ర్లగ్నాదిః నవాంశ దశాస్సాన్యత్
అన్యథా సప్తమరాశౌ లగ్నే సత్యాదర్శాదిః సప్తమరాశ్యాదిర్నవాం
శస్సాన్యత్ ఆదర్శస్సమ్ముఖే భవతి సమ్ముఖరాశిః సప్తమ ఏవ భవతి
ఏతద్దశాయాం ప్రతిరాశి నవనవాబ్దా భవన్తితి నవాంశదశేతి నామ
ధేయం జ్ఞేయం యత్తు॥ శ్లో॥ స్థిరరాశేష్వప్తరాశి శ్చరస్యాష్టమఏవసః
ద్విస్వభావస్యరాశిస్తు సప్తమస్సంముఖోమతః ॥ ఇతి శ్లోకం కృత్వా
సమ్ముఖత్వం పథై రుక్తం తద్దృష్టిపరమేవనత్వన్యపరమ్॥

నూ॥ అన్యథాఽదర్శాదిః॥ ౨॥

వ్యా॥ అథ స్థిరదశామాహ స్పష్టమ్॥

టీ॥ విషమే=బేసిరాశియందు, తదాదిః = లగ్నముమొదలు,
నవాంశః=నవాంశమగును, అన్యథా=సమరాశియందు, ఆదర్శాదిః=
సప్తమరాశిమొదలు నవాంశయగును.

తా॥ ఇప్పుడు దశాభేదమును బలభేదమును చెప్పుచున్నవాడై
ముందుగ నవాంశదశను నిరూపించుచున్నాడు. విషమరాశి లగ్న
మగునేని లగ్నముమొదలుకొనియే నవాంశదశయగును. సమరాశి
యగునేని సప్తమరాశిమొదలునవాంశదశాప్రారంభమగును. ఆదర్శ
రాశియనఁగా సప్తమరాశి దానినే సంముఖరాశియనియు చెప్పుదురు.
ఈదశావిషయములో ప్రతిరాశిలోను తొమ్మిది తొమ్మిది సంవత్సర
ములుకలవు కాబట్టి దానినే నవాంశదశయని చెప్పుదురు. శ్లో॥ స్థిర
రాశేష్వప్తరాశి శ్చరస్యాష్టమఏవసః॥ ద్విస్వభావస్యరాశిస్తు సప్తమస్సం
ముఖోమతః॥ అనఁగా స్థిరరాశికి ఆఱవరాశియు చరరాశికి ఎనిమిదవ

రాశియు ద్విస్వభావరాశికి సప్తమరాశియు సంముఖరాసులనియు నర్థమిచ్చునట్టి యొకశ్లోకమును ప్రేమనిధిపండితులు కల్పించి చెప్పిరిగాని యదికాదు. వారుచెప్పినది ప్రథమాధ్యాయములో చెప్పిన దృష్టికి సంబంధమగునుగాని ప్రకృతాంశమునకు సంబంధించునదికాదు.

నూ॥ శశినందపావకాః క్రమాదబ్దాః స్థిరదశాయాం॥ 3॥

వ్యా॥ చరస్థిర ద్విస్వభావరాశీనాం క్రమేణ సప్తాష్టనవాబ్దానియతాః స్థిరదశాయాం భవన్తిత్యర్థః తథాచ మేషే సప్తవృషేష్టే మిధునేనవ పునఃకర్కే సప్తేత్యాదిక్రమేణ ద్వాదశరాశిపర్యస్తమబ్దాజ్ఞాతవ్యాః॥

టీ॥ స్థిరదశాయాం = స్థిర రాశిదశయందు, శశినందపావకాః = 7, 8, 9 అని, అబ్దాః = సంవత్సరములు, క్రమాత్ = వరుసగానగును.

తా॥ మేషమునకు 7 సంవత్సరములు వృషభమునకు 8 సంవత్సరములు మిధునమునకు 9 సంవత్సరములనియుచరస్థిరద్విస్వభావములకు జెప్పఁబడినది ఈవిధముగానే కర్కటము మొదలు మూడురాసులకును తులమొదలు మూడురాసులకును మకరముమొదలు మూడురాసులకును దశాసంవత్సరములగును ఇట్లు స్థిరదశయందు నియతమైనవి.

నూ॥ బ్రహ్మాగ్రహేమా॥ ౪॥

వ్యా॥ ఏతద్దశారమృస్థానమాహ ॥ ఏషాదశా బ్రహ్మాగ్రహేదిర్బ్రహ్మాగ్రహశ్రితరాశి మారభ్య ప్రవర్తనీయైత్యర్థః॥

టీ॥ ఏషా = ఈదశ, బ్రహ్మాదిః = బ్రహ్మాగ్రహముండిన రాశి మొదలుగాగలది.

తా॥ బ్రహ్మాగ్రహమున్న రాశిమొదలుకొని దశలు ప్రారంభమగును.

నూ॥ అథ ప్రాణః॥ ౫॥

వ్యా॥ అథ బలవృద్ధికోటి అధానంతరం ప్రాణోబలముచ్యతే॥

టీ॥ అథ = అనంతరము, ప్రాణః = బలము, ఉచ్యతే = చెప్పఁబడుచున్నది.

సూ॥ కారకయోగః ప్రథమోభావానాం॥ ౬॥

వ్యా॥ రాశీనామాద్యం బలం కారకయోగోభవతి॥

టీ॥ భానాం=రాసులకు, కారకయోగః = కారకయోగము, ప్రథమః=మొదటిది.

తా॥ రాసులయొక్క దశను విచారించు విషయమున కారకయోగము ముఖ్యముగ చూడవలెను.

సూ॥ సామ్యేభూయసా॥ ౭॥

వ్యా॥ గ్రహయోగసామ్యే ఉభయత్ర గ్రహసత్వే సతి భూయసా గ్రహయోగేన బలం భవతి గ్రహయోగభూయస్త్వాదిభి రపి సామ్యే నిర్ణాయకమాహ॥

టీ॥ సామ్యే=సమానమగుచుండగ, భూయసా=అధికబలమును విచారింపవలయును.

తా॥ రెండుపక్షములయందును గ్రహయోగము సమానముగ నున్నయెడల అధికబలమును విచారింపవలయును.

సూ॥ తతస్తుంగాదిః॥ ౮॥

వ్యా॥ తతో భూయస్త్వానంతరం తుంగాదిర్బలంస్యాత్ రాశేస్తుంగస్వగృహస్థ మిత్రగృహస్థ గ్రహయోగః ప్రాణిత్యర్థః॥

టీ॥ తతః=అనంతరము, తుంగాదిః=ఉచ్చరాశిస్థితి మొదలగు బలమును విచారింపవలెను.

సూ॥ నిసర్గస్తతః॥ ౯॥

వ్యా॥ అథరాశీనాం నిసర్గబలమాహ॥ తతస్తుంగాదిబలానంతరం నిసర్గబలం గ్రహ్యాం చరాత్ స్థిరః స్థిరా ద్విస్వభావౌ బలీ త్యర్థః తదుక్తం బుద్ధైః॥ శ్లో॥ అగ్రహాత్సగ్రహోజ్యాయాన్ సగ్రహేష్వధిక గ్రహః॥ సామ్యేచరస్థిరద్వంద్వాః క్రమాత్స్వర్బలశాలినః ఇతి॥

టీ॥ తతః=అనంతరము, నిసర్గః=స్వభావబలము.

తా॥ ఉచ్చస్థానాది బలమును విచారించినపిమ్మట స్వభావసిద్ధమగు బలమును విచారింపవలెను అదియెట్లనగా- శ్లో॥ అగ్రహాత్సగ్ర

హోబ్యాయానగ్రహేష్వధికగ్రహః। సామ్యేచరస్థిరద్వంద్వైకమా
త్స్యర్బలశాలినః॥ గ్రహములులేని రాశికంటె గ్రహములున్నరాశి
బలముకలది. గ్రహములున్నరాసులలో నధికగ్రహములుకలది అధిక
మైనది. రెండును బలము సమానముగ కలిగియున్నప్పుడు చరరాశి
కంటె స్థిరరాశియు స్థిరరాశికంటె ద్విస్వభావరాశియు క్రమముగ
నొకదానికంటె నొకటి బలముకలదియని వృద్ధులు చెప్పినప్రకారముగ
స్వభావసిద్ధమగు బలమును విచారింపవలయును.

సూ॥ తదభావేస్వామినఃస్థితంభావః॥ ౧౦॥

వ్యా॥ రాశౌ తదభావే కారకయోగాద్యభావే స్వామినోరా
శ్యధిపతే ర్థితంభావః కారకయోగాదిర్బలం యద్రాశినాథో బలవాన్స
ర్బలీతిభావః॥

టీ॥ తదభావే = కారకయోగాది బలములేని సమయమందు,
స్వామినః=అధిపతియొక్క, స్థితంభావః=ఈచెప్పబడినబలమును విచా
రింపవలెను.

తా॥ రాశికి కారకయోగాది బలములేనప్పుడు తద్రాశ్యధిపతి
యొక్క బలమును విచారింపవలెను.

సూ॥ అగ్రాయతోత్రవిశేషాత్॥ ౧౧॥

వ్యా॥ ఏకరాశౌ బహుగ్రహేషు సత్సు తేషాం రాశిద్వారక
బలసామ్యేపి అత్రాస్మిన్లగ్నంధే అగ్రాయతోగ్రహో విశేషాద్బలీభవతి
అగ్రమాయతః గతః అగ్రాయతః అగ్రాయత ఏవ అగ్రాయతః అధి
కాంశక ఇతియావత్ తథాచ బహుగ్రహేష్వేకరాశిస్థేష్వధికాంశో
బలవానితి॥

టీ॥ అతః=ఈగ్రంథమునందు, అగ్రాయతః = అధికగమనము
పొందినవాడు, విశేషాత్=విశేషమువలన,

తా॥ ఒక్కరాశియందు బహుగ్రహములుండి వారందఱును
సమానబలమే కలిగియుండినయెడల వారిలో నధికాంశకలవాడు బల
వంతుడని యీగ్రంథమునందు చెప్పబడినది.

సూ॥ ప్రాతివేళికఃపురుషే॥ ౧౨॥

వ్యా॥ పురుషే ఓజరాశౌ ప్రాతివేశికః సార్వరాశివర్తీ ద్వి
ద్వాదశగతోపగ్రహః స్వస్యబలకర్తాస్యాత్ ॥

టీ॥ పురుషే = బేసిరాశియందు, ప్రాతివేశికః = ప్రక్కనుండు
గ్రహమును తీసికొనవలెను.

తా॥ అప్పుడును సమానబలమే కలిగియున్నప్పుడు ఆగ్రహము
వకు ప్రక్కరాసులగు ద్వితీయ ద్వాదశస్థానములయందున్న గ్రహము
బలకరమైనదగును.

సూ॥ ఇతిప్రథమః॥ ౧౩॥

వ్యా॥ ఇతిప్రాక్తప్రకారేణ ప్రథమః ప్రాణఉక్తత్యర్థః॥

టీ॥ ఇతి = ఈప్రకారము చెప్పబడినది, ప్రథమః = మొదటివిధ
మైనబలము.

సూ॥ స్వామిగురుజ్ఞదృగ్యోగోద్వితీయః॥ ౧౪॥

వ్యా॥ స్వామియోగో గురుయోగో బుధయోగశ్చైకైకశో
రాశీనాం బలం భవతి స్వామిదృష్టి ర్గురుదృష్టిః బుధదృష్టిశ్చైకైకశో
ద్వాదశరాశీనాం బలంస్యాత్ ఏవం షడ్బలాని ద్వితీయః ప్రాణిత్యర్థభి
ధీయతే ద్వితీయం భావబలమిత్యగ్రిమసూత్రే ద్వితీయం బలంగ్రాహ్య
మితిస్పష్టికృతం॥

టీ॥ స్వామిగురుజ్ఞదృగ్యోగః = రాశ్యధివతి బృహస్పతి బుధుల
యొక్క వీక్షణయోగము, ద్వితీయః = రెండవది.

తా॥ రాశినాధునియొక్కయు బృహస్పతియొక్కయు బుధుని
యొక్కయు వీక్షణబలము రెండవది. ఈమువ్వురియొక్క వీక్షణము
ద్వాదశరాసులకును ప్రత్యేకము బలమునిచ్చును. ఇట్లు షడ్బలమును
విచారించుట రెండవది. రెండవది భావబలమని ముందుసూత్రములో
చెప్పినప్రకారము రెండవబలమునుకూడ విచారింపవలయునని స్పష్ట
పడుచున్నది.

సూ॥ స్వామినస్తృతీయః॥ ౧౫॥

వ్యా॥ స్వామినో రాశ్యధివతేః వక్ష్యమాణః ప్రాణస్తృతీయః
ప్రాణిత్యర్థః॥

టీ॥ స్వామినః = రాశ్యధిపతియొక్క వీక్షణము, తృతీయః = మూడవబలము.

నూ॥ స్వాత్స్వామినః కంటకాదిష్వపారదౌర్బల్యం॥ ౧౬॥

వ్యా॥ అథ స్వామి బలాబలే దర్శయతి స్వాదాత్మకారకా త్కంటకాదిషు కేంద్రపణఫరాపోక్షిమేషు స్వామినో పారదౌర్బల్యం భవతి కేంద్రశూన్యం పణఫరే ఏకం ఆపోక్షిమే ద్విగుణం దౌర్బల్యం భవతి॥

టీ॥ స్వాత్ = ఆత్మకారకమునుండి, కంటకాదిషు = కంటకాది స్థానములయందు, అపారదౌర్బల్యం = అధికము దుర్బలముకలుగును.

తా॥ ఆత్మకారకస్థానమునుండియే కేంద్రస్థానములు కలవౌ వానియందు రాశినాధునకు అధికమగు దుర్బలము కలుగును. కేంద్ర స్థానమందు బలమేమియు దౌర్బల్యముండదు దానికంటె పణఫరమందు ఒకభాగము దౌర్బల్యమెక్కువ ఆపోక్షిమమునందు దీనికంటె ద్విగుణ దౌర్బల్యము.

నూ॥ చతుర్థతః పురుషే॥ ౧౭॥

వ్యా॥ చతుర్థతః పాపదృగ్యోగ ఇత్యాదినావక్ష్యమాణచతుర్థ బలాదపి పురుషే విషమరాశౌ బలం భవతి త్యర్థః యత్తు చతుర్థతః ప్రథమాంతాత్తసిరిత్యుక్త్వా పురుషే చతుర్థః ప్రాణ ఇతి కైశ్చిదుక్తం తదయుక్తం ఏవం చే న్మునే స్తాత్పర్యం తర్హి చతుర్థః పురుషే ఇత్యేవ బ్రూయాత్ చతుర్థం బలంకిమితి శంకానిరాసా యేతి చత్వార ఇత్య గ్రేవక్ష్యతి వను తద్బలమప్యత్రైవ కుతోనోక్త మితి చే ద్బలస్య సాం ప్రతమనుపయోగా దుపయోగిబలముక్త్వా కాశ్చనదకాః ప్రదర్శ్య వక్ష్యతీతి॥

టీ॥ చతుర్థతః = నాల్గవబలమువల్లను, పురుషే = బేసిరాశియం దుబలముందును.

తా॥ పాపగ్రహముయొక్క దృష్టియోగమున్నయెడల నాల్గవ విధమగు బలమని ముందు చెప్పబడును. దానివల్లనైనను బేసిరాశి బలముకలదియేయగును. “ప్రథమాంతాత్తసిరి” అనెడు వ్యాకరణ

సూత్రమువలన పురుషరాశియందు నాల్గవబలము అని కొందఱు చెప్పిరి అదియు క్తమైనదికాదు. మునీశ్వరుని యభిప్రాయమదియేయైన యెడల “చతుర్థఃపురుషే” అని సూత్రముండవలసియున్నది. నాల్గవ బలము అను శంక లేకుండుటకొఱకు “ఇతిచత్వారః” ఇట్లు నాల్గవ బలము అని ముందుచెప్పబోవు సూత్రముకలదు ఆబలమునుగుఱించి చెప్పుట యిక్కడ ననుపయోగము కాబట్టి యిక్కడ నుపయోగకర మగు బలమునుచెప్పి కొన్నిదశలను చెప్పుచున్నాడు.

సూ॥ పితృలాభ ప్రథమప్రాణ్యాది శూలదశానిర్యాణే॥ ౧౮॥

వ్యా॥ అథ నిర్యాణశూలదశామాహ లగ్న సప్తమయోర్యః ప్రథమబలవాంస్తదాది గణనయా ప్రవృత్తదశా పాపదా లగ్నసప్త మాన్యతర త్రికోణ ౧-౨-౩ రాశిదశా తదా నిర్యాణం భవతీత్యర్థః అత్ర నవనవాబ్దా గ్రాహ్యః పురుషే సమాః సామాన్య ఇతి సూత్రే న్యవక్తవ్యత్వాత్ ॥

టీ॥ నిర్యాణే=మరణమందు, పితృలాభప్రథమప్రాణ్యాదిశూల దశా=లగ్నసప్తమరాసులలో బలముకలరాశికి త్రికోణదశయని యో గమునుగుఱించి చెప్పవలయును.

శా॥ లగ్నసప్తమరాసులలో నేదిబలముకలదియో దానినుండి లెక్కపెట్టగ లగ్నపంచమ నవమ రాసులగు త్రికోణస్థానములలో నేది పాపదశయగునో దానియందు మరణమనిచెప్పవలయును. దశాగణన విషయములో తొమ్మిదితొమ్మిదిసంవత్సరములని తెలిసికొనవలయును.

సూ॥ పితృలాభపుత్రప్రాణ్యాదిఃపితృః॥ ౧౯॥

వ్యా॥ పితృర్నిర్యాణదశామాహ లగ్నసప్తమయోర్యోపుత్ర రాశి నవమరాశీ తయోర్మధ్యే యో బలవా త మారభ్య క్రమేణ ప్రవర్తితయా దశాయాప్రోక్షరీత్యా శూలదశాయాం పితృర్నిర్యాణం భవతి॥

టీ॥ పితృలాభపుత్రః=లగ్నసప్తమస్థానములకు ఏపంచమనవమ రాసులుకలవో, ప్రాణ్యాదిః = వానిలోబలముకలది, పితృః=తండ్రికి మారకమైనది.

తా॥ లగ్నసప్తమస్థానములకు నేపంచమనవమరాసులుకలవ్రా
వానిలో నేది బలముకలదియో ఆరాశినుండి లెక్కపెట్టగ దానికి
త్రికోణరాసులలో పాపస్వభావముగల రాశిదశయందు తండ్రికి మర
ణముకలుగును.

నూ॥ ఆదర్శాదిర్మాతుః॥ ౨౦॥

వ్యా॥ మాతుర్నిర్మాణదశామాహ లగ్నత్సప్తమాద్వా బలి
సశ్చతుర్థరాశేశ్శూల ౧-౧౬-౯ దశాయాం మాతుర్నిర్మాణంస్యాత్ ॥

టీ॥ మాతుః=తల్లియొక్కనిర్మాణము, ఆదర్శాదిః = సప్తమ
రాశి మొదలైనది.

తా॥ లగ్నమునకుగాని సప్తమస్థానమునకుగాని బలముగల
చతుర్థస్థానమానుండియే త్రికోణరాసులుకలవ్రా ఆరాసులదశలలో
తల్లియొక్క నిర్మాణముజరుగును.

నూ॥ కర్మాదిర్భాతుః॥ ౨౧॥

వ్యా॥ లగ్నత్సప్తమాద్వా బలిన స్తృతీయరాశే శూలదశా
యాం భాతుర్నిర్మాణం॥

టీ॥ భాతుః=సోదరునియొక్కనిర్మాణము, కర్మాదిః=తృతీయ
స్థానము మొదలుగాగలది.

తా॥ లగ్నమునకుగాని సప్తమమునకుగాని బలముగల తృతీయ
స్థానమునకు నేత్రికోణస్థానములుకలవ్రా ఆరాసులదశలలో సోదరుని
నిర్మాణము జరుగును.

నూ॥ మాత్రాదిర్భగినీపుత్రయోః॥ ౨౨॥

వ్యా॥ మాతృ ఆదితి పదచ్ఛేదః లగ్నత్సప్తమాద్వాబలినః
పంచమరాశేః ప్రవృత్తశూలదశాయాం భగినీపుత్రయోర్నిర్మాణం॥

టీ॥ భగినీపుత్రయోః=తోబుట్టువుయొక్కయుఆమెకుమారుని
యొక్కయు నిర్మాణము, మాత్రాదిః=అయిదవస్థానముమొదలు.

తా॥ లగ్నమునకుగాని సప్తమరాశికిగాని బలముగల పంచమ
స్థానమునకు యేత్రికోణరాసులుకలవ్రా ఆరాసులదశలలో తోబుట్టువు
యొక్కయు మేనల్లునియొక్కయు నిర్మాణమును దెలిసికొనవలయును.

నూ॥ వ్యయాదిజ్యేష్ఠస్య॥ ౨౩॥

వ్యా॥ లగ్నాత్సప్తమా ద్వా బలిన ఏకాదశరాశేః ప్రవృత్తా
యాం దశాయాం తతః శూలదశాయాం జ్యేష్ఠభ్రాతుర్నిర్యాణం॥

టీ॥ జ్యేష్ఠస్య=అన్నయొక్కనిర్యాణము, వ్యయాదిః=ఏకాదశ
స్థానముమొదలు.

తా॥ లగ్నమునకుగాని సప్తమస్థానమునకుగాని బలముగల
యేకాదశ రాశి దశయందైనను దానికి త్రికోణరాసులదశలయందై
ననుఅన్నయొక్క నిర్యాణమును తెలియవలెను.

నూ॥ పితృవర్త్యత్తువర్గః॥ ౨౪॥

వ్యా॥ లగ్నా త్సప్తమా ద్వా బలినో నవమరాశేః ప్రవృత్తా
యాం దశాయాం తతః శూలదశాయాం పితృవర్గస్య పితృవ్యాదే ర్ని
ర్యాణంస్యాత్॥

టీ॥ పితృవర్గః=తండ్రిసంబంధులు, పితృవత్ = తండ్రికివలెనే
యగును.

తా॥ లగ్నమునకుగాని సప్తమస్థానమునకుగాని బలముగల
నవమరాశియందైనను లేక దానికి త్రికోణరాసులదశలయందైనను
పినతండ్రి పెత్తండ్రి మొదలగు తండ్రిసంబంధముగల వారినిగుఱించి
విచారింపవలయును.

నూ॥ బ్రహ్మదిపురుషే సమాదాసాంతాః॥ ౨౫॥

వ్యా॥ అథ బ్రహ్మదశా మాహ పురుషే విషమే జన్మలగ్నే
సతి బ్రహ్మది బ్రహ్మగ్రహశ్రితరాశితో దశాః ప్రవర్తనీయాః సమా
దాసాంతాః కోర్థః స్వరాశేష్టవృత్తం సమాదశాబ్దాగ్రా
హ్యః నను దాసాంతశబ్దేన షష్ఠరాశి స్వామ్యస్తమిత్యర్థః కథ మితి చే
చ్ఛుణు షష్ఠరాశ్యస్తవర్షానయనే సర్వేషాం సమత్వా ద్వా సప్తత్యు
త్తరవర్షాభావాచ్చాయోగ్యత్వా త్స్వామ్యంతమిత్యర్థః సమ్మన్న ఇతి
చేద్వర్షానయనే బ్రహ్మదిగణనా తదా పురుషే బ్రహ్మది సమాదా
సాంతా ఇతి సూత్రం ప్రణీతంస్యాదిత్యలం॥

టీ॥ పురుషే=జన్మలగ్నము విషమరాశియైనప్పుడు, బ్రహ్మాది=బ్రహ్మగ్రహమున్నరాశియొదలు, సమాః=సంవత్సరములు, దాసాంతాః=షష్ఠరాశ్యధిపతి రాశిపర్యంతము,

తా॥ జన్మరాశి బేసిరాశియైనయెడల బ్రహ్మగ్రహమున్నరాశి దశాసంవత్సరములు మొదలు షష్ఠరాశ్యధిపతియొక్క దశాసంవత్సరములు చివరవఱకు లెక్కపెట్టవలెను. స్వరాశియొదలు షష్ఠరాశ్యధిపతి సంవత్సరముల చివరవఱకు గ్రహింపవలయును “దాసాంత” శబ్దముచే షష్ఠరాశ్యధిపతిపర్యంతమని యేవిధముగాననిన ఆటవరాశియొక్క పక్షములపర్యంతమే చెప్పినయెడల నందరకు సంవత్సరములు సమానమేయగును మరియు డెబ్బదినంవత్సరములకుపైగావచ్చుటయు సంభవింపదు కాఁబట్టి రాశ్యధిపతిపర్యంతమని చెప్పఁబడినది కాఁబట్టి సంవత్సరములను లెక్కపెట్టవలసివచ్చినప్పుడు బ్రహ్మగ్రహముమొదలుగననియు నందు బేసిరాశి జన్మలగ్నమైన బ్రహ్మగ్రహముమొదలు షష్ఠరాశ్యధిపతిపర్యంతమనియు చెప్పఁబడినది.

సూ॥ స్థానవ్యతికరః॥ ౨౩॥

వ్యా॥ తత్ర స్థానవ్యతికరః సప్తమసమ్బద్ధోస్తి అయం భావః విషమే ఆదౌ బ్రహ్మశ్రీతరాశిదశా తతః క్రమేణాన్యేషాం సమే లగ్నేత్వాదౌ బ్రహ్మశ్రీత సప్తమరాశిదశా తతో వ్యుత్క్రమేణాన్యే షాం రాశీనాం దశాః విషమే బ్రహ్మాది సమే తు బ్రహ్మసప్తమాది క్రమవ్యుత్క్రమభేదేన దశా ఆనేయా ఇతి ఫలితార్థః॥

టీ॥ స్థానవ్యతికరః=స్థానములకు వ్యత్యాసముకలదు.

తా॥ ఇందుస్థానవ్యత్యాసముకలదు దీనియభిప్రాయమేమనగా బేసిరాశి జన్మలగ్నమైనయెడల బ్రహ్మగ్రహమున్నరాశి దశాసంవత్సరములుమొదలుగ క్రమముగ తరువాత రాసులదశాసంవత్సరములను లెక్కపెట్టవలయునని యిదివరలో చెప్పఁబడినది. సమరాశి జన్మలగ్నమైనయెడల ముందుగ బ్రహ్మగ్రహమున్నరాశికి సప్తమదశాసంవత్సరములను

రమును లెక్కపెట్టుట ప్రారంభించి యారాశినుండి వెనుకకు లెక్క పెట్టవలయును. అనఁగా వృషభము జన్మరాశియగునేని వృషభము మేషము మీనము అని యీ ప్రకారము వెనుకకు లెక్క పెట్టవలయును. ఇట్లు చెప్పుటవలన విషమరాశి లగ్నమైనప్పుడు బ్రహ్మగ్రహశితరాశి దశాసంవత్సరములు మొదలు క్రిమముగాను సమరాశి జన్మరాశియైన బ్రహ్మగ్రహమున్నరాశికి యేడవరాశిమొదలు వ్యత్రమముగాను దశాసంవత్సరములను లెక్కపెట్టవలయును.

సూ॥ పాపదృగ్యోగస్తుంగాదిగ్రహయోగః॥ ౨౭॥

వ్యా॥ అథ చతుర్థబలమాహ పాపగ్రహాణాం దృష్టిర్యోగశ్చ రాశేర్బలంభవతి తుంగమూలత్రికోణ స్వర్ణాతిమిత్రమిత్రరాశిస్థితశుభ గ్రహయోగశ్చ బలం స్యాదిత్యర్థః యత్తు తుంగా దీతి గ్రహయోగ విభాగం కృత్వా తుంగాది బలం గ్రహయోగబలంచేత్యుక్తం వధై స్తన్న పాపదృగ్యోగ ఇతి సూత్రేణ పాపయోగ బలము క్తమేవగ్రహ యోగ ఇతి సూత్రేణైవ తదర్థ లాభాత్పాపదృగిత్యేవ వక్తవ్యోయో గపదం వ్యర్థంస్యాత్ తస్మాత్పాపగ్రహాణాం యత్ర కుత్ర స్థితానా మపి యోగే బలం శుభగ్రహాణాం తుంగాదిస్థానామేవ యోగేబలం నత్వన్యత్రస్థానా మితి భావః ఇతిచత్వారః కారకయోగా ఇత్యాదినా త్రియః పూర్వోక్తా ఏకోయమితి చత్వారః ప్రాణ ఇత్యర్థః॥

టీ॥ పాపదృగ్యోగః=పాపగ్రహములయొక్క దృష్టియోగము, తుంగాదిగ్రహయోగః=ఉచ్చస్థితిగల గ్రహయోగము బలమని చెప్పబడును.

తా॥ చతుర్థ బలమును చెప్పుచున్నాడు. పాపగ్రహముల యొక్క దృష్టియు ఆగ్రహములయొక్క సంబంధమును రాసులకు బలమగును. మరియు ఉచ్చమూల త్రికోణ స్వత్వ అతిమిత్ర మిత్ర స్థానము మొదలగు రాసులయందున్న శుభగ్రహముల దృష్టియు ఆగ్రహములయొక్క కూటమియు బలకరమగును “తుంగాది” అను

పదమునుండి “గ్రహయోగః” అను పదమును విభాగముచేసి తుంగాది బలమనియు గ్రహయోగబలమనియు రెండువిధములుగా ప్రేమనిధి పండితులచే చెప్పబడినదిగాని యట్లు కానేరదు. పాపదృగ్యోగమని సూత్రములో పాపగ్రహయోగ బలము చెప్పబడినది. తర్వాత చెప్పబడెడు “గ్రహయోగః” అనెడు వాక్యముచేత వారు చెప్పునట్టి అర్థము వచ్చుచున్నది లేక “పాపదృక్” అని చెప్పునెడల ‘యోగ’ పదము వ్యర్థమగును. అందువలన పాపగ్రహములెక్కడనున్నప్పటికీ యోగమువిషయము బలమగును. శుభగ్రహములైతే ఉచ్చమొదలగు మంచిస్థానములయందున్నప్పడే యోగమునుగుఱించిన బలమగును. ఇతరస్థానములయందున్నయెడల బలములేదు. కాబట్టి మూడుబలము లిదివఱకు చెప్పబడినవి. ఇప్పుడీబలము చెప్పబడినది కావుననాలుగు బలములని నిర్ణయింపబడినది.

నూ॥ పంచమేవదక్రిమాత్రాప్రత్యక్షత్వం॥ ౨౮॥

వ్యా॥ పూర్వోక్తచరదశాయాం క్రమవ్యుత్క్రమభేదమాహ॥ త్రిభిస్త్రిభిర్భైరసమంచపదాని చత్వారి భవంతి చక్ర త్రి లగ్నాన్నవ మే ఓజపదాన్తర్గతరాశిశ్చే త్క్రమాద్యుగ్మ పదాన్తరరాశిశ్చే దవ్యు త్క్రమాద్దశానేయా పూర్వం చరదశావర్షానయన మాత్ర ముక్తం క్రమవ్యుత్క్రమభేదస్తు నోక్తస్తస్మాదతోక్తం దశారంభావధేరనుక్త త్వా ల్లగ్న మేవాత్రాగ్రాన్యమితి॥

తా॥ మూడు మూడు రాసులచేత ఒక పదమగును. పండ్రెండురాసులు అట్టిపదములు నాలుగగును. పండ్రెండు రాసులు నాలుగుపదములుగల ఈచక్రములో లగ్నమునుండి తొమ్మిదవస్థానము విషమరాసులుగల పదములో రాశియైన క్రిమముగాను, నమరాసులు గల పదములో రాశియైన వ్యుత్క్రమముగాను, దశను నిర్ణయింపవల యును. పూర్వము చరరాశి దశాసంవత్సరములను సాధించుట మాత్రము చెప్పబడినది. క్రిమగణనము వ్యుత్క్రమగణనమును

గుఱించి చెప్పియుండలేదు. అందువలన నదిచ్చట చెప్పబడినది. దశారంభావది చెప్పబడలేదు కాబట్టి ఇచ్చట లగ్నమే ప్రారంభముగా గ్రహింపవలయును.

నూ! చరదశాయామత్రశుభః కేతుః॥ ౨౯॥

వ్యా॥ అస్యాం చరదశాయాం కేతుః శుభ శ్శుభగ్రహఫలద ఇత్యర్థః॥

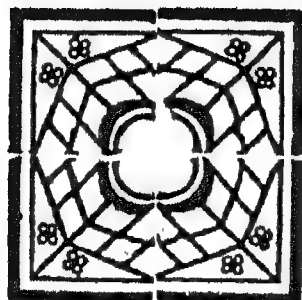
టీ! అత్ర=ఈగ్రంథమందు, చరశాయాం = చరదశయందు, కేతుః=కేతువు, శుభః=శుభఫలమునిచ్చువాడగును.

ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విద్వరచితాయాం

జైమినీ సూత్రవ్యాఖ్యానాయాం

సుబోధిన్యాం ద్వితీయాధ్యాయస్య

తృతీయపాదః॥

శై మినీయనూత్రములు.

ద్వి తీ యా భ్యా య స్య

చ తు ర్థః పా దః.

సూ॥ ద్వితీయం భావబలంచరనవాంశే॥ ౧॥

వ్యా॥ చరరాశేర్నవాంశదశాయాం భావబలం స్వామిగురుజ్ఞ
దృగ్యోగ ఇతి ఫలాదేశాయగాహ్యమిత్వర్థం॥

టీ॥ చరనవాంశే—చరరాశినవాంశమునందు, భావబలం—భావ
బలము, ద్వితీయం—రెండవది.

తా॥ (స్వామిగురుజ్ఞః) అని చెప్పబడిన సూత్రఫలానుసార
ముగ నిచ్చట చరరాశి నవాంశదశను విచారించునప్పుడు భావబలము
రెండవదిగా శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పిరి.

సూ॥ దశాశ్రయోద్వారమ్॥ ౨॥

వ్యా॥ అథ ద్వారబాహ్యరాశీస్తర్కయతి॥ స్పష్టం॥

టీ॥ దశాశ్రయః—దశాస్థానరంభరాశి, ద్వారం—ద్వారరాశి
యని చెప్పబడును.

తా॥ ఇప్పుడు ద్వారబాహ్యరాసులనుగుఱించిచెప్పుచున్నాడు.
దశాస్థానరంభమైనరాశి ద్వారరాశియని చెప్పబడును.

సూ॥ తతస్తావతిథంబాహ్యం॥ ౩॥

వ్యా॥ అస్మిన్కాలే యస్య రాశేర్యాదశా చరస్థిరపర్యాయ
తః తద్దశాశ్రయో రాశిర్ద్వారమిత్వ్యుచ్యతే॥ ఏనమేవ పాకరాశిరితివ్యవ
హరంతి లగ్నద్వావత్సంఖ్యాకో ద్వారరాశి స్తస్మాత్తావత్సంఖ్యాకో
రాశిర్బాహ్యమితినిగద్యతే ఏనమేవ భోగరాశింవదంతి అత్రలగ్నశబ్దేన
జన్మకాలే యద్రాశితః ప్రాథమికీ దశాసమారభ్యతే సరాశిర్గ్రాహ్యః
లగ్నం సప్తమోవా బ్రహ్మగ్రహాద్వాశితరాశి ర్వాయథాయోగ
మాద్యదశాశ్రయరాశి రేవ పాకరాశే రవధి ర్నతు ప్రసిద్ధం లగ్నం
ఏవంచేన్నోచ్యతే తస్మా “సఏవ భోగరాశిశ్చపర్యాయప్రథమెన్నుతః”

ఇతి నలగతి యత్ర సప్తమాద్భహ్మశ్రితరాశితోవా దశా ప్రవృత్తి
 సత్రయః పాకరాశిస్య ఏవభోగ రాశిరితినసమ్భవతితదుక్తంవృద్ధైః
 శ్లో॥ చరేనుర్ఘ్నితమార్గతస్సాన్యత్ వష్టవష్టాదికఃస్థిరే । ఉభయేకంటకా
 జ్ఞేయా లగ్నపంచమభాగ్యతః । చరస్థిరద్విస్వభావే స్వోజ్ఞేషుప్రాకర్త
 మోమతః । తేష్వేవతీషుయుగ్మేషు గ్రాహ్యంవ్యుత్క్రమతోఽఖిలం
 ఏవముల్లిఖతోరాశిః పాకరాశిరితస్త్వతః । సఏవభోగరాశిశ్చ పర్యాయే
 ప్రథమస్త్వతః । లగ్నాద్యావతిథఃపాకః పర్యాయేయత్రదృశ్యతే ।
 తస్మాత్తావతిథోభోగః పర్యాయేతత్రగ్రహ్యాతాం । తదిదంచరపర్యా
 య స్థిరపర్యాయయోర్ద్వయోః । తీకోణాఖ్యదశాయాంచ పాకభాగే
 ప్రకల్పనం॥ ఇతి పర్యాయే దశాయామిత్యర్థః॥

టీ॥ తతః = అనంతరము, తావతిథం = అంతసంఖ్యగలరాశి,
 బాహ్యం = బాహ్యరాశియగును.

తా॥ ఏకాలమందేరాశికి యేదశ చరస్థిరభేదముగ ప్రారంభిం
 పఁబడునో ఆ దశకాశ్రయభూతమగు రాశి ద్వారరాశియని చెప్పఁ
 బడును దీనినే పాకరాశియని చెప్పుదురు. లగ్నము మొదలు ద్వార
 రాశి మొంతసంఖ్యగలదియగునో ద్వారరాశినుండి అంతసంఖ్యగలది
 బాహ్యరాశియగును దీనినే భోగరాశియని చెప్పుదురు. జన్మకాలము
 నందు ఏరాశిమొదలుకొని ప్రథమదశను ప్రారంభించి చెప్పిరో ఆ
 రాశియే యిచ్చట లగ్నశబ్దముచే చెప్పఁబడుచున్నది. లగ్నముగాని
 సప్తమరాశిగాని బ్రహ్మగ్రహము మొదలగు గ్రహములున్నరాశిగాని
 అప్పటికి సందర్భానుసారముగ మొదటిదశ యేరాశినుండి ప్రారంభిం
 పఁబడెనో ఆరాశియే పాకరాశికి అవధియైయున్నదిగానిప్రసిద్ధలగ్నము
 కాదు అట్లుచెప్పినయెడల- శ్లో॥ సఏవభోగరాశిశ్చ పర్యాయేప్రథమే
 స్త్వతః॥ అనఁగా ఎక్కడ సప్తమమునుండిగాని బ్రహ్మగ్రహమున్న
 రాశినుండిగాని దశప్రారంభింపఁబడెనో అచ్చట నేదిపాకరాశియగునో
 అదియే భోగరాశియని చెప్పుటకు వీలులేదు. శ్లో॥ చరేనుర్ఘ్నిత
 మార్గస్యాత్ వష్టవష్టాదికఃస్థిరే॥ ఉభయేకంటకాజ్ఞేయా లగ్నపంచమ
 భాగ్యతః । చరస్థిరద్విస్వభావే స్వోజ్ఞేషుప్రాకర్తమోమతః । తేష్వేవ

తీషుయుగ్మేషు గ్రాహ్యంవ్యుత్క్రమతోఽఖిలం । ఏవముల్లిఖితోరాశిః
 పాకరాశిరితిస్మృతః । సవవభోగరాశిశ్చ పర్యాయేప్రథమేస్మృతః ।
 లగ్నద్వావతిథఃపాకఃపర్యాయేయత్రదృశ్యతే । తస్మాత్తావతిథోభోగః
 పర్యాయేతత్రగృహ్యతాం । తదిదంచరపర్యాయ స్థిరపర్యాయయోర్ద్వయోః
 త్రికోణాఖ్యదశాయాంచపాకభాగేప్రకల్పనం॥ చరరాశియందు
 రాశినివిడువకుండగనే లెక్కపెట్టవలయును. స్థిరరాశియందు లగ్న
 మునకు నాటవరాశియనియు తిరిగి ఆటవరాశికి నాటవరాశియనియు
 లెక్కపెట్టవలయును. ద్విస్వభావరాసులయందు లగ్నపంచమ నవమ
 రాసులనుగాను లెక్కపెట్టవలయును. చరస్థిర ద్విస్వభావములుగల
 రాసులైనను ఓజరాసులయందు పూర్వము చెప్పబడిన విధముగ
 క్రమముగానే లెక్కపెట్టవలయును. వానిలో మూడు సమరాసుల
 యందే వ్యుత్క్రమముగ లెక్కపెట్టవలయును. ఇట్లు లెక్కపెట్టగ
 మొదటిపర్యాయములో నదియే ద్వారరాశియనియు నదియే బాహ్య
 రాశియనియుజెప్పబడును. ద్వారరాశిని పాకరాశియనియు, బాహ్య
 రాశిని భోగరాశియనియునుచెప్పుదురు. లగ్నమునుండి యేపర్యాయ
 ములో పాకరాశి యెంతసంఖ్యగలదియగునో ఆపర్యాయములో నా
 పాకరాశికి బాహ్యరాశి అంతసంఖ్యగలదియగును. ఇట్లుచరస్థిర రాసుల
 పర్యాయములయందు పాకభోగములను కల్పింపవలయును.

నూ॥ తయోఃపాపేబంధయోగాదిః॥ ౪॥

వ్యా॥ అథ ద్వారబాహ్యయోః ఫలమాహ త్రిభి స్సూత్రైః
 తయో ర్ద్వారబాహ్యయోః పాపగ్రహ సతి త ద్దశాయాం బద్ధాది
 స్సాన్యత్ తను క్తంవృద్ధైః ॥ శ్లో॥ పాకేభోగేచపాపాధ్యే జేహపీడామ
 నోవ్యధా ఇతి॥

టీ॥ తయోః = ఆరెండుస్థానములయందు, పాపే=పాపగ్రహ
 యోగము కలిగియుండగ, బంధయోగాదిః=బంధనము మొదలగునవి
 కలుగునని శాస్త్రవేత్తలుచెప్పిరి.

తా॥ ద్వారబాహ్యరాసుల రెంటియందును పాపగ్రహము
 లున్నలు నారాసులదశలయందు బంధనాదికము కలుగును ఇందును

గుఱించి వృద్ధులు చెప్పినదేమనఁగా- శ్లో॥ పాకేభోగేచపాపాఢ్యే
దేహపీడామనోవ్యధా॥ పాకభోగరాసులకు పాపగ్రహసంబంధమున్న
యెడల దేహపీడ మనోవ్యాధియు కలుగును.

నూ॥ స్వక్షేత్రస్యతస్మిన్నోపజీవస్య॥ ౫॥

వ్యా॥ తస్మిన్ద్వారే బాహ్యే వారాశౌ పాపాశ్రయీభూతేఽస్య
పాపస్య పరంతూపజీవస్య ఉపసమీపే జీవో య స్వేతి గురుసమీప
వర్తినః స్వక్షేత్రే స్థితౌ సత్యాం న బద్ధాదిరిత్యర్థః పాకభోగాశ్రితః పాపా
యదిస్వక్షేత్రే గురుయుక్తదోషోనేతియావత్॥

టీ॥ అస్య=ఈపాపగ్రహము, ఉపజీవస్య = బృహస్పతినమీప
మందుండినవాడగుచుండగ, తస్మిన్=ఆరాశి, స్వక్షేత్ర=స్వక్షేత్రమగు
చుండగను, న=లేదు.

తా॥ పాకరాశియందుగాని భోగరాశియందుగాని పాపగ్రహ
మున్నను ఆపాపగ్రహమునకారాశి స్వక్షేత్రమై బృహస్పతితో గూడి
యుండినయెడల వెనుక చెప్పఁబడిన బంధనాదికము కలుగదనియు
యభిప్రాయము.

సూ॥ భగ్రహయోగోక్తం సర్వమస్మిన్॥ ౬॥

వ్యా॥ అస్మిన్ద్వారే బాహ్యే వారాశిభేటాభ్యాం యాతా యె
యోగాస్తేషాంక్తం సర్వం శుభాశుభం ఫలంవేదితవ్యమిత్యర్థః॥

టీ॥ అస్మిన్=దీనియందు, భగ్రహయోగోక్తం = రాశిగ్రహ
యోగములవిషయమై చెప్పఁబడిన, సర్వం=సమస్తశుభాశుభఫలములు
వర్తించును.

తా॥ ఈద్వారబాహ్యరాసుల విషయమై రాశిగ్రహయోగా
యోగములనుగుఱించి చెప్పఁబడినప్రకారముగ సమస్తశుభాశుభ
ఫలములను దెలిసికొనవలయును.

నూ॥ పితృలాభప్రాణితోయం॥ ౭॥

వ్యా॥ అథర్కేంద్రదశారమృస్థానభేదం దర్శయతి లగ్నసప్త
మయోర్బలవా నాశిస్తస్మాదయం వక్ష్యమాణదశాక్రమో జ్ఞేయ

సం రాశి మారభ్య దశాప్రవ ర్తనీయేతియావత్ తమ క్త వృద్ధైః॥
శ్లో॥ బలినశ్శుక్రశశినోః కేంద్రాభ్యాంతుదశాంసయేత్ । పురుషశ్చే
తతోనేయా స్త్రీచేద్దర్పణతోనయేత్ ॥ అయమర్థః పురుషోజాతకవాం
శ్చేల్లగ్న సప్తమయోగ్యలవతోర్దశానేయా స్త్రీజాతకవతీచేద్బలవత్సప్త
మాదశానేయేతి॥

టీ॥ అయం = ఈదశారంభము, పితృలాభప్రాణితః=లగ్న
సప్తమస్థానములలో బలముగల రాశినుండి ప్రారంభింపవలయును.

తా॥ కేంద్రదశారంభస్థానభేదమును జెప్పుచున్నాడు. లగ్న
సప్తమరాసులలో బలముగలరాశినుండి దశాప్రారంభము చేయవల
యును ఇందునుగుఱించి వృద్ధులు చెప్పినదేమనఁగా- శ్లో॥ బలినశ్శుక్ర
శశినోః కేంద్రాభ్యాంతుదశాంసయేత్ । పురుషశ్చేతతోనేయా స్త్రీ
చేద్దర్పణతోనయేత్ ॥ అనఁగా బలముగలశుక్రునియొక్కయు చంద్రుని
యొక్కయు దశను సాధించునప్పుడు బలముగల లగ్న సప్తమస్థానముల
నుండి నిర్ణయింపవలయును. ఈవిధానము పురుషుని జాతకవిషమైనది.
స్త్రీజాతక విషయములో బలముగల సప్తమరాశినుండియే దశను
గ్రహింపవలయును.

నూ॥ ప్రథమేప్రాక్రప్త్యక్త్వం॥ ౮॥

వ్యా॥ కేంద్రదశాకృమభేదా నాహ సూత్రైః ప్రథమం చర
రాశౌ లగ్నే సప్తమేవా సతి బలవల్లగ్న సప్తమాన్యతరరాశిరనుష్ఠిత
మార్గేణ దశాక్రమస్సాన్యత్ తత్రాప్రోజయుగ్మప్రదభేదా త్ప్రాక్ర
ప్త్యక్త్వం క్రమోత్క్రమత్వం ప్రథమ ద్వితీయాది ద్వాదశాది రీత్యా
జ్ఞేయమిత్యర్థః యత్తు సామాన్యపరిభాషాతః ప్రాక్రప్త్యక్త్వం ప్రాప్త
మేవాత్రిత్య ప్రాక్రప్త్యక్త్వ పదమనుష్ఠితకృమపదమితి పద్మైరుక్తం
తన్న సామాన్యపరిభాషాయా దశానయనపరత్వాత్ నచైవసత్యనుష్ఠిత
కృమరూపో యోనస్యాదితివాచ్యం స్థిరద్వ్యంగయోఃవక్ష్యమాణత్వా
దత్రాక్షేపాదేవతల్లాభాత్ అన్యథాలాఘవా త్ప్రథమే క్రియత ఇత్యే
వం బూరియాత్ అత్రిత్యం పంచమే పదక్రమాదితి సూత్రోక్తంచ
ప్రాక్రప్త్యక్త్వపదం దశాక్రమేణ సామాన్యపరిభాషాప్రోప్తోలింగం॥

టీ॥ పృథమే=చరరాశి లగ్నసప్తమ రాసులలో నేదైనైన
యెడల పూర్వోక్తమార్గ క్రమముగానే దశను నిర్ణయింపవలయును,
పాక్ పృథ్వీక్వం=ఓజయుగ్మరాసులయందు క్రమముగాను వ్యతక్ర
మముగాను దశను నిర్ణయింపవలయును.

తా॥ చరరాసులలో లగ్నముగాని సప్తమరాశిగాని యైన
యెడల క్రమముగానే దశను నిర్ణయింపవలయును. కాని యందును
ఓజరాసులకు క్రమముగాను యుగ్మరాసులకు వ్యతక్రమముగాను
గణనచేయవలయును.

సూ॥ ద్వితీయేరవితః॥ ౯॥

వ్యా॥ ద్వితీయే స్థిరరాశౌ లగ్న సప్తమే వా సతి బలవల్లగ్న
సప్తమాన్యతమరాశేః ఓజయుగ్మపదభేదా త్క్రమోత్క్రమాభ్యాం
రవితః షష్టషష్టక్రమేణ దశాప్రవృత్తిర్యేత్యర్థః॥

టీ॥ ద్వితీయే=స్థిర రాశియందు, రవితః = ఆటవరాశి మొదలు
కొని గ్రహింపవలెను.

తా॥ లగ్నముగాని సప్తమరాశిగాని బలముకలదియై స్థిరరాశి
యైనయెడల వానిలో బలముగలరాశినుండి ఓజయుగ్మభేదమున క్రమ
ముగాను వ్యతక్రమముగాను ప్రారంభరాశికి నాటవదిగాను దానికి
నాటవదిగాను ఈప్రకారము గణనచేయవలయును.

సూ॥ పృథక్క్రమేణతృతీయేచతుష్టయాది॥ ౧౦॥

వ్యా॥ తృతీయే ద్విన్వభావరాశౌ లగ్న సప్తమే వా సతి బలవ
ల్లగ్న సప్తమాన్యతమరాశే శ్చతుర్థాది కేంద్రాదితః పృథక్క్రమేణ
లగ్నపంచమ నవమాదితః ఓజయుగ్మ పదభేదా త్క్రమోత్క్రమా
భ్యాం దశాప్రవృత్తిస్సాన్యత్ లగ్నసప్తమాన్యతర కేంద్రా త్పృథమం
తతః పంచమపణఘరతః తతో నవమాపోక్షిమతో దశాప్రవృత్తిర్యే
తేతి యావత్ అత్రనవనవాభాగ్రాహ్యః ఏతత్సూత్రత్రయస్య ఫలి
తోఽర్థోవృద్ధైః॥ శ్లో॥ చరెన్దుష్టుతేమార్గస్యా త్షష్టషష్టాదికఃస్థిరైః ఉభ
యోకంటకాజ్ఞేయా లగ్నపంచమభాగ్యతః॥ చరస్థిరద్విన్వభావేష్యజేషు

ప్రాక్క్రమోమతః। తేషేవత్రిషుముగ్ధేషు గ్రాహ్యంవ్యుత్క్రమతో
ఖిలం॥ ఓజేషు ఓజపదేష్విత్వర్థః॥

టీ॥ తృతీయే = ద్విస్వభావరాశియైనయెడల, చతుష్టయాది-
నాల్గవరాశిమొదలు, పృథక్ = వేరుగాను, క్రమేణ = లగ్నపంచమ
నవమరాసులనుండియు లెక్కింపవలయును.

తా॥ లగ్నముగాని సప్తమరాశిగాని ద్విస్వభావరాశి యైన
యెడల ఆరెండురాసులలో బలముగలరాశినుండి చతుర్థస్థానముమొద
లగు కేంద్రస్థానము మొదలుగాను లగ్నపంచమనవమాదిగాను ఓజ
యుగ్మభేదముగ క్రమగణనము వ్యుత్క్రమగణనము చేయవలయును.
ముందుగ లగ్నసప్తమకేంద్రములలో నేదియైనను పిమ్మట పంచమ
రాశిని అటుపిమ్మట నవమరాశిని ప్రారంభింపవలయును. ఇచ్చట
రాశికి తొమ్మిదితొమ్మిది సంవత్సరములని తెలిసికొనవలయును. ఓజ
మనఁగా ఓజరాసులుగల పదముగ గ్రహింపవలెను.

సూ॥ స్వకేంద్రస్థాద్యాః స్వామినోనవాంశానాం॥ ౧౧॥

వ్యా॥ అథ కారక కేంద్రాదిదశామాహ నవాంశదశాభానాం
స్వకేంద్రస్థాద్యాః కారక కేంద్రస్థాద్యా రాశయస్వామినోభవంతి ఆచా
కేంద్రస్థాస్తతః పణఫరస్థాస్తత ఆపోక్తిమస్థాస్తతాపి బలాధికన్యక్రథమ
మితి క్రమేణ సర్వదుర్బలాంతంనేయ మితియావత్ తదుక్తమాద్యైః॥
శ్లో॥ ప్రతిభంసవవర్షాణి కారకాశ్రయరాశితః । జన్మసంవద్వివత్తేషుః
ప్రత్యరిస్సాధకోవధః । మైత్రంపరమమైత్రించే త్యేవమంతర్దశాంస
యేత్ ॥ ఇతి కించ స్వకేంద్రస్థాద్యా గ్రహాః నవాంశానాం నవగ్రహ
దత్తానా మబ్దానాం స్వామినో భవంతీతి అయమప్యర్థః సూత్రకార
సమ్మత ఏవ అన్యథాసతల్లాభయోరితిసూత్రస్య వైయర్థ్యంప్రసంగాత్
అబ్దావయనంత్యగ్రేవదిష్యతి॥

టీ॥ నవాంశానాం = నవాంశదశాసంవత్సరములకు, స్వకేంద్ర
స్థాద్యాః = కారక కేంద్రము మొదలగు రాసులు, స్వామినః = ఆధిపత్య
ముకలవి, భవంతి = అగుచున్నవి.

తా॥ నవాంశదశాసంవత్సరములు కారకకేంద్రము మొదలు గా గ్రహింపవలయును. ఎట్లనగా ముందుగ కారకకేంద్రమందును అనంతరము పణఫరస్థానమందును అనంతరము ఆపోక్షి బస్థానమందును విచారింపవలయును. మఱియు వారిలో నెక్కువ బలముగలవానికి ముందుగ తీయవలయును. బలహీనమయినవానికి చిట్టచివటకు తీయవలయును ఇంకునుగుఱించి వృద్ధవాక్యము- శ్లో॥ ప్రతిభంసవవర్షాణి కారకాశ్రయరాశితః । జన్మసంపద్విపక్షేమః ప్రత్యరిస్సాధకోవధః । మైత్రంపరమమైత్రించే త్యేవమంతర్దశాంసయేత్ ॥ కారకాశ్రయ భూతమగు రాశిమొదలు ప్రతిరాశియును తొమ్మిదితొమ్మిదిసంవత్సరములుగలవియై యాతొమ్మిదిసంవత్సరములలోను జన్మతారమొదలగు తొమ్మిదితారలవటకు మనము ఫలితమునుచూచుకొనుచుండెడి ప్రకారము ప్రతిసంవత్సరమునకు అంతర్దశాఫలితము నిచ్చునని చెప్పిరి. మఱియు కారక కేంద్రము మొదలగు కేంద్రములయందున్నగ్రహములు నవగ్రహములచే నీయబడిన సంవత్సరములకు నధిపతులగుదురు. ఈ యర్థముకూడ సూత్రసమ్మతమైనది అట్లుకానియెడల “సతల్లాభయోః” అనునట్టి సూత్రమునకు వ్యర్థత్వమువచ్చును. సంవత్సరములను నిర్ణయించుటనుగుఱించి ముందుచెప్పబడును.

నూ॥ పితృచతుష్టయవైషమ్యబలాశ్రయఃస్థితః॥ ౧౨॥

వ్యా॥ కేంద్రదశామపరామాహ పితృచతుష్టయేషు లగ్నాది కేంద్రేషు వైషమ్యబలాశ్రయోధికబలయుక్తోరాశిః ప్రథమదశాప్రదః స్థితః పర్యవస్థితః నవాంశామిత్యనువృత్త్యా ప్రతిరాశి నవనవాబ్దాగ్రాహ్యః తథాచ కేంద్రపణఫరాపోక్షి బానాం బలాధికస్య ప్రథమమితి క్రమేణ సర్వదుర్బలాస్తందశానేయేతి॥

టీ॥ పితృచతుష్టయ=లగ్నాది నాలుగు కేంద్రములలోను, వైషమ్యబలాశ్రయః=అధికబలముగలరాశి, స్థితః=ముందుగనుండును.

తా॥ మఱియొక విధమగు కేంద్రదశను జెప్పుచున్నాడు. లగ్నాది నాలుగు కేంద్రములలో నధికబలముగలరాశి ముందుగ దశ నిచ్చునదియగును. నవాంశలని చెప్పుటచే ప్రతిరాశిలోను తొమ్మిది

తొమ్మిది సంవత్సరములు దశాసంవత్సరములుగ గ్రహింపవలయును. ఆప్రకారము చేయుటచే కేంద్రపణఘర ఆపొక్తి మములలో నేదియెక్కువ బలముకలదియో దానిని ప్రథమదశారాశినిగాను దానికంటె తక్కువ బలముకలదానిని తర్వాతను అంతకంటె దుర్బలమైనదానిని దాని తర్వాతను విచారింపవలయును.

సూ॥ సతల్లాభయోరావర్తతే॥ ౧౩॥

వ్యా॥ కారకాది గ్రహదశాబ్దానయనమాహ॥ సకారకః తల్లాభయోర్లగ్నసప్తమయోరావర్తతే అయమాశయః లగ్నాత్సప్తమాచ్ఛక్రిమోత్క్రమగణనయా కారకపర్యంతం రాశిసంఖ్యాయత్రాధికా సాబ్దరూపా కారకగ్రహదశా అన్యేషాంతు గ్రహాత్కారకపర్యంతం విషమ సమపదానురోధేన క్రమవ్యుత్క్రమగణనయాసంఖ్యాస్యాత్తత్ ద్విహాబ్దాః కారకగ్రహాయుక్తగ్రహాణాంతు కారకాబ్దతుల్యావవాబ్దాభవస్తీతి ఇయంగ్రహదశాద్యైరుక్తా ॥ శ్లో॥ లగ్నాత్కారకపర్యంతం సప్తమాద్వాదశాంనయేత్ । ఉభయోరధికాసంఖ్యా కారకస్యదశాస్సమాః । తద్యుక్తానాంతుతత్తుల్యం ప్రత్యేకంస్మర్దశాఃక్రమాత్ । గ్రహాఃకారకపర్యంతం సంఖ్యాన్యస్యదశాభవేత్ । కారకస్తద్యుతశ్చాదా తత్కేంద్రాదిస్థితాస్తతః । దశాక్రమేణవిజ్ఞేయాః! శుభాశుభఫలప్రదాః! ఇతి॥

టీ॥ సః=ఆకారకుఁడు, తల్లాభయోః = లగ్నసప్తమస్థానముల యందు, ఆవర్తతే=క్రమోత్క్రమముగ గణనము చేయఁబడును.

తా॥ కారకాది గ్రహములయొక్క దశాబ్దముల గణనను గుఱించి చెప్పుచున్నాడు. లగ్నమునుండియు సప్తమరాశినుండియు క్రమముగాను వ్యుత్క్రమముగాను కారకపర్యంతము లెక్కపెట్టగ కారకసంఖ్య యెచ్చట హెచ్చుగానుండునో అదియేసంవత్సరస్వరూప మగు కారకగ్రహదశయగును. అన్యమైనవానికి గ్రహము మొదలు కారకరాశిపర్యంతము విషమపదముసమపదము అనునట్టిరీతిచేక్రమము గాను వ్యుత్క్రమముగాను లెక్కపెట్టగా వచ్చినసంఖ్య ఆయాగ్రహముల సంవత్సరములగును. కారకగ్రహములతోకూడిన గ్రహములకు

కారకునితో సమానమైన సంవత్సరములని చెప్పబడెను ఈ విధముగానే పూర్వులచే గ్రహదశ చెప్పబడినది. శ్లో॥ లగ్నాత్కారకపర్యంతం సప్తమాద్వాదశానయేత్ । ఉభయారధికాసంఖ్యా కారకస్య దశాస్సమాః । తద్వ్యక్తానాంతుతత్తుల్యం ప్రత్యేకంస్వర్దశాఃక్రమాత్ । గ్రహఃకారకపర్యంతం సంఖ్యాస్యస్యదశాభవేత్ । కారకస్తద్వ్యతశ్చాదా తత్కేంద్రాదిస్థితస్తతః । దశాక్రమేణవిజ్ఞేయా శ్శుభాశుభఫలప్రదాః । అనఁగా లగ్నమునుండిగాని సప్తమస్థానమునుండిగాని కారక పర్యంతము లెక్కపెట్టి దశను గణింపవలయును. ఈరెంటిలో నెక్కువ సంఖ్య కారకునియొక్క దశాసంవత్సరములు. ఆ కారకునితోకూడి యున్న గ్రహములకును కారకునితో సమానముగానే ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ దశాసంవత్సరములను నిర్ణయింపవలయును. ఇతరగ్రహములకు కారకపర్యంతము లెక్కపెట్టవలయును. ముందుగ కారకుని దశయు తరువాత వానితో కూడిన వానిదశయు విచారింపవలయును. అటు పిమ్మట వారి కేంద్రస్థానములయందున్న గ్రహముల యొక్కయు శుభాశుభలక్షణములబట్టి వారివారిఫలములను జెప్పవలయును.

సూ॥ స్వామిబలఫలానిచప్రాగ్వత్ । ౧౪॥

వ్యా॥ ఫలమాహ దశాస్వామినాం రాశీనాం గ్రహాణాం చ బలాని ఫలానిచ ప్రాగ్వత్ పూర్వోక్తశాస్త్రవత్ జ్ఞేయానీత్యర్థః॥

టీ॥ స్వామిబలఫలానిచ = అధిపతియొక్క బలము ఫలములు, ప్రాగ్వత్ = పూర్వమువలెనే,

తా॥ దశావిషయములో రాశ్యధిపతులయొక్కయు రాసుల యొక్కయు బలములు ఫలములు పూర్వము శాస్త్రముమందు చెప్పబడినవిధముగానే గ్రహింపవలయును.

సూ॥ స్థూలాదర్శవైషమ్యాశ్రియోమండుకస్త్రికూటః॥౧౫॥

వ్యా॥ అథ మణ్డూకమాహ మణ్డూకః మణ్డూకదశాత్రికూటః చరస్థిర ద్విస్వభావాత్మక త్రికూట ఘటితత్వా త్కేంద్రాదిత్రి సముదాయ ఘటితత్వాద్వా త్రికూటః స్థూలాదర్శవైషమ్యాశ్రియః లగ్న

1866

జై మి నీ య నూ త్ర ము లు .

సప్తమయోర్మధ్యయో బలవాంస్తదాశ్రయోభవతి విషమస్యభావో
వైషమ్యమధికబలత్వమితియావత్ అయమాశయః లగ్న సప్తమయో
ర్మధ్యే బలినం రాశిమారభ్య దశాప్రవృత్తిః తత్రాపి పురుషశ్చేజ్జాత
కర్వా తదా లగ్నసప్తమయోర్బలవతో దశానేయా స్త్రీ జాతకవతి
చేద్బలవత్సప్తమా ద్దశానేయా తదుక్తమాద్యైః ॥ శ్లో॥ బలినశ్శుక
శశినో ర్జేయామణ్ణాకదాదశా పురుషశ్చే తతోనేయా స్త్రీచేద్దర్పణ
తోనయేత్ ॥ ఇతికేంద్రాదిక్రమేణ మణ్ణాకవత్సత్త్వా పతనాన్మణ్ణాక
సంజ్ఞ ఇత్యర్థః తస్మాదత్ర కేంద్రపణఫరాపోక్తిమ క్రమేణ తత్రాపిబలి
నః ప్రాధమ్య మితిరీత్యా దశా నేయేతి యావత్ ప్రతిరాశి నవాబ్దా
గ్రాహ్యః॥

181.4
అక్షిప్త

టీ॥ మండుకః=మండుకదశ, త్రికుటః=నూడింటియొక్క
కూటమిగలది, స్థూలాదర్శవైషమ్యాశ్రయః=లగ్న సప్తమరాసులలో
బలముగలరాశి నాశ్రయించినది.

Re. 1/40

తా॥ మండుకదశను జెప్పుచున్నాడు. మండుకదశయనునది
చరస్థిర ద్విస్వభావములను రాసులతో కూడియుండుటవల్లనుగాని
కేంద్రపణఫరాది త్రిసముదాయము కలుగుటచేతనుగాని త్రికూట
మనియును జెప్పబడును. మరియు లగ్నసప్తమరాసులలో నేది
బలముగలరాశియో ఆరాశినాశ్రయించియుండును. వైషమ్యమనగా
నెక్కువబలముగలదియని యభిప్రాయము. దీనియభిప్రాయమేమనగా
లగ్నసప్తమరాసులలో బలముగలరాశి ప్రారంభముగ దశకుప్రవృత్తి
కలుగును. అందులోను పురుషజాతకమునందు లగ్న సప్తమరాసులలో
బలముగలరాశినుండి దశనుప్రారంభింపవలయును. స్త్రీజాతకమునందు
బలముగల సప్తమరాశినుండియే దశను గణింపవలయును. దానినే
వృద్ధులు చెప్పినదేమనగా - శ్లో॥ బలినఃశుకశశినో జ్జేయామండు
కదాదశా పురుషశ్చే తతోనేయా స్త్రీచేద్దర్పణతోనయేత్ ॥ అనికేం
ద్రాదిక్రమముగ మండుకగమనమువలెనే రాసులననుసరించి యుం
డును కాబట్టి మండుకదశయని పేరుకలిగినది. అందువలన కేంద్ర
పణఫర ఆపోక్తి మములనెడు స్థానములక్రమముగాను అందులో బలము

గల రాశిననుసరించి ప్రథమముగాను దశను తీయవలయునని యభిప్రాయము. ప్రతిరాశికిని తొమ్మిదిసంవత్సరములని తెలిసికొనవలెను.

నూ॥ నిర్యాణలాభాదిశూలదశాఫలే॥ ౧౬॥

వ్యా॥ అథ ఫలశూలదశాయామాహ ఫలైవ క్తవ్య శూలదశా నిర్యాణరాశేః సప్తమరాశితః ప్రవృత్తాభవతి శూలదశేతి నామమాత్ర నిర్దేశః రుద్రశూల రుద్రాశ్రయ మహేశ్వరశ్చ మారకశ్చాదినిర్యాణస్థానాం బాహుల్యేన శూలదశానేకవిధా నవాబ్దాః అత్ర గ్రహాః॥

టీ॥ ఫలే = ఫలమువిషయమై, నిర్యాణలాభాదిశూలదశా = శూలదశానిర్యాణరాశికి సప్తమరాశినుండి ప్రవర్తనకలుగును.

తా॥ ఫలమునుగుఱించి ముందుచెప్పబోవు శూలదశానిర్యాణరాశికి సప్తమరాశినుండి ప్రవర్తన కలుగును. శూలదశయని పేరు మాత్రమేగాని రుద్రగ్రహము శూలదశ రుద్రగ్రహశ్రితరాశి మహేశ్వరరాశి మారకరాశి మొదలగు మారకస్థానములైయున్నవి. ఇట్లు స్థానబాహుళ్యముచేత వానిసంబంధములైన నవాబ్దములును అనేక విధములుగ నున్నవని యభిప్రాయము.

స్థూ॥ పురుషే సమాస్సామాన్యతః॥ ౧౭॥

వ్యా॥ విశేష విధానాతిరిక్త సకలదశా సాధారణ్యే దశారంభే దశాబ్దానయనేచ విశేషమాహ సర్వాసుదశాస్వారంభరాశౌ పురుషే విషమే సతి సామాన్యతః ఆరంభలగ్నా ద్దశాప్రవృత్తిః సామాన్యతః సమాః అబ్దాః నవనవవర్షరూపాగ్రాహ్యాః సమే సతి తు తత్సప్తమా న్నవనవాబ్దాగ్రాహ్యస్తస్మాదేవ దశాప్రవృత్తిర్భవతీ త్యర్థః సిద్ధ ఏవ తదుక్తం వృద్ధైః శ్లో॥ ఓజెలగ్నంతదేవస్యా ద్యుగ్మైతత్సప్తమంభవేత్ । దశౌజక్రమతోజ్జేయా యుగ్మైవ్యుత్కమతోమతా॥ ఇతికించపురుషే జాతకవతి ఆరంభరాశితో దశాప్రవృత్తిః స్త్రీయాంజాతకవత్యాంతు తత్సప్తమాదశాప్రవృత్తిస్సాన్యత్ తదుక్తం ॥ శ్లో॥ పురుషశ్చేత్తోనేయా స్త్రీచేద్దర్పణతోనయేత్ ॥ ఇతి॥

టీ॥ పురుషే = బేసిరాశియందు, సమాః = సంవత్సరములు, సామాన్యతః = సాధారణముగ లగ్నమునుండియే ప్రారంభమగును.

తా॥ విశేషవిధానముగాక సమస్తదశలకు సాధారణరూపముగు దశాప్రారంభమందును దశాసంవత్సరములను గ్రహించుటయందును విశేషమును జెప్పుచున్నాఁడు. సమస్తదశలయందును ఆరంభరాశి బేసిరాశియైనయెడల ఆరంభలగ్నమునుండియే రాశికి తొమ్మిది సంవత్సరములచొప్పున సాధారణముగానే దశాసంవత్సరములను గ్రహింపవలయును సమరాశియగునేని దానికి సప్తమరాశినుండి ప్రారంభించి తొమ్మిదితొమ్మిది సంవత్సరములచొప్పున గ్రహింపవలయును. దానినే వృద్ధులు చెప్పినది - శ్లో॥ ఓజేలగ్నంతదేవస్యా ద్యుగ్మేతత్సప్తమంభవేత్ । దశౌజక్రమతోజ్జేయా యుగ్మేవ్యుత్క్రమతోమతా ॥ ఓజరాశియందు అదియే లగ్నము దశాప్రారంభరాశియనదియే. యుగ్మరాశియగునేని దానికి సప్తమరాశి దశాప్రారంభరాశియగును. బేసిరాశిలో క్రమముగాను, సమరాశిలో వ్యుత్క్రమముగాను లెక్కపెట్టవలయును. మఱియు పురుషుని జాతకమునందు ఆరంభరాశినుండియే దశాప్రారంభము స్త్రీజాతకమునందు సప్తమరాశినుండి దశాప్రారంభమగును.

నూ॥ సిద్ధాఉడుదాయే॥ ౧౮॥

వ్యా॥ నక్షత్రదశా మాహ నక్షత్రాయుర్దాయే వింశోత్తర్య ఋత్రయాది రూపే సమాః అభ్యాః సిద్ధాః జాతకాంతరప్రసిద్ధా గ్రహా ఇత్యర్థః॥

టీ॥ ఉడుదాయే=నక్షత్రదశయందు, సిద్ధాః=సంవత్సరములు ప్రసిద్ధమైనవి.

తా॥ నక్షత్రసంబంధమైన ఆయుర్దాయవిషయములోనూటయిరువైయని కొందరు నూటయెనిమిదని కొందరును చెప్పియున్నట్లు యితరగ్రంథములయందు ప్రసిద్ధమైయున్నవి.

నూ॥ జగత్తస్థుపోరర్థంయోగాధే॥ ౧౯॥

వ్యా॥ అథ యోగార్థదశామాహ యోగార్థదశాయాం పృథిరాశి మాగతచరదశాబ్ద స్థిరదశాబ్దయోగ్యోగార్థం కర్తవ్యంతవవయోగార్థదశాబ్దాః॥

టీ! యోగార్థే=యోగార్థదశయందు, జగ తస్థుపోః = చరస్థిర రాసులయొక్క, అర్థం=సగభాగమును గ్రహింపవలయును.

తా॥ చరరాశి సంవత్సరములను స్థిరరాశి సంవత్సరములను కలిపి యాసంఖ్యలో సగభాగమును దశాసంవత్సరములను గ్రహించుటయే యోగార్థదశయని చెప్పబడును

సూ॥ స్థూలాదర్శవైషమ్యాశ్రయమేతత్ ॥ ౨౦॥

వ్యా॥ యోగార్థదశారంభరాశిమాహ ఏతద్ద్యోగార్థం స్థూలాదర్శ వైషమ్యాశ్రయే లగ్నసప్తమ యో ర్బలవదాశ్రయం భవతి అయమర్థః లగ్నేబలవతి లగ్నద్దశాప్రవృత్తిః సప్తమేబలినితస్మాద్దశాప్రవృత్తిర్విషమే క్రమేణ దశాః ప్రవర్తనీయా ఇతి స్త్రీ జాతకవతీచేద్బలవత్సప్తమాదశానేయా పురుషోజాతకవాంశ్చే బలవతో దశానేయేతి ఉక్తంచవృద్ధైః॥ శ్లో॥ బలినస్తుదశానేయా రాహూర్హి శశిశుక్ర యోః॥ స్త్రీచేద్దర్శణతోనేయా పురుషశ్చేత్తతోనయేదితి॥

టీ॥ ఏతత్=ఈయోగార్థదశ, స్థూలాదర్శవైషమ్యాశ్రయం=లగ్నసప్తమములలో బలముగల రాశి నాశ్రయించియున్నది.

తా॥ యోగార్థ దశారంభరాశిని జెప్పుచున్నాడు, ఈ యోగార్థదశ లగ్నసప్తమరాసులలో బలముగలరాశి మొదలుకొని దశాప్రారంభమగును. విషమరాశియైనయెడల క్రమముగాను సమరాశియైనయెడల వ్యుత్క్రమముగాను దశలను లెక్కపెట్టవలయును. పురుషుని జాతకమున లగ్నసప్తమరాసులలో నేదిబలముగలరాశియగునో దానినుండి దశాప్రారంభమగును. స్త్రీజాతకమునందు బలముగల సప్తమరాశినుండియే దశాప్రారంభమగును.

సూ॥ కుజాదిస్త్రీకూటపదక్రమేణదృగ్దశా॥ ౨౧॥

వ్యా॥ అథ దృగ్దశామాహ కుజాదిర్లగ్న సవమాది స్త్రీకూటపదక్రమేణ దృగ్దశాభవతి ఆదౌ సవమస్యతతో దృష్టిచక్రే సమ్ముఖ రాశేః తతః కుత్రచిత్క్రమరీత్యా కుత్ర చిద్వ్యుత్క్రమరీత్యా పంచమస్య తతఃకుత్రచిత్క్రమేణ కుత్రచిద్వ్యుత్క్రమేణైకాదశస్య సమ్ముఖ రాశేఃత్యుక్తం తత్రప్రమాణాభావాత్పంచమస్యాదౌ కుతోనతిచ్యతే

దృష్టి విషయే ఆచా అభివశ్యంతి ఋక్షాణి తతః పార్శ్వభే చేతిసూత్ర
స్వారస్యాత్ ఏవ త్రికూటపదం తతో దశమస్యతతఏకాదశస్య దృగ్
శా భవతి నవమ దృగ్దశా దశమదృగ్దశా ఏకాదశదృగ్దశేతిఫలితార్థః॥

టీ॥ కుజాదిః = లగ్ననవమరాశి మొదలును, త్రికూటపదక్ర
మేణ = త్రికూటపదముయొక్క క్రమముచేత, దృగ్దశా = దృగ్దశా
పారంభము.

తా॥ దృగ్దశను జెప్పుచున్నాఁడు. లగ్నమునకు నవమరాశి
నుండి త్రిరాశి కూటమిగల పదక్రమముగ దృగ్దశయగును. అదియెట్లు
నగా ముందుగ నవమరాశికి అనంతరము దృష్టిచక్రములో సంముఖ
రాశికి అనంతరము ఒకానొకచోట క్రమముగాను ఒకానొకచోట
వ్యతిరేకముగాను పంచమరాశికిని అనంతరమొకానొకచోట క్రమము
గాను ఒకానొకచోట వ్యతిక్రమముగాను ఏకాదశసంముఖరాశికిని
జెప్పఁబడినది. అయితే పైన జెప్పఁబడిన ప్రకారమునకు ప్రమాణము
లేదు కాబట్టి ముందుగ పంచమరాశికిని యెందుకు చెప్పలేదనఁగా
“అభివశ్యంతిఋక్షాణిపార్శ్వభేచ” అని దృష్టివిషయములో చెప్పఁబడిన
సూత్రముల స్వారస్యమువల్లను త్రిరాశ్యాత్మక పదమై యున్నది.
అనంతరము దశమరాశికి అటుపిమ్మట ఏకాదశరాశికి దశయని చెప్పు
టచే నవమ దృగ్దశ దశమ దృగ్దశ ఏకాదశ దృగ్దశయని సారాంశమై
యున్నది.

సూ॥ మాతృ ధర్మయో సామాన్యమ్ విపరీత మోజకూట
యోః॥ ౨౨॥

వ్యా॥ అదా ప్రాజయుగ్మ పదభేదేన గణనా క్రమముపదిశతి॥
స్పష్టమ్॥

సూ॥ యథాసామాన్యంయగ్నే॥ ౨౩॥

వ్యా॥ మాతృధర్మయోః పంచమైకాదశయో ర్గణనాయాం
సామాన్యం నక్వచిదిత్యాత్మకం సామాన్యం సామాన్య మనతిక్రమ్య
విజ్ఞేయం తథాచ క్రమాద్వృషే వృశ్చి కేచేత్యత్ర వృష వృశ్చికయో
రోజ కూటస్థత్వా ద్వ్యుత్క్రమేణ పంచమైకాదశౌదృగ్యోగ్యో సింహ

కుంభయో ద్యుగ్మకూటస్థత్వా ద్యథాసామాన్యం వ్యుత్క్రమేనైవ
పంచమైకాదశశౌ దృగ్యోగ్యా భవతః ద్విస్వభావే దృగ్యోగ్య పంచ
మైకాదశయోరభావా దృష్టిచక్రే యత్రయత్రదృష్టిస్తతాదౌ నవమ
దశానంతరం సప్తమస్యతతో నవమాదిత్రికే ద్విస్వభావరాశి దృగ్దశా
యాం పార్శ్వరాశిద్వయ దశాక్రమస్తు పుంరాశిశ్చే ద్విస్వభావస్తర్హి
క్రమేణ స్త్రీరాశిశ్చేద్యుత్క్రమేణ చతుర్థదశమాగ్రాహ్యాయ అయం
భావః చరరాశిషుక్రమేణ పంచమైకాదశౌ స్థిరరాశిషు వ్యుత్క్రమేణ
పంచమైకాదశౌ దృగ్యోగ్యా భవతస్తదైవ పార్శ్వరాశిదశాక్రమోజ్ఞే
యః ద్విస్వభావరాశిషు ఆదౌ నవమస్య తత సప్తమస్య తతో విషమ
శ్చే ద్విస్వభావస్తర్హిక్రమేణ చతుర్థస్య సమశ్చేత్తదా వ్యుత్క్రమేణ
చతుర్థస్య తతస్తదైవ దశమస్యేతి అత్రనవనవాబ్దాగ్రాహ్యః॥

టీ॥ మాతృధర్మయోః = పంచమ ఏకాదశస్థానములయందు,
సామాన్యం=సాధారణము, ఓజకూటయోః=విషమపదములయందు,
విపరీతం=వ్యతిరేకముగాను, యుగ్మే=సమపదములయందు, యథాసా
మాన్యం=సాధారణముననుసరించియు ప్రవర్తించును.

తా॥ ఇట్లు చెప్పుటచే “ క్రమాద్వృషేవృశ్చికేచ ” అను
ప్రమాణముచే వృషభవృశ్చికములుఓజకూటములోనున్నందున పంచ
మైకాదశరాసులు వ్యుత్క్రమముగ దృష్టి గోచరములగును. సింహ
కుంభరాసులు సమకూటములో నున్నందున యథాసామాన్యమని
చెప్పుటచే వ్యుత్క్రమముగానే పంచమైకాదశరాసులు దృగ్యోగ్యము
లగుచున్నవి. ద్విస్వభావమందు దృగ్యోగ్యములగు పంచమైకాదశ
రాసులు లేనందున దృష్టిచక్రములో నెచ్చటెచ్చట దృష్టిచెప్పబడి
యున్నదో అచ్చట ముందుగ నవమరాశిదశయు ననంతరము సప్తమ
రాశికిని అనంతరము నవమదశమైకాదశరాసులకును ద్విస్వభావరాశి
దృగ్దశయందు పార్శ్వమునందుగల రెండు రాసులకును దశలను
గ్రహింపవలయును. క్రమమెట్లనఁగా ద్విస్వభావరాశిపురుషరాశియైన
యెడల క్రమముగాను స్త్రీ రాశియైనయెడల వ్యుత్క్రమముగాను
చతుర్థరాసులను గ్రహింపవలెను, అనఁగా చరరాసులయందు క్రమ

ముగ పంచమైకాదశరాసులును స్థిరరాసులయందు వ్యుత్క్రమముగ పంచమైకాదశరాసులును దృగ్యోగములగుచున్నవి. ఆప్రకారముగానే పార్శ్వరాసులయొక్క క్రమమును జెలిసికొనవలయును. ద్విస్వభావ రాసులయందు ముందుగ నవమరాశికిని అనంతరము సప్తమరాశికిని అటుపిమ్మట ద్విస్వభావరాశి విషమరాశియగునేని చతుర్థరాశిని క్రమముగాను, సమరాశియగునేని చతుర్థరాశిని వ్యుత్క్రమముగాను లెక్కపెట్టి ఆప్రకారముగానే ఆయా రాసులకు తొమ్మిదితొమ్మిది సంవత్సరముల చొప్పున దశలను గ్రహింపవలయును.

సూ॥ పితృమాతృధర్మప్రాణ్యాదిస్త్రీకోణే॥ ౨౪॥

వ్యా॥ అథ త్రికోణదశా ముపదిశతి లగ్నపంచమ నవమేషు యోరాశిర్బలవాంస్తతస్త్రీకోణదశారంభః ఆరంభరాశిమారభ్య క్రమోత్క్రమాభ్యాం ద్వాదశరాశీనాందశాజ్ఞేయాః ఏతదుక్తంవృద్ధైః॥ శ్లో॥ లగ్నత్రికోణయోరాశి ర్బలవానుక్తహేతుభిః తదారభ్యోన్నయేచ్ఛీమాం శ్చరపర్యాయవద్దశా । యుగ్మరాశిభువాంపుంసా మోజంగృహ్లాతసమ్ముఖా ఓజరాశిభువాంస్త్రీణాం యుగ్మంగృహ్లాతసమ్ముఖం ఓజరాశిభువాంపుంసాం గృహ్లాతాదోజమేవతు । యుగ్మరాశిభువాంస్త్రీణాం యుగ్మమేవసమాశ్రయేత్ । క్రమోత్క్రమాభ్యాంగణయేదోజయుగ్మేషురాశిషు॥ ఇతి కథనాత్పురుషే జాతకవతిక్రమాత్ స్త్రీయాం జాతకవత్యాంతు వ్యుత్క్రమాదిత్యర్థః సంపన్నః చరపర్యాయవద్దశామితి కథనాన్నాధాంతాస్సమా ఇతి రీత్యా వక్ష్యామ్యేత్ర గ్రహ్యణీత్యర్థః॥

టీ॥ త్రికోణే=త్రికోణములదశలయందు, పితృమాతృధర్మప్రాణ్యాదిః=లగ్నపంచమ నవమస్థానములలో బలముగలరాశియగును.

తా॥ త్రికోణదశను చెప్పుచున్నాడు. లగ్న పంచమ నవమ రాసులలో బలముగలరాశినుండి దశాప్రారంభము చేయవలయును. ఆరంభరాశిమొదలుకొని క్రమముగాను వ్యుత్క్రమముగాను పండ్రెండు రాసులయొక్క దశలను గణింపవలయునని జెప్పబడెను దీనినిగుఱించి వృద్ధులు చెప్పినదేమనఁగా- శ్లో॥ లగ్నత్రికోణయోరాశి ర్బలవానుక్త

హేతుభిః। తదా రభోన్మయేచ్ఛీమాం శ్చరపర్యాయవద్దశా। యుగ్మ
 రాశిభువాంపుంసా మోజంగృహ్ణీతసమ్మఖే। ఓజరాశిభువాంస్త్రీణాం
 యుగ్మంగృహ్ణీతసమ్మఖం। ఓజరాశిభువాంపుంసాం గృహ్ణీయాదోజ
 మేవతు। యుగ్మరాశిభువాంస్త్రీణాం యుగ్మమేవసమాశ్రయేత్। క)
 మోత్కమాభ్యాంగణయే దోజయుగ్మేషురాశిషు॥ అనఁగా లగ్నతి
 కోణరాసులలో నేదిబలముకలదియని తగిన కారణములచే చెప్పబడి
 నదో అది మొదలుకొని చరపర్యాయమువలెనే దశాపాఠరంభము
 చేయవలయును. పురుషుఁడు సమరాశియందు జన్మించినయెడల
 సమ్మఖమగు ఓజరాశినే గ్రహింపవలయును. ఓజరాశియందు స్త్రీ
 జన్మించినయెడల సమ్మఖరాశియగు యుగ్మరాశినే గ్రహింపవలయును.
 పురుషుఁడోజరాశియందు జన్మించిన నోజరాశిని, యుగ్మరాశియందు
 స్త్రీజన్మించిన యుగ్మరాశిని గ్రహింపవలయును. ఓజరాసులయందు
 క్రమముగాను యుగ్మరాసులయందు వ్యుత్క్రమముగాను లెక్కపెట్ట
 వలయును. మఱియు పురుషునివిషయమై క్రమముగాను స్త్రీవిషయమై
 వ్యుత్క్రమముగాను లెక్కపెట్టవలయును. చరపర్యాయమువలెనే
 యని చెప్పటచే “ నాథాంతాస్సమాః ” అనెడు సూత్రప్రకారము
 సంవత్సరములను గ్రహింపవలయును

సూ॥ తత్ర బాహ్యభ్యాంతద్వత్ ॥ ౨౫॥

వ్యా॥ పాకభోగరాశీదర్శయన్ఫలమతిదిశతి తత్తత్త్రికోణదశా
 యాంద్వారబాహ్యరాశిభ్యాం తద్వత్పూర్వోక్తవత్ఫలంజ్ఞేయమిత్యర్థః
 తదుక్తమాద్యైః॥ శ్లో॥ తదిదంచరపర్యాయస్థిరపర్యాయయోర్ద్వయో॥
 త్రికోణాఖ్యదశాయాంచ పాకభోగప్రకల్పనే। పాకేభోగేచపాపాధ్యే
 దేహపీడామనోవ్యధా॥ ఇతి తత్తత్కారకేభ్యస్తత్త్థానఫలమాహ॥

టీ॥ తత్ర=త్రికోణాబ్దదశయందు, తద్వత్ = పూర్వముచెప్పబడినప్రకారముగ, బాహ్యభ్యాం = ద్వారబాహ్యరాసులననుసరించి ఫలము తెలియవలెను.

తా॥ పాకభోగ రాసులను జెప్పుచు వానిఫలములను జెప్పుచున్నాఁడు. త్రికోణదశయందు ద్వారబాహ్యరాసులచేత పూర్వ

మందు చెప్పబడిన ఫలములను తెలిసికొనవలయును. దానినిగుఱించి వృద్ధులుచెప్పినదేమనఁగా - శ్లో॥ తదిదంచరపర్యాయస్థిరపర్యాయయో ర్వయోః। త్రికోణాఖ్యదశాయాంచ పాకభోగక్రకల్పనే। పాకేభోగేచ పాపాఢ్యే దేహపీడామనోవ్యధా॥ చరపర్యాయస్థిరరాశిపర్యాయముల రెంటియందును త్రికోణరాసులదశలయందును పాకరాశినిభోగరాశిని విచారించి పాకరాశియు భోగరాశియును పాపగ్రహదృష్ట్యాదినబంధములు మొందుగానున్నయెడల దేహమునకు పీడ, మనోవ్యాధి, మొదలగు కష్టములు కలుగునని తెలిసికొనవలయును.

సూ॥ ఘానగైరికాత్పత్నీకరాత్కారకైఃఫలాదేశః॥ ౨౬॥

వ్యా॥ తత్తత్కారకేభ్యో ఘానగైరికాత్పత్నీకరాత్ సప్తమ తృతీయ ప్రథమ నవమేభ్యో యథాయోగం తత్తత్కారకైః ఫలాదేశః కర్తవ్యః అయంభావః సమాత్ ప్రీతిచారః తృతీయా త్కనిష్ఠ భాతుః కారకాత్స్వస్య నవమాత్పితుర్ధర్మస్య విచారః కార్యిత్యర్థః॥

టీ॥ ఘానగైరికాత్ = సప్తమతృతీయస్థానములవల్లను, పత్నీకరాత్ = ప్రథమనవమస్థానములవల్లను, కారకైః = కారకగ్రహముల చేతను, ఫలాదేశః = ఫలములను నిర్ణయించవలయును..

తా॥ సప్తమతృతీయ ప్రథమనవమస్థానములవల్లను వానివాని ననుసరించిన కారకగ్రహములచేతను ఫలములను విచారింపవలయును అనఁగా సప్తమస్థానమువలన పత్నీభావవిచారణయు తృతీయస్థానము వలన కనిష్ఠసోదరభావవిచారణయు లగ్నమువలన తనయొక్క విచారణయు నవమస్థానమువలన పితృభావవిచారణయు చేయవలయుననియు ఆయాకారకులవల్లనుకూడ వానిని విచారింపవలయుననియు భావము.

సూ॥ తారాకాశేమందాద్యోదశశః॥ ౨౭॥

వ్యా॥ నక్షత్రదశా మాహ॥ జన్మదినే యచ్ఛన్ద్రస్య నక్షత్రం తదీయాస్సర్వర్త రీత్యాయా ఘటికాస్తాద్వాదశథావిభజ్య ప్రథమఖండ మారభ్య ద్వాదశసుఖండేషు లగ్నాది ద్వాదశరాశయః క్రమేణ గణ నీయాః యస్మిన్ఘటికామయే ఖండే జన్మసఖండః ఆదితఆరభ్యగణనయా జన్మలగ్నాదితో యద్రాశి విశిష్టస్తం రాశిమారభ్య క్రమవృత్తము

భేదేన ద్వాదశరాశీనాం దశాతనేయాభ్యర్థః అత్రప్రతిరాశినవాబ్దా
గాః హ్యః సర్వం స్పష్టమ్॥

తా॥ నక్షత్ర దశను జెప్పుచున్నాఁడు. జన్మకాలమునందు
చంద్రుడున్న నక్షత్రముయొక్క ఘడియలు పూర్వము గతించినవియు
ముందుండినవియు గలిపి యానక్షత్రాద్యంతఘడియలను పండ్రిండు
భాగములనుచేసి యాభాగములనే పండ్రిండురాసుల భాగములుగ
నెంచుకొని మొదటిభాగము మొదలు జన్మకాలభాగముయెన్నవభాగ
మగునో ఆభాగమును మేషాదిగ రాసులప్రకారమున నేర్పరచబడిన
రాశిభాగముగ నెంచుకొనవలయును. జన్మకాలభాగము ఏరాశిలో
నున్నదో ఆరాశియే జన్మలగ్నముగనెంచి యది మొదలు ద్వాదశ
రాసులకు క్రమముగాను వ్యుత్క్రమముగాను దశలను గణింపవల
యును. ప్రతిరాశికిని తొమ్మిది తొమ్మిది సంవత్సరములని తెలియ
వలయును.

నూ॥ తస్మిన్నుచ్చేనీచేవాశీమంతః॥ ౨౮॥

నూ॥ సమిత్రభే కించిత్ ॥ ౨౯॥

నూ॥ దుర్గతోఽపరధా॥ ౩౦॥

వ్యా॥ గుణవిశేషతః ఫలందర్శయతి సూత్రైః తస్మిన్స్తారాలగ్నే
ఉచ్చే నీచేవా రాశౌ సతి జాతానరాః శ్రీమన్తోభవన్తి తారాలగ్నే శే
స్వమిత్రరాశౌ సతి కించిల్లక్షీవన్తోభవన్తి అపరధా శత్రు రాశౌ సతి
దుర్గతో దరిద్రోభవతీత్యర్థః తదుక్తమాద్యైః ॥ ౧౯॥ జన్మతారేద్వాద
శధా విభక్తేయత్రచంద్రమాః । లగ్నాత్తావత్తిథేరాశౌ న్యసేదాద్య
దశాధిపం । సయద్యుచ్చేధవాసీచే తదాస్యాద్రాజసేవకః । స్వమిత్రే
సుఖశత్రు రాశౌనిస్వస్సమేసమః॥ ఇతి॥

టీ॥ తస్మిన్=ఆతారాలగ్నము, ఉచ్చే = ఉచ్చస్థానమైనను,
నీచేవా = నీచస్థానమైనను, శ్రీమంతః = ఐశ్వర్యముకలవారగుదురు,
స్వమిత్రే=తనకుమిత్రరాశియగునేని, కించిత్ = కొంచెము ధనవంతు
లగుదురు, అపరధా=శత్రురాశియైనయెడల, దుర్గతః=దరిద్రుడగును.

తా॥ ఆనక్షత్రలగ్నము ఉచ్చరాశిగాని నీచరాశిగాని మైన
యెడల విశేషధనాభ్యుదగును. మిత్రక్షేత్రమగునేని కొంచమైశ్వర్య
ముకలవాడగును శత్రుక్షేత్రమగునేని దరిద్రుడగును. ఇందును
గుఱించి పూర్వవాక్యము ఏమనఁగా - శ్లో॥ జన్మతారేద్వాదశభా
విభక్తేయత్రచంద్రమాః॥ లగ్నాత్తావతిథేరాశౌ న్యసేదాద్యదశాధిపః॥
సయమ్యచ్ఛేదధవానీచే తదాస్యాద్రాజసేవకః॥ స్వమిత్రక్షేత్రసుఖశత్రు
రాశౌనిస్వస్సమేసమః॥ జన్మనక్షత్రమును పండ్లెండుభాగములుగా జేసి
యెక్కడ చంద్రుడుండునో యారాశినిలగ్నముగానెంచి యదిమొదలు
అన్నవరాశినాధుని మొదటి దశాధిపతినిగా నెంచవలయును అతనిని
నుచ్చరాశిగాని నీచరాశిగానియైనయెడల ధనవంతుడగును మిత్రక్షేత్ర
మైనయెడల కొంచెము ధనము కలవాడగును శత్రుక్షేత్రమగునేని
దరిద్రుడగును

నూ॥ స్వవైషమ్యేయథాస్వంక్రమవ్యుత్క్రమా॥ 3౧॥

నూ॥ సామ్యేవిపరీతం॥ 3౨॥

నూ॥ శనౌచేత్యేకే॥ 33॥

నూ॥ అంతర్భుక్త్యంశయోరేతత్॥ 3౪॥

వ్యా॥ అథాన్తర్దశోపదశయోస్సంచారవిశేషమాహ॥నూతైః
స్వస్యాత్మకారకస్య వైషమ్యే ఓజపదత్వే యథా స్వం యథా రాశి
స్వభావం క్రమవ్యుత్క్రమా జ్ఞేమా ఓజపదే ఓజరాశిశ్చేత్క్రమః
యుగ్మరాశిశ్చేత్ క్రమవ్యుత్క్రమ ఇతి సామ్యే యుగ్మపదత్వే విపరీతం
యుగ్మరాశౌ క్రమః ఓజరాశౌ వ్యుత్క్రమ ఇతిజ్ఞేయం కారకే తథా
ఓజయుగ్మపదభేదేన క్రమవ్యుత్క్రమ తద్విపరీతత్వం తథా శనౌ వపి
వేదితవ్యానీత్యేకే ఆచార్యావదన్తి స్వపదోపాదానాత్కారకాన్తర్దశా
యాంచైవేయంబోధ్యం॥

టీ॥ స్వవైషమ్యే=ఆత్మకారకునకు ఓజపదమైనయెడల, యథా
స్వం=రాశిస్వభావముననుసరించి, క్రమవ్యుత్క్రమా = క్రమముగాను
వ్యుత్క్రమముగాను గణనచేయవలయును, సామ్యే=సమపదములో,
విపరీతం=వ్యతిరేకముగాను, శనౌచ=శనియందును, ఇతి=ఈలాగునని,

ఏ కే=కొండలు చెప్పిరి, అంతర్భక్త్యంశయోః=అంతర్దశయందును ఉపదశయందును, ఏతత్=ఈవిధముగా నేయగును.

తా॥ ఆత్మకారకునకు ఓజపదమైనయెడల అక్ష్కడనుండురాసుల ననుసరించి క్రమముగాను వ్యుత్క్రమముగాను గణనచేయవలయును. అనఁగా ఓజపదమైనప్పటికిని ఓజరాశియగునేని క్రమముగాను యుగ్మరాశియగునేని వ్యుత్క్రమముగాను గణనచేయవలయును. సమపదమైనయెడల విపరీతము. అనఁగా యుగ్మరాశియగునేని క్రమముగాను ఓజరాశియగునేని వ్యుత్క్రమముగాను గణనచేయవలయును. మూడు మూడు రాసులప్రకారమొక్కొక్కపదమనిరి ఆపదములో మూడును ఓజరాసులునుగాని యుగ్మరాసులునుగాని ఓజయుగ్మరాసులుగాని యుండును కాబట్టివానిననుసరించి చెప్పఁబడెను కారకునకుఓజయుగ్మపదభేదముగ క్రమవ్యుత్క్రమ గణనము విపరీతగణనము ఏవిధముగ చెప్పఁబడినదో ఆవిధముగానే శనివిషయముకూడ విచారింపవలయునని కొందరాచార్యులు చెప్పిరి. కారకునియొక్క అంతర్దశయందును ఉపదశయందును ఈవిధముగానే చూచుకొనవలయును.

సూ॥ శుభదశాశుభయుతేధామ్న్యుచ్చేవా॥ 3౫॥

వ్యా॥ అథ దశాఫలవిశేషమాహ శుభయుతే ధామ్ని రాశౌ సతి తద్రాశిదశా శుభాస్యాత్ ఉచ్చగ్రహయుతేరాశౌ తదధిపేఉచ్చే వాతద్రాశిదశా శుభేత్యర్థః॥

టీ॥ ధామ్ని=రాశి, శుభయుతే=శుభగ్రహములతో కూడినదైనను, ఉచ్చేవా=ఉచ్చస్థానమైనను, శుభదశా = శుభమునిచ్చునట్టిదశయగును.

తా॥ కారకునియొక్క రాశి శుభగ్రహములతో కూడినదిగాని ఉచ్చస్థానముగానియైనయెడల ఆరాశిదశ శుభఫలముల నొసంగునదియగును.

సూ॥ అన్యధాన్యధా॥ 3౬॥

వ్యా॥ ఉచ్చమిత్ర శుభయోగ లక్షణగుణాభావే సమనీచాదియోగసత్వే శుభేత్యర్థః॥

టీ॥ అన్యథా = మఱియొకవిధముగానున్నయెడల, అన్యథా = పూర్వము చెప్పబడినదానికంటె వ్యతిరేకమగును.

తా॥ ఉచ్చరాశి మిత్రరాశి శుభగ్రహసంబంధము మొదలగు లక్షణములులేక సమక్షేత్రము నీచక్షేత్రము మొదలగు లక్షణములు కలిగినయెడల అశుభఫలముల నిచ్చును.

నూ॥ సిద్ధమన్యత్ ॥ 32॥

వ్యా॥ అన్య త్ప్రకృతం గ్రన్థానుక్తం సిద్ధం శాస్త్రాంతర ప్రసిద్ధం గ్రాహ్యమిత్యర్థః॥

టీ॥ అన్యత్ = ఇతరవిధమైనది, సిద్ధం = అన్యగ్రంథములవలన ప్రసిద్ధమైయున్నది.

తా॥ ఈగ్రంథమునందు చెప్పబడనిది యిక్కడ ప్రకృతానుసారముగ కావలసియున్నయెడల నితరప్రసిద్ధ జాతక గ్రంథములవలన జెలిసికొనవలెను.

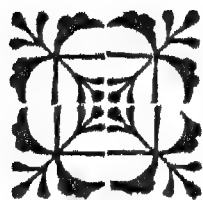
ఇతి శ్రీ నీలకంఠ జ్యోతిర్విద్విరచితాయాం .

జైమినీ సూత్రవ్యాఖ్యానాయాం .

సుబోధిన్యాం ద్వితీయాధ్యాయస్య

చతుర్థపాదః॥

ఇతి ద్వితీయాధ్యాయః॥

జై మినీయసూత్రములు.

తృ తీ యా ధ్యాయే

ప్రథమః పాదః.

నూ॥ అథ రాజ జనితాభ్యాం యోగే యోగే లేయాన్మేషా
ధివః॥ ౧॥ ఉచ్చనీచస్వాంశవతీతాదృశదృష్టిశ్చ శుభమాత్రదృష్టేయది
మహారాజః॥ ౨॥ లేయలాభయోఃపరకాలే॥ ౩॥ లాభలేయాభ్యాం స్థా
నగః॥ ౪॥ తతశుక్రచంద్రయోర్యానవంతః॥ ౫॥ తత్రశనికేతుభ్యాం
గజతురగాధీశః॥ ౬॥ శుక్రకుజకేతుషు స్వభాగ్యదారేషు స్థితేషు రా
జానః॥ ౭॥ పితృలాభధనప్రాణయోశ్చ॥ ౮॥ పత్నీలాభయోఃసమాన
కాలః॥ ౯॥ భాగ్యదారయోర్గ్రహయుక్త సమానేషుసాంప్రతః॥ ౧౦॥
తత్ర ఉచ్చేకరసంఖ్యారాజ్ఞాంచ॥ ౧౧॥ పితృధర్మయోర్లేయలాభయో
గురౌచంద్ర శుభదృగ్యోగే మండలాంతః॥ ౧౨॥ తత్ర బుధ గురు
దృగ్యోగే యువరాజోవా॥ ౧౩॥ తస్మిన్నుచ్చేనీచే పితృలాభయోః
శ్రీమంతః॥ ౧౪॥ స్వభావనాధాభ్యాంశుక్రచంద్రదృగ్యోగయోః॥ ౧౫॥
తత్ర శుభవర్గేషు శ్రీమంతః॥ ౧౬॥ దారశూలయోశ్చంద్రగురౌ॥ ౧౭॥
శూలేచంద్రే రిఃఫగురౌధనేషు శుభేషు రాజానః॥ ౧౮॥ పత్నీలాభయో
శ్చ॥ ౧౯॥ ఏవమంశతోదృక్కాణతశ్చ॥ ౨౦॥ లేయలాభశ్చంద్రేగురౌ
శుభదృగ్యోగేమహంతః॥ ౨౧॥ లాభచంద్రేపి॥ ౨౨॥ పాపయోగాభా
వేశుభదృగ్యోగినిచ॥ ౨౩॥ అత్ర శుభదృగ్యోగే రాజప్రేష్యః॥ ౨౪॥
శుభవర్జేషుత్రికోణకేంద్రేవా॥ ౨౫॥ స్వాంశయోగేరాజవంశః॥ ౨౬॥
ఉచ్చాంశేతాదృశదృష్టిశ్చ రాజారాజవంశ్యోవా॥ ౨౭॥ అశుభదృ
గ్యోగాన్నచేన్నచేన్న॥ ౨౮॥ పంచమాంశపడేపినమేషు శుభేషురాజా
నోవా॥ ౨౯॥ స్వలేయమేషాభ్యాం రాజచిహ్నాని॥ ౩౦॥

ఇత్యుపదేశ సూత్రే తృతీయాధ్యాయే
ప్రథమఃపాదస్సమాప్తః.

తృతీయాధ్యాయే ద్వితీయఃపాదః.

సూ॥ యజ్ఞ జనేశాభ్యాం స్వకారకాభ్యాం నిధనం ॥ ౧ ॥
 నిధనంలేయతాభయోఃప్రాణి ॥ ౨ ॥ గుకాకేంద్రే మందారాభ్యాం
 దృష్టేశనిభోగహేతౌ కక్ష్యాపవాదః ॥ ౩ ॥ రిపురోగయోశ్చంద్రే ॥ ౪ ॥
 స్వభావగైశ్చ ॥ ౫ ॥ రోగతుంగయోర్వా ॥ ౬ ॥ తత్రశనావృధమం ॥ ౭ ॥
 రామాద్వితీయం ॥ ౮ ॥ కేతోస్తృతీయానిధనం ॥ ౯ ॥ తత్తుత్రికోణేషు ॥ ౧౦ ॥
 చరేత్రధమం ॥ ౧౧ ॥ స్థిరేమధ్యమం ॥ ౧౨ ॥ ద్వంద్వేఅన్యం ॥ ౧౩ ॥ ఏవం
 చరస్థిరద్వంద్వచరాభ్యాం ॥ ౧౪ ॥ స్వపితృచంద్రాః ॥ ౧౫ ॥ తత్ర శని
 కక్ష్యాహాసః ॥ ౧౬ ॥ రిపుషష్టాష్టమయోశ్చ ॥ ౧౭ ॥ ప్రధమమధ్యమయో
 రంత్యమధ్యమయోర్వా ॥ ౧౮ ॥ శుభదృగ్యోగాన్న ॥ ౧౯ ॥ పితృలాభేశ
 యోరస్యైవయోగేవా ॥ ౨౦ ॥ అప్రసంగవాదాత్పమాణ్యం రోగ
 యోః ప్రాణిసారదృష్టి యోగాభ్యాం ॥ ౨౧ ॥ ద్వారబాహ్యయోరప
 వాదః ॥ ౨౨ ॥ ద్వారేచంద్రదృగ్యోగాన్న ॥ ౨౩ ॥ కేవలశుభసంబంధే
 బాహ్యేచ ॥ ౨౪ ॥ లేయరోగక్రూరాశ్రయేచ ॥ ౨౫ ॥ రోగక్షాత్రికోణ
 దశాబ్దే ॥ ౨౬ ॥ రోగనవాంశదశాభ్యాంనిధనం ॥ ౨౭ ॥ తత్రాపిశనియో
 గే ॥ ౨౮ ॥ మిత్రేశుభయోగాన్న ॥ ౨౯ ॥ లగ్నేంద్యోర్భావేస్వలాభ
 యోర్భావయోః క్రూరేరుద్రాశ్రయేపి ॥ ౩౦ ॥ నవాపవాదాని ॥ ౩౧ ॥
 ఇనశుక్రాభ్యాంరోగయోః ప్రామాణ్యంనిధనం ॥ ౩౨ ॥ మహేశ్వరబ్ర
 హ్మయోరాద్యంతయోః ॥ ౩౩ ॥ చరనవాంశదశాయాం నిధనం ॥ ౩౪ ॥
 చిత్తనాధాభ్యాం రిపురోగచిత్తకర్మణి ॥ ౩౫ ॥ కూరగ్రహేషుసద్యోఽ
 రిష్టం ॥ ౩౬ ॥ శనిరాహుచంద్రయోగేసద్యోరిష్టం ॥ ౩౭ ॥ కోణాశ్రయేషు
 సద్యోరిష్టం ॥ ౩౮ ॥ సర్వమేవం పాపగ్రహేషుచ ॥ ౩౯ ॥ కేవలరిపురోగ
 చిత్తనాధాభ్యాం ॥ ౪౦ ॥ తత్రాపిచిత్తనాధాపహారే ॥ ౪౧ ॥

ఇత్యుపదేశ సూత్రే తృతీయాధ్యాయే
 ద్వితీయపాదస్సమాప్తః.

తృతీయాధ్యాయే తృతీయఃపాదః.

నూ॥ తేయలాభయోః॥ ౧॥ పదభావయోశ్చరే॥ ౨॥ కాంత
రాశౌకర్మణి దుష్టమరణంకర్మణిపాపే రాజాభ్యాంయథాసనుధే॥ ౩॥
దినేదినాపుణ్యం॥ ౪॥ తత్రకర్మాది॥ ౫॥ తత్రకర్మాది॥ ౬॥ చరాచర
యోర్విపరీతకాలే॥ ౭॥ తతఃకోశే॥ ౮॥ పత్నీదృష్టమాత్రగురుయుక్తే॥ ౯॥
పాపదృగ్యోగే॥ ౧౦॥ పాపాణమరణే॥ ౧౧॥ అత్రకేతుయుక్త॥ ౧౨॥
దోషేణహననం॥ ౧౩॥ కేతౌపాపదృష్టేవా॥ ౧౪॥ అత్రశుభయోగే॥ ౧౫॥
మలినభావేకాంతరాశౌకర్మణి దుష్టమరణం॥ ౧౬॥ క్రూరాశ్రయే
సర్వశూలాది॥ ౧౭॥ రాహుదృష్టేనిశ్చయేన॥ ౧౮॥ రాహుశనిభ్యాం
దుష్టబలాది॥ ౧౯॥ తత్రప్రతిబంధః॥ ౨౦॥ కుజకేతుభ్యాంనిత్యంచ॥ ౨౧॥
వాళీయోగ్యఫూలదే॥ ౨౨॥ మృత్యురోగాభ్యాం రాహుచంద్రా
భ్యాం యథాస్వంమృత్యుః॥ ౨౩॥ అత్రభావకరాది॥ ౨౪॥ తురగవృష
వర్గే॥ ౨౫॥ అత్రకుజస్ఫోటకాదికుండలధరశ్చ॥ ౨౬॥ రత్నాకరయో
గే॥ ౨౭॥ కాలదండాన్మరణం॥ ౨౮॥ శేషాభుజంగాది॥ ౨౯॥ కీట
వృషవృశ్చికాంశే॥ ౩౦॥ రోగమాతృ దృష్టయోర్భావే మూషకాది
మృతిః॥ ౩౧॥ తత్రమందే॥ ౩౨॥ విషపానాది॥ ౩౩॥ సామ్యదృగ్యోగా
భ్యాం మండుకభేదాది॥ ౩౪॥ స్వాంశగ్రాహ్యద్వర్ణనామభిః॥ ౩౫॥
తేయాస్మృత్యుః॥ ౩౬॥ చలేమృత్యుః॥ ౩౭॥ భాగ్యేదండాత్॥ ౩౮॥
కర్మేవిషభక్షాత్॥ ౩౯॥ దారేజ్వరభయం॥ ౪౦॥ మాతాశత్రు
హతః॥ ౪౧॥ శనారిపుభయం॥ ౪౨॥ లాభేకుష్టరోగః॥ ౪౩॥ విషూచీ
జలరోగాదిదేహే॥ ౪౪॥ ధనేఖడ్గాదా॥ ౪౫॥ నిత్యదుర్మరణం॥ ౪౬॥
తత్రరవియోగేరిపుశస్త్రాగ్నిభయం॥ ౪౭॥ చంద్రేణకూపే॥ ౪౮॥ కుజేన
వ్రణస్ఫోటాది॥ ౪౯॥ బుధేనవృక్షపర్వతాదయః॥ ౫౦॥ గురుణాస్వపై
షమ్యేరాసావక॥ ౫౧॥ శుక్రేణశుక్లమేహాత్॥ ౫౨॥ శనినావిషభక్ష
ణాది॥ ౫౩॥ రాహుకేతుభ్యాం విషసర్పలోష్టబంధనాదిభిః॥ ౫౪॥ శని
రాహుభ్యాం రాహుణాదండాది॥ ౫౫॥ తత్రగురురాహుభ్యామభిచా
రాది॥ ౫౬॥ తత్రగురుశనిభ్యాందృష్టే యథాస్వనాశః॥ ౫౭॥ స్వత్రిం
శాంశేకాలకాఫలరోగాది॥ ౫౮॥ లలాటంప్రథమం॥ ౫౯॥ కేశంద్వితి

యః॥ ౬౦॥ బధిరంతృతీయః॥ ౬౧॥ చతుర్థోనేత్రే॥ ౬౨॥ సింహదా
 పంచమే॥ ౬౩॥ షష్ఠంజహ్వగే॥ ౬౪॥ పూర్వషట్కే రాహుకేతు
 భ్యాంస్వజహ్వది॥ ౬౫॥ తత్రశనిమాందిభ్యాంగళద్వాది॥ ౬౬॥ తత్ర
 కుజేశోషః॥ ౬౭॥ లాభాంశేమరణం॥ ౬౮॥ తత్రరవౌప్రతిబంధః॥ ౬౯॥
 కౌంతాయుధధనారోగే॥ ౭౦॥ సాయక్తేధానం॥ ౭౧॥ అశనిహృతకా
 యే॥ ౭౨॥ మార్గేమార్గేరిపూణాంవైరివర్గశ్చ స్వవైషమ్యేరిపుః॥ ౭౩॥
 క్రూరాశ్రయబలేరిపుహతః॥ ౭౪॥ శన్యారఫణివగాఢ్యైః॥ ౭౫॥
 భావేశాక్రాంతరాశిస్థః॥ ౭౬॥ రవియుక్తదృష్టే ప్రాధమికః॥ ౭౭॥
 తత్రచంద్రాన్నిశ్చయేనా కుజేనజ్ఞాతిభ్యః॥ ౭౮॥ తత్రశనామృత్యువా
 దాగ్నికరణశ్చ॥ ౭౯॥ స్వాంశేపి॥ ౮౦॥ అన్యతరాంశశ్చ॥ ౮౧॥ నీచా
 శ్రయేవిపరీతం॥ ౮౨॥ తత్రశనారూపే॥ ౮౩॥ విషభక్షణాది॥ ౮౪॥
 తనుతనాదండహరం॥ ౮౫॥ తత్ర భావవిశేషః॥ ౮౬॥ అఘశవనిధ
 నం॥ ౮౭॥ మాతాపితృద్వితీయః॥ ౮౮॥ జ్ఞాతివర్గభ్రాతాదిస్తృతి
 యః॥ ౮౯॥ కళత్రించతుధాం॥ ౯౦॥ పుత్రపంచమమ్॥ ౯౧॥ శత్రు
 వర్గంషష్ఠం॥ ౯౨॥ తత్ర పాపానాం సన్నికృష్టం॥ ౯౩॥ జననే॥ ౯౪॥
 లాభేస్త్రియావిపత్తిః॥ ౯౫॥ భావేస్వకర్మచిత్తాంశాత్సాంశేనిధనేనిధ
 నం॥ ౯౬॥ స్వభూచ్చాత్పతం॥ ౯౭॥ శూలేమృతిః॥ ౯౮॥ ధనేనజ్ఞాన
 వన్మరణం॥ ౯౯॥ సయనేగ్రహణీరోగాది॥ ౧౦౦॥ శూలేశతృమర
 ణం॥ ౧౦౧॥ ఉచ్చేగ్రహభాతిః॥ ౧౦౨॥ తత్రరవిశనిభ్యామౌజేకూట
 రాశౌయుగ్మేనిణాయః॥ ౧౦౩॥ ధనముఖాభ్యాం పాదరోగః॥ ౧౦౪॥
 తనువిక్రమాభ్యాంగులిరోగః॥ ౧౦౫॥ తత్ర కేతునాంగహీనశ్చ॥ ౧౦౬॥
 త్తతపాపదృష్టేపాదహీనః॥ ౧౦౭॥ అథబలాని॥ ౧౦౮॥ ప్రాణినిశుభ
 యుక్తే॥ ౧౦౯॥ రాశిబలభాగే॥ ౧౧౦॥ చరపర్యాయేన॥ ౧౧౧॥ శుభ
 దృష్టేపాదహీనః॥ ౧౧౨॥ శుభదృష్టిత్రిశూలే॥ ౧౧౩॥ అంశత్రిశూలే
 వా॥ ౧౧౪॥ భావకోణాభ్యాంనిసర్గతః॥ ౧౧౫॥ ఆశ్రతోబలిష్ఠః॥ ౧౧౬॥
 యాదిర్భూతాశౌ పితృలాభయోః॥ ౧౧౭॥ స్వకర్మభేదేన॥ ౧౧౮॥
 మూర్తీత్వేపరిపాతాభ్యాంజఘన్యాయుషి తత్రపరిపాకే॥ ౧౧౯॥ ఏవం
 నిధనం మాతాపితృః॥ ౧౨౦॥ భూమ్యంశశ్చనివృత్తికారకః॥ ౧౨౧॥

నాయాంతసంజ్ఞాఃస్వః॥ ౧౨౨॥ కర్మస్థాచరవర్యాయే॥ ౧౨౩॥ భాగ్య
దారయోః స్థిరోభయోః ॥ ౧౨౪ ॥ భాగ్యకారకాభ్యాం మంగళ
పదం॥ ౧౨౫ ॥ మృత్యుమృత్యుషి॥ ౧౨౬ ॥ అనైరన్యథా॥ ౧౨౭ ॥
భూతమన్యత్ ॥ ౧౨౮॥

ఇత్యుపదేశే ఆయుర్దాయాపవాదే
తృతీయాధ్యాయే
తృతీయపాదస్సమాప్తః.

తృతీయాధ్యాయే చతుర్థఃపాదః.

సూ॥ పునఃపదఃపదే ౧ ॥ ఉపగ్రహాయుక్తే శ్రీమంతః ౨ ॥
ఆధానపితుర్లేయమేషం ౩॥ సూర్యాత్కర్మణిపితోః ౪ ॥ పునఃపద
ఉత్తరయోః ౫॥ పదాభ్యాంభృగుసామ్యవ్యతిరిక్తే ౬॥ దినకరేలాభే
యోరేనిసంజ్ఞాఃస్వః ౭॥ ప్రియానుపపత్తిః ౮ ॥ తత్రపాకర్మ ౯॥
స్వకర్మవ్యాఘ్రశ్చ ౧౦॥ దినకరత్రికోణే లాభపదేగర్భసంప్లవే ౧౧॥
తత్రగర్భపాతే ౧౨ ॥ రవికేత్వంశే శుక్రశోణితౌ ౧౩ ॥ గురుత్రిం
శాంశే ౧౪॥ చంద్రదృగ్యోగే ౧౫॥ సుకలిషువయోః ౧౬॥ శుక్ల
రేతౌ ౧౭॥ వర్ణపరిపాకం ౧౮॥ యస్వాధానంచంద్రదృగ్యోగే ౧౯॥
యథా ఆధాన పరిపాకే చంద్ర బుధ భృగుయోగాభ్యా మాధానపరి
మితే ౨౦ ॥ సువర్ణారణిసంయోగే ౨౧ ॥ శనిచంద్రాభ్యాంనాభే
రధః ౨౨ ॥ గర్భవాయుపరివృంతే ౨౩॥ తత్రకేతునాపుష్కరప్రజా
రవ్యాదికేత్వంతం ౨౪॥ గ్రహానతిరేతః ౨౫ ॥ అన్యయోనిగర్భేష్వ
జః ౨౬॥ రాహుచంద్రాభ్యాంవీరతమః ౨౭॥ అవీరోపపత్తిఃకర్మణి
పాకేపవంగర్భనిర్ణయం ౨౮॥ స్థానాద్యైఃస్వాంశగశ్చ ౨౯॥ యథా
ధర్మశీలే ౩౦ ॥ స్వాంశగ్రహైర్నిచఉచ్చయోః ౩౧ ॥ క్రియమేష
లగ్నేషు ౩౨॥ అథరవిప్రాణాః ౩౩॥ నైసర్గికబలేష్వభియోగశూల
ఇహజాయతే ౩౪॥ పుంపుమా ౩౫॥ బాణాఇతి ౩౬॥ అత్రోదా
హరః ౩౭॥ కేతుశనిభ్యాంరక్తప్రపదరః ౩౮॥ శనౌపాతయోగేకృష్ణ

వర్ణః 3౯॥ శనిశుక్రాభ్యాం శ్యామవర్ణః ౪౦॥ గురుశశిభ్యాంగౌర
వర్ణః ౪౧ ॥ శనిబుధాభ్యాం నీలవర్ణః ౪౨ ॥ శనికుజాభ్యాంరక్తసు
వర్ణః ౪౩॥ శనిచంద్రాభ్యాం శ్వేతవర్ణం ౪౪॥ స్వాంశాన్తారనీలా
దీని ౪౫॥ తథాప్యదాహరంతి ౪౬॥ రేతఃసించన్వజాః ప్రజనయన
మితివిజ్ఞాయతే ౪౭॥ చరేపాపదృగ్యోగే పుత్రనాశః ౪౮॥ శుక్రదృ
గ్యోగే పుత్రలాభః ౪౯ ॥ పాషశుభదృగ్యోగాభ్యాం ప్రథమవర్ణక్ర
మేణ హాసవృత్తిః ౫౦ ॥ యన్నవభాగే సవాంశాభ్యాం సంఖ్యా
వృద్ధిః ౫౧॥ బీజయుగబలయోద్బిందుపతనకాలేయమశాభ్యా మూర్ధ్వ
తః శుభపాపయో శ్చరస్థిరయోరథంతోతాదిక నేత్రవికృతోష్టనా
సికముఖ కర్ణకేశ దంత పటల పాదాంగ హీన కుబ్జబధిర మూలాంగో
పాంగ సుశిరకేశావర్త చక్రబీజ విపర్యా సకునభి వృషోన్నత బృహ
న్నాభినేత్రః పార్శ్వదృష్ట్యోరంధకుజ్జవామనసత్వస్వర నీచస్వరహీనస్వ
రేత్యాదిష్వపిపితృమాత్రోర్బలాని ౫౨॥ ఏషామృతాణాంబలాని ౫౩॥
స్వపితృభాగ్యయో పరిపాకకాలే ౫౪॥

ఇతి తృతీయాధ్యాయే గర్భవర్ణనిర్ణయోనామ

చతుర్థపాదస్సమాప్తః.

తృతీయాధ్యాయస్సమాప్తః.

జై మి నీ య నూ త్ర ము లు .

చ తు ర్థా ధ్యాయే

ప్రథమః పాదః.

నూ॥ పితృదినేశయోః ప్రాణీదేహాః ౧ ॥ లాభచంద్రయోః
ప్రాణీహృదయం ౨॥ లేయచంద్రయోః ప్రాణీశిరః ౩॥ భాగ్యచంద్ర
యోః ప్రాణీముఖం ౪॥ కామచంద్రయోః ప్రాణీకంఠః ౫ ॥ దారచం

ద్రయోఃప్రాణీబాహుః ౬॥ మాతృచంద్రయోః ప్రిణ్యదరం ౭॥
 తతశ్చంద్రయోఃప్రాణీజఘనం ౮॥ లాభచంద్రయోఃప్రాణీపృష్ఠః ౯॥
 దినచంద్రయోఃప్రాణీగుదః ౧౦॥ ధనచంద్రయోఃప్రాణీపాదౌ ౧౧॥
 రిఃఫచంద్రయోఃప్రాణీనేత్రే ౧౨॥ శూలచంద్రయోఃకర్ణయోఃప్రా
 ణీకర్ణౌ ౧౩॥ రాప్యచంద్రయోఃప్రాణీనాసికే ౧౪॥ ఏవంద్వాదశ
 భావానాం ౧౫॥ ప్రాణీబలాని ౧౬॥ అప్రిణ్యపిపాపదృష్టః ౧౭॥
 ప్రాణినిశుభదృష్టే ౧౮॥ తత్తద్భావేజన్మనూచితం ౧౯॥ ఆజన్మాది
 ర్వపుఃషు ౨౦॥ పిత్రోఃప్రాణీకృతే ౨౧॥ శరమేవమాతాపితరాజన
 యతః ౨౨॥ అశోణితోక్తి బశ్చ ౨౩॥ ఏవంభావవిచారః ౨౪॥ అంక
 శాభ్యాంతు ౨౫॥ వర్ణభేదాశ్రయేణ ౨౬॥ జీవేందుబుధాదయః ౨౭॥
 బ్రహ్మణశ్చరవిః కుజఃక్షత్రీః ౨౮॥ శనిశూద్రశ్చ ౨౯॥ రాహు
 దూరజాతిః ౩౦॥ కేతుశ్చాండాలుః ౩౧॥ వర్ణభేదేనపుత్రీలాభా
 భ్యాంమృగవర్ణం ౩౨॥ ఆసురత్రయంచ ౩౩॥ యదిపాపబాహుల్యం
 తమణీజాలః ౩౪॥ సుఖకేశాని ౩౫॥ షడాని ౩౬॥ శనిరాహుకేతు
 జేషువైపరీత్యం ౩౭॥ తాలుశేఫోఘస్యశేవలేమిత్రావరుణబలే ౩౮॥
 మృత్యున్తాకైవల్యం ౩౯॥ శృంగారేలాటః ౪౦॥ ప్రాణప్రాణౌ
 బలే ౪౧॥ మృత్యువిచిత్రే ౪౨॥ మాధురీకన్యే ౪౩॥ మాంజిష్ఠే
 మృగే ౪౪॥ మానుషికురూపః ౪౫॥ మరణేమానే ౪౬॥ మాయా
 మాలింగే ౪౭॥ శుభేనకర్మణి పితృనియోజయోజయేత్ ౪౮॥
 పాపేమాతరి మిత్రేభ్రాతః ౪౯॥ శుభపాపమిత్రే విరూపః ౫౦॥
 మాతునాశోకః ౫౧॥ చంద్రాగుదృగ్యోగానిశ్చయేనాస్వమూర్తిపురుషే
 కాలరూపః ౫౨॥ తిర్యగ్దృష్టేప్రామోనిర్వృత్తికారకః ౫౩॥ శూలే
 శయోదీరయోశతోఘం గురుదృష్టేచ ౫౪॥

ఇతి ఉపదేశనూత్రే చతుర్థాధ్యాయే

ప్రథమపాదస్సమాప్తః.

చతుర్థాధ్యాయే ద్వితీయపాదప్రారంభః.

సూ॥ బలపదయోః ప్రాణీమారకః ౧॥ రుద్రాశ్రయేషి ౨॥
 భావేపిబలదృష్టాంతః ౩॥ ఓజయుగ్మయోః ప్రాణీబలం ౪॥ అభి
 వశ్యంతిభావాని ౫॥ శుభాన్యతరాణిచ ౬॥ ప్రత్యక్ శూలేనిత్యవిక్రమే
 బుధశుక్రాభ్యాం దంతోష్ఠపటలపార్శ్వపాః ౭॥ కరకర్ణాభ్యాం మృ
 త్యుచిత్తయోర్విషరీతం ౮॥ లగ్నేపిత్రకభావేతి కామనాథయోరై
 క్యేయమలః ౯॥ కామనాథప్రాణిశుభం ౧౦॥ స్వనాథప్రాణినిచ్యు
 తయోః ౧౧॥ భావయోః ప్రాణినికత్యాహాసః ౧౨॥ శుభయోగ
 బలాచ్చైవం ౧౩॥ మిశ్రేసమాః ప్రాణిహీనేవిషరీతం ౧౪॥ సమే
 నిత్యం ౧౫॥ భాగ్యయోర్బలం ౧౬॥ గురుచంద్రయోర్ధర్మధనై క్యే
 కర్మబలే ౧౭॥ మేషేవిషరీతం ౧౮॥ తతః ప్రాణాః స్వపితృయోగః ౧౯॥
 శుద్ధస్వకాలే ౨౦॥ అనుకూలలేయేతుంగేనీచే ౨౧॥ భావబలాభ్యాం
 తు ౨౨॥ కేంద్రత్రికోణోవచయేషు రాహుకుజౌబానుహాపీరికేవలరా
 హాతత్రనిధనం ౨౩॥ భామదృగ్యోగాన్నిశ్చయేన ౨౪॥ తత్రశనా
 గురుదృగ్యోగే సేతుయోగ్యం స్వత్రికోణరాశిషు ౨౫॥ పదేచాక్షద
 భావేస్వామినత్తం ౨౬॥ హ్రస్వఫలాదిశుభవర్గయుతిశేషాస్తస్యే ౨౭॥
 మూర్తిరూపంచ ౨౮॥ స్వకారకవ్యతిరిక్తేషు ౨౯॥ భావబలేచంద్రా
 శ్రయేషి ౩౦॥ దారేమిత్రస్వ పితృభ్యాం ౩౧॥ భావశూలదృ
 ష్ట్యాచ ౩౨॥ పితృభావదృష్ట్యానోగః ౩౩॥ పుత్రినాథదృష్ట్యాదరి
 దాః ౩౪॥ శూలనాథదృష్ట్యావ్యయశీలః ౩౫॥ రిపునాథదృష్ట్యా
 కర్మ ౩౬॥ ధననాథదృష్ట్యానిరోగీచ ౩౭॥ మాననాథదృష్ట్యాప్రబ
 లః ౩౮॥ దారేశదృష్ట్యాసుఖనః ౩౯॥ కామేశదృష్ట్యాప్రధ్వంసః ౪౦॥
 భాగ్యనాథదృష్ట్యాసురూపః ౪౧॥ సర్వదృష్ట్యాప్రబలః ౪౨॥ దార
 భాగ్యేచ ౪౩॥ వర్ణపదాశ్రయకోణేషు ౪౪॥ శుక్రేచ ౪౫॥ కోణ
 యోః శుభేషు మిత్రప్రాగపవర్గే ౪౬॥ కేంద్రత్రికోణయోః శుభేకాల
 బలాని ౪౭॥

ఇతి ఉపదేశనూత్రేచ చతుర్థాధ్యాయే
 ద్వితీయపాదస్సమాప్తః.

చతుర్థాధ్యాయే తృతీయపాదప్రారంభః.

నూ॥ బుధశుక్రయోర్యుగ్మేస్త్రిజననం॥౧॥ కాలనిర్ణయాది॥౨॥
 అంశభేదేనలిప్తవిలిప్తాః॥ ౩॥ కాలకాః॥ ౪॥ అనులిప్తాశ్చ॥ ౫॥ ద్విినాద్వి
 చతుస్సంఖ్యాది॥ ౬॥ నవభాగశేషే॥ ౭॥ ఆద్యంశకే॥ ౮॥ గ్రహక్ర
 మేణవర్ణం॥ ౯॥ పుమాపుంప్రజః॥ ౧౦॥ అన్యేస్త్రియః॥ ౧౧॥ క్లిష్టే
 పూర్వాపరా॥౧౨॥ ఏవంవర్ణసంజ్ఞాస్సయః॥౧౩॥ నీచేదారాంశకః॥౧౪॥
 ఆద్యాది స్వవర్ణః॥ ౧౫॥ మిత్రభేదాభ్యాం చరపర్యాయేణ సంజ్ఞాః
 స్వయః॥ ౧౬॥ ధాత్వాదిరూపవర్ణేన॥ ౧౭॥ స్వాంశగైశ్చబలః॥ ౧౮॥
 రవికుజౌరక్తా॥ ౧౯॥ బుధశుక్రౌశ్యామా॥ ౨౦॥ కృష్ణేతరాస్వయః॥౨౧॥
 త్రిత్రిభాగే చరస్థిరోభయపర్యాయే॥ ౨౨॥ ఘటికాషష్టినిర్ణయే॥ ౨౩॥
 అంశస్వైకస్యపంచధాఘటికాః॥ ౨౪॥ ఏవంద్వాదశపంచస్వయః విఘటి
 కాదిక్రమేణ॥ ౨౫॥ ఓజేపురుషః॥ ౨౬॥ యుగ్మేస్త్రియః॥ ౨౭॥ ఓజ
 యుగ్మయోఃస్త్రిపురుషే॥ ౨౮॥ యధామాతరివర్ణే॥ ౨౯॥ మాత్రా
 ప్రసవకాలముఖేన॥ ౩౦॥ రాహిండుభ్యాంస్త్రిజననం॥ ౩౧॥ పురుష
 తరాః॥౩౨॥ శన్వారాభ్యాంపురుషః॥౩౩॥ శనిబుధాభ్యాంస్త్రియః॥౩౪॥
 శనిచంద్రాభ్యాంకుజః॥౩౫॥ శనిశుక్రాభ్యాంరూపవత్త్వా॥ ౩౬॥ శని
 కేతోర్జ్ఞారిణీ॥ ౩౭॥ తత్రబుధాంశేబహిర్జ్ఞారిణీ॥ ౩౮॥ చంద్రశుక్రా
 కామీప్రవీణతమశ్చ॥ ౩౯॥ అంశభేదేన॥ ౪౦॥ బుధశుక్రాభ్యాంకా
 మీవిరాగతః॥ ౪౧॥ తత్రకేత్వంశే॥ ౪౨॥ గోపమన్యతరః॥ ౪౩॥
 కేత్వంశేబుధచంద్రదృష్టే సర్వవర్ణాశ్రయేషుసంచరితః॥ ౪౪॥ పాప
 దృష్టేపుంశ్చలీ॥ ౪౫॥ సప్తమాష్టమయోః పాపబల్యేవిధవా॥ ౪౬॥
 తత్రాష్టమేకుజేకేతుషు॥ ౪౭॥ దృగ్యోగాభ్యాంభర్తృహంత్రీ॥ ౪౮॥
 ఏకాంశేన॥ ౪౯॥ ఓజయుగ్మమార్గయా॥ ౫౦॥ నీచేవిపర్యయః॥ ౫౧॥
 షడ్గ్రహాసన్నిపాతహాననే॥ ౫౨॥ మూర్తారూపం॥ ౫౩॥ భాగ్యాంశగై
 శ్చంద్రబాహుల్యే బుధశుక్రాభ్యాంసమతిః॥ ౫౪॥ తత్రకేతునాకేత్వం
 శేదుర్గంధీ॥ ౫౫॥ రవిదృష్టేదంతవక్త్రీ॥ ౫౬॥ కుజదృష్టేకోధకరీ॥౫౭॥
 ఇతరగ్రహదృగ్యోగః॥౫౮॥ సౌమ్యశ్చ॥౫౯॥ పాపేపాపబాహుళ్యా॥౬౦॥
 శుభేగుణవతీ॥ ౬౧॥ మిశ్రేసమాః॥ ౬౨॥ ఏవమష్టమః సప్తమార్గహరి

తః॥ ౬౩॥ త్రికోణత్రిషడా యేషు॥ ౬౪ ॥ నీచేవిపర్యయః॥ ౬౫ ॥ దిన
భాగ్యయోరానుకూల్యే॥ ౬౬॥ శుభేతరమిశ్రితరాచ॥ ౬౭ ॥ చక్షుర్వ
ర్ణ భేదేన నిత్యాశ్చ॥ ౬౮॥ యత్నే అంశకతః॥ ౬౯॥ రాజ్యేనీచే॥ ౭౦ ॥
ధనేకామీ॥ ౭౧॥ ధర్మేమోక్షీ॥ ౭౨॥ ధనేపాపీ॥ ౭౩ ॥ తత్రరవ్యంశే
బాలవిధవా॥ ౭౪ ॥ రవిత్రికోణేషుచ॥ ౭౫ ॥ చంద్రేకామినీ॥ ౭౬ ॥
చంద్రత్రికోణేషుచ కుజరూపీకోధీ॥ ౭౭ ॥ కుజత్రికోణేషుచ॥ ౭౮ ॥
బుధేవంధ్యా॥ ౭౯॥ బుధేత్రికోణేషుచాగురౌపతిభక్తివరాయణీ॥ ౮౦॥
గురుత్రికోణేషుచ॥ ౮౧॥ శుకేసర్వసౌభాగ్యకారిణీ॥ ౮౨ ॥ శుక్రత్రికో
ణేషుచ॥ ౮౩ ॥ శనౌకామినీచపురుషః॥ ౮౪॥ శనిత్రికోణేషుచ॥ ౮౫॥
రాహుసర్వకర్మాత్మకేషు రాహుత్రికోణేషుచ॥ ౮౬ ॥ కేతౌచండాలి
తత్సమానవర్తీ॥ ౮౭ ॥ తత్త్రికోణేషుచ॥ ౮౮ ॥ ఏవంవర్ణసంజ్ఞాః
స్యుః॥ ౮౯॥ చక్షుహీనం॥ ౯౦॥ వర్ణాత్త్రింశాంశేఆద్యావహరే॥ ౯౧॥
పాపత్రికోణేషుచ॥ ౯౨॥ యథాస్వంసీచేషుచ॥ ౯౩॥ అంశగ్రహబలా
నాం॥ ౯౪॥ రాహుశుక్రాభ్యాంప్రథమం॥ ౯౫॥ రవిచంద్రాభ్యాంద్వితీ
యం॥ ౯౬॥ రవికుజాభ్యాంత్పతీయం॥ ౯౭॥ రవిబుధాభ్యాంచతుర్థం॥ ౯౮॥
రవిరాహుభ్యాంసప్తమం॥ ౯౯॥ రవికేతుభ్యామష్టమం॥ ౧౦౦ ॥ ఏవం
సర్వే రంధ్ర భాగ్యయో ర్వజయేత్ ॥ ౧౦౧ ॥ లాభేచతత్రలాభ
యోః॥ ౧౦౨॥ శుభేనదోషః॥ ౧౦౩॥ శుభపాపయోర్నక్వచిత్ ॥ ౧౦౪॥
రంధ్రావహదే సౌమ్యమృగవర్గాది ॥ ౧౦౫ ॥ స్వత్రింశాంశఃస్వనీచ
భవనే॥ ౧౦౬॥ యథామృగతౌల్యాది॥ ౧౦౭॥ ఆద్యాంశభేదేషు॥ ౧౦౮॥
రాహుకేతుభ్యాంప్రబంధః॥ ౧౦౯ ॥ వర్దోత్తమకాలే॥ ౧౧౦ ॥ పాణీ
బలాని॥ ౧౧౧ ॥ నవత్రిషడాయయోరంశః॥ ౧౧౨ ॥ సప్తాష్టగుణచేష్టి
తాః ॥ ౧౧౩ ॥ గుణభాగేనకర్తవ్యం ॥ ౧౧౪ ॥ లక్షలక్ష్యావవాద
యోః॥ ౧౧౫ ॥ క్రమాత్క్రూరేశుభాభ్యాంచవ్యుత్క్రమాదుభయా
యోః॥ ౧౧౬ ॥ రంధ్రసప్తమయోరేతత్ ॥ ౧౧౭ ॥ బలసచరితేధు
వాః॥ ౧౧౮ ॥ ఏతద్యోగవిహీనస్తు నిశ్చింత్యఃస్త్రిజాతకే॥ ౧౧౯॥ ఇతి
గురుణాభ్యాంవర్ణా॥ ౧౨౦॥ స్వపితృవర్ణశ్చ॥ ౧౨౧॥

ఇత్యుపదేశ సూత్రే చతుర్థాధ్యాయే తృతీయపాదస్సమాప్తః.

చతుర్థాధ్యాయే చతుర్థపాదప్రారంభః.

నూ॥ గుణేశుగుణరమణీ॥౧॥ కేంద్రత్రికోణేశు శుభవర్గేశు॥౨॥
అర్కారమందఫలయోఃపుమాంశ్చ॥ ౩ ॥ చంద్రబుధాభ్యాంస్త్రీచ॥౪॥
దృగ్యోగాభ్యామపి॥ ౫॥ యథానిహారణం॥ ౬॥ రోగేపాపేవైధవీపాప
దృగ్యోగాన్నిశ్చయేన॥ ౭ ॥ ఉచ్చేవిలంబాత్॥ ౮ ॥ నీచేక్షివ్రం॥ ౯ ॥
మిత్రేమిత్రాత్॥ ౧౦॥ చంద్రకుజదృష్టాన్నిశ్చయేన॥ ౧౧॥ ఆద్యాఆత్మజ
స్త్రీ॥ ౧౨ ॥ కార్యపాపేకోణేవా॥ ౧౩ ॥ పాపదృగ్యోగకాలేవియోని
సంజ్ఞాయాం విధిత్వాదితి॥ ౧౪ ॥ ధాత్వాదివర్ణకాలే॥ ౧౫ ॥ భావపరి
వేధనేన॥ ౧౬ ॥ ఉచ్చేస్వాంశవర్గః॥ ౧౭ ॥ అర్థాంశేపశ్వాదియోనిసం
బంధః॥ ౧౮ ॥ మధ్యేమృగా॥ ౧౯ ॥ అంత్యేకీటకాదయః॥ ౨౦ ॥ ఏవ
ముఖాశుభలోకే॥ ౨౧ ॥ రవిశుక్రాభ్యాంపాపపూర్వం॥ ౨౨ ॥ అన్త్యై
రన్యధా॥ ౨౩ ॥ అత్రశుభఃకేతుః॥ ౨౪ ॥ పాపదృగ్యోగాన్న॥ ౨౫ ॥
రవిరాహుశుక్రాః॥ ౨౬ ॥ గురుశ్చైకకాలాద్దృగ్యోగమితి॥ ౨౭ ॥ యథా
చంద్రం॥ ౨౮ ॥ తత్రగురువర్గేస్వామ్యంశేచ॥ ౨౯ ॥ స్వేశభూమిత్ర
నీచాంశకశ్చ॥ ౩౦ ॥ పూణేందురాహ్వరాంతరాలాశ్చ॥ ౩౧ ॥ శుభ
వర్గేశుభదృష్టియుతః॥ ౩౨ ॥ అంశేమిత్రభేదాత్॥ ౩౩ ॥ స్వానందతుల్యే
వా॥ ౩౪ ॥ వర్గేనవాంశశ్చ॥ ౩౫ ॥ తత్రజ్ఞానాజ్ఞానేషు॥ ౩౬ ॥ పుత్రమణి
రమణీ॥ ౩౭ ॥ బుధకేతుర్వా॥ ౩౮ ॥ శుభచంద్రాభ్యాం॥ ౩౯ ॥ స్వలగ్న
నాథాశ్చ॥ ౪౦॥

ఇత్యుపదేశసూత్రే వియోనిభేదో

నామచతుర్థాధ్యాయస్య

చతుర్థపాదస్సమాప్తః.

ఇతి శైమినియసూత్రాణి సమాప్తాని.

శ్లో॥ భావాబ్దేశావణేశుక్లే ద్వాదశ్యాంబుధవాసరే॥
సుసమాప్తంజై మినియ సూత్రకోశస్యలేఖనం॥

శుద్ధా ౭ శుద్ధ పత్రిక .

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
1	3	శివశివ	శివతను
2	5	శ్వరుని	శ్వరుని
2	7	వాఘ్యానం	వాఘ్యానం
4	13	శాత	శాత్త
7	14	సత్వ	సత్వ
8	10	అత్యా	అంత్యా
10	3	గిసూ	గివసూ
10	10	స్థానసై థ థై	స్థానసై థ థై
11	23	టాం 3	టాంగ 3
13	18	నప్పుమ	నప్పుడు
13	24	కేతు	కేతో
14	17	వను	నను
14	17	కళాతి	కళాది
14	21	న్యూనత్వే	న్యూనత్వే
14	25	కారత్వం	కారకత్వం
15	9	గేహవీ	గేహళీ
15	10	త్వా	త్వా
15	19	అధిమై	అధికమై
16	13	కారము	కారకము
16	23	అదు	అందు
17	12	దానని	దానిని
17	21	యిచిరి	యించిరి
17	28	గేహవీ	గేహళీ
18	2	గేహవీ	గేహళీ

నేజి.	పంక్తి.	తత్వ.	ఒకత్వ.
18	14	బడెను	బడెను
18	21	సమరై	సమర్థు
19	25	కారక	కారక
20	24	శ్చంద్రనము	శ్చంద్రమనము
20	24	భ్రాత	భ్రాత
21	26	ముచ్చ	ముచ్చ
24	14	నూచయనే	నూచయతి
24	18	విచారనీ	విచారణీ
24	20	వల	వల్ల
24	25	రిప	రింప
25	6	ద్విభక్తం	ద్విభక్తం
33	16	ఉచ్చ	ఉచ్చ
33	22	బోధ	బోధ
35	3	వృత్త్యో	వృత్త్యో
35	16	తద్వా	తద్వా
35	19	ద్రాసి	ద్రాశి
36	14	తత్తథి	తత్తదధి
37	23	ధారబో	ధారణ్యబో
38	6	నులోభే	నురేభే
38	12	ర్యానయా	ర్యాదయా
38	21	నీస్త	నీయస్త
38	28	విషమే	విషమే
39	6	తదైవర్ణ	తదైవర్ణ
39	16	సవర్ణాః	సవర్ణాః
39	19	వేని	లేని
40	4	తాం	తానాం
40	9	సజాతీ	సజాతీ

పేజి.	సంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
40	28	నిర్ణయిక	నిర్ణయింప
41	8	త్క్రముచే	త్క్రమముచే
41	27	దదాశి	తదాశి
42	1	తృతీయో	తృతీయా
43	12	ఏకైవభా	ఏకైకస్యైవభా
45	12	సూర్యేంద్రో	సూర్యేంద్రో
45	13	భట్	వట్
46	5	సప్తాశాధి	సప్తాంశాధి
46	19	ప్రభమా	ప్రభమా
49	6	శువక	శునక
50	24	తటాగాద	తటాకాద
51	5	ఫలవృద్ధి	ఫలంవృద్ధి
51	14	జ్యహాన్భ	జ్యవాన్భ
52	10	తేషగ్రహ	దేగ్రహ
55	1	కారరాంశే	కారకాంశే
55	22	స్థిత్యా	స్థిత్యా
58	2	శ్చేర్	శ్చేర్
58	17	కారకారకాం	కారకాం
59	1	త్పంశమా	త్పంచమా
59	2	నిష్పత్తిఃప	నిష్పత్తిఃప
60	14	చోరై	చోరై
60	15	చారః	చోరః
62	5	చెప్పిమాటనే	చెప్పినమాటనే
62	17	వాడుగోని	వాడుగాని
63	5	దశమాంశ	దశమాంశ
66	8	గురా	గురౌ
66	14	భృంగారక	భృగ్వంగారక

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
69	7	వాత్యాదిషు	వాద్యాదిషు
70	2	కాతరతః	కాతరః
70	11	ములయెడల	ములున్నయెడల
72	11	మేతి	మేవేతి
75	22	చ్చతుర్థే	చ్చతుర్థే
79	10	చేతచ్చు	చేతచ్చు
79	13	త్వియరీతి	త్వియంరీతి
79	28	మచిత	నుచిత
80	22	యుగగును	యునగును
81	8	సభాజడ	సభాజడ
83	15	కేతు	కేతౌ
84	2	తత్త్వాచీ	తత్త్వాత్త్వాచీ
85	21	కలుగుగా	కలుగునా
87	3	సపాదిం	సంపాదిం
87	10	వర్తమున	వర్తనమున
89	7	నిశ్చయా	నిశ్చయా
89	22	రుద్ధ్వాద	రుద్ధ్వాద
90	5	ఏతైర్ద్య	ఏతైర్ద్య
90	7	రేనైకా	రేనైకా
91	19	సప్తభావ	సప్తమభావ
91	20	రిపబడదు	రింపబడదు
92	22	ప్రస్యావ	ప్రస్యావ
93	5	త్రికోణ	త్రికోణ
94	3	పచయి	పచయ
94	11	మిదః	మిధః
95	2	విచక్షి	విచక్ష
95	12	తత్సప్తమ	తత్సప్తమ

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
96	17	మ్యాత్ర	స్యాత్ర
97	4	వృద్ధికానుం	వృద్ధికాకుం
97	6	శుభార్థముగా	శుభార్థముగా
98	14	చచ్చా	చచ్చా
100	17	ద్వృద్ధేస్సం	ద్వృద్ధేస్సం
100	20	ణశ్చ	తశ్చ
100	26	యెడవ	యెడల
102	27	కారకత్త	కారకతత్త
103	6	నిరుకం	నిరుక్తం
103	22	నొకాచోట	నొకచోట
103	27	మారిత్వర్థః	మాత్వర్థః
104	22	పాపేసో	పాపేసే
106	10	భవంతి	భవంతి
107	9	శేసోదిషు	శేశాదిషు
110	4	ద్వాదశ్య	ద్వాదశస్య
110	18	లోక	లోనొక
111	1	నాశేవా	నాశోవా
111	15	నశింట	నశించుట
111	19	నాశము	నాశనము
112	15	నన్ను	న్నను
112	16	నన్ను	న్నను
113	19	కారయోగ	కారణయోగ
113	20	తచ్చబేన	తచ్చబేన
113	27	తద్దేతా	తద్దేతా
114	9	కుద్దార	కులాద్దార
115	1	నయనకు	నమునకు

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
116	23	జాన్నతర	జాన్యతర
117	19	గానియనియ	గానియ
118	15	లగుచుం	లగూడుచుం
119	27	సపి	సతి
120	19	స్మికచ్చా	స్మింశ్చా
125	20	స్వాశ	స్వాంశ
127	13	రాహుభ్యా	రాహుభ్యాం
129	3	అయుః	ఆయుః
129	5	భ్యాంమా	భ్యామా
130	11	ర్ద్వవసి	ర్ద్వవపి
130	23	హీనఅల్పా	హీనంఅల్పా
131	9	ధ్యాయుల్పా	ధ్యాయల్పా
133	18	భిన్నాయః	భిన్నాయుః
134	7	జన్మ	జన్మ
134	22	నిర్విశకం	నిర్విశంకం
135	26	ఇందును	ఇందుకు
127	1	కంచనా	కంచన
137	3	కించనతిత్త	కించనత్తి
137	14	దీనిన	దీనిని
138	3	చున్నాను	చున్నాడు
138	22	రాధిప	రాధిప
140	10	అత్రన్యా	అత్రన్యా
141	12	కోధరరాశి	కోద్వారరాశి
142	5	యుగ్మలము	యుగ్మముల
143	13	యానవా	యాంవా
143	24	కంకాది	కంటకాది

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
144	13	పణభర	పణభర
144	17	ముకానే	ముగానే
145	4	అయుః	అయుః
145	21	త్యమనగా	త్యమేమనగా
146	14	సాప్రదా	సాంప్రదా
148	1	కగుబాటు	తగుబాటు
150	27	లేగాని	లేదుగాని
151	21	దీర్ఘ	దీర్ఘ
152	2	పేక్షాయా	పేక్షాయాం
153	27	రిప్ప	రిప్ప
154	10	లగ్ననప్త	లగ్ననప్త
157	14	చెప్పుట	చెప్పుట
163	9	బహునాం	బహునాం
164	7	కారకద	కారగాద
165	10	త్వాశ	త్వాంశ
165	14	యోఫల	యోఃఫల
165	26	శ్వరరాశి	శ్వరాశి
166	10	శ్యపతికి	శ్యధిపతికి
166	27	ర్థదల్ప	ర్థాల్ప
167	20	లాఘస్య	లాఘ్యస్య
171	13	మయార్యో	మయోర్యో
172	18	త్యనే	త్యన్యే
176	9	రోగో	రోగా
178	10	తద్గ్రహ	తద్గ్రహ
178	18	రూఢికలు	రూఢిగకలు
185	14	ర్బలీతి	బలీతి

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
188	24	రశాయా	దశయా
193	16	శ్చేదవ్య	శ్చేత్ వ్య
194	7	చరశాయం	చరదశాయం
196	2	రాశివ్య	రాశిస్స
196	3	మార్గతస్సాన్యత్	మార్గసాన్యత్
198	26	ధర్మేంద్ర	ధర్మేంద్ర
9	1	క్తవృ	క్తవృ
199	3	త్తలో	త్తలో
199	20	గ్మప్రద	గ్మప్రద
199	26	క్రయత	క్రయత
199	28	ప్రోప్రో	ప్రోక్రో
208	11	దశా	దశా
208	11	శ్చేబలవత్	శ్చేత్ బలవత్

